

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

161715









Obernetter repr. Nr. 310^b Sumpt. Fr. Pustet Ratisb. Fr. M. Schmalzl C. Ss. Red. inv.

Bog me varuj, da bi se hvalil s čim drugim, kakor
s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa. (Gal 6, 14).

22. 12. 1911

**Blagor njemu, ki bere, in njim,
ki slišijo besede prerokovanja
ter hranijo, kar je v njem pisano.**

(Apokalipse 1, 3).

[lectionarium. Slov.]

Cerkvena berila

(zlasti sveti listi in evangelji)

za nedelje, praznike in godove cerkvenega leta.



Po naročilu prečastitega kn.-šk. Lavantinskega ordinariata
v Mariboru z dne 15. aprila 1911 št. 1507.



V Mariboru, 1912.

Založila kn.-šk. konzistorijalna pisarna. — Tisk tiskarne sv. Cirila.



Übertragen von: Nr. 310^b. Sumpt. Fr. Pustet Ratisb. FaM. Schmalz C. S. Red. inv.

Bog me varuj, da bi se hvalil s čim drugim, kakor
s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa. (Gal 6, 14).

ce. D. Petrovica

**Blagor njemu, ki bere, in njim,
ki slišijo besede prerokovanja
ter hranijo, kar je v njem pisano.**

(Apokalipse 1, 3).

—❖—
[Lectio narium. Slov.]

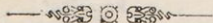
Cerkvena berila

(zlasti sveti listi in evangelji)

za nedelje, praznike in godove cerkvenega leta.



Po naročilu prečastitega kn.-šk. Lavantinskega ordinariata
v Mariboru z dne 15. aprila 1911 št. 1507.



V Mariboru, 1912.

Založila kn.-šk. konzistorijalna pisarna. — Tisek tiskarne sv. Cirila.

161715

Št. 1507.

V zmislu apostolske konstitucije *Officiorum ac munerum* z dne 25. januarja 1897, oziroma okrožnice svetega očeta Pija X. *Pascendi Dominici gregis* od dne 8. septembra 1907, podeli kn.-šk. ordinariat knjigi »**Blagor njemu, ki bere, in njim, ki slišijo besede prerokovanja ter hranijo, kar je v njem pisano.** (Apokalipse 1, 3). Cerkvena berila (zlasti sveti listi in evangelji) za nedelje, praznike in godove cerkvenega leta“ prav rad „*Imprimatur*“ z željo, da ona mnogo pripomore k večji časti božji in k vzveličanju vernikov Lavantinske škofije.

Z izdajo predložene knjige so izpolnjene dolgoletne želje in prošnje častitih dušnih pastirjev; zato jo naj tudi izključno rabijo pri očitni službi božji. Vprihodnje so odpravljene vse druge izdaje listov in evangeljev, ki so bile dozdej po škofiji razširjene ali v rabi.

Blagoslov božji bodi s knjigo, z njenimi bralci in poslušalci!

Kn.-šk. Lavantinski ordinariat v Mariboru,
na Veliko soboto, dne 15. aprila 1911.

L.S.

† Mihael,

knezoškof.



Z 103 / 1961

Z: Semeniške knjižnice
v Ljubljani 22.12.1917

Predgovor.



e večkrat so častiti gospodje dušni pastirji, zbrani na pastirskih konferencah, izrazili željo in predložili prošnjo, da bi naj kn.-šk. ordinariat oskrbel novo izdajo listov in evangeljev, ki se berejo pri očitni službi božji.¹

Kn.-šk. ordinariat je obljubil, da se bo to zgodilo; obenem je pa tudi pristavil, češ, da bi bilo treba prej oskrbeti še nov avtenten prevod svetega Pisma.² Ker pa dozdej ni bilo mogoče oskrbeti zaželenih prestave, zato je predstoječi natis listov in evangeljev prirejen na podlagi „Svetega Pisma stare in nove zaveze“, ki je bilo izdano na povelje prečastitega in premilostljivega gospoda Antona Alojzija Wolf, kneza in škofa Ljubljanskega, z vednim oziranjem na novejši prevode svetega Pisma, oziroma izdaje listov in evangeljev.

Marsikomu utegne biti ustrezno, ako mu ponudimo na tem mestu kratek zgodovinski pregled slovenskih prevodov svetih knjig in izdaj bibličnih perikop.

Prvi slovenski prevod svetega Pisma sta priredila sveta brata Ciril in Metodij. Tema svetima blagovestnikoma ni zadostoval ustni poduk v

¹ Cerkv. zaukaznik leta 1901. Štev. I. str. 8; leta 1902. Štev. IV. str. 73; leta 1903. Štev. VII. str. 98; leta 1904. Štev. VIII. str. 131; leta 1905. Štev. XI. str. 158; leta 1908. Štev. XIV. str. 233; leta 1909. Štev. XIII. str. 178.

² Cerkv. zaukaznik leta 1902. Štev. IV. str. 73.

sveti veri. Sv. Ciril je začel že v Carigradu predstavljati sveti evangelj. Delo je dovršil na Moravskem. Vrhu tega je poslovenil tudi psalterij in razne bogoslužne knjige. „Ko sta šla sveta brata leta 867 v Rim, so bile po panonski legendi v prevodu dovršene knjige: evangelije, kakor se rabi v cerkvenem branju; apostol, t. j. branje apostolskih listov; psaltir in služba, kjer se nahajajo molitve in pesmi pri jutranji in tajni službi božji in pri krstu, pri obedu in večerji. Vse to je bilo uravnano po vzhodnem obredu, potem odobreno in posvečeno po papežu Hadrijanu II., ki je te knjige položil na altar sv. Petra v Rimu; potem so se svete maše pele v slovenskem jeziku v cerkvi sv. Petra in morda še drugod“.¹

Po smrti Cirilovi je sv. Metodij s pomočjo svojih učencev preložil knjige stare zaveze, izvzemši knjige Makabejcev, Estere, Judite in Tobija. Tudi v novi zavezi je dopolnil, česar njegov brat Ciril ni dovršil. To izpričuje poleg drugih bolgarski eksarh Ivan, vrstnik carja Simeona († 927).² Sv. Cirila slovenski prevod svetega Pisma je bil natisnjen v Ostrovu leta 1581.

Edini starejši katoliški prevod vsega svetega Pisma je: Svetu Pismu Noviga Testamenta, id est Biblia sacra Novi Testamenti etc. in Slavo-Carniolicum idioma translata per Georgium Iapel

¹ Dr. K. Glaser, *Zgodovina slovenskega slovstva*. V Ljubljani, 1894. Prvi zvezek, str. 34.

² Pastirski listi. Spisal, zbral in priobčil Dr. Michael Napotnik, knezoškof Lavantinski. V Mariboru, 1907. Str. 672—713.

Carniolum Lithopolitanum etc. et Blasium Kumerdey Carniolum Veldensem. Pars I. Labaci typis Io. Frid. Eger, 1784. Pars II. 1786. — Svetu pifsmu Stariga Testamenta, i. e. Biblia sacra Veteris Testamenti . . in Slavo-Carniolum idioma translata per Georgium Iapel Parochum et Decanum ad S. Cancianum . . et Blasium Kumerdey. Pars I. apud Eger, Kleinmayer et Gafser, 1791. Pars II. per Georgium Iapel, 1796. Pars III. per Ios. Richter (Rihar) Parochum ad S. Petri in Commenda, et Modestum Schrey (Šraj) Capellanium localem ad S. Jacobi penes Savum, 1801. Pars IV. per Modestum Schrey, 1802. Pars V. per Antonium Traun (Traven) Ss. Theologiae Bacc. Curatae foundationis ad S. Petri in suburbio Beneficiatum, 1798. Pars VI. per Ios. Schkriner (Škrinjar) Caes. Reg. Parochum ad annunc. B. V. M. in suburbio Labaci, 1798. Pars VII. per Ios. Schkriner, 1802. Pars VIII. per Matthaeum Wolf, Capellanium Loc. in Wocheiner Vellach, 1802. Pars IX. per Ios. Schkriner et Ios. Richter, 1800.

Sveto Pismo nove zaveze je pošlo, še preden je bil dovršen prevod svetega Pisma stare zaveze; zato je bilo izdano v drugem natisu pod naslovom: Svetu pifsmu N. Testamenta, i. e. Biblia sacra N. Testamenti per Georgium Iapel et Blasium Kumerdey. Ed. secunda. Labaci. Pars I. 1800. Pars II. 1804. Pa tudi drugi natis I. dela svetega Pisma nove zaveze je bil kmalu razprodan. Zato je Dr. Andrej Golmajer, tedanji profesor bogoslovja v Ljubljani, pozneje nadškof v Gorici, s pomočjo drugih duhovnikov vnovič prestavil I. del svetega

Pisma nove zaveze, ki je bil natisnjen pod naslovom: Sveto pismo nove zaveze. Natisnjeno po povelji milostliva in prečastitliva Firšta Gospod Gosпода Antona Alojsa, Ljubljanskega škofa. Pervi del. Sveti evangeli. V Ljubljani. Natisnil Jofhef Blasnik. 1834. Pripravil je za natis tudi II. del svetega Pisma nove zaveze, ki pa ni bil izdan.

Ker je bila Japelova izdaja svetega Pisma stare zaveze popolnoma pošla, je Dr. Šimon Klančnik, profesor vzhodnih jezikov in svetega Pisma stare zaveze v Ljubljani, izdal okrajšano Sveto Pismo starega zakona, ki je bilo natisnjeno v treh delih v Ljubljani 1840—1841. Izpustil je nekatere odraslim škodljive reči.

Pozneje je izšlo: Sveto Pismo stariga zakona. Poslovenil in razložil P. Placid Javornik, benediktinar, c. kr. učenik sv. Pisma st. z. in iztočnih jezikov na bogoslovskem učilišu v Celovci. V Ljubljani. Natisnil J. Blasnik. I. Mozesove bukve. 1848. II. in III. Mozesove bukve je izdalo društvo sv. Mohora v Celovcu. 1854.

O veliki noči leta 1855 so premilostljivi in prevzvišeni gospod knez in škof Ljubljanski Anton Alojzij Wolf izrazili sklep, izdati v slovenskem jeziku sveto Pismo stare in nove zaveze z razlago po Dr. Jožefu Fr. Allioli. Ta prevod je izšel v šestih delih pod naslovom: Sveto Pismo stare in nove zaveze z razlaganjem poleg nemškega, od apostoljskega Sedeža potrjeniga sv. pisma, ki ga je iz Vulgate ponemčil in razložil Dr. Jožef Franc Allioli. Natisnjeno po povelji prečastitliva

Kneza gospoda gospoda Antona Alojzija, Ljubljanskiga škofa. V Ljubljani. Natisnil Jožef Blaznik. 1857—1859.

V novejšem času je izdala in založila tudi britanska in inozemska svetopisemska družba slovenski prevod nekaterih knjig svetega Pisma stare in nove zaveze, n. pr. Novi testament Gospoda Jezusa Kristusa s psalmi, ki je bil tiskan na Dunaju leta 1882 in pozneje večkrat ponatisnjen. Te izdaje svetega Pisma so pa prepovedane.

Od leta 1894 izhajajo v založbi Družbe sv. Mohorja v Celovcu Zgodbe svetega Pisma, ki jih je pričel razlagati Dr. Frančišek Lampe in jih nadaljuje Dr. Janez Ev. Krek. Dozdaj je izšlo sedemnajst snopičev.

Mnogo odlomkov svetega Pisma starega in novega zakona se nahaja v zbranih „Pastirskih listih“ milostljivega gospoda kneza in škofa Mihaela,¹ kakor tudi v Njegovem življenjepisu sv. apostola Pavla, v katerem je poslovenjen celi list sv. apostola Pavla Filemonu.²

Končno bodi še omenjen: Sv. apostola Pavla list Hebrejcem. Preložil in razložil Dr. Josip Pajek, stolni kanonik, profesor bogoslovja itd. v Mariboru. V Mariboru, 1903.

¹ Pastirski listi. Spisal, zbral in priobčil Dr. Mihael Napotnik, knezoškof Lavantinski. V Mariboru, 1907.

² Sveti Pavel, apostol sveta in učitelj narodov. Njegovo življenje in delovanje opisal Dr. Mihael Napotnik, knez in škof Lavantinski. Tretja popravljena in pomnožena izdava. V Mariboru, 1904. Str. 104.

Biblične perikope so bile izdane v slovenskem jeziku mnogokrat. Že v XVII. stoletju sta izšli dve izdaji evangeljev in listov v Gradcu. Prva je izšla pod naslovom: *Evangelia in lyftuvi*, na vse nedele inu jmenitne prasnike zeliga lejta, po ftari kerschanfki navadi resdeleni, vfem Catto-lifhkim zerkvam, ftuprau v kranfki defheli, k dobrimu s' novizh is Bukovfkgiga na Slovenfki jesik sveftu prelofheni, s' perpufhением tiga v' Bogu vifsoku vrejdniga vivuda in gospuda Tomaſha (Chrön) devetiga Lublanskiga Shkoffa i. t. d. na fvitlobo dani 1612. Istifkanu v Nemfhkim Gradzu fkusi Juria Widmanſteterja 1613. Tudi druga izdaja je bila natisnjena leta 1672 v Gradcu, v založbi „Joannesa Helma, Bukveniga Vesnika“.

Osemnajsto stoletje je prineslo več izdaj nedeljskih in prazniških odlomkov, ki so prišle na svetlo v Ljubljani; na primer dve z dovoljenjem milostljivega gospoda kneza in škofa Feliksa grofa Schrotenbach v letih 1730 in 1741, dve za milostljivega gospoda knezoškofa Leopolda Jožefa grofa Petazzi v letih 1764 in 1768, ena z dovoljenjem milostljivega gospoda knezoškofa Karola grofa Herberstein leta 1777; dve izdaji pa je oskrbel Jurij Japel v letih 1787 in 1792. Na meji XVIII. in XIX. veka je izšla v Mariboru pri Jožefu Merzinger izdaja listov in evangeljev, kateri je bilo pridejano trpljenje Kristusovo po štirih evangelistih, s cerkvenimi pesmimi, z malim katekizmom, litanijami, molitvami in s križevim potom. Letnica in tiskar sicer nista imenovana, toda nedvomno je knjiga tiskana v Gradcu leta 1800.

V XIX. stoletju je število izdaj evangeljev in listov znatno narastlo. Največ jih je izšlo v Ljubljani, in sicer leta 1803 je izšla izdaja listov in evangeljev po Japel-Kumerdejevem prevodu svetega Pisma nove zaveze; drugič je bila izdana ta knjiga leta 1806 z dovoljenjem milostljivega gospoda knezo-nadškofa Mihaela barona Brigido; nadalje v letih 1816 in 1817. Za milostljivega gospoda kneza in škofa Antona Alojzija Wolf sta izšli izdaji listov in evangeljev leta 1825 in 1833. — Zadnja izdaja, ki je bila objavljena z dovoljenjem milostljivega gospoda knezoškofa Jerneja Widmer leta 1870, se je rabila tudi pri nas v mnogih cerkvah. — V Celovcu so bili izdani v preteklem stoletju listi in evangeli dvakrat. Prva izdaja nima letnice, druga je iz leta 1821.

Štajerskim Slovencem severno od Drave, ki so do nove omejitve Lavantinske škofije spadali v Sekovsko škofijo, je prevel perikope Peter Dainko, duhovnik Sekovske škofije in kesneje častni kanonik in dekan pri Velikinedelji. Knjiga je bila natisnjena trikrat v Gradcu, to pa v letih 1817, 1818 in 1826. Založil jo je Alojzij Wajtinger ali Wajzinger, knjižničar v Radgoni, kjer je kaplanoval Peter Dainko.

V Celju so izšle perikope leta 1822. Ravnotam so bili objavljeni leta 1845 z dovoljenjem milostljivega gospoda knezoškofa Lavantinskega Frančiška Ksaverija Kuttnar evangeli in branja za vse nedelje, praznike in godove celega leta. Knjiga je bila pod milostljivim gospodom knezoškofom

Antonom Martinom Slomšek ponatisnjena leta 1850 in 1857.

Tudi c. kr. založba šolskih knjig na Dunaju je izdala in založila perikope v slovenskem jeziku. Tako je izšla v novejšem času knjiga leta 1888, ki je bila neizpremenjeno ponatisnjena v letih 1890 in 1893; izdaja iz leta 1898 je pregledana in popravljena. Knjiga je izšla pozneje neizpremenjena še večkrat, tako leta 1903, 1905 in 1911.

Omenjena bodi še razlaga cerkvenega leta ali „Slovenski Goffine“. Knjigo je izdala Družba sv. Mohorja v Celovcu že štirikrat, t. j. v letih 1854, 1858, 1881 (poslovenil Lambert Ferčnik) in leta 1910 (priredil monsignor Valentin Podgorc).

Poleg perikop za vse cerkveno leto se je priredilo tudi nekaj izdaj listov in evanġeljev za postni čas. Takšne so izšle v Ljubljani v letih 1768, 1773, 1789, 1804, 1817, 1826 in v Celovcu leta 1821.

Razdelitev pričujoče knjige je ta-le:

1. Prvi del — *Proprium de tempore* — obsega liste in evanġelje od 1. nedelje v adventu do poslednje pobinkošne nedelje, natanko po rimski mašni knjigi, torej tudi liste in evanġelje za vse dni svetega postnega časa. Liste in evanġelje za odpravljene praznike ali sopraznike najdeš deloma v tem, deloma v posebnem oddelku drugega dela.¹

2. Drugi del ima dva odstavka:

A) V prvem, splošnem odstavku se nahajajo listi in evanġelji, ki so skupni raznim praznikom

¹ *Actiones et constitutiones Synodi dioecesis Lavantinae anno 1900 institutae*. Marburgi, 1901. Pag. 241.

in godovom svetnikov — Commune Sanctorum. Ta splošni oddelek je natisnjen pred posebnim oddelkom zato, ker se jemljejo iz tega oddelka listi in evangelji za praznike in godove svetnikov, ki nimajo svojega lista ali evangelja.

B) V drugem, posebnem odstavku — *Proprium Sanctorum* — so listi in evangelji za praznike in godove svetnikov in svetnic božjih, katerih spomin slavimo v teku cerkvenega leta. V ta oddelek so bili sprejeti, kolikor mogoče, godovi vseh svetnikov, ki jih častimo v Lavantinski škofiji.

3. Tretji del vsebuje trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po štirih evangelistih, predpisana branja: o zakramentu sv. zakona¹, o četrtni cerkveni zapovedi², o starosti prvoobhajancev³, o pogostnem in vsakdanjem svetem obhajilu⁴, o sveti veri in o krščanskem življenju⁵ ter navadne molitve pred pridigo in po pridigi⁶, posnete po velikem katekizmu.

Splošnemu kazalu je pridejan abecedni imenik praznikov in godov.

¹ Cerkvni zaukaznik za Lavantinsko škofijo leta 1909. Štev. I. str. 2—6. — ² *Actiones et constit. Synodi dioec. Lavant. anno 1900 institutae*. Marburgi, 1901. Cap. XXXVIII. pagg. 318—320. — ³ Cerkv. zaukaznik za Lavantinsko škofijo leta 1911. Štev. IV. str. 93—96. — ⁴ *Synodus dioecesana Lavant. anno 1906 concita et facta*. Marburgi, 1907. Cap. CXIX. pagg. 369—374. — ⁵ *Actiones et constit. Synodi dioeces. Lavantinae anno 1900 institutae*. Marburgi, 1901. Cap. XXVII. pagg. 205—218. — ⁶ *Sammlung spezieller Disziplinar- und Pastoral-Vorschriften für die Lav. Diözese*. Nr. XI. z dne 15. decembra 1847. Str. 17.

Vse druge knjige listov in evangeljev, ki so bile dozdej v rabi pri župnijskih cerkvah in podružnicah, so s tem odpravljene in se od dne 1. januarja 1913 ne smejo več rabiti. Shranijo se naj v domačem arhivu ali pa se naj pošljejo škofijskemu muzeju.

V Mariboru, na praznik Marijinega oznanjenja, dne 25. meseca marca 1911.





Prvi del.

Listi in evangelijski za nedelje in Gospodove
praznike in vse dni svetega posta.

(Proprium de tempore).

I. Božični čas.

Prva nedelja v adventu.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Rimljanom 13, 11—14.

Bratje, vemo, da je že ura, ko naj vstanemo
od spanja. Sedaj je namreč naše vzveličanje
bliže, ko takrat, ko smo postali verni. Noč je prešla,
dan pa se je približal. Vrzimo torej od sebe dela
teme in oblecimo orožje luči. Kakor po dnevu po-
šteno hodimo; ne v požrešnosti in pijanosti, ne v
nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in zavisti,
temveč oblecite Gospoda Jezusa Kristusa.

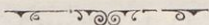
11
12
13
14

Evangelj sv. Lukeža 21, 25—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen-
cem: Znamenja bodo na solncu in
mesecu in zvezdah, in na zemlji bo
stiska med narodi zovoljo strašnega šumenja
morja in valov. In ljudje bodo koprnili od
strahu in pričakovanja tega, kar bo prišlo čez

25
26

ves svet, ker nebeške moči se bodo ma-
 27 jale. In tedaj bodo videli Sina človekovega
 priti na oblaku z veliko oblastjo in častjo.
 28 Kadar se bo pa to začelo goditi, pogledjte
 in povzdignite svoje glave, ker se bli-
 29 ža vaše odrešenje. In povedal jim je
 priliko: Pogledjte smokvo in vse drevje;
 30 kadar že brst poganja, veste, da je poletje
 31 blizu. Tako tudi vi, ko bote videli, da se
 to godi, vedite, da je blizu božje kraljestvo.
 32 Resnično, povem vam, da ne bo prešel ta
 33 rod, dokler se vse ne zgodi. Nebo in zemlja
 bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.



Druga nedelja v adventu.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Rimljanom 15, 4—13.

4 **B**ratje, karkoli je pisano, je pisano v naše pod-
 učenje, da imamo upanje po potrpežljivosti
 5 in tolažbi pisem. Bog potrpežljivosti in tolažbe pa
 vam daj, da bote med seboj ene misli po Jezusu
 6 Kristusu; da enodušno z enimi ustmi hvalite Boga
 7 in Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zato se
 sprejemajte med seboj, kakor je tudi Kristus vas
 8 sprejel v čast božjo. Rečem namreč, da je postal
 Jezus Kristus služabnik obreze zavoljo resničnosti
 9 božje, da potrdi obljube očetov; narodi pa častijo
 Boga zavoljo usmiljenja, kakor je pisano: „Zato
 te bom, Gospod, hvalil med narodi in bom pel

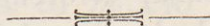
tvojemu imenu.“¹ In zopet pravi: „Veselite se, narodi, z njegovim ljudstvom!“² In zopet: „Hvalite Gospoda vsi narodi, in povelečujte ga vsa ljudstva!“³ In zopet govori Izaija: „Korenina Jesejeva bo, in v njega, ki bo vstal, da gospoduje narodom, bodo narodi upali.“⁴ Bog upanja pa vas naj napolni z vsem veseljem in z mirom v verovanju, da obogatite v upanju in v moči Svetega Duha.

Evangelj sv. Matevža 11, 2—10.

Tisti čas, ko je slišal Janez v ječi Kristu-
sova dela, je poslal dva svojih učencev
in mu je rekel: Si-li ti, ki ima priti, ali
naj čakamo drugega? In Jezus je odgovoril
in jima je rekel: Pojdita in povejta Janezu,
kar sta slišala in videla! Slepci spregledujejo,
hromi hodijo, gobavi se očiščujejo, gluhi
spreslišujejo, mrtvi vstajajo in ubogim se
evangelj oznanjuje. In blagor njemu, ki se
ne pohujša nad menoj. Ko sta pa odšla,
je Jezus začel množicam govoriti o Janezu:
Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga
maja veter? Ali kaj ste šli gledat? Človeka,
oblečenega v mehka oblačila? Glejte, tisti, ki
nosijo mehka oblačila, so v kraljevih hišah.
Ali kaj ste šli gledat? Preroka? Da, povem
vam, še več kakor preroka. Ta je namreč,

¹ Ps. 17, 50. — ² V. Mojz. 32, 43 po LXX. — ³ Ps. 116, 1. — ⁴ Iz. 11, 10 po LXX.

o katerem je pisano: „Glej, jaz pošljem svojega angelja pred tvojim obličjem, kateri bo pripravljaj tvojo pot pred teboj.“¹



Tretja nedelja v adventu.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Filipljanom 4, 4—7.

4 **B**ratje, veselite se vselej v Gospodu; zopet re-
5 čem, veselite se! Vaša pohlevnost bodi znana
6 vsem ljudem; Gospod je blizu. Nič naj vas ne
skrbi, temveč v vsaki molitvi in prošnji z zahva-
ljevanjem naj bodo znane vaše želje pred Bogom.
7 In mir božji, ki presega ves um, varuj vaša srca
in vaše misli v Kristusu Jesusu, Gospodu našem!

Evangelj sv. Janeza 1, 19—28.

19 **T**isti čas so poslali Judje iz Jeruzalema
20 duhovnike in levite k Janezu, naj ga
vprašajo: Kdo si ti? In je priznal in
21 ni tajil in je priznal: Jaz nisem Kristus. In
so ga vprašali: Kaj tedaj? Ali si Elija? In
je rekel: Nisem. Si-li prerok? In je odgo-
22 voril: Nisem. Rekli so mu torej: Kdo pa
si, da odgovor damo njim, ki so nas po-
23 slali? Kaj praviš sam o sebi? Reče: „Jaz
sem glas vpijočega v puščavi: Pripravite
pot Gospodovo, kakor je rekel prerok
24 Izaija.“² Odposlanci pa so bili izmed fari-

¹ Mal. 3, 1. — ² Iz. 40, 3.

zejev. In so ga vprašali in mu rekli: Kaj 25
torej krščuješ, če nisi ne Kristus, ne Elija,
ne prerok? Janez jim je odgovoril, rekoč: 26
Jaz krščujem v vodi; v sredi med vami pa
stoji, ki ga vi ne poznate. On je, ki pride 27
za menoj, ki je bil pred menoj, kateremu
jaz nisem vreden odvezati jermenov nje-
govih črevljev. To se je zgodilo v Betaniji 28
onkraj Jordana, kjer je Janez krščeval.

— — — — —

Četrta nedelja v adventu.*

Berilo iz 1. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 4, 1—5.

Bratje, tako naj nas ima vsakdo za služabnike 1
Kristusove in oskrbnike božjih skrivnosti. Tu 2
pa se terja od oskrbnikov, da se kdo izkaže zvestega.
Meni je pa prav malo na tem, da me sodite vi, ali 3
človeška sodba, pa tudi sam sebe ne sodim. Sicer 4
nimam ničesar na vesti; toda v tem nisem opravičen: Gospod je, ki me sodi. Ne sodite torej 5
pred časom, dokler ne pride Gospod, ki bo razsvetil, kar je skritega v temi, in bo razodel misli src; in takrat bo imel vsak hvalo od Boga.

Evangelj sv. Lukeža 3, 1—6.

Detnajsto leto vlade cesarja Tiberija, ko 1
je bil Poncij Pilat oskrbnik v Judeji,
Herod četrtnik v Galileji, Filip njegov

* Ako je ta nedelja predbožični dan, se namesto tega lista in evangelja bere list in evangelj za predbožični dan.

brat pa četrtnik v Itureji in Trahonitski deželi,
 2 in Lizanija četrtnik v Abileni, pod velikima
 duhovnikoma Anom in Kajfom, je Gospod
 govoril Janezu, Caharijevemu sinu, v pu-
 3 ščavi. In je prišel v vso okolico Jordansko
 in je oznanjeval krst pokore v odpuščenje
 4 grehov, kakor je pisano v bukvah govorov
 preroka Izaija: „Glas vpijočega v puščavi:
 Pripravite pot Gospodovo, poravnajte nje-
 5 gove steze! Vsaka dolina se naj izpolni, in
 vsaka gora in vsak grič se naj zniža; in
 kar je krivega, bodi ravno, in kar je ostrega,
 6 naj bo gladka pot! In vse človeštvo bo vi-
 delo vzveličanje božje.“¹



24. decembra.

Predbožični dan.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Rimljanom 1, 1—6.

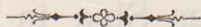
1  avel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apo-
 2 stol, odločen za evangelj božji, ki ga je bil
 3 prej obljubil po svojih prerokih v svetih pismih o
 svojem Sinu, ki mu je bil rojen po mesu iz rodu
 4 Davidovega, ki je bil predodločen za Sina bož-
 jega v moči po Duhu posvečenja iz vstajenja od
 5 mrtvih, Jezusu Kristusu Gospodu našem, po ka-
 terem smo prejeli milost in apostolstvo, da spra-

¹ Iz. 40, 3—5.

vimo pod pokorščino vere za njegovo ime vse narode, med katerimi ste tudi vi, izvoljenci Jezusa Kristusa, Gospoda našega. 6

Evangelj sv. Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, zaročena Jožefu, se je, preden sta se sešla, znašla noseča od Svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Ko je pa to mislil, glej, prikazal se mu je angelj Gospodov v spanju, rekoč: Jožef, sin Davidov, ne boj se vzeti Marije, svoje žene; kar je namreč v njej rojeno, je od Svetega Duha! Rodila bo pa sina, in imenuj njegovo ime Jezus; ker on bo odrešil svoje ljudstvo njihovih grehov. 18 19 20 21



25. decembra.

PRAZNIK ROJSTVA GOSPODOVEGA ali sveti božični praznik.

Pri 1. sv. maši ali polnočnici.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla Titu 2, 11–15.

Dreljubi, prikazala se je milost Boga, Vzveličarja našega, vsem ljudem, ki nas uči, da se odpovemo hudobiji in posvetnim željam, ter trezno, pravično in bogaboječe živimo na tem svetu, čakajoč vzveličavnega upanja in častitljivega prihoda velikega Boga in Vzveličarja našega Jezusa Kristusa, ki je dal sam sebe za nas, da bi nas rešil 11 12 13 14

15 vse krivice in da bi sebi očistil prijetno ljudstvo,
vneto za dobra dela. To govori in opominjaj
v Kristusu Jezusu, Gospodu našem!

Evangelj sv. Lukeža 2, 1—14.

1 **T**isti čas je izšlo povelje od cesarja
2 Avgusta, naj se popiše ves svet. To
3 popisovanje je bilo prvo pod Cirinom,
4 oblastnikom v Siriji. In šli so vsi, da bi se
popisali, vsak v svoje mesto. Šel je pa tudi
Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Ju-
dejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje
Betlehem, ker je bil iz hiše in rodovine
5 Davidove, da se popiše z Marijo, svojo
6 zaročeno ženo, ki je bila noseča. Prigodilo
se je pa, ko sta bila tam, so se dopolnili
7 dnevi, da bi porodila. In je porodila svo-
jega prvorojenega Sina in ga je povila v
plenice in položila v jasli, ker zanju ni
8 bilo prostora v prenočišču. Bili so pa pa-
stirji v tisti okolici, ki so bedeli in stražili
9 po noči svojo čredo. In glej, angelj Go-
spodov je pristopil k njim in svetloba božja
10 jih je obsvetila, in so se silno zbali. In
angelj jim je rekel: Ne bojte se; zakaj
glejte, oznanim vam veliko veselje, ki bo
11 vsemu ljudstvu; ker danes vam je rojen
Vzveličar, ki je Kristus Gospod, v mestu
12 Davidovem. In to vam bodi znamenje:

Našli bote dete, v plenice povito in v jasli položeno. In v hipu je bila pri angelju množica nebeške vojske, ki so Boga hvalili in rekli: Slava na višavah Bogu in na zemlji mir ljudem dobre volje!



Pri 2. sv. maši ali zornici.

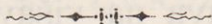
Berilo iz lista sv. apostola Pavla Titu 3, 4—7.

Preljubi, ko se je prikazala dobrotljivost in ljubeznivost Boga, našega Vzveličarja, nas je, ne iz del pravičnosti, ki smo jih mi storili, temveč po svojem usmiljenju vzveličal v kopeli prerojenja in prenovljenja Svetega Duha, katerega je izlil v nas obilno po Jezusu Kristusu, našem Vzveličarju, da bi z njegovo milostjo opravičeni po upanju, postali dediči večnega življenja, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Lukeža 2, 15—20.

In isti čas so pastirji rekli med seboj: Pojdimo do Betlehema in pogledjmo toreč, ki se je zgodila, ki nam jo je naznanil Gospod! In so prišli urno, in so našli Marijo in Jožefa in dete v jasli položeno. Ko so pa videli, so spoznali, kar jim je bilo rečeno o tem detetu. In vsi, ki so slišali, so se čudili temu, kar so jim pravili pastirji. Marija pa je ohranila vse te besede in jih je premišljevala v svojem srcu. In

pastirji so se vrnili in so častili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, kakor jim je bilo povedano.



Pri 3. ali veliki sv. maši.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 1, 1—12.

1  elikokrat in mnogovrstno je nekda j Bog govoril
2 očetom po prerokih, poslednjič te dni nam
je govoril po Sinu, katerega je postavil za dediča
3 vseh reči, po katerem je ustvaril tudi svet; kateri,
ko je odsvit njegovega veličastva in podoba nje-
govega bistva, nosi vse z besedo svoje moči, ter
je opravil očiščenje grehov, sedi na desnici veli-
4 častva v visokosti in je toliko boljši od angeljev,
5 kolikor odličnejše ime je dobil pred njimi. Kate-
remu izmed angeljev namreč je kdaj rekel: „Ti si
moj sin, danes sem te rodil?“¹ In zopet: „Jaz bom
6 njemu oče in on bo meni sin?“² In ko vpelje
zopet Prvorojenca v svet, reče: „In molijo naj ga
7 vsi angelji božji!“³ In angeljem sicer pravi: „Svoje
angelje dela duhove in svoje služabnike plamen
8 ognja.“⁴ Sinu pa: „Tvoj sedež, Bog, je na vekov
veke; žezlo pravičnosti je žezlo tvojega kraljestva;
9 ljubiš pravico, in sovražiš krivico; zato te je po-
mazilil Bog, tvoj Bog, z oljem veselja pred tvo-
10 jimi tovariši.“⁵ In: „Ti, Gospod, si v začetku
11 utrdil zemljo, in nebo je delo tvojih rok. Ona bota

¹ Ps. 2, 7. — ² II. Kralj. 7, 14. — ³ Ps. 116, 7. —
⁴ Ps. 103, 4. — ⁵ Ps. 44, 7. 8.

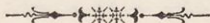
prešla, ti pa ostaneš; in vsa se bota postarala kakor oblačilo, in kakor ogrinjalo ju boš izpremenil in se bota izpremenila; ti pa si zmeraj isti in tvojih let ne bo konec.“¹ 12

Evangelj sv. Janeza 1, 1—14.

 začetku je bila Beseda, in Beseda je 1
 bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. 2
 Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po 3
 njej storjeno, in brez nje ni nič storjenega, 4
 kar je storjenega. V njej je bilo življenje, 5
 in življenje je bilo luč ljudem. In luč v 6
 temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je 7
 človek poslan od Boga, ki mu je bilo ime 8
 Janez. Ta je prišel v pričevanje, da bi pri- 9
 čal o luči, naj bi vsi verovali po njem. On 10
 ni bil luč, temveč da bi pričal o luči. Bila 11
 je prava luč, ki razsvetljuje vsakega člo- 12
 veka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil, 13
 in svet je po njem storjen, in svet ga ni 14
 spoznal. V svojo last je prišel, in njegovi
 ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je spre-
 jelo, jim je dal oblast, da postanejo otroci
 božji, njim, ki verujejo v njegovo ime; ki
 niso iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje
 moža, temveč iz Boga rojeni. In Beseda
 je meso postala (*tukaj se poklekne*) in je

¹ Ps. 101, 26—28.

med nami prebivala, in smo videli njeno slavo, kot slavo edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.



26. decembra.

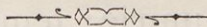
Praznik sv. Štefana, prvega mučenca.

Berilo iz Dejanja apostolov 6, 8—10
in 7, 54—59.

8 **T**iste dni je Štefan, poln milosti in moči, delal
9 čudeže in velika znamenja med ljudmi. Vstalo
jih je pa nekaj iz shodnice, ki se imenuje Liber-
tincev in Cirencev in Aleksandrijcev in tistih, ki
so bili iz Cilicije in iz Azije, ter so se prepirali
10 s Štefanom; in se niso mogli ustavljati modrosti in
54 Duhu, ki je (*v njem*) govoril. — Ko so pa to slišali,
so se raztogotili v svojih srcih in so škripali z zobmi
55 zoper njega. Ker je pa bil poln Svetega Duha, se
je ozrl proti nebu in je zagledal božje veličastvo,
in Jezusa stati na desnici božji. In je rekel: Glejte,
vidim nebesa odprta in Sina človekovega stati na
56 desnici božji. Zavpili so pa z močnim glasom in
so zatisnili svoja ušesa, in obenem vsi skup pla-
57 nili nanj. In so ga pahnili iz mesta in pobijali s
kamenjem, in priče so položile svoja oblačila k
58 nogam mladeniča, ki mu je bilo ime Savel. In so
kamenjali Štefana, ki je klical, rekoč: Gospod
59 Jezus, sprejmi mojo dušo! In je pokleknil in za-
vpil z močnim glasom, rekoč: Gospod, ne pri-
števaj jim tega greha! In ko je bil to izrekel, je
zaspal v Gospodu.

Evangelj sv. Matevža 23, 34—39.

Tisti čas je rekel Jezus pismarjem in farizejem: Glejte, jaz vam pošiljam preroke in modre in pismarje, in nekatere izmed njih bote umorili in križali, in nekatere bičali v svojih shodnicah in preganjali od mesta do mesta, da pride nad vas vsa pravična kri, ki je bila prelita na zemlji, od krvi pravičnega Abela do Caharija, sina Barahijevega, ki ste ga umorili med templjem in altarjem. Resnično vam povem, vse to bo prišlo nad ta rod. Jeruzalem, Jeruzalem, ki moriš preroke in kamenjaš tiste, ki so poslani k tebi; kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbira svoja piščeta pod peruti, in nisi hotel! Glejte, vaša hiša se vam bo pustila pusta! Zakaj, povem vam, ne bote me videli odslej, dokler ne porečete: Blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem!



27. decembra.

God sv. Janeza, apostola in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—6.

Kdor se boji Boga, dela dobro, in kdor se drži pravice, jo doseže in pride mu naproti, kakor častita mati. Hranila ga bo s kruhom življenja in razumnosti, in napajala ga bo z vodo vzveličavne

4 modrosti in ukoreninila se bo v njem, in ne bo
 5 omahoval. In držala ga bo, in ne bo osramočen;
 in ga bo povišala pri njegovih bližnjih. In vsredi
 zbora mu bo odprla usta, in ga bo napolnila z
 duhom modrosti in razumnosti, in ga bo oblekla
 z oblačilom slave. Veselje in radost mu bo nakla-
 6 dala, in večno ime mu bo dal v dediščino Gospod,
 naš Bog.

Evangelj sv. Janeza 21, 19—24.

19 **T**isti čas je rekel Jezus Petru: Pojdi za
 20 menoj! Peter se je pa obrnil in je
 videl slediti učenca, ki ga je Jezus lju-
 bil, ki je tudi pri večerji slonel na njegovih
 prsih, in je rekel: Gospod, kdo je, ki te
 21 bo izdal? Ko je torej Peter tega videl, je
 22 rekel Jezusu: Gospod, kaj pa ta? Jezus mu
 reče: Hočem, da ostane tako, dokler ne
 pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menoj!
 23 Razglasilo se je torej to govorjenje med
 brati, da tisti učenec ne umrje. Jezus mu
 pa ni rekel: Ne umrje; temveč: Hočem, da
 ostane tako, dokler ne pridem, kaj tebi za
 24 to? Ta je tisti učenec, ki pričuje o tem,
 in je pisal to; in vemo, da je njegovo pri-
 čevanje resnično.



28. decembra.

God nedolžnih otročičev.

Berilo iz Skrivnega razodetja sv. apostola Janeza 14, 1—5.

Tiste dni sem videl in glej, Jagnje je stalo na 1
gori Sionski in ž njim stoštiriinštirideset tiso-
čeri, ki so imeli njegovo ime in ime njegovega Očeta 2
zapisano na svojih čelih. In slišal sem glas z neba,
kakor glas mnogih vod in kakor glas velikega
groma; in glas, ki sem ga slišal, je bil kakor glas 3
citrarjev, citrajočih na svoje citre. In so peli kakor
novo pesem pred sedežem in pred štirimi ži-
valmi in pred starejšini, in nihče ni mogel peti
pesmi razen tistih stoinštiriinštirideset tisoč, ki so
bili odkupljeni od zemlje. Ti so, ki se niso oskru-
nili z ženami; device so namreč. Ti hodijo za
Jagnjetom, kamorkoli gre. Ti so odkupljeni izmed 4
ljudi, prvine Bogu in Jagnjetu, in v njih ustih ni
bilo najti laži; zakaj brez madeža so pred sedežem 5
božjim.

Evangelj sv. Matevža 2, 13—18.

Tisti čas se je prikazal angelj Gospodov 13
Jožefu v spanju, rekoč: Vstani, vzemi
dete in njegovo mater in beži v Egipt,
in bodi tam, dokler ti ne porečem! Herod
bo namreč iskal dete, da bi ga pokončal. 14
In je vstal in je vzel dete in njegovo ma-
ter po noči, in je pobegnil v Egipt. In je 15
bil ondi do Herodove smrti, da se je do-

16 polnilo, kar je govoril Gospod po preroku,
 ki pravi: „Iz Egipta sem poklical svojega
 sina.“¹ Ko je tedaj Herod videl, da so ga
 modri prekanili, se je silno razsrdil in je
 poslal in pomoril vse dečke, kar jih je bilo
 v Betlehemu in v vsi njegovi pokrajini
 dveletnih in mlajših, po času, ki ga je bil
 17 izprašal od modrih. Takrat se je dopolnilo,
 kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju,
 18 ki pravi: „Glas se je slišal v Rami, jok in
 velik krik; Rahela je jokala za svojimi
 otroki in se ni dala utolažiti, ker jih ni
 več.“²



29. decembra.

God sv. Tomaža, škofa in mučenca.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Hebrejcem 5, 1—6.

1 **B**ratje, vsak veliki duhovnik, izbran izmed ljudi,
 je za ljudi postavljen v to, kar se tiče Boga,
 da opravlja dare in žrtve za grehe, ki more usmi-
 2 ljenje imeti s tistimi, ki so nevedni in v^ozmoti,
 ker je tudi on obdan s slabostjo; in zato mora,
 3 kakor za ljudstvo, tako tudi za sebe opravljati
 daritve za grehe. In nihče si ne jemlje časti, ra-
 4 zen, kateri je od Boga poklican, kakor Aron. Tako
 tudi Kristus ni poveličal sebe, da bi postal veliki
 5 duhovnik, temveč on, ki mu je govoril: „Moj sin

¹ Oz. 11, 1. — ² Jer. 13, 15.

si ti, danes sem te rodil.“¹ Kakor pravi tudi na 6
drugem mestu: „Ti si duhovnik vekomaj po redu
Melkizedekovem.“²

Evangelj sv. Janeza 10, 11—16.

Isti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz 11
sem dobri pastir. Dobri pastir da 12
svoje življenje za svoje ovce. Najem- 12
nik pa in kdor ni pastir, čigar niso ovce, vidi
volka priti in popusti ovce in beži; in volk
napade in razpodi ovce. Najemnik pa beži, 13
ker je najemnik in mu ni skrb za ovce.
Jaz sem dobri pastir in poznam svoje, 14
in moje poznajo mene, kakor Oče pozna 15
mene, in jaz poznam Očeta in dam svoje
življenje za svoje ovce. In imam še druge 16
ovce, ki niso iz tega hleva; tudi te moram
pripeljati in bodo poslušale moj glas; in
bo en hlev in en pastir.



Nedelja pred novim letom.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Galačanom 4, 1—7.

Bratje, dokler je dedič majhen, se ne razločuje 1
od hlapca, dasiravno je gospodar vsega; tem- 2
več je pod varihi in oskrbniki do časa, ki je določen
od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili 3

¹ Ps. 2, 7. — ² Ps. 109, 4.

4 majhni, sužnji pod prvim ukom sveta. Ko se je
 5 pa čas dopolnil, je poslal Bog svojega Sina, roje-
 nega iz žene in podložnega postavi, da odreši tiste,
 ki so bili pod postavo, da prejmemo posinovljenje.
 6 Ker ste pa sinovi, je poslal Bog Duha svojega
 7 Sina v vaša srca, ki kliče: Abba, Oče! In tako
 sedaj ni več hlapec, marveč sin; ako je pa sin,
 je tudi dedič po Bogu.

Evangelj sv. Lukeža 2, 33—40.

33  isti čas sta se Jožef in Marija, Jezusova
 mati, čudila nad tem, kar se je govo-
 34 rilo o njem. In Simeon ju je blago-
 slovil in rekel Mariji, njegovi materi: Glej, ta
 je postavljen v padež in v vstajenje mnogim
 v Izraelu, in v znamenje, kateremu se bo
 35 nasprotovalo; in tvojo lastno dušo bo pre-
 sunil meč, da se razodenejo misli iz mno-
 36 gih src. In je bila prerokinja Ana, Fanu-
 elova hči, iz Aserjevega rodu; ta je bila
 zelo v letih in je po svojem devištvu ži-
 37 vela sedem let s svojim možem. In ta vdova
 je bila pri štiri in osemdesetih letih, ki ni
 šla od templja, in je s postom in z molitvami
 38 služila Bogu noč in dan. In ona je prišla
 tja ravno tisto uro in je častila Gospoda,
 in je govorila o njem vsem, ki so čakali
 39 Izraelovega odrešenja. In ko so vse do-
 polnili po postavi Gospodovi, so se vrnili

v Galilejo v svoje mesto Nazaret. Deček pa 40
je rasel in močen prihajal, poln modrosti,
in milost božja je bila v njem.



31. decembra.

God sv. Silvestra, papeža.

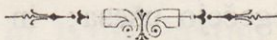
Berilo iz 2. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.

Preljubi, rotim te pred Bogom in Jezusom Kri- 1
stusom, ki bo sodil žive in mrtve po svojem 2
prihodu in po svojem kraljestvu: oznanjuj besedo, 3
ne jenjaj, bodisi priložno ali nepriložno; prepričuj, 4
prosi, svari z vsem potrpljenjem in ukom. Prišel 5
bo namreč čas, ko ne bodo prenašali zdravega 6
nauka, temveč si bodo po svojih željah izbirali 7
učenike, ki ščegečejo ušesa; in bodo odvrčali 8
ušesa od resnice, obračali pa se bodo k basnim.
Ti pa čuj, prenašaj vse, opravljaj delo evangelista, 5
izpolnjuj svojo službo, bodi trezen. Jaz namreč se 6
že žrtvujem in bliža se čas moje razveze. Dobri 7
boj sem bojeval, tek sem dokončal, vero ohranil.
Sedaj mi je prihranjena krona pravice, ki mi jo 8
bo dal tisti dan Gospod, pravični sodnik; pa ne
le meni, temveč tudi tistim, kateri ljubijo njegov
prihod.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel svojim učencem: Vaša 35
ledja naj bodo opasana in svetilnice 36
prižgane v vaših rokah; in bodite po- 36

dobni ljudem, ki pričakujejo svojega gospo-
 da, kdaj se vrne od ženitnine, da mu takoj
 37 odprejo, ko pride in potrka. Blagor tistim
 hlapcem, ki jih gospod, kadar pride, najde
 bedeče. Resnično, povem vam, da se bo
 opasal in jih bo posadil k mizi, in bo pri-
 38 stopil ter jim bo stregel. In ako pride ob
 drugi straži, in ako ob tretji straži pride
 in jih tako najde, blagor tistim hlapcem!
 39 To pa vedite, da ko bi vedel hišni gospo-
 dar, katero uro pride tat, bi gotovo čul in
 40 bi ne pustil podkopati svoje hiše. Tudi vi
 bodite pripravljeni; ker ob uri, ko se vam
 ne zdi, bo prišel Sin človekov!



1. januarja.

PRAZNIK OBREZOVANJA GOSPODOVEGA ali novega leta dan.

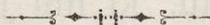
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Titu 2, 11—15.

11 **D**reljubi, prikazala se je milost Boga Vzveličarja
 12 našega vsem ljudem, ki nas uči, da se od-
 povemo hudobiji in posvetnim željam, ter trezno,
 13 pravično in bogaboječe živimo na tem svetu, ča-
 kajoč vzveličavnega upanja in častitljivega prihoda
 velikega Boga in Vzveličarja našega Jezusa Kri-
 14 stusa, ki je dal sam sebe za nas, da bi nas rešil
 vse krivice in da bi sebi očistil prijetno ljudstvo,

vneto za dobra dela. To govori in opominjaj v 15
Kristusu Jezusu, Gospodu našem!

Evangelj sv. Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo dopolnjenih osem 21
dni, da je bil otrok obrezan, mu je
bilo dano ime Jezus, ki je bilo ime-
novano od angelja, preden je bil spočet v
materinem telesu.



Nedelja pred razglašenjem Gospodovim.

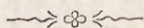
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Galačanom 4, 1—7.

Bratje, dokler je dedič majhen, se ne razloči od 1
hlapca, dasiravno je gospodar vsega; temveč 2
je pod varuhi in oskrbniki do časa, ki je določen 3
od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili 4
majhni, sužnji pod prvim ukom sveta. Ko se je 5
pa čas dopolnil, je poslal Bog svojega Sina, roje- 6
nega iz žene in podložnega postavi, da odreši tiste, 7
ki so bili pod postavo, da prejmemo posinovljenje.
Ker ste pa sinovi, je poslal Bog Duha svojega
Sina v vaša srca, ki kliče: Abba, Oče! In tako
sedaj ni več hlapec, marveč sin, ako je pa sin,
je tudi dedič po Bogu.

Evangelj sv. Matevža 2, 19—23.

Tisti čas, ko je bil Herod umrl, glej, se 19
angelj Gospodov prikaže v spanju
Jožefu v Egiptu, rekoč: Vstani in 20

21 vzemi dete in njegovo mater, ter pojdi v izra-
 22 elsko zemljo, zakaj pomrli so, kateri so stregli
 23 detetu po življenju! In je vstal in vzel dete
 in njegovo mater, in je prišel v izraelsko
 zemljo. Ko je pa slišal, da kraljuje Arhelaj
 v Judeji namesto Heroda, svojega očeta,
 se je bal tja iti; in opomnjen v spanju, se
 je ognil na Galilejsko. In je prišel in je
 prebival v mestu, ki mu je ime Nazaret,
 da se je dopolnilo, kar je rečeno po pre-
 roku, da bo Nazarejec imenovan.



6. januarja.

PRAZNIK RAZGLAŠENJA GOSPODOVEGA ali sv. treh Kraljev.

Berilo iz preroka Izaija 60, 1—6.

1  stani, daj se razsvetliti, Jeruzalem; ker je prišla
 2 tvoja luč in Gospodovo veličastvo je izšlo
 nad teboj! Zakaj glej, tema pokriva zemljo in mrak
 ljudstva; nad teboj pa bo izšel Gospod in njegova
 3 slava se bo videla v tebi! In narodi bodo hodili
 4 v tvoji luči in kralji v svetlobi, ki ti vzhaja. Po-
 vzdigni na okrog svoje oči in glej, vsi ti se zbi-
 rajo in prihajajo k tebi; tvoji sinovi bodo prišli
 od daleč in tvoje hčere bodo vstajale od vseh
 5 strani! Takrat boš videl in boš poln veselja, in
 tvoje srce se bo čudilo in razširjalo, ko se bo
 obrnila k tebi množica morja in bo prišla moč
 6 narodov k tebi. Povodenj kamel te bo zagnila,

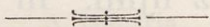
dromedarji iz Madjana in Efe; vsi iz Sabe bodo prišli in bodo prinesli zlata in kadila, in bodo oznanjevali hvalo Gospodovo.

Evangelj sv. Matevža 2, 1—12.

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu na Judejskem v dnevih kralja Heroda, glej, so prišli modri iz Jutrovega v Jeruzalem, rekoč: Kje je kralj Judov, ki se je rodil? Zakaj videli smo njegovo zvezdo na Jutrovem in smo ga prišli molit. Ko je pa kralj Herod to slišal, se je prestrašil, in ves Jeruzalem ž njim. In je sklical vse velike duhovnike in pismarje ljudstva in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu na Judejskem; ker tako je pisano po preroku: „In ti, Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor najmanjši med vojvodi Judovimi; zakaj iz tebe bo izšel vojvoda, ki bo vladal moje ljudstvo Izrael.“¹ Tedaj je Herod poklical modre skrivaj in jih je skrbno izpraševal o času, v katerem se jim je prikazala zvezda. In jih je poslal v Betlehem in je rekel: Pojdite in skrbno poprašujte po detetu in ko ga najdete, pri-
dite mi povedat, da tudi jaz grem in ga

¹ Mih. 5, 2.

- 9 molim! In ko so slišali kralja, so odšli; in
glej, zvezda, ki so jo bili videli na Jutro-
vem, je šla pred njimi, dokler ni prišla in
10 obstala zgoraj, kjer je bilo dete. Ko so pa
11 ugledali zvezdo, so se silno razveselili. In
so šli v hišo in so našli dete z Marijo,
njegovo materjo, in so (*predenj*) padli in so
ga molili, (*tukaj se poklekne*) ter so odprli
svoje zaklade in so mu darovali zlata, ka-
12 dila in mire. In ko so prejeli v spanju
opomin, naj se ne vračajo k Herodu, so se
po drugem potu vrnili v svojo deželo.



Prva nedelja po razglasenju Gospodovem.

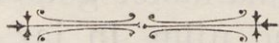
Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Rimljanom 12, 1—5.

- 1 ratje, prosim vas pri usmiljenju božjem, da
date svoja telesa v živ, svet in Bogu prijeten
2 dar, da bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte
se po tem svetu, temveč obnovite se z obnov-
ljenjem svojega duha, da spoznate, kaj je dobra,
3 prijetna in popolna volja božja! Zakaj po milosti,
katera mi je dana, rečem vsem, ki so med vami:
Nikar ne modrujte bolj, ko se spodobi modro-
vati, marveč modrujte, kar je prav, kakor je po-
4 delil Bog vsakemu mero vere! Kakor imamo nam-
reč v enem telesu veliko udov, vsi udje pa nimajo
5 ravno tistega opravila; tako nas je veliko eno telo
v Kristusu, sleherni pa smo drug drugega udje v
Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Lukeža 2, 42—52.

Ko je bil Jezus dvanajst let star, so šli 42
 njegovi starši v Jeruzalem po navadi 43
 praznika. In ko so se vračali po do- 43
 končanih dneh, je ostal deček Jezus v Jeruza- 44
 lemu, in njegovi starši tega niso vedeli. Menili 44
 so pa, da je pri tovarišiji in so šli dan hoda, 45
 in so ga iskali med sorodniki in znanci. Ko 45
 ga ne najdejo, se vrnejo v Jeruzalem in 46
 ga iščejo. In prigodi se, da ga najdejo čez 46
 tri dni v templju sedečega v sredi učeni- 47
 kov, ki jih je poslušal in popraševal. Vsi 47
 pa, ki so ga slišali, so se čudili njegovemu 48
 razumu in njegovim odgovorom. In ko ga 48
 ugledajo, se zavzamejo, in njegova mati 49
 reče: Sin, kaj si nama storil tako? Glej, 49
 tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala! In 50
 jima reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista 50
 li vedela, da moram biti v tem, kar je mo- 51
 jega Očeta? In ona nista razumela besede, 51
 ki jo je jima govoril. In je šel ž njima in 52
 je prišel v Nazaret, in jima je bil pokoren. 52
 In njegova mati je ohranila vse te besede 53
 v svojem srcu. In Jezus je rasel v mo- 54
 drosti in starosti in v milosti pri Bogu in 55
 pri ljudeh. 56



Osmina praznika razglašenja Gospodovega.

Berilo iz preroka Izaija 60, 1—6.

1  stani, daj se razsvetliti, Jeruzalem; ker je prišla
2 tvoja luč in Gospodovo veličastvo je izšlo
nad teboj! Zakaj glej, tema pokriva zemljo in mrak
ljudstva; nad teboj pa bo izšel Gospod in njegova
3 slava se bo videla v tebi! In narodi bodo hodili
4 v tvoji luči in kralji v svetlobi, ki ti vzhaja. Po-
vzdigni na okrog svoje oči in glej, vsi ti se zbi-
rajo in prihajajo k tebi; tvoji sinovi bodo prišli
od daleč in tvoje hčere bodo vstajale od vseh
5 strani! Takrat boš videl in boš poln veselja, in
tvoje srce se bo čudilo in razširjalo, ko se bo
obrnila k tebi množica morja in bo prišla moč
6 narodov k tebi. Povodenj kamel te bo zagrnila,
dromedarji iz Madjana in Efe; vsi iz Sabe bodo
prišli in bodo prinesli zlata in kadila, in bodo
oznanjevali hvalo Gospodovo.

Evangelj sv. Janeza 1, 29—34.

29  isti čas je zagledal Janez Jezusa, da
pride k njemu, in je rekel: Glej, Jagnje
30 božje, glej, ki odjemlje greh sveta! Ta
je, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož,
ki je bil pred menoj; ker on je bil prej
31 od mene. In jaz ga nisem poznal; ali da
se razodene v Izraelu, zato sem prišel jaz
32 krščevat v vodi. In Janez je pričal, rekoč:
Videl sem Duha kakor goloba priti z neba,
33 in je ostal nad njim. In jaz ga nisem po-

znal; toda on, ki me je poslal krščevat v vodi, mi je rekel: Na kogar boš videl Duha priti in nad njim ostati, ta je, ki krščuje v Svetem Duhu. In jaz sem videl in sem pričal, da je ta Sin božji.

Druga nedelja po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

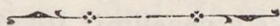
Rimljanom 12, 6—16.

Bratje, po milosti, ki nam je dana, imamo razne darove: ali prerokovanje, po meri vere; ali službo, v služenju; ali kdor uči, v podučevanju; kdor opominja, v opominjanju; kdor podeljuje, v preprostosti; kdor je postavljen črez druge, v skrbi; kdor skazuje usmiljenje, v veselju. Ljubezen bodi brez hinavščine; sovražite hudo, držite se dobrega! Z bratsko ljubeznijo se ljubite med seboj; s spoštovanjem pridite naproti drug drugemu! Ne bodite leni v skrbi; bodite goreči v duhu; služite Gospodu; v upanju bodite veseli, v nadlogi potrpežljivi, v molitvi stanovitni; pomagajte svetim v potrebščinah; tujce radi sprejemajte! Blagoslavlajte tiste, ki vas preganjanjo, blagoslavlajte in ne preklinajte! Veselite se z veselimi; jokajte z jokajočimi! Bodite ene misli med seboj; nikar si ne domisljujte visokih reči, temveč držite se nizkih!

Evangelj sv. Janeza 2, 1—11.

Isti čas je bila ženitnina v Kani galilejski, in Jezusova mati je bila tam. Povabljen je bil pa tudi Jezus in njegovi

3 učenci na ženitnino. In ko je pošlo vino,
 4 reče Jezusova mati njemu: Vina nimajo.
 5 In Jezus ji reče: Žena, kaj je meni in
 6 tebi mar? Moja ura še ni prišla. Njegova
 7 mati reče služabnikom: Karkoli vam reče,
 8 storite! Bilo je pa tam šest kamenitih vrčev,
 9 postavljenih po šegi judovskega očiščevanja,
 10 ki so držali po dve ali tri mere. Jezus
 11 jim reče: Napolnite vrče z vodo! In so jih
 napolnili do vrha. In Jezus jim reče: Zaj-
 mite sedaj in nesite starejšinu! In so nesli.
 Ko je pa starejšina okusil v vino izpre-
 menjeno vodo in ni vedel, odkod je, (slu-
 žabniki pa, ki so zajemali vodo, so vedeli),
 pokliče starejšina ženina in mu reče: Vsak
 človek da najprej dobro vino, in ko se
 napijejo, tedaj slabšega; ti pa si prihranil
 dobro vino dosedaj. Ta začetek čudežev
 je storil Jezus v Kani galilejski in je raz-
 odel svojo veličastvo; in njegovi učenci so
 vanj verovali.



Tretja nedelja po razglasenju Gospodovem.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Rimljanom 12, 16–21.

16 **B**ratje, ne bodite modri sami pri sebi! Nikomur
 17 ne vračujte hudega s hudim; prizadevajte si
 za dobro, ne le pred Bogom, temveč tudi pred

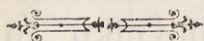
vsemi ljudmi! Ako je mogoče, kolikor je na vas, 18
 imejte mir z vsemi ljudmi! Ne delajte si sami 19
 pravice, preljubi, temveč dajte prostor jezi (*bošji*)!
 Zakaj pisano je: „Meni gre maščevanje; jaz bom
 povrnil, govori Gospod.“¹ Temveč, ako je tvoj 20
 sovražnik lačen, daj mu jesti; ako je žejen, daj
 mu piti. Zakaj, če to storiš, mu boš nosil žerjavico
 na glavo. Ne daj se premagati hudemu, temveč 21
 premagaj hudo z dobrim!

Evangelj sv. Matevža 8, 1—13.

Tisti čas, ko je Jezus šel z gore, je šla za 1
 njim velika množica ljudstva. In glej, 2
 gobav je prišel in ga je molil, rekoč:
 Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti. In 3
 Jezus je stegnil roko in se ga je dotaknil,
 rekoč: Hočem, bodi očiščen! In takoj je bil
 očiščen svojih gob. In Jezus mu je rekel: 4
 Glej, da ne poveš nikomur; temveč pojdi
 in izkaži se duhovniku, in opravi dar, ki
 ga je Mojzes zapovedal, njim v pričevanje!
 Ko je pa prišel v Kafarnaum, je pristopil 5
 k njemu stotnik, ki ga je prosil in je rekel: 6
 Gospod, moj hlapec leži doma mrtvouden
 in ga hudo vije. In Jezus mu reče: Prišel 7
 bom in ga bom ozdravil. In stotnik od- 8
 govori in reče: Gospod, nisem vreden, da
 greš pod mojo streho; temveč reci le z

¹ 5. Mojz. 32, 35.

- 9 besedo in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj
tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo,
in imam vojščake pod seboj, in rečem temu:
Idi, in gre, in onemu: Pridi, in pride; in
10 svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko
je pa Jezus to slišal, se je začudil in je
rekel tistim, ki so šli za njim: Resnično
vam povem, tolike vere nisem našel v
11 Izraelu. Povem vam pa, da jih bo prišlo
veliko od vzhoda in zahoda, in bodo se-
deli pri mizi z Abrahamom in Izakom in
12 Jakobom v nebeškem kraljestvu; otroci
kraljestva pa bodo pahnjeni v zunanjo
temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi.
13 In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor
si veroval, tako se ti naj zgodi! In hlapec
je bil ozdravljen tisto uro.



Četrta nedelja po razglašenju Gospodovem.

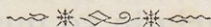
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Rimljanom 13, 8—10.

- 8 **B**ratje, nikomur ne bodite nič dolžni, razen da
se ljubite med seboj; kdor namreč bližnjega
9 ljubi, je dopolnil postavo! Zakaj to: ne prešestuj,
ne ubijaj, ne kradi, ne govori krivega pričevanja,
ne poželi, in če je kaka druga zapoved, je obse-
žena v teh besedah: Ljubi svojega bližnjega, kakor

samega sebe. Ljubezen do bližnjega ne dela hudega. Ljubezen je torej izpolnitev postave. 10

Evangelj sv. Matevža 8, 23—27.

Tisti čas je stopil Jezus v čolnič, in njegovi učenci so šli za njim. In glej, velik vihar se vzdigne na morju tako, da so valovi čolnič pokrivali; on je pa spal. In njegovi učenci so pristopili k njemu in so ga vzbudili, rekoč: Gospod, otmi nas, poginjamo! In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, maloverni? Nato je vstal in je zapovedal vetrovom in morju, in je nastala velika tihota. Ljudje pa so se čudili, rekoč: Kdo je ta, da so mu pokorni vetrovi in morje? 23 24 25 26 27



Peta nedelja po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

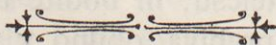
Kološanom 3, 12—17.

Bratje, oblecite kakor izvoljenci božji, sveti in ljubi, prisrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, potrpežljivost! Prenašajte drug drugega in odpuščajte si med seboj, ako ima kdo črez koga pritožbo; kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi! Vrhu vsega tega pa imejte ljubezen, kar je vez popolnosti, in mir Kristusov naj veselo gospoduje v vaših srcih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telesu; in bodite hvaležni! Beseda Kristusova naj prebiva obilno v vas z vso mo- 12 13 14 15 16

drostjo; učite in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvalnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu hvalno v svojih srcih! Vse, karkoli delate v besedi ali v dejanju, vse storite v imenu Gospoda Jezusa Kristusa, zahvaljujoč Boga in Očeta po Jezusu Kristusu, Gospodu našem!

Evangelj sv. Matevža 13, 24—30.

24  isti čas je povedal Jezus množicam to-
le priliko, rekoč: Nebeško kraljestvo
je podobno človeku, ki je vsejal dobro
25 seme na svojo njivo. Ko so pa ljudje spali,
je prišel njegov sovražnik in je prisejal
26 ljuljke med pšenico, in je odšel. Ko je pa
setev zrastle in šla v klasje, tedaj se je
27 prikazala tudi ljuljka. Pristopili so pa hlapci
hišnega gospodarja in so mu rekli: Gospod,
ali nisi dobrega semena vsejal na svojo
28 njivo? Odkod ima torej ljuljko? In jim
reče: Sovražen človek je to storil. Hlapci
pa so mu rekli: Hočeš-li, da gremo in jo
29 poberemo? In reče: Ne, da morda pobiraje
ljuljko ne izrujete ž njo vred tudi pšenice.
30 Pustite oboje rasti do žetve; in ob času
žetve porečem ženjem: Poberite najprej
ljuljko in jo povežite v snopke, da se
sežge, pšenico pa spravite v mojo žitnico!



Šesta nedelja po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz 1. lista sv. apostola Pavla
Tesaloničanom 1, 2—10.

Bratje, hvalo dajemo vselej Bogu za vas vse in 2:
 vas imamo neprenehoma v spominu v svojih 3:
 molitvah, spominjajoč se dejanja vaše vere in truda 3:
 in ljubezni in stanovitnosti v upanju na našega 4:
 Gospoda Jezusa Kristusa pred našim Bogom in 5:
 Očetom, vedoč, od Boga ljubljeni bratje, za vašo 4:
 izvolitev; ker naš evangelj ni bil pri vas le v be- 5:
 sedi, marveč tudi v moči in v Svetem Duhu in v 6:
 veliki obilnosti; kakor veste, kakšni smo bili med 6:
 vami zavoljo vas. In vi ste postali posnéma vci 6:
 naši in Gospodovi, ker ste sprejeli besedo v ve- 7:
 likih nadlogah z veseljem Svetega Duha tako, da 7:
 ste postali vzgled vsem vernikom v Macedoniji 8:
 in Ahaji. Od vas se je namreč razglasila beseda 8:
 Gospodova ne le po Macedoniji in po Ahaji, 9:
 temveč tudi na vse kraje je šla vaša vera, ki jo 9:
 imate v Boga, tako, da nam ni treba kaj govoriti. 9:
 Saj sami pripovedujete o nas, kako smo bili pri 9:
 vas sprejeti in kako ste se obrnili od malikov k 10:
 Bogu, da služite živemu in pravemu Bogu in pri- 10:
 čakujete njegovega Sina z nebes, (katerega je od 10:
 mrtvih obudil), Jezusa, ki nas je otel prihodnje jeze.

Evangelj sv. Matevža 13, 31—35.

Tisti čas je povedal Jesus množicam to- 31:
 le priliko, rekoč: Nebeško kraljestvo 31:
 je podobno gorčičnemu zrnju, katero je 32:
 človek vzel in vsejal na svojo njivo. To je 32:

sicer najmanjše izmed vseh semen; ko pa zraste, je večje ko vsa zelišča, in postane drevo tako, da pridejo ptice neba in prebivajo na njegovih vejah. Drugo priliko jim je govoril: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je žena vzela in vmesila med tri merice moke, da se je vse skvasilo. Vse to je Jezus množicam govoril v prilikah in brez prilik jim ni govoril; da se je dopolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, ki pravi: „Odprl bom v prilikah svoja usta in bom razodeval, kar je bilo skrito od začetka sveta.“¹



¹ Ps. 77, 2.

II. Velikonočni čas.

Prva predpepelnična nedelja ali septuagezima.

Berilo iz 1. lista sv. apostola Pavla

Korinčanom 9, 24—27 in 10, 1—5.

Bratje, ne veste li, da tisti, ki tekajo na tekališču, 24
 tečejo sicer vsi, pa le eden dobi darilo? Te- 25
 cite tako, da ga dosežete! Vsak pa, ki tekmuje v 26
 borbi, se zdržuje vsega, in oni sicer, da prejmejo 27
 strohljiv venec, mi pa nestrohljiv. Jaz torej tečem
 tako, ne kakor na negotovo, se bojujem tako, ne
 kakor da bi mahal po vetru, marveč tarem svoje
 telo in ga devam v sužnost, da, ko učim druge,
 bi ne bil sam zavržen. Nočem namreč, bratje, da 1
 bi ne vedeli, da so naši očetje bili vsi pod oblakom 2
 in so šli vsi skoz morje, in so bili vsi v Mozesu 3
 krščeni v oblaku in v morju; in so uživali vsi 4
 eno duhovno jed in so pili vsi eno duhovno pi-
 jačo, (pili pa so iz duhovne skale, ki je hodila za
 njimi, skala pa je bila Kristus); pa njih več ni 5
 bilo Bogu všeč.

Evangelj sv. Matevža 20, 1—16.

TiističasjegovorilJezussvojimučencem 1
 to priliko: Nebeško kraljestvo je po- 2
 dobno gospodarju, ki je šel zjutraj zgo-
 daj najemat delavcev v svoj vinograd. Ko je 3
 pa najel delavcev po denarju na dan, jih 4
 je poslal v svoj vinograd. In ob tretji uri
 je šel vun in je videl druge, da stojijo na
 trgu brez dela, in jim je rekel: Pojdite

tudi vi v moj vinograd, in kar bo prav,
5 vam bom dal! Oni so pa šli. Zopet je šel
vun ob šesti in deveti uri in je storil ravno
6 tako. Okoli enajste ure pa je šel vun in
je našel druge postajati in jim reče: Kaj
7 stojite tukaj ves dan brez dela? Odgovo-
rijo mu: Ker nas ni nihče najel. In jim
8 reče: Pojdite tudi vi v moj vinograd! Ko
se je pa zmračilo, reče gospod vinograda
svojemu hišniku: Pokliči delavce in jim
daj plačilo, počenši od poslednjih do prvih!
9 Pristopili so pa tisti, ki so bili najeti okoli
enajste ure in so prejeli vsak po en denar.
10 Ko so pa prišli tudi prvi, so menili, da
bodo več prejeli; pa tudi oni so prejeli po
11 en denar. In ko so ga prejeli, so godrnjali
12 nad gospodarjem, rekoč: Ti poslednji
so delali eno uro in storil si jih enake
nam, ki smo prenašali težo in vročino
13 dneva. On je pa odgovoril in je rekel enemu
izmed njih: Prijatelj, ne delam ti krivice;
14 ali se nisi za denar pogodil z menoj? Vzemi,
kar je tvojega in pojdi; hočem pa tudi
15 temu poslednjemu dati, kolikor tebi! Ali
ne smem storiti, kar hočem? Je-li tvoje oko
16 hudobno, ker sem jaz dober? Tako bodo
poslednji prvi in prvi poslednji; zakaj ve-
liko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Druga predpepelnična nedelja ali seksagezima.

Berilo iz 2. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 11, 19—33 in 12, 1—9.

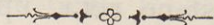
Bratje, radi prenašate nespametne, ker ste sami 19
pametni. Trpite, če vas kdo usužnjuje, če vas 20
kdo objeda, če vam kdo jemlje, če se kdo povzdi-
guje, če vas kdo v obraz bije. Po nečasti rečem, 21
kakor da bi bili mi slabi v tej reči. V čemer si
kdo kaj upa, (po nespameti govorim), si upam tudi
jaz. Hebrejci so, jaz tudi; Izraelci so, jaz tudi; 22
zarod Abrahamov so, jaz tudi; služabniki Kristu- 23
sovi so, (kakor manj pameten rečem), jaz še več;
v premnogih nadlogah, še večkrat v ječah, v ranah
črez mero, v smrtnih nevarnostih velikokrat. Od 24
Judov sem jih dobil petkrat po štirideset, manj
eno. Trikrat sem bil tepen s šibami, enkrat ka- 25
menjan, trikrat sem se potopil z ladjo, noč in dan
sem bil v globočini morja; velikokrat na potih, v 26
nevarnostih na vodah, v nevarnostih med razboj-
niki, v nevarnostih med rojaki, v nevarnostih med
neverniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih v
puščavi, v nevarnostih na morju, v nevarnostih
med lažnjivimi brati; v trudu in trpljenju, v mnogem 27
bedenju, v lakoti in žeji, v pogostih postih, v
mrazu in nagoti, vrhu tega, kar je zunanjega, moji 28
vsakdanji opravki in skrb za vse cerkve. Kdo 29
omaguje, in jaz ne omagujem? Kdo se pohujša,
in mene ne peče? Ako se je treba hvaliti, se bom 30
hvalil s svojimi slabostmi. Bog in Oče našega Go- 31
spoda Jezusa Kristusa, ki je hvaljen vekomaj, ve,
da ne lažem. V Damasku je dal namestnik kralja 32

33 Areta stražiti mesto Damaščanov, da bi me ujel;
 1 pa skozi okno so me spustili v košu po zidu, in
 2 tako sem ušel njegovim rokam. Ako se je treba
 3 hvaliti, (kar sicer nič ne pomaga), bom prišel do
 4 prikazni in razodetij Gospodovih. Vem za človeka
 5 v Kristusu, ki je bil pred štirinajstimi leti (ali v
 6 telesu ali zunaj telesa, ne vem, Bog ve) zamaknjen
 7 v tretje nebo. In vem za tega človeka, da je bil
 8 (ali v telesu, ali zunaj telesa, ne vem, Bog ve) za-
 9 maknjen v raj in je slišal skrivnostne besede, katerih
 10 človeku ni pripuščeno govoriti. Zavoljo tega se
 11 bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, razen v svojih
 12 slabostih. Zakaj ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne
 13 bil nespameten, ker bi govoril resnico, zdržim se
 14 pa, da ne misli kdo o meni več, kakor kar vidi
 15 na meni ali kar sliši od mene. In da se zavoljo
 16 velikega razodetja ne prevzamem, mi je dano želo
 17 v moje meso, služabnik satanov, da me bije. Zato
 18 sem prosil trikrat Gospoda, da bi odstopil od
 19 mene; pa mi je rekel: Zadostuje ti moja milost,
 20 ker moč se izpopolnjuje v slabosti. Rad se bom
 21 torej hvalil s svojimi slabostmi, da prebiva v meni
 22 moč Kristusova.

Evangelj sv. Lukeža 8, 4—15.

4 **T**isti čas, ko se je sešla velika množica
 5 in so prihiteli iz mest k Jezusu, je re-
 6 kel v priliki: Sejavec je šel sejat svoje
 7 seme; in ko je sejal, ga je padlo nekaj
 8 poleg pota in je bilo pohojeno, in ptice
 9 neba so ga pozobale. In drugo je padlo

na skalo; in ko je pognalo, je usahnilo, 7
 ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med
 trnje; in trnje, ki je rastlo ž njim vred, 8
 ga je zadušilo. In drugo je padlo v dobro
 zemljo; in je rastlo in dalo stoteren sad.
 Ko je to rekel, je zavpil: Kdor ima ušesa
 za poslušanje, naj poslušá! Njegovi učenci 9
 pa so ga vprašali, kaj je ta prilika. In on 10
 jim je rekel: Vam je dano vedeti skriv-
 nosti božjega kraljestva, drugim pa v pri-
 likah, da gledajoč ne vidijo, in poslušajoč
 ne umejo. Prilika je pa to: Seme je božja 11
 beseda. Kateri so pa poleg pota, so tisti, 12
 ki slišijo, potem pride hudič in vzame be-
 sedo iz njih srca, da ne verujejo in se ne
 vzveličajo. Kateri so pa na skali, so tisti, 13
 ki, kadar slišijo, z veseljem sprejmejo be-
 sedo; in ti nimajo korenine, ker nekaj časa
 verujejo in ob času izkušnjave odstopijo.
 Katero pa je padlo med trnje, so tisti, ki 14
 so slišali in gredo in se zadušijo v skrbih
 in v bogastvu in nasladnostih življenja
 in ne obrodijo sadu. Katero pa je padlo v 15
 dobro zemljo, so tisti, ki besedo slišijo in
 jo ohranijo v dobrem in najboljšem srcu
 in obrodijo sad v potrpljenju.



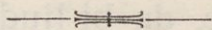
Tretja predpepelnična nedelja ali kvinkvagezima.

Berilo iz 1. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 13, 1—13.

- 1 ratje, ko bi govoril človeške in angeljske jezike,
- 2 pa bi ne imel ljubezni, bi bil kakor brneč
- 3 bron ali zvenčoč škrobotec. In ko bi imel dar prerokovanja in bi vedel vse skrivnosti in bi imel vso
- 4 učenost; in ko bi imel vso vero tako, da bi prestavljal gore, pa bi ne imel ljubezni, nisem nič.
- 5 In ko bi razdal ubožcem v živež vse svoje premoženje, in ko bi dal svoje telo, da se sežgem, pa
- 6 bi ne imel ljubezni, mi nič ne pomaga. Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva; ljubezen ni nevoščljiva,
- 7 ne ravna napačno, se ne napihuje, ni častilakomna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne
- 8 misli hudega; se ne veseli krivice, veseli se pa resnice; vse pretrpi, vse veruje, vse upa, vse prenese.
- 9 Ljubezen nikdar ne mine, četudi bodo minila prerokovanja in bodo nehali jeziki in bo
- 10 prešla učenost. Deloma namreč spoznavamo in deloma prerokujemo. Ko pa pride, kar je popolno,
- 11 bo nehalo, kar je deloma. Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, sem sodil kakor otrok, sem mislil kakor otrok;
- 12 ko pa sem postal mož, sem opustil, kar je bilo otročjega. Sedaj gledamo skozi zrcalo, kakor v megli; takrat pa bomo gledali od obličja v obličje. Sedaj spoznavam le deloma;
- 13 takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan. Sedaj pa ostane vera, upanje, ljubezen, to troje; največja med temi pa je ljubezen.

Evangelj sv. Lukeža 18, 31—43.

Tisti čas je vzel Jezus dvanajstere k sebi 31
 in jim je rekel: Glejte, gremo gori v 32
 Jeruzalem in dopolnilo se bo vse, kar 33
 so pisali preroki o Sinu človekovem. Izdali 34
 ga bodo namreč nevernikom in ga bodo za- 35
 sramovali in bičali in zapljuvali; in potem, 36
 ko ga bodo bičali, ga bodo umorili; in 37
 tretji dan bo vstal. Oni pa tega nič niso 38
 umeli, in ta beseda jim je bila zakrita, in 39
 niso umeli, kar jim je bil povedal. Prigo- 40
 dilo se je pa, ko se je približal Jerihi, 41
 je slepec sedel ob potu in je prosil vbo- 42
 gajme. In ko je slišal množico mimo iti, 43
 je vprašal, kaj bi to bilo? Povedali so mu
 pa, da gre Jezus Nazareški mimo. In je
 vpil, rekoč: Jezus, sin Davidov, usmili se
 me! In spredaj gredoči so ga svarili, naj
 molči. On pa je še bolj vpil: Sin Davidov,
 usmili se me! Jezus pa je obstal in ga je
 velel k sebi pripeljati. In ko se je pribli-
 žal, ga je vprašal, rekoč: Kaj hočeš, da ti
 storim? On pa je rekel: Gospod, da vidim.
 In Jezus mu je rekel: Spreglej! Tvoja vera
 ti je pomagala. In precej je spregledal in
 je šel za njim in je hvalil Boga. In vse
 ljudstvo, ko je to videlo, je dajalo Bogu hvalo.



Pepelnična sreda.

Berilo iz preroka Joela 2, 12—19.

12 **T**o govori Gospod: Izpreobrnite se k meni z
 13 vsem svojim srcem, s postom in z jokom in
 s plakanjem! In pretrgajte svoja srca, ne pa svojih
 oblačil, in izpreobrnite se h Gospodu svojemu
 Bogu, ker je dobrotljiv in usmiljen, potrpežljiv in
 14 velikega usmiljenja in vzvišan nad hudobijo! Kdo
 ve, če se ne bo obrnil in pustil za seboj blago-
 slova, jedilnega in pitnega daru za Gospoda vašega
 15 Boga? Trobite s trobento na Sionu, posvečujte
 16 post, skličite shod, zberite ljudstvo, posvetite
 srenjo, združite starčke; zberite otroke in dojenice;
 naj gre ženin iz svojega hrama in nevesta iz svoje
 17 postelje! Med vežo in altarjem naj plakajo duhov-
 niki, služabniki Gospodovi, in naj rečejo: Priza-
 nesi, Gospod, prizanesi svojemu ljudstvu; in ne
 daj svoje lastnine v zasmeh, da bi nevernki go-
 spodovali nad njimi! Zakaj bi se reklo med narodi:
 18 Kje je njih Bog? In zavzel se bo Gospod za svojo
 19 deželo in bo prizanesel svojemu ljudstvu. In Go-
 spod je odgovoril in rekel svojemu ljudstvu: Glej,
 poslal vam bom žita in vina in olja in se bote
 nasitili ž njimi, in nič več vas ne bom dal v za-
 smeh nevernikom, govori vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Matevža 6, 16—21.

16 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Kadar se postite, ne delajte se
 žalostnih, kakor hinavci; grdiijo nam-
 reč svoje obraze, da bi ljudje videli, da se

postijo. Resnično, povem vam, prejeli so
 svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, po- 17
 maži svojo glavo in umij svoj obraz, da
 ne bodo ljudje videli, da se postiš, mar- 18
 več tvoj Oče, ki je na skrivnem; in tvoj
 Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil.
 Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer 19
 jih konča rja in molj, in kjer jih tatje
 izkopljejo in ukradejo! Temveč nabirajte 20
 si zaklade v nebesih, kjer jih ne konča
 ne rja ne molj, in kjer jih tatje ne iz-
 kopljejo in ne ukradejo! Kjer je namreč 21
 tvoj zaklad, tam je tudi tvoje srce.

Četrtek po pepelnici.

Berilo iz preroka Izaija 38, 1—6.

Tiste dni je Ezekija zbolel na smrt, in prišel je 1
 k njemu prerok Izaija, Amosov sin, in mu je
 rekel: To govori Gospod: Oskrbi svojo hišo, ker
 boš umrl in ne boš živel! In Ezekija je obrnil svoj 2
 obraz k steni in je molil h Gospodu in rekel:
 Prosim, Gospod, spomni se vendar, kako sem 3
 hodil pred teboj v resnici in s popolnim srcem,
 in sem delal, kar je dobro pred tvojimi očmi! In
 Ezekija se je bridko jokalo. In prišla je k Izaiju 4
 Gospodova beseda, rekoč: Pojdi in povej Ezekiju: 5
 To govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida:
 Slišal sem tvojo molitev in sem videl tvoje solze;
 glej, pridam bom tvojim dnem petnajst let, in iz 6

roke kralja Asircev bom otel tebe in to mesto, in ga bom varoval, pravi vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Matevža 8, 5—13.

- 5 **T**isti čas, ko je Jezus prišel v Kafarnaum,
 6 je pristopil k njemu stotnik, ki ga je
 7 prosil in je rekel: Gospod, moj hlapec
 8 leži doma mrtvouden in ga hudo vije. In Jezus
 9 mu reče: Prišel bom in ga bom ozdravil.
 10 In stotnik odgovori in reče: Gospod, nisem
 11 vreden, da greš pod mojo streho; temveč
 12 reci le z besedo, in ozdravljen bo moj hlapec!
 13 Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo in imam vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in onemu: Pridi, in pride; in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil in je rekel tistim, ki so šli za njim: Resnično vam povem, tolike vere nisem našel v Izraelu. Povem vam pa, da jih bo prišlo veliko od vzhoda in zahoda, in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v zunanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi.
- 13 In Jezus je rekel stotniku: Pojdi in kakor si veroval, tako se ti naj zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.
-

Petek po pepelnici.

Berilo iz preroka Izaija 58, 1—9.

To pravi Gospod Bog: Kliči, ne nehaj, kakor 1
 trobenta povzdiguje svoj glas in oznanjuj mo-
 jemu ljudstvu njegove hudobije in Jakobovi hiši
 njene pregrehe! Od dne do dne me namreč iščejo 2
 in hočejo vedeti moja pota, kakor ljudstvo, ki
 dela pravico in ni zapustilo zapovedi svojega Boga;
 od mene terjajo pravično sodbo in se hočejo bli-
 žati Bogu. Čemu smo se postili in se nisi ozrl; 3
 poniževali smo svoje duše in ti ni bilo mar? Glejte,
 na dan vašega posta se kaže vaša trma, in terjate
 vse svoje dolžnike. Glejte, v pravih in prepričnih 4
 se postite in bijete neusmiljeno s pestjo. Ne postite
 se, kakor dosedaj, da bo vaše vpitje uslišano na
 višavi! Je mar takšen post, ki sem si ga izvolil, 5
 ako človek črez dan tare svoje telo? ako svojo
 glavo zvija kakor obroč in leži na raševini in na
 pepelu? Boš mar to imenoval post in Gospodu
 prijeten dan? Ali ni marveč to post, ki sem si ga 6
 izvolil: Razreši hudobne vezi, raztrgaj obtežalne
 zapisnike, oprosti potrte in razteri vsako breme!
 Lomi lačnemu svoj kruh in sprejemaj ubožce in 7
 tujce v svojo hišo; ko vidiš nagega, ga obleci in
 ne zaničuj svojega mesa! Tedaj se bo zasvetila 8
 tvoja luč kakor zarja, in tvoje zdravje bo prišlo
 hitreje, in tvoja pravičnost pojde pred teboj, in
 slava Gospodova te bo spremljala. Takrat boš 9
 klical, in Gospod bo uslišal; vpil boš, on pa poreče:
 Glej, tukaj sem; ker sem usmiljen, Gospod, tvoj
 Bog.

Evangelj sv. Matevža 5, 43—48
in 6, 1—4.

- 43 **I**sti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi
svojega bližnjega in sovraži svojega
44 sovražnika! Jaz vam pa povem: Ljubite svoje
sovražnike, delajte dobro njim, kateri vas
sovražijo, in molite za nje, kateri vas pre-
45 ganjajo in obrekujejo; da bote otroci svo-
jega Očeta, ki je v nebesih, ki daje svo-
jemu solncu vzhajati nad dobrimi in hu-
dobnimi ter da deževati na pravične in
46 krivične! Zakaj ako ljubite tiste, kateri
ljubijo vas, kakšno plačilo bote imeli? Ali
47 ne delajo tega tudi cestninarji? In če po-
zdravljate le svoje brate, kaj storite več?
48 Ali ne delajo tega tudi neverniki? Bodite
torej popolni, kakor je vaš Oče nebeški
1 popoln! Glejte, da svojih dobrih del ne
delate pred ljudmi, da bi vas videli; sicer
ne bote imeli plačila pri svojem Očetu,
2 ki je v nebesih. Kadar torej daješ vbogajme,
ne trobi pred seboj, kakor delajo hinavci
po shodnicah in trgih, da bi jih ljudje
hvalili. Resnično, povem vam, prejeli so
3 svoje plačilo. Kadar pa daješ vbogajme,
naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja de-
4 snica; da bo tvoja miloščina na skrivnem,

in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil.



Sobota po pepelnici.

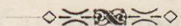
Berilo iz preroka Izaija 58, 9—14.

To govori Gospod Bog: Ako odpraviš od sebe 9
verigo in nehaš stegati prst in govoriti, kar 10
ne koristi; če podeliš lačnemu iz dobrega srca in 11
nasitiš stiskano dušo, zasvetila bo tvoja luč v temi 12
in tvoja tema bo kakor poldan. In pokoj ti bo dal 13
Gospod za vselej, in tvojo dušo bo napolnil s 14
svetlobo in rešil bo tvoje kosti, in boš kakor na-
močen vrt in kakor tekoč studenec, čigar vode ne
usahnejo. In sezidal boš, kar je bilo razdejano 12
dolgo časa, postavil boš temelje za rodove in ro-
dove; in imenoval se boš gradivec ograj in nade-
lovalec stez v pokoj. Če v soboto zdržuješ svojo 13
nogo, da ne izpolnjuješ svoje volje moj sveti dan,
in imenuješ soboto prijeten in Gospodu posvečen
častitljiv dan in jo posvečuješ, da ne delaš svojih
potov in se ne godi tvoja volja, da bi imel prazne
govore; tedaj se boš veselil Gospoda in povišal 14
te bom z dediščino Jakoba, tvojega očeta; zakaj
usta Gospodova so govorila.

Evangelj sv. Marka 6, 47—56.

Tisti čas, ko se je bil storil večer, je 47
bil čoln na sredi morja in Jezus 48
sam na kopnem. In je videl svoje
učence truditi se z veslanjem, (bil jim je

namreč veter nasproten), in okoli četrte
 49 nočne straže je prišel k njim hodeč po
 morju in je hotel iti mimo njih. Oni pa,
 ko so ga videli hoditi po morju, so menili,
 50 da je prikazen in so zavpili. Vsi so ga
 namreč videli in so se prestrašili. In brž
 jih je ogovoril in jim je rekel: Zaupajte,
 51 jaz sem; nikar se ne bojte! In je stopil v
 čoln k njim, in veter je nehal. In so še
 52 bolj strmeli. Niso namreč umeli o kruhih,
 53 ker je bilo njih srce oslepljeno. In so se
 prepeljali in so prišli na Genezareško in
 54 so ustavili h kraju. In ko so stopili iz
 55 čolna, so ga precej spoznali. In so obho-
 dili vso tisto okolico, in so začeli prinašati
 bolnike na posteljah, kjer so slišali, da je
 56 on. In kamorkoli je šel, v vasi in v trge
 ali v mesta, so polagali bolnike na ulice
 in so ga prosili, da se dotaknejo vsaj roba
 njegovega oblačila, in kolikor se jih ga je
 dotaknilo, so bili ozdravljeni.



Prva nedelja v postu.

Berilo iz 2. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 6, 1—10.

1 **B**ratje, opominjamo vas, da milosti božje ne pre-
 2 jemate ne pridoma! Govori namreč: „Ob pri-
 jetnem času sem te uslišal in na dan vzveličanja

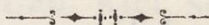
sem ti pomagal.“¹ Glejte, sedaj je prijeten čas; 3
 glejte, sedaj je dan vzveličanja! Nikomur ne da- 3
 jajmo pohujšanja, da se ne zaničuje naša služba; 4
 temveč v vseh rečeh se kažimo kot božje služab- 4
 nike v obilnem potrpljenju, v nadlogah, v potrebah, 5
 v stiskah, v ranah, v ječah, v uporih, v trudih, v 5
 bedenju, v postih, v čistosti, v znanju, v prizana- 6
 šanju, v prijaznosti, v Svetem Duhu, v nehinavski 6
 ljubezni, v besedi resnice, v moči božji, z orožjem 7
 pravice na desno in na levo, pri časti in nečasti, 8
 pri slabem in dobrem imenu, kot zapeljivci in 8
 vendar resnični, kot neznani in vendar znani, kot 9
 umirajoči in glejte, živimo, kot stepeni in vendar 9
 ne umorjeni, kot žalostni, vendar pa vedno veseli, 10
 kot ubogi in vendar jih veliko bogatimo, kakor 10
 da nič nimamo in vendar vse posedamo!

Evangelj sv. Matevža 4, 1—10.

Tisti čas je bil Jezus od Duha peljan 1
 v puščavo, da bi bil izkušan od hu- 1
 diča. In ko se je postil štirideset 2
 dni in štirideset noči, je postal potem la- 2
 čen. In izkušnjavec je pristopil k njemu, 3
 in mu je rekel: Ako si Sin božji, reci, da 3
 bo to kamenje kruh! On je pa odgovoril 4
 in rekel: Pisano je: „Človek ne živi le od 4
 kruha, temveč od vsake besede, ki pride 5
 iz božjih ust.“² Tedaj ga vzame hudič s 5
 seboj v sveto mesto in ga postavi na vrh

¹ Iz. 49, 8. — ² 5. Mojz. 8, 3.

- 6 templja, in mu reče: Ako si Sin božji, vrzi se doli; pisano je namreč: „Svojim angeljem je zapovedal zavoljo tebe, in te bodo nosili na rokah, da kje s svojo nogo ne zadeneš ob kamen.“¹ Jezus mu je rekel: Zopet je pisano: „Ne izkušaj Gospoda svojega Boga!“² Zopet ga vzame hudič s seboj na zelo visoko goro in mu pokaže vsa kraljestva sveta in njih veličastvo, in mu reče: Vse to ti dam, ako (*pred me*) padeš in me moliš. Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan; zakaj pisano je: „Gospoda, svojega Boga, moli in njemu samemu služi!“³
- 11 Tedaj ga je popustil hudič; in glej, angelji so pristopili in so mu stregli.



Ponedeljek po prvi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Ecehiela 34, 11—16.

- 11 **T**o govori Gospod Bog: Glejte, jaz sam bom
 12 poiskal svoje ovce in jih bom obiskal. Kakor obiskuje pastir svoje črede ob dnevu, ko je med svojimi razkropljenimi ovci; tako bom obiskal svoje ovce in jih bom rešil iz vseh krajev, po katerih so se bile razgubile v meglenem in temnem dnevu. In izpeljal jih bom izmed ljudstev in jih bom zbral iz dežel in jih popeljem v njih deželo, ter jih bom pasel po Izraelovih gorah, ob

¹ Ps. 90, 11. — ² 5. Mojz. 6, 16. — ³ 5. Mojz. 6, 13.

potokih in po vseh selih v deželi. Po najboljših pašah jih bom pasel in na visokih gorah Izraelovih bodo njih pašniki; tam bodo počivale na zelenih tratah in na tolstih pašah se bodo pasle po Izraelovih gorah. Jaz bom pasel svoje ovce in jih bom vodil počivat, govori Gospod Bog. Izgubljene bom poiskal, izgnane bom pripeljal nazaj, ranjene bom obvezal in slabe bom okrepčal, debele in močne bom varoval; in pasel jih bom po pravici, govori vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Matevža 25, 31—46.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angelji ž njim, takrat bo sedel na sedežu svojega veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in jih bo ločil narazen, kakor pastir loči ovce od kozlov. In postavil bo ovce na svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj poreče kralj tistim, kateri bodo na njegovi desnici: Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, posedite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Lačen sem bil namreč, in ste mi dali jesti; žejen sem bil, in ste mi dali piti; tujec sem bil, in ste me vzeli pod streho; nag sem bil, in ste me oblekli; bolan, in ste me obiskali; v ječi sem bil, in ste prišli k meni. Tedaj mu bodo odgovorili pravični, rekoč: Go-

spod, kdaj smo te videli lačnega in smo te nasitili? ali žejnega in smo te napojili?

38 Kdaj smo te pa videli tujca in smo te vzeli pod streho? ali nagega in smo te

39 oblekli? Ali kdaj smo te videli bolnega,

40 ali v ječi in smo prišli k tebi? In kralj bo odgovoril in jim bo rekel: Resnično, povem vam, kar ste storili komu teh

41 mojih najmanjših bratov, ste meni storili.

42 Potem poreče tudi tistim, kateri bodo na levici: Poberite se izpred mene, prekleti,

43 v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angeljem! Lačen sem bil namreč,

44 in mi niste dali jesti; žejen sem bil, in mi niste dali piti; tujec sem bil, in me niste

45 vzeli pod streho; nag sem bil, in me niste oblekli; bolan in v ječi, in me niste obiskali.

46 Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč: Gospod, kdaj smo te videli lačnega, ali žejnega, ali tujca, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, in ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril, rekoč: Resnično vam povem, česar niste storili komu teh

47 manjših, tudi meni niste storili. In ti pojdejo v večno trpljenje; pravični pa v večno življenje.



Torek po prvi nedelji v postu.

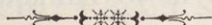
Berilo iz preroka Izaija 55, 6—11.

Tiste dni je govoril prerok Izaija, rekoč: Išcite Gospoda, ko se da najti, kličite ga, ko je blizu! Naj zapusti hudobnež svojo pot in krivičnež svoje misli, in naj se vrne h Gospodu in usmilil se ga bo, in k našemu Bogu, ker je bogat v odpuščenju! Ker moje misli niso vaše misli, tudi ne vaša pota moja pota, pravi Gospod. Kakor je nebo višje od zemlje, tako so moja pota višja od vaših potov in moje misli od vaših misli. In kakor pada dež in sneg z neba in se ne vrača več gori, temveč napaja zemljo in jo namaka ter jo dela rodovitno, da daje seme sejavcu in kruh uživajočemu; taka bo moja beseda, ki pride iz mojih ust; ne bo se vrnila k meni prazna, temveč opravila bo, karkoli hočem, in uspela bo v tem, za kar jo pošljem, pravi vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Matevža 21, 10—17.

Tisti čas, ko je šel Jezus v Jeruzalem, je bilo vse mesto po koncu, rekoč: Kdo je ta? Množice pa so govorile: Ta je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji. In Jezus je šel v tempelj božji in je izgnal vse, ki so v templju prodajali in kupovali, in je prevrnil mize menjalcem in stole tistim, ki so prodajali golobe. In jim je rekel: Pisano je: „Moja hiša se imenuje

- hiša molitve“¹ vi pa ste naredili iz nje
 14 jamo razbojnikov. In pristopili so k njemu
 v templju slepi in kruljavi in jih je ozdravil.
 15 Ko so pa veliki duhovniki in pismarji vi-
 deli čudeže, ki jih je delal, in otroke, ki
 so v templju kričali, rekoč: Hosanna sinu
 Davidovemu, so se razjezili in so mu rekli:
 16 Ali slišiš, kaj ti pravijo? Jezus jim pa reče;
 Kaj pa da! Ali niste nikoli brali: „Iz ust
 otrok in dojenčev si si pripravil hvalo?“²
 17 In jih je popustil in šel iz mesta v Beta-
 nijo, in je ostal tam.



Kvaterna sreda v postu.

Berilo iz tretjih bukev Kraljev 19, 3—8.

- 3 **T**iste dni je prišel Elija v Berzabo na Judov-
 skem in je odslovil ondi svojega dečka. In
 4 je šel dalje v puščavo, dan hoda. In ko je prišel
 tja in sedel pod brinjev grm, je prosil, da bi umrl,
 in je rekel: Dovolj je, Gospod, vzemi mojo dušo,
 5 zakaj nisem boljši ko moji očetje. In je legel
 in je zaspal v brinjevi senci; in glej, angelj Go-
 spodov se ga je dotaknil in mu je rekel: Vstani
 6 in jej! In se je ozrl in glej, ob njegovi glavi je
 bil podpepelnjak in posoda vode; in je jedel in
 7 pil in je zopet zaspal. In povrnil se je angelj Go-
 spodov vdrugič, se ga je dotaknil in mu je rekel:

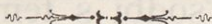
¹ Iz. 56, 7. — ² Ps. 8, 3.

Vstani, jej, ker imaš še dolgo pot! In ko je vstal, 8
je jedel in pil, in je hodil v moči tiste jedi štiri-
deset dni in štirideset noči do božje gore Horeba.

Evangelj sv. Matevža 12, 38—50.

Tisti čas so nekateri izmed pismarjev 38
in farizejev Jezusu odgovorili, rekoč:
Učenik, znamenje bi radi videli od
tebe. On pa je odgovoril in jim rekel: Hu- 39
dobni in prešestni rod išče znamenja; pa
ne bo se mu dalo znamenje, razen zna-
menja Jona preroka. Kakor je bil namreč 40
Jona tri dni in tri noči v trebuhu morskega
soma, ravno tako bo Sin človekov tri dni
in tri noči v srcu zemlje. Možje Ninivljani 41
bodo vstali ob sodbi s tem rodом in ga
bodo obsodili, ker so pokoro delali na Jo-
novo oznanjevanje; in glej, več kakor Jona
je tukaj. Kraljica od juga bo vstala ob 42
sodbi s tem rodом in ga bo obsodila, ker
je prišla od pokrajin zemlje poslušat Sa-
lomonovo modrost; in glej, več kakor Salo- 43
mon je tukaj. Ko izide nečisti duh iz člo-
veka, hodi po suhih krajih in išče pokoja
in ga ne najde. Tedaj pravi: Vrnil se 44
bom v svojo hišo, iz katere sem izšel. In
ko pride, jo najde prazno, pometeno in
osnaženo. Tedaj gre in si privzame sedem 45
drugih duhov, hujših ko on, in gredo

vanjo in ondi prebivajo, in poslednje tega
 46 človeka je hujše, ko prvo. Tako bo tudi
 s tem hudobnim rodom. Ko je pa še mno-
 žicam govoril, glej, so njegova mati in
 njegovi bratje stali zunaj in so želeli ž
 47 njim govoriti. Rekel mu je pa nekdo: Glej,
 tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in
 48 te iščejo. On pa je tistemu, ki mu je bil
 povedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja
 49 mati in kdo so moji bratje? In je stegnil
 roko na svoje učence, rekoč: Glejte, moja
 50 mati in moji bratje! Kdorkoli namreč stori
 voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je
 moj brat, moja sestra in moja mati.



Četrtek po prvi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Ecehiela 18, 1—9.

1 **T**iste dni mi je govoril Gospod, rekoč: Kaj
 2 je, da imate v Izraelski deželi to priliko za
 pregovor, rekoč: Očetje so jedli kisló grozdje, in
 3 otroci imajo skomino v zobeh? Kakor resnično
 jaz živim, pravi Gospod Bog, zanaprej vam ne bo
 4 več ta prilika za pregovor v Izraelu. Glej, vse
 duše so moje; kakor očetova duša, tako je tudi
 5 sinova duša moja: duša, ki greši, bo umrla. Kdor
 6 je pravičen in prav in po pravici dela, ne jé na
 gorah in ne vzdiguje svojih oči k malikom Izra-
 elove hiše, in ne oskruni žene svojega bližnjega
 in ne hodi k ženi ob mesečnem času, in ni-

kogar ne žali, vrne dolžniku zastavo, ničesar ne jemlje s silo, deli svojega kruha lačnemu in oblači nagega, ne posojuje na obresti in ne jemlje več, odvrča svojo roko od krivice in sklepa pravično sodbo med človekom in človekom, se ravna po mojih zapovedih in drži moje pravice, da dela po resnici, tak je pravičen, on naj živi, reče vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Matevža 15, 21—28.

Tisti čas je šel Jezus in se je umaknil v kraje Tira in Sidona. In glej, kananejska žena je prišla iz tistih krajev in je vpila za njim, rekoč: Usmili se me, Gospod, sin Davidov! Moja hči veliko trpi od hudega duha. On pa ji ni besede odgovoril. In njegovi učenci so pristopili in so ga prosili, rekoč: Odpravi jo, ker vpije za nami. On pa je odgovoril in rekel: Nisem poslan, kakor le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Toda ona je prišla in ga je molila, rekoč: Gospod, pomagaj mi! In je odgovoril in rekel: Ni prav, jemati kruha otrokom in ga metati psom. Ona pa je rekla: Kaj pa da, Gospod, saj tudi psički jedo drobtine, katere padajo z mize njih gospodov. Tedaj je Jezus odgovoril in ji je rekel: O žena, velika je tvoja vera! Zgodi se ti, kakor hočeš! In njena hči je bila zdrava od tiste ure.

Kvaterni petek v postu.

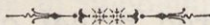
Berilo iz preroka Ecehiela 18, 20—28.

- 20 **D**o pravi Gospod Bog: Duša, ki greši, naj
umrje; sin naj ne nosi očetove hudobije in
oče naj ne nosi hudobije sinove; pravica pravič-
nega naj bo nad njim in krivica krivičnega naj
21 bo nad njim. Če pa krivični dela pokoro za vse
svoje storjene grehe in dopolnjuje vse moje za-
povedi, in ravna prav in po pravici, naj živi in
22 naj ne umrje! Nobene njegovih storjenih hudobij
se ne bom spominjal; zavoljo svoje pravice, ki jo
23 je delal, naj živi! Mar hočem smrt hudobneža,
pravi Gospod Bog, in ne veliko bolj, da se iz-
24 preobrne od svojih hudih del in da živi? Če se
pa pravični odvrne od svoje pravice in počenja
hudobijo po vseh gnusobah, ki jih je hudobnež
vajen delati, bo mar živel? Vsa njegova pravična
dela, ki jih je storil, bodo pozabljena; v svoji nez-
vestobi, ki jo je zakrivil, in v svojem grehu, ki
25 ga je storil, v njima bo umrl. In vendar pravite:
Gospodova pot ni pravična. Poslušajte torej, Izrae-
lova siša: Ni-li moja pot pravična in niso marveč
26 vaša pota hudobna? Če se namreč pravični odvrne
od svoje pravice in dela hudo, bo umrl v tem:
27 v krivici, ki jo je delal, bo umrl. In če se hudob-
než odvrne od svoje hudobije, ki jo je počenjal
in dela prav in pravično, on bo oživil svojo dušo.
28 Ako se namreč premisli in se odvrne od vseh
svojih hudobij, ki jih je počenjal, bo živel in ne
bo umrl, pravi vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Janeza 5, 1—15.

Tisti čas je bil Judovski praznik, in 1
 Jezus je šel gori v Jeruzalem. V 2
 Jeruzalemu pa je ovčja kopel, ki
 se hebrejski imenuje Betzajda, in je imela 3
 pet lop. V teh je ležala velika množica
 bolnikov, slepih, kruljavih, suhroudnih, ka- 4
 teri so čakali pljivkanja vode. Angelj Go-
 spodov je namreč prišel ob časih v kopel
 in voda je pljivkala. In kdor je po pljiv-
 kanju vode stopil prvi v kopel, je ozdra-
 vel, kakršnokoli bolezen je imel. Bil je 5
 pa tam človek, ki je bil osem in trideset let
 bolan. Ko ga je Jezus videl ležati in je 6
 vedel, da je že veliko časa tak, mu reče:
 Hočeš biti ozdravljen? Bolnik mu je od- 7
 govoril: Gospod, nimam človeka, da bi me
 dejal v kopel, kadar se voda zmezi; zakaj
 preden pridem jaz, stopi drug pred menoj
 vanjo. Jezus mu reče: Vstani, zadeni svojo 8
 posteljo in hodi! In tisti človek je precej 9
 ozdravel in je vzel svojo posteljo in je
 hodil. Tisti dan pa je bila sobota. Judje 10
 so torej rekli ozdravljenemu: Sobota je,
 ne smeš nositi svoje postelje! Odgovoril 11
 jim je: Tisti, ki me je ozdravil, mi je re-
 kel: Zadeni svojo posteljo in hodi! Vpra- 12
 šali so ga tedaj: Kdo je tisti človek, ka-

- teri je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi?
 13 On pa, ki je bil ozdravljen, ni vedel, kdo
 je. Jezus se je bil namreč umaknil mno-
 14 žici, ki je bila tam. Potlej ga je Jezus našel
 v templju in mu je rekel: Glej, ozdravljen
 si; nikar več ne greši, da se ti ne prigodi
 15 kaj hujšega! Tisti človek je šel in je po-
 vedal Judom, da je Jezus, ki ga je ozdravil.



Kvaterni sobota v postu.

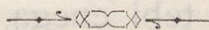
Berilo iz 1. lista sv. apostola Pavla
 Tesaloničanom 5, 14—23.

- 14 **P**rosimo vas, bratje, svarite neredneže, tolažite
 malosrčne, pomagajte slabotnim, bodite po-
 15 trpežljivi z vsemi! Glejte, da ne bo kdo vračal
 16 komu hudega za hudo, temveč vselej se držite
 17 tega, kar je dobro, drug do drugega in do vseh!
 18 Vedno se veselite! Neprenehoma molite! Zahval-
 19 jujte se v vseh rečeh; ker to je volja božja v
 20 Kristusu Jezusu do vas vseh! Duha ne ugašajte!
 21 Prerokovanj ne zaničujte! Vse pa poizkusite; kar
 22 je dobrega, ohranite! Vsake sence hudega se zdr-
 23 žite! Sam Bog miru pa naj vas posveti v vseh
 rečeh, da se ves vaš duh in duša in telo ohrani
 brez graje v prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa!

Evangelj sv. Matevža 17, 1—9.

- 1 **I**n istem času vzame Jezus s seboj Petra
 in Jakoba in Janeza, njegovega brata,
 in jih pelje same na visoko goro.

In se je izpremenil pred njimi; in njegov 2
 obraz se je svetil kakor solnce, njegova 3
 oblačila pa so bila bela kakor sneg. In 4
 glej, prikazala sta se jim Mozes in Elija 5
 in sta govorila ž njim. Peter pa je izpre- 6
 govoril in je rekel Jezusu: Gospod, dobro 7
 nam je biti tukaj; ako hočeš, naredimo 8
 tukaj tri šotore, tebi enega, Mozesu enega 9
 in Eliju enega! Ko je še govoril, glej, jih 10
 je obsenčil svetel oblak; in glej, glas iz 11
 oblaka, rekoč: Ta je moj ljubi Sin, nad 12
 katerim imam dopadenje; njega poslušajte! 13
 In ko so učenci slišali, so padli na svoj obraz 14
 in so se silno bali. In Jezus je pristopil in se 15
 jih je dotaknil in jim je rekel: Vstanite in 16
 nikar se ne bojte! Ko so pa povzdignili svoje 17
 oči, niso videli nikogar, kakor Jezusa sa- 18
 mega. In ko so šli z gore, jim je Jezus 19
 zapovedal, rekoč: Nikomur ne pravite te 20
 prikazni, dokler Sin človekov ne vstane od 21
 mrtvih!



Druga ali kvatrna nedelja v postu.

Berilo iz 1. lista sv. apostola Pavla
 Tesaloničanom 4, 1—7.

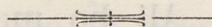
Bratje, prosimo in opominjamo vas v Go- 1
 spođu Jezusu, da, kakor ste prejeli od nas,
 kako vam je živeti in Bogu dopasti, tako tudi ži-

2 vite, da čimbolj napredujete! Saj veste, kakšna
 3 naročila sem vam dal v Gospodu Jezusu. To je
 namreč volja božja, vaše posvečenje, da se zdržite
 4 nečistosti, da vsak izmed vas ve svoje telo ohra-
 5 niti v svetosti in časti, ne v strastnem poželenju,
 6 kakor neverniki, ki ne poznajo Boga; in da kdo
 ne gre predaleč in svojega brata ne ukani v no-
 beni reči, ker je Gospod maščevalec vsega tega,
 7 kakor smo vam prej povedali in izpričali. Bog
 nas namreč ni poklical k nečistosti, temveč k sve-
 tosti v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

Evangelj sv. Matevža 17, 1—9.

1  isti čas vzame Jezus s seboj Petra
 in Jakoba in Janeza, njegovega brata,
 in jih pelje same na visoko goro.
 2 In se je izpremenil pred njimi; in njegov
 obraz se je svetil kakor solnce, njegova
 3 oblačila pa so bila bela kakor sneg. In
 glej, prikazala sta se jim Mozes in Elija
 4 in sta govorila ž njim. Peter pa je izpre-
 govoril in je rekel Jezusu: Gospod, dobro
 nam je biti tukaj; ako hočeš, naredimo
 tukaj tri šotore, tebi enega, Mozesu enega
 5 in Eliju enega! Ko je še govoril, glej, jih
 je obsenčil svetel oblak; in glej, glas iz
 oblaka, rekoč: Ta je moj ljubi Sin, nad
 katerim imam dopadenje; njega poslušajte!
 6 In ko so učenci slišali, so padli na svoj
 7 obraz in so se silno bali. In Jezus je pri-

stopil in se jih je dotaknil in jim je rekel:
 Vstanite in nikar se ne bojte! Ko so pa 8
 povzdignili svoje oči, niso videli nikogar,
 kakor Jezusa samega. In ko so šli z gore, 9
 jim je Jezus zapovedal, rekoč: Nikomur
 ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov
 ne vstane od mrtvih!



Ponedeljek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Daniela 9, 15—19.

Tiste dni je molil Daniel h Gospodu, rekoč:
 Gospod, naš Bog, ki si z mogočno roko 15
 izpeljal svoje ljudstvo iz egiptovske dežele in si
 pripravil sebi ime, kakršno je današnji dan; gre-
 šili smo, hudobijo smo delali, Gospod, zoper vso 16
 tvojo pravico. Odvrne naj se, prosim, tvoja jeza
 in tvoj srd od tvojega mesta Jeruzalema in od
 tvoje svete gore; zavoljo naših grehov in hudobij
 naših očetov je namreč Jeruzalem in tvoje ljudstvo
 v zasmeh vsem okoli nas. Sedaj torej, naš Bog, 17
 usliši molitev svojega služabnika in njegove proš-
 nje; in zavoljo samega sebe pokaži svoj obraz
 nad svojim svetiščem, ki je zapuščeno! Nagni, moj 18
 Bog, svoje uho in poslušaj; odpri svoje oči in
 poglej naše razdejanje in mesto, na katero se
 kliče tvoje ime; ker ne pokladamo prošenj pred
 tvoje obličje v zaupanju na svojo pravičnost, tem-
 več na tvoje veliko usmiljenje! Usliši, Gospod, 19
 bodi milostljiv, Gospod, poglej in stori! Zavoljo
 samega sebe ne odlašaj, moj Bog, saj se kliče

tvoje ime na mesto in na tvoje ljudstvo, Gospod, naš Bog!

Evangelj sv. Janeza 8, 21—29.

- 21  isti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Jaz grem in me bote iskali in bote umrli v svojem grehu.
- 22 Kamor jaz grem, vi ne morete priti. Rekli so torej Judje: Ali bo morda sam sebe umoril, ker pravi: Kamor jaz grem, vi ne
- 23 morete priti? In jim je rekel: Vi ste od zdolaj, jaz sem od zgoraj; vi ste od tega
- 24 sveta, jaz nisem od tega sveta. Zato sem vam rekel, da bote umrli v svojih grehih; ako namreč ne verujete, da sem jaz, bote
- 25 umrli v svojem grehu. Tedaj so mu rekli: Kdo si ti? Jezus jim reče: Prav to, kar
- 26 vam tudi govorim. Mnogo imam o vas govoriti in soditi; ali tisti, kateri me je poslal, je resničen; in kar sem slišal od njega,
- 27 to govorim na svetu. Oni pa niso umeli, da je imenoval Boga svojega očeta. Jezus
- 28 jim je torej rekel: Kadar bote povišali Sina človekovega, tedaj bote spoznali, da sem jaz in da ničesar ne delam sam od sebe, temveč kakor me je učil Oče, to go-
- 29 vorim. In kateri me je poslal, je z menoj in me ni pustil samega; zakaj jaz vedno delam to, kar je njemu všeč.

Torek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev Kraljev 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospod Eliju Tezbičanu, 8
 rekoč: Vstani in pojdi v Sarepto sidonsko, 9
 in ostani ondi; zapovedal sem namreč tam ženi 10
 vdovi, da te preživi! Vstal je in odšel v Sarepto. 10
 In ko je prišel do mestnih vrat, se mu je prika-
 zala žena vdova, ki je pobirala drva, in jo je po-
 klical in ji rekel: Daj mi malo vode v posodi, da 11
 pijem! In ko je šla, da bi prinesla, je vpil za njo, 11
 rekoč: Prinesi mi, prosim, tudi grižljaj kruha v 12
 svoji roki! Ona je odgovorila: Kakor živi Gospod, 12
 tvoj Bog, nimam kruha, razen toliko moke v loncu,
 kolikor se more zagrabit s peščico, in malo olja
 v vrču; glej, nabiram par drv, da grem in ga na-
 pravim sebi in svojemu sinu, da jeva in umrjeva.
 In Elija ji je rekel: Ne boj se, temveč pojdi in 13
 stori, kakor si rekla; toda meni naredi najprej z
 one močice majhen podpepelnjak in mi ga prinesi;
 sebi pa in svojemu sinu naredi pozneje! To pa 14
 pravi Gospod, Izraelov Bog: Moka v loncu ne bo
 pošla in olja v vrču ne bo manj do dne, ko bo
 Gospod dal dežja na zemljo. In ona je šla in je 15
 storila po Elijevi besedi, in je jedel on in ona in
 njena hiša; in od tistega dne ni pošla moka v 16
 loncu in olja v vrču ni bilo manj, po besedi Go-
 spodovi, ki jo je govoril Elija.

Evangelj sv. Matevža 23, 1—12.

Tisti čas je govoril Jezus ljudstvu in 1
 svojim učencem, rekoč: Na Moze- 2
 sovem stolu sedijo pismarji in fa-

3 rizeji. Vse torej, karkoli vam rečejo, izpol-
 nite in storite; po njih delih pa nikar ne
 4 delajte, ker govorijo, pa ne storijo! Nave-
 zujejo namreč težka in neznosna bremena
 in jih nakladajo ljudem na rame, sami jih
 5 pa s prstom nočejo ganiti. Vsa svoja dela
 pa izvršujejo, da bi jih ljudje videli; de-
 lajo si namreč širje napiske in velike robe
 6 na oblačilih. Radi imajo prva mesta pri
 7 pojedinah in prve sedeže v shodnicah in
 pozdravljanja na trgih, in da jih ljudje
 8 imenujejo rabbi (*učenike*). Vi se pa ne dajte
 imenovati rabbi; eden je namreč vaš
 9 učenik, vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne
 imenujte na zemlji svojega očeta; zakaj
 10 eden je vaš Oče, ki je v nebesih. In ne
 imenujte se učenike; zakaj eden je vaš
 11 učenik, Kristus. Kdor je največji med vami,
 12 bodi vaš služabnik! Kdor se pa povišuje,
 bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.



Sreda po drugi nedelji v postu.

Berilo iz Esterinih bukev 13, 8—11. 15—17.

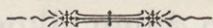
8 **T**iste dni je Mardohej molil h Gospodu, rekoč:
 9 Gospod, Gospod, vsemogočni kralj! V
 tvoji oblasti je vse, in ni ga, ki bi se mogel usta-
 10 viti tvoji volji, ako si sklenil rešiti Izrael. Ti si
 ustvaril nebo in zemljo, in karkoli je pod nebom

na okrog. Ti si Gospod vsega, in ni ga, ki bi se 11
ustavil tvojemu veličastvu. In sedaj, Gospod kralj, 15
Abrahamov Bog, usmili se svojega ljudstva, ker
naši sovražniki nas hočejo uničiti in pokončati
tvojo dediščino! Ne zavrzi svojega deleža, ki si ga 16
otel zase iz Egipta! Usliši mojo prošnjo in bodi 17
milostljiv deležu in odločku svojemu, in pre-
obrne našo žalost v veselje, da bomo živeli in
hvalili tvoje ime, Gospod; in ne zatisni ust tistim,
ki tebi pojejo, Gospod, naš Bog!

Evangelj sv. Matevža 20, 17—28.

Tisti čas je šel Jezus gori v Jeruzalem 17
in je vzel dvanajstere učence k sebi
na stran in jim je rekel: Glejte, 18
gremo gori v Jeruzalem, in Sin človekov
bo izdan velikim duhovnikom in pismarjem,
in ga bodo obsodili k smrti. In ga bodo 19
izročili nevernikom, da ga bodo zaničevali,
bičali in križali, in tretji dan bo vstal. Ta 20
krat je pristopila k njemu mati Cebede-
jevih sinov s svojima sinoma in ga je mo-
lila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: 21
Kaj hočeš? Pravi mu: Reci, da bota sedela
ta moja sina eden na tvoji desnici in drugi
na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus 22
pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj
prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom
jaz pil? Rečeta mu: Moreva. In jima reče: 23
Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na

moji desnici ali levici ni moje, vama dati, temveč, katerim je pripravljeno od mojega Očeta. In ko so to slišali oni deseteri, so bili nevoljni nad bratoma. Jezus pa jih je poklical k sebi in je rekel: Veste, da poglavarji narodov gospodujejo nad njimi, in kateri so večji, jih imajo v oblasti. Med vami pa ne bodi tako; temveč, kdor hoče biti večji med vami, naj bo vaš služabnik. In kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vaš hlapec; kakor Sin človekov ni prišel, da bi si dal streči, temveč da bi stregel in dal življenje v odrešenje za njih veliko.



Četrtek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz preroka Jeremija 17, 5—30.

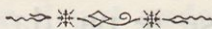
5 **T**o pravi Gospod Bog: Preklet človek, ki za-
upa v človeka in stavi v meso svojo moč,
6 in njegovo srce odstopi od Gospoda! On bo nam-
reč kakor brinje v puščavi, in ne bo gledal do-
brega, kadar pride, temveč bo prebival na suhoti,
v puščavi, v solnati deželi, v kateri nihče ne more
7 prebivati. Srečen človek, ki zaupa v Gospoda, in
8 je Gospod njegovo upanje; on bo kakor drevo,
ki je presajeno k vodam, ki v vlago poganja svoje
korenine in se ne boji, ko pride vročina; in nje-
govo listje je zeleno in ob suši ga ne skrbi, tudi
9 nikdar ne preneha roditi sadu. Vseh srce je hu-

dobno in nedoumljivo; kdo ga bo spoznal? Jaz, 10
Gospod, preiskujem srce in izkušam obisti, jaz
povračujem vsakemu po njegovem dejanju in po
sadu njegovih prizadev, govori vsemogočni Go-
spod.

Evangelj sv. Lukeža 16, 19—31.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim 19
množicam: Bil je bogat mož, ki se
je oblačil v škrlat in v tančico in
se je vsak dan imenitno gostil. In bil je 20
ubožec, po imenu Lazar, ki je ležal pred
njegovimi vratmi poln ran, želeč nasititi 21
se z drobtinami, ki so padale z bogati-
nove mize, in nihče mu jih ni dal; temveč
tudi psi so prihajali in so lizali njegove
rane. Prigodilo se je pa, da je umrl ubožec 22
in angelji so ga nesli v Abrahamovo na-
ročje. Umrl je pa tudi bogatin in je bil
pokopan v pekel. Povzdignil je pa svoje 23
oči, ko je bil v trpljenju, in je videl od
daleč Abrahama in Lazarja v njegovem
naročju. In je vpil in rekel: Oče Abraham, 24
usmili se me in pošlji Lazarja, da pomoči
konec svojega prsta v vodo in ohladi moj
jezik, ker strašno trpim v tem plamenu!
Abraham pa je rekel: Sin, pomisli, da si 25
sprejemal dobro v svojem življenju in
ravno tako Lazar hudo; sedaj je pa ta

- 26 oveseljen, ti pa trpiš. In vrhu vsega tega
je med nami in med vami postavljen velik
prepad, da tisti, kateri hočejo odtod iti k vam,
ne morejo, in tudi ne od ondod sem priti.
- 27 In je rekel: Prosim te torej, oče, da ga
28 pošlješ v hišo mojega očeta; pet bratov
namreč imam, da jim priča, da tudi oni
29 ne pridejo na ta kraj trpljenja. Abraham
mu reče: Imajo Mozes in preroke, nje
30 naj poslušajo! On pa je rekel: Nikar, oče
Abraham; temveč če kdo izmed mrtvih k
31 njim pride, se bodo izpokorili. Reče mu pa:
Ako Mozes in prerokov ne poslušajo, tudi
ne bodo verovali, čeprav kdo od mrtvih
vstane.



Petek po drugi nedelji v postu.

Berilo iz 1. Mozesovih bukev 37, 6—22.

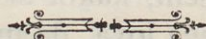
- 6 **T**iste dni je rekel Jožef svojim bratom: Po-
7 slušajte moje sanje, ki sem jih imel! Zdelo
se mi je, da smo na njivi snope vezali, in moj
snop se je vzdignil in postavil po koncu; vaši
8 snopi pa, ki so stali okrog, so se priklanjali mo-
jemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš
mar naš kralj, ali bomo podvrženi tvoji oblasti?
9 Te sanje torej in te besede so podžigale njih za-
vist in sovraštvo. Imel je še druge sanje, ki jih
je povedal svojim bratom, rekoč: Videl sem v

sanjah, kakor da bi se mi priklanjaló solnce in
mesec in enajst zvezd. Ko je bil povedal to svo- 10
jemu očetu in bratom, ga je njegov oče posvaril
in je rekel: Kaj hočejo te sanje, ki si jih imel?
Se ti bomo mar jaz in tvoja mati in tvoji bratje
priklanjali na zemlji? Njegovi bratje so mu torej 11
zavidali; oče pa je stvar na tihem premišljeval. In 12
ko so se njegovi bratje na paši očetovih čred
mudili v Sihemu, mu je rekel Izrael: Tvoji bratje 13
pasejo ovce v Sihemu; pridi, poslal te bom k njim!
In ko je odgovoril: Tukaj sem, mu je rekel: 14
Pojdi in poglej, ali je vse prav pri tvojih bratih
in pri živini, in pridi mi povedat, kaj se godi!
Poslan iz doline hebronske je prišel v Sihem. In 15
našel ga je mož na polju, ker je bil zašel, in ga
je vprašal, kaj išče. On pa je odgovoril: Svoje 16
brate iščem, povej mi, kje pasejo črede. In mož
mu reče: Šli so s tega kraja; slišal sem jih pa 17
govoriti: Pojdimo v Dotajn. Jožef je torej šel za
svojimi brati in jih je našel v Dotajnu. Ko so ga 18
zagledali od daleč, preden je prišel do njih, so ga 19
mislili umoriti in so govorili med seboj: Glejte,
sanjavec pride! Pridite, ubijmo ga in vrzimo ga v 20
stari vodnjak in porečemo: Huda zver ga je po-
žrla; in potem se bo pokazalo, kaj mu pomagajo
njegove sanje! Ruben pa, to slišati, ga je želel re- 21
šiti iz njih rok in je rekel: Nikar mu ne jemljite 22
življenja in ne prelivajte krvi; temveč vrzite ga v
ta vodnjak, ki je v puščavi, in ohranite neoskru-
njene svoje roke! To pa je rekel, ker ga je hotel
oteti iz njih rok in vrniti svojemu očetu.

Evangelj sv. Matevža 21, 33—46.

33 **T**isti čas je govoril Jezus judovskim množicam in velikim duhovnikom to le priliko: Bil je gospodar, ki je zasadil vinograd in ga je ogradil s plotom in izkopal v njem tlačilnico in postavil stolp; in ga je dal v najem kmetom in je šel na tuje. Ko se je pa približal čas sadu, je poslal svoje hlapce h kmetom, da bi prejeli njegov sad. Kmetje so pa zgrabili njegove hlapce in so enega stepili, drugega ubili, drugega pa kamenjali. Zopet je poslal drugih hlapcev, več kakor prej, in so jim storili ravno tako. Naposled pa je poslal k njim svojega sina, rekoč: Mojega sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so videli sina, so rekli med seboj: Ta je dedič; dajte, ubijmo ga in bomo imeli njegovo dediščino! In so ga zgrabili in vrgli iz vinograda in umorili. Ko torej pride gospodar vinograda, kaj bo storil tem kmetom? Rečejo mu: Hudobne bo hudo pokončal in svoj vinograd bo dal v najem drugim kmetom, ki mu bodo dajali sad ob svojih časih. Jezus jim reče: Ali niste nikdar brali v pismih: „Kamen, ki so ga zavrgli zidarji, je postal vogelni kamen? Gospod je storil to in je

čudno v naših očeh?¹ Zato vam povem, da 43
 bo vzeto od vas božje kraljestvo in bo 44
 dano ljudstvu, ki bo dalo njegov sad. In 44
 kdor pade na ta kamen, se bo razbil; na 45
 kogar pa on pade, ga bo strl. In ko so 45
 veliki duhovniki in farizeji slišali njegove 46
 prilike, so spoznali, da govori o njih. In 46
 bi ga bili radi prijeli, bali so se pa ljud-
 stva, ker ga je imelo za preroka.



Sobota po drugi nedelji v postu.

Berilo iz 1. Mozesovih bukev 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Ja- 6
 kobu: Slišala sem tvojega očeta govoriti z 7
 Ezavom tvojim bratom in mu reči: Prinesi mi od 7
 svojega lova in naredi jed, da jem in te bla- 8
 goslovim pred Gospodom, preden umrjem! Sedaj 8
 torej, moj sin, poslušaj moj svet: Pojdi k čredi 9
 in prinesi mi dva najboljša kozliča, da naredim iz 9
 njiju tvojemu očetu jed, ki jo rad je! Ko mu jo 10
 prineseš, jo bo jedel in te bo blagoslovil, preden 10
 umrje. On ji je odgovoril: Veš, da je Ezav, moj 11
 brat, kosmat človek, jaz pa sem gladek; ako me 12
 bo moj oče potipal in to začutil, se bojim, da bo 12
 mislil, da sem ga hotel zasmehovati, in si nakop-
 ljem prekletstvo namesto blagoslova. Mati mu 13
 reče: Nad me naj pride tisto prekletstvo, moj

¹ Ps. 117, 22. 23.

sin; le poslušaj mojo besedo in pojdi ter prinesi,
14 kar sem rekla! Šel je in prinesel ter dal materi.
Ona je napravila jed, kakor je vedela, da ima rad
15 njegov oče. In ga je oblekla v najlepšo Ezavovo
16 obleko, katero je imela pri sebi doma, in mu je
s kozličevima kožama ovila roke in zakrila goli
17 vrat. In mu je dala jed in izročila kruhe, ki jih
18 je bila spekla. Ko je to prinesel noter, je rekel:
Moj oče! On pa je odgovoril: Slišim. Kdo si ti,
19 moj sin? In Jakob je dejal: Jaz sem tvoj prvoro-
jenec Ezav; storil sem, kakor si mi ukazal; vstani,
sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja
20 duša! In Izak je zopet rekel svojemu sinu: Kako
si mogel tako hitro najti, moj sin? Odgovoril je:
Božja volja je bila, da mi je prišlo hitro naproti,
21 kar sem hotel. In Izak reče: Stopi sem, da te po-
tipam, moj sin, in se prepričam, ali si ti moj sin.
22 Ezav ali ne? On je pristopil k očetu, in Izak ga
je potipal in je rekel: Glas je sicer glas Jakobov,
23 roke pa so roke Ezavove. In ga ni spoznal, ker
so imele kosmate roke podobo starejšega. Torej
24 ga je blagoslovil in je rekel: Ti si moj sin Ezav?
25 Odgovoril je: Jaz sem. On pa je rekel: Prinesi mi
jedi od svojega lova, moj sin, da te blagoslovi
moja duša! Ko mu jih je prinesel in jih je pojedel,
26 mu je dal tudi vina. Ko ga je spil, mu je rekel:
27 Stopi k meni in me poljubi, moj sin! Pristopil je
in ga poljubil. In precej, ko je čutil prijetni duh
njegovega oblačila, ga je blagoslovil, rekoč: Glej,
duh mojega sina je kakor duh polne njive, katero
28 je blagoslovil Gospod. Bog ti daj od rose neba
29 in od rodovitnosti zemlje obilno žita in vina! Slu-

žijo naj ti ljudstva in rodovi naj te častijo! Bodi
gospod svojih bratov in sinovi tvoje matere naj
se ti uklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo pre-
klet; in kdor te bo blagoslavljal, naj bo napolnjen
z blagoslovom! Komaj je Izak nehal govoriti in 30
je Jakob odšel, pride Ezav in prinese očetu sku- 31
hano jed svojega lova, rekoč: Vstani, moj oče, in
jej od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja
duša! In Izak mu je rekel: Kdo pa si ti? On je 32
odgovoril: Jaz sem tvoj prvorojeni sin Ezav. Izak 33
je ostrmel in se silno prestrašil in se je bolj za-
vzel, kakor bi mogel kdo verjeti, ter je rekel:
Kdo je torej oni, ki mi je prinesel poprej ujeto
divjačino in sem jedel od vsega, preden si ti pri-
šel? In sem ga blagoslovil in bo blagoslovljen.
Ko je Ezav zaslišal očetove besede, je zarjul na 34
ves glas in pobit rekel: Blagoslovi tudi mene, moj
oče! On je rekel: Prišel je tvoj brat z zvijačo in 35
je prejel tvoj blagoslov. On pa je pristavil: Po 36
pravici mu je bilo dano ime Jakob; zakaj glej, že
drugo pot me je prekanil. Poprej mi je vzel pr-
venstvo in sedaj vdrugič mi je ukradel še moj bla-
goslov. In zopet reče očetu: Ali nisi tudi meni
prihranil blagoslova? Izak je odgovoril: Za tvojega 37
gospoda sem ga postavil in vse njegove brate
sem podvrgel njegovi sužnosti; v posestvu žita in
vina sem ga utrdil in kaj naj potem storim še
tebi, moj sin? Ezav mu odgovori: Ali imaš le en 38
blagoslov, oče? Prosim, blagoslovi tudi mene! In
ko je silno vpil in jokal, je bil Izak ganjen, in mu 39
je rekel: V obilnosti zemlje in v rosi neba od
zgoraj bodi tvoj blagoslov! 40

Evangelj sv. Lukeža 15, 11—32.

11 **T**isti čas je povedal Jezus farizejem
in pismarjem to priliko: Neki človek
12 je imel dva sina; in mlajši izmed
njiju je rekel očetu: Oče, daj mi del pre-
13 delil premoženje. In malo dni potem je
mlajši sin pobral vse ter se podal v daljno
deželo, in je tam potratil svoje premoženje
14 z razuzdanim življenjem. Ko je bil pa vse
zapravil, je nastala huda lakota v tisti de-
15 želi; in on je začel stradati. In je šel in
je stopil v službo pri nekem meščanu tiste
dežele. In ta ga je poslal na svojo pristavo
16 svinje past. In je želel svoj trebuh napol-
niti z lupinami, ki so jih jedle svinje; in
17 nihče mu jih ni dal. Šel je pa v se in je
rekel: Koliko najemnikov v hiši mojega
očeta ima obilno kruha, jaz pa tukaj lakote
18 ginem! Vstal bom in pojdem k svojemu
očetu in mu porečem: Oče, grešil sem zo-
19 per nebesa in zoper tebe! Nisem več vre-
den, da bi se imenoval tvoj sin, stori me
20 kakor katerega svojih najemnikov! In je
vstal in prišel k svojemu očetu. Ko je pa
bil še daleč, ga je zagledal njegov oče in
se mu je milo storilo; in je pritekel in se
21 ga oklenil okoli vrata in ga je poljubil. In

sin mu je rekel: Oče, grešil sem zoper
nebesa in zoper tebe! Nisem več vreden,
da bi se imenoval tvoj sin. Oče pa je re- 22
kel svojim hlapcem: Brž prinesite najboljše
oblačilo in ga oblecite, in dajte mu prstan
na roko in črevlje na noge; in pripeljite 23
pitano tele in ga zakoljite; in hočemo jesti
in se gostiti; zakaj ta moj sin je bil mrtev 24
in je zopet oživel, je bil izgubljen in je
najden! In so se začeli gostiti. Njegov sta- 25
rejši sin pa je bil na polju, in ko je prišel
in se približal hiši, je zaslišal godbo in
ples. In je poklical enega izmed hlapcev in 26
ga je vprašal, kaj bi to bilo? On pa mu reče: 27
Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal
pitano tele, ker ga je dobil zopet zdravega.
Ujezil se je pa in ni hotel noter iti. Njegov 28
oče gre torej vun in ga začne prositi. On 29
pa je odgovoril in rekel svojemu očetu:
Glej, toliko let ti služim in nikdar nisem
prestopil tvojega povelja, in nikdar mi nisi
dal kozliča, da bi se bil gostil s svojimi
prijatelji. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki 30
je napravil svoje premoženje z nečistnicami,
si mu zaklal pitano tele. On pa mu je rekel: 31
Sin, ti si zmeraj pri meni in vse moje je
tvoje. Gostiti pa in se veseliti je bilo po- 32
trebno, ker je ta tvoj brat bil mrtev in

je zopet oživel; je bil izgubljen in je najden.

Tretja nedelja v postu.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Efežanom 5, 1—9.

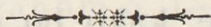
- 1 **B**ratje, bodite posnémavci božji, kakor preljubi
- 2 **O**troci; in hodite v ljubezni, kakor je tudi
- 3 Kristus nas ljubil in se za nas dal v dar in žrtev
- 4 Bogu v prijeten duh. Nečistost pa in vsa nečed-
- 5 nost ali lakomnost se niti ne imenuj med vami,
- 6 kakor se spodobi svetim, ali nesramnost ali ne-
- 7 spametno ali smešno govorjenje, ki je neprimer-
- 8 no, temveč veliko bolj zahvaljevanje. To nam reč
- 9 vedite in premislite, da nobeden nečistnik ali ne-
- 10 sramnež ali lakomnik, kar je malikovanje, nima
- 11 deleža v kraljestvu Kristusovem in božjem. Ne
- 12 dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami;
- 13 zavoljo tega pride namreč jeza božja nad otroke ne-
- 14 vere. Ne bodite torej njih deležniki! Zakaj bili ste
- 15 nekdaj tema, sedaj pa ste svetloba v Gospodu.
- 16 Kakor otroci svetlobe hodite; sad svetlobe je pa
- 17 v vsej dobroti in pravici in resnici!

Evangelj sv. Lukeža 11, 14—28.

- 14 **I**sti čas je izganjal Jezus hudega duha, in
- 15 ta je bil mutast. In ko je bil hudega duha
- 16 izgnal, je mutec govoril, in množice
- 17 so se čudile. Nekateri izmed njih pa so rekli:
- 18 Z Belcebubom, poglavarjem hudih duhov,
- 19 izganja hude duhove. In drugi so ga izkušali in

so terjali od njega znamenja z neba. On 17
pa, ker je videl njih misli, jim je rekel:
Vsako kraljestvo, ki je razdeljeno samo 23
zoper sebe, bo razdejjano, in hiša bo padla
na hišo. Ako je pa tudi satan razdeljen 18
sam zoper sebe, kako bo obstalo njegovo
kraljestvo, ker pravite, da z Belcebubom iz-
ganjam hude duhove? Ako pa jaz z Belcebubom 19
izganjam hude duhove, s kom jih izganjajo
vaši sinovi? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako 20
pa s prstom božjim izganjam hude duhove, je
v resnici prišlo božje kraljestvo k vam.
Kadar močni oborožen varuje svoj dvor, 21
je v miru njegova posest. Če pa pride 22
nadenj močnejši od njega in ga premaga,
bo vzel vse njegovo orožje, na katero se
je zanašal, in bo razdelil njegov plen. Kdor 23
ni z menoj, je zoper mene; in kdor ne
zbira z menoj, raztresa. Ko nečisti duh 24
izide iz človeka, hodi po suhih krajih in
išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi:
Vrnil se bom v svojo hišo, odkoder sem
izšel. In ko pride, jo najde pometeno in 25
olepšano. Tedaj gre in si privzame sedem 26
drugih duhov, hujših ko on, in gredo
vanjo in prebivajo ondi. In poslednje ti-
stega človeka je hujše ko prvo. Prigo- 27
dilo se je pa, ko je to govoril, je povzdig-

nila neka žena izmed množice glas in mu je rekla: Blaženo telo, ki te je nosilo, in prsi, ki so te dojile! On pa je rekel: Da, veliko bolj blaženi so tisti, kateri božjo besedo poslušajo in jo ohranijo!



Ponedeljek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev Kraljev 5, 1—15.

- 1  iste dni je bil Naaman, vojaški poveljnik sirskega kralja, imeniten mož pri svojem gospodu in spoštovan; zakaj po njem je Gospod dal srečo Siriji; bil je pa mož srčen in bogat,
- 2 toda gobav. Prišli so pa iz Sirije razbojniki in so ujeto odpeljali iz izraelske dežele majhno deklico,
- 3 ki je bila v službi pri Naamonovi ženi. In ona je rekla svoji gospej: O da bi bil moj gospod pri preroku, ki je v Samariji, gotovo bi ga ozdravil
- 4 gob, ki jih ima. Šel je torej Naaman k svojemu gospodu in mu je sporočil, rekoč: Tako in tako
- 5 je govorila deklica iz izraelske dežele. In rekel mu je sirski kralj: Pojdi, poslal bom list izraelskemu kralju. In ko se je bil podal na pot in je
- 6 vzel s seboj deset talentov srebra in šesttisoč zlatov in deset prazniških oblačil, je prinesel izraelskemu kralju list teh besedi: Kadar prejmeš to pismo, vedi, da sem poslal k tebi Naamana, svojega služabnika, da ga ozdraviš njegovih gob.
- 7 In ko je bil izraelski kralj prebral list, je pretrgal svoja oblačila in je rekel: Sem mar jaz Bog, da bi mogel usmrtiti in oživiti, ker je on poslal k meni, da bi ozdravil moža njegovih gob? Pazite

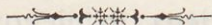
in glejte, da išče priložnosti zoper mene! Ko je 8
 Elizej, mož božji, to slišal, da je namreč izraelski
 kralj pretrgal svoja oblačila, je poslal k njemu,
 rekoč: Čemu si pretrgal svoja oblačila? Naj pride 9
 k meni in izve, da je prerok v Izraelu. Prišel je
 torej Naaman s konji in z vozovi in je obstal pri 10
 vratih Elizejeve hiše. In Elizej je poslal k njemu
 sporočnika, rekoč: Pojdi in umij se sedemkrat v
 Jordanu in tvoje meso bo zopet doseglo zdravje
 in boš očiščen! Srdit se je Naaman obrnil, rekoč: 11
 Mislil sem, da bo prišel vun k meni in bo stojé
 klical ime Gospoda, svojega Boga, in se dotaknil 12
 s svojo roko mesta gob in me bo ozdravil. Ali
 nista boljši Abana in Farfar, reki v Damasku, ko
 vse izraelske vode, da bi se v njih umival in
 se očistil? Ko se je bil torej obrnil in je nevoljen 13
 odšel, so pristopili k njemu njegovi hlapci in so
 mu rekli: Oče, ko bi ti bil prerok naročil tudi
 kaj velikega, gotovo bi bil moral storiti; koliko
 bolj, ker ti je sedaj rekel: Umij se in boš očiščen?
 Šel je doli in se je umil v Jordanu sedemkrat po 14
 besedi moža božjega in njegovo meso se je po-
 pravilo, kakor meso majhnega dečka, in je bil
 očiščen. In se je vrnil k možu božjemu z vsem 15
 svojim spremstvom, je prišel in stal pred njim in
 rekel: Resnično vem, da ni drugega Boga na vsej
 zemlji, razen le v Izraelu!

Evangelj sv. Lukeža 4, 23—30.



Isti čas je rekel Jezus farizejem: Kaj pa 23
 da, mi bote rekli ta pregovor: Zdravnik,
 ozdravi sam sebe! Kar smo slišali,

da si delal v Kafarnaumu, delaj tudi tukaj
 24 v svoji domovini! Rekel pa je: Resnično
 vam povem, da nobeden prerok ni prijeten
 25 v svoji domovini. V resnici vam povem:
 V dnevih Elijevih je bilo veliko vdov v
 Izraelu, ko je bilo nebo tri leta in šest mese-
 cev zaprto in je nastala velika lakota po vsej
 26 deželi; pa k nobeni izmed njih ni bil po-
 slan Elija, kakor le v Sarepto na Sidon-
 27 skem k ženi vdovi. Tudi je bilo veliko
 gobavih v Izraelu ob času Elizeja preroka;
 in nobeden izmed njih ni bil očiščen, kakor
 28 le Sirec Naaman. In vsi v shodnici so se
 29 silno razjezili, ko so to slišali. In so vstali
 in so ga izgnali iz mesta; in so ga peljali
 na rob gore, na kateri je bilo njihovo mesto
 30 zidano, da bi ga doli sunili. On pa odide,
 gredé sredi med njimi.



Torek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev Kraljev 4, 1—7.

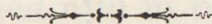
- 1  iste dni je klicala neka žena k Elizeju pre-
 roku, rekoč: Tvoj hlapec, moj mož, je
 umrl, in ti veš, da se je tvoj hlapec bal Gospoda;
 in glej, upnik je prišel, da bi vzel dva moja sina,
 2 da bi mu služila. Elizej ji je rekel: Kaj hočeš, naj
 ti storim? Povej mi, kaj imaš v svoji hiši? Ona
 pa je odgovorila: Nimam, tvoja dekla, nič drugega

v svoji hiši, kakor malo olja, da se ž njim ma- 3
 zilim. Rekel ji je: Pojdi, prosi na posodo od vseh 4
 svojih sosedov prazne posode, ne malo; in pojdi
 noter in zapri svoje duri, ko boš notri ti in tvoja 5
 sinova; in vlij odtod v vse te posode, in ko bodo
 polne, jih vzemi. Šla je torej žena in je zaprla
 duri za seboj in za svojima sinoma; ona sta pri- 6
 našala posode in sama je nalivala. In ko so bile
 posode polne, je rekla svojemu sinu: Prinesi mi
 še posodo. On pa je odgovoril: Nimam je. In olje 7
 se je ustavilo. Ona pa je prišla in je naznanila
 možu božjemu. In on pravi: Pojdi, prodaj olje in
 vrni svojemu upniku; ti pa in tvoja sinova živite
 od ostalega!

Evangelj sv. Matevža 18, 15—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 15
 cem: Ako greši zoper tebe tvoj brat,
 pojdi in posvari ga med seboj in
 med njim samim! Ako te posluša, si pri-
 dobil svojega brata. Ako te pa ne posluša, 16
 vzemi s seboj še enega ali dva, da ostane
 vsa reč v ustih dveh ali treh prič! Ako 17
 jih pa ne posluša, povej cerkvi! Če pa
 cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik
 in očiten grešnik! Resnično vam povem, 18
 karkoli bote zavezali na zemlji, bo zave-
 zano tudi v nebesih; in karkoli bote raz-
 vezali na zemlji, bo razvezano tudi v ne-
 besih. Zopet vam povem: Ako se dva izmed 19

vas zedinita na zemlji v čemerkoli, se jima
 bo vse, kar prosita, izpolnilo od mojega
 20 Očeta, ki je v nebesih. Kjer sta namreč
 dva, ali so trije zbrani v mojem imenu,
 21 tam sem jaz sredi med njimi. Takrat
 je pristopil k njemu Peter in je rekel:
 Gospod, kolikokrat bo grešil zoper mene
 moj brat in mu naj odpustim? ali do se-
 22 demkrat? Jezus mu pravi: Ne rečem ti do
 sedemkrat, marveč do sedemdesetkrat se-
 demkrat.



Sreda po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mozesovih bukev 20, 12—24.

12 **T**o pravi Gospod Bog: Spoštuj svojega očeta
 13 in svojo mater, da boš dolgo živel na zemlji,
 do ki ti jo bo dal Gospod, tvoj Bog! Ne ubijaj! Ne
 16 prešestuj! Ne kradi! Ne govori krivega pričevanja
 17 zoper svojega bližnjega! Ne poželi hiše svojega
 bližnjega; in ne poželi njegove žene, ne hlapca,
 ne dekle, ne vola, ne osla in ne ničesar, kar je
 18 njegovega! Vse ljudstvo pa je videlo grom in blisk
 in bučanje trobente in goro, ki se je kadila; in
 prestrašeni in preplašeni so stali od daleč ter so
 19 rekli Mozesu: Govori ti z nami in bomo poslu-
 šali; naj ne govori z nami Gospod, da kje ne
 umrjemo! In Mozes je rekel ljudstvu: Nikar se ne
 20 bojte! Da bi vas namreč poizkusil, je prišel Bog,
 in da bi bil v vas strah pred njim in da bi ne

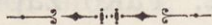
grešili. In ljudstvo je stalo od daleč; Mozes je pa 21
šel bliže k temi, v kateri je bil Bog. Rekel je 22
dalje Gospod Mozesu: Tako govori Izraelovim
otrokom: Videli ste, da sem vam govoril z neba.
Ne delajte si srebrnih bogov, tudi si ne delajte 23
zlatih bogov! Naredite mi altar iz prsti in mi da- 24
rujte na njem svoje žgavne in mirovne darove,
svojo drobnico in svojo govejo živino na vsakem
kraju, kjer se časti spomin mojega imena!

Evangelj sv. Matevža 15, 1—20.

Tisti čas so prišli k Jezusu iz Jeru- 1
zalema pismarji in farizeji, rekoč:
Zakaj prestopajo tvoji učenci izro- 2
čilo starih? Ne umivajo si namreč rok,
kadar jedó kruh. On pa je odgovoril in je 3
rekel: Zakaj prestopate tudi vi zapoved
božjo zavoljo svojega izročila? Bog je 4
namreč rekel: „Spoštuj očeta in mater;“¹ in:
„Kdor kolne očeta ali mater, naj umrje!“² Vi 5
pa pravite: Kdorkoli reče očetu ali materi:
Dar, katerikoli je od mene, bodi tebi v
prid; dasi tudi ne spoštuje svojega očeta 6
ali svoje matere. Tako zapoved božjo za-
ničujete zavoljo svojega izročila. Hinavci! 7
Prav je prerokoval o vas Izaija, rekoč: „To 8
ljudstvo me časti z ustnicami, njih srce je
pa daleč od mene.“³ Toda zastonj me častijo, 9

¹ II. Moz. bukve 20, 12. — ² II. Moz. bukve 21, 17. — ³ Iz. 29, 13.

- 10 ker učijo človeške nauke in zapovedi. In
 je poklical množice k sebi in jim je rekel:
 11 Poslušajte in umejte: Ne to, kar gre v usta,
 ognusi človeka, marveč, kar pride iz ust,
 12 to ognusi človeka. Tedaj so pristopili nje-
 govni učenci in so mu rekli: Ali veš, da so
 se farizeji pohujšali, ko so slišali to besedo?
 13 On jim je pa odgovoril in rekel: Vsak
 nasad, ki ga ni zasadil moj nebeški Oče,
 14 bo izkoreninjen. Pustite jih; slepci so in
 slepce vodijo! Če pa slepec slepca vodi,
 15 oba padeta v jamo. Peter je pa odgovoril
 in mu rekel: Razloži nam to priliko! On
 16 pa je rekel: Ali ste tudi vi še vedno brez
 17 razuma? Ali ne razumete, da vse, kar pride
 18 v usta, gre v trebuh in izide? Kar pa gre
 iz ust, pride iz srca, in to ognusi človeka;
 19 iz srca namreč prihajajo hudobne misli,
 uboji, prešestva, nečistost, tatvine, kriva
 20 pričevanja, bogokletstva. To je, kar ognusi
 človeka, z neumitimi rokami jesti pa ne
 ognusi človeka.



Četrtek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz preroka Jeremija 7, 1—7.

- 1  iste dni mi je govoril Gospod, rekoč: Stoj
 2 ob vratih Gospodove hiše in oznanjuj ondi
 to besedo ter reci: Poslušajte besedo Gospodovo

vsi iz Judeje, ki hodite skozi ta vrata molit Gospoda! To pravi Gospod vojnih čet, Izraelov Bog: Poboljšajte svoja pota in svoje namene, in prebival bom pri vas na tem kraju! Ne zanašajte se na lažnive besede in ne govorite: Tempelj Gospodov, tempelj Gospodov, tempelj Gospodov je! Če namreč dobro uravnate svoja pota in svoje namene, če delate pravico med človekom in njegovim bližnjim; če tujcu in siroti in vdovi ne delate krivice, tudi ne prelivate nedolžne krvi na tem kraju, in ne hodite za tujimi bogovi v svojo lastno nesrečo: bom prebival z vami na tem kraju, v deželi, ki sem jo dal vašim očetom od nekdaj in za vselej, pravi vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Lukeža 4, 38—44.

Tisti čas se je odpravil Jezus iz shodnice in je šel v Simonovo hišo. Simonova tašča pa je imela hudo mrzlico; in prosili so ga zanjo. In je stopil k njej in zapovedal mrzlici, in jo je popustila. In takoj je vstala in jim je stregla. Ko je pa zašlo solnce, so vsi, ki so imeli bolnike z mnogoterimi boleznimi, jih pripeljali k njemu. On je pa na vsakega položil roke in ga je ozdravil. Iz mnogih so šli pa tudi hudi duhovi, ki so vpili in rekli: Ti si Sin božji! In jim je zažugal in jim ni pustil govoriti, ker so vedeli, da je on Kristus. Ko se je pa zdanilo, je vstal in

šel v samotni kraj, in množice so ga iskale in so prišle do njega; in so ga zadržavale, da bi ne šel od njih. On pa jim je rekel: Tudi drugim mestom moram oznanjevati božje kraljestvo, ker sem zato poslan. In je oznanjeval v shodnicah po Galileji.

— — — — —

Petek po tretji nedelji v postu.

Berilo iz 4. Mozesovih bukev 20,
2—3. 6—13.

2 **T**iste dni so se zbrali Izraelovi otroci zoper
3 Mozesu in Aronu in so se uprli ter so
6 rekli: Dajta nam vode, da pijemo! — In ko sta
bila Mozes in Aron množico odpravila, sta šla v
šotor zaveze, sta padla na zemljo in sta klicala h
Gospodu, rekoč: Gospod Bog, sliši vpitje tega
ljudstva in odpri jim svoj zaklad, studenec žive
vode, da se napijejo in poneha njih godrnjanje! In
prikazalo se je nad njima veličastvo Gospodovo.
7 In Gospod je govoril Mozesu, rekoč: Vzemi
8 palico in zberi ljudstvo, ti in tvoj brat Aron, in
govorita skali vpričo njih in dala bo vode! In ko
boš izvabil vodo iz skale, naj pije vsa množica in
9 njena živina! Mozes je torej vzel palico, ki je bila
10 pred Gospodom, kakor mu je bil zapovedal. Ko
se je bila množica zbrala pred skalo, jim je rekel:
11 Poslušajte, uporniki in neverniki; ali vam bova
mogla dobiti vode iz te skale? In ko je Mozes
vzdignil roko, je udaril s palico dvakrat na skalo,

in priteklo je prav obilno vode tako, da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospod je rekel Mozesu in Aronu: Ker mi nista verovala, da bi me bila povelicala vpričo Izraelovih otrok, zato ne bota peljala tega ljudstva v deželo, katero mu bom dal. To je voda ugovora, kjer so godrnjali Izraelovi otroci zoper Gospoda, in bil je poveličan med njimi. 12 13

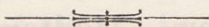
Evangelj sv. Janeza 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v samarijsko mesto, ki se imenuje Sihar, blizu pristave, katero je bil dal Jakob Jožefu, svojemu sinu. Bil je pa tam Jakobov studenec. Jezus torej, utrujen od pota, je tako sedel pri studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije zajemat vode. Jezus ji reče: Daj mi piti! (Njegovi učenci so bili namreč odšli v mesto, da bi nakupili jedil). Reče mu torej ta samarijska žena: Kako prosiš ti, ko si jud, piti mene, ki sem samarijska žena? Judje namreč nimajo nobene zveze s Samarijani. Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi spoznala dar božji in kdo je, ki ti pravi: Daj mi piti, bi bila morda ti njega prosila, in bi ti bil dal žive vode. Žena mu reče: Saj nimaš s čim zajeti in studenec je globok; odkod imaš torej živo vodo? Ali si ti večji, kakor naš oče Jakob, ki nam je dal studenec in 5 6 7 8 9 10 11 12

je pil iz njega on in njegovi sinovi in
13 njegova živina? Jezus je odgovoril in
je rekel: Vsak, kdor pije od te vode,
bo zopet žejen; kdor pa pije od vode,
14 katero mu bodem jaz dal, ne bo žejen ve-
komaj; temveč voda, ki mu jo bodem jaz
dal, bo v njem studenec, ki se izteka v
15 večno življenje. Žena mu reče: Gospod,
daj mi te vode, da ne bom žejna in da
16 ne bom hodila semkaj zajemat! Jezus ji
reče: Pojdi, pokliči svojega moža in pridi
17 semkaj! Žena odgovori in pravi: Nimam
18 moža. Jezus ji reče: Prav si rekla: Nimam
moža; imela si namreč pet možev in ta,
katerega imaš sedaj, ni tvoj mož; to si
19 prav rekla. Žena mu reče: Gospod, vidim,
20 da si ti prerok. Naši očetje so molili na
tej gori; in vi pravite, da je v Jeruzalemu
21 kraj, kjer se mora moliti. Jezus ji reče:
Žena, verjemi mi, da pride ura, ko ne bote
ne na tej gori ne v Jeruzalemu molili
22 Očeta. Vi molite, česar ne veste; mi mo-
limo, kar vemo, zakaj odrešenje je iz Ju-
23 dov. Pride pa ura in je že sedaj, ko bodo
tisti, ki prav molijo, molili Očeta v duhu
in v resnici. Tudi Oče namreč hoče takih,
24 ki ga molijo. Bog je duh in kateri ga mo-
lijo, ga morajo moliti v duhu in v resnici.

Žena mu reče: Vem, da pride Mesija (ki se imenuje Kristus); ko torej pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jaz sem, ki govorim s teboj. Medtem so pa prišli njegovi učenci in so se čudili, da je govoril z ženo. Vendar pa nobeden ni rekel: Kaj izprašuješ ali kaj govoriš ž njo? Žena torej pusti svoj vrč in gre v mesto in reče tistim ljudem: Pridite in pogledjte človeka, ki mi je povedal vse, karkoli sem storila; ali je on Kristus? Šli so torej iz mesta in so prišli k njemu. Medtem so ga učenci prosili, rekoč: Učenik, jej! On pa jim je rekel: Jaz imam jesti jed, katere vi ne poznate. Učenci so tedaj rekli med seboj: Ali mu je kdo prinesel jesti? Jezus jim reče: Moja jed je, da storim voljo tistega, kateri me je poslal, da dovršim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še štiri mesece in pride žetev? Glejte, povem vam: Povzdignite svoje oči in pogledjte polje, da je že belo za žetev! In kdor žanje, prejme plačilo in zbira sad za večno življenje, da se skupaj veselita tisti, ki seje in ki žanje. Zakaj v tem je pregovor resničen: Drug je, ki seje, in drug, ki žanje. Jaz sem vas poslal žet, česar niste obdelali; drugi so obdelali, in vi ste stopili v njihovo delo.

- 39 Iz tistega mesta je pa veliko Samarijanov
 vanj verovalo zavoljo govorjenja žene, ki
 je pričevala: Vse mi je povedal, karkoli
 40 sem storila. Ko so torej Samarijani prišli
 k njemu, so ga prosili, da bi tamkaj ostal.
 41 In je ostal tam dva dni. In veliko več jih
 je vanj verovalo zavoljo njegovega govor-
 42jenja. In so rekli ženi: Sedaj ne verujemo
 več zavoljo tvojega govorjenja; zakaj sami
 smo slišali in vemo, da je on resnično
 Vzveličar sveta.



Sobota po tretji nedelji v postu.

Berilo iz preroka Daniela 13, 1—9. 15—17.
 19—30. 33—62.

- 1  iste dni je prebival v Babilonu mož in mu
 2 je bilo ime Joakim; in je vzel za ženo hčer
 Helkijevo, po imenu Suzano, ki je bila silno lepa
 3 in bogaboječa. Njeni starši, ki so bili pravični, so
 namreč odgojili svojo hčer po Mozesovi postavi.
 4 Bil je pa Joakim zelo bogat in je imel sadonosnik
 blizu svoje hiše; in judje so se pri njem shajali,
 zato ker je bil bolj spoštovan kakor vsi drugi.
 5 Tisto leto pa sta bila postavljena izmed ljudstva
 dva stara sodnika, o katerih je govoril Gospod:
 Hudobija je izšla iz Babilona od starejšinov, od sod-
 nikov, o katerih se je mislilo, da vodijo ljudstvo.
 6 Ona sta zahajala v Joakimovo hišo in k njima so
 7 prihajali vsi, ki so imeli pravde. Ko se je pa bilo
 ljudstvo razšlo okoli poldne, je šla Suzana in se

je izprehajala po sadonosniku svojega moža. In 8
videla sta jo starca vsak dan priti in se izprehajati 9
in vnela sta se v poželjivosti do nje; in izprevrgla 9
sta svojo pamet in sta povесila svoje oči, da nista
videla neba in se nista spomnila pravičnih sodeb.
— Prigodilo se je pa, ko pazita na pripraven dan, 15
da je prišla, kakor prejšnje dni samo z dvema
deklama na vrt in se je hotela kopati v vrtu; bilo 16
je namreč vroče in nikogar ni bilo tam, razen
teh dveh starcev, ki sta se skrila in sta jo ogle-
dovala. — Rekla je torej deklama: Prinesita mi olja 17
in mila in zaklenita vrata na vrt, da se skopljem!
Ko sta pa dekli odšli, sta vstala starca in sta pri- 19
tekla k njej, ter sta rekla: Glej, vrata na vrt so 20
zaklenjena in nihče nas ne vidi, midva pa imava
poželenje do tebe; zato privoli nama in se nama
vdaj! Ako pa nočeš, bova pričala zoper tebe, da 21
je bil mladenič pri tebi in da si zato poslala dekli
od sebe. Vzdihnila je Suzana in rekla: V stiskah 22
sem od vseh strani; če namreč to storim, je moja
smrt; če pa ne storim, ne bom ušla vajinim ro- 23
kam. Pa bolje mi je brez dejanja pasti vama v
roke, kakor grešiti pred obličjem Gospodovim. In 24
Suzana je zakričala na ves glas; zavpila sta pa
tudi starca zoper njo. In eden je tekel k vratom 25
na vrt in jih je odprl. Ko so tedaj hišni služabniki 26
slišali vpitje na vrtu, so udrli skozi zadnja vrata,
da bi videli, kaj je. Ko sta pa starca povedala, je 27
bilo služabnike silno sram, ker se nikdar ni kaj
takega govorilo o Suzani. In prišel je drugi dan.
In ko se je bilo ljudstvo zbralo pri Joakimu, nje- 28
nem možu, sta prišla tudi starca polna hudobnih

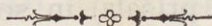
naklepov zoper Suzano, da bi jo spravila v smrt.
29 In rekla sta vpričo ljudstva: Pošljite po Suzano,
Helkijevo hčer, ženo Joakimovo! In takoj so po-
30 slali. — In prišla je s svojimi starši in z otroki in
33 z vsemi svojimi sorodniki. Jokali so tedaj njeni
34 in vsi, ki so jo poznali. Starca sta pa vstala sredi
ljudstva in sta položila svoje roke na njeno glavo.
35 Ona se je jokaje ozrla proti nebu, ker je njeno
srce imelo zaupanje v Gospoda. In starca sta re-
36 kla: Ko sva se sama izprehajala po vrtu, je prišla
ta z dvema deklama in je zaklenila vrata na vrt
37 in dekli poslala od sebe. In prišel je k njej mla-
38 denič, ki je bil skrit in je grešil ž njo. Midva pa, ki
sva bila v kotu vrta, sva videla hudobijo in sva
39 tekla k njima ter ju videla v nečistem dejanju. In
njega sicer nisva mogla zgrabiti, ker je bil mo-
40 čnejši od naju in je odprl vrata in zbežal; njo sva
pa prijela in jo vprašala, kdo je bil mladenič, in
nama ni hotela povedati; za to sva midva priči.
41 Verjela jima je množica kot starejšinoma in sodni-
42 koma ljudstva, in so jo obsodili na smrt. Suzana
pa je na ves glas zavpila in je rekla: Večni Bog,
ki poznaš, kar je skritega, in veš vse, preden se
43 zgodi, ti veš, da sta krivo pričala zoper mene; in
glej, umrjem, dasi nisem storila nič tega, kar sta
44 ona hudobneža spletla zoper mene. Gospod je pa
45 uslišal njen glas. In ko so jo peljali v smrt, je
Gospod obudil svetega duha v mladeniču, kate-
46 remu je bilo ime Daniel. In je zavpil z velikim
47 glasom: Nedolžen sem nad njeno krvjo! In vse
ljudstvo se je obrnilo vanj in je reklo: Kaj je to,
48 kar si govoril? Ko je stal sredi med njimi, je

rekel: Ste li tako nespametni, izraelski sinovi, da nič ne presodite in ne spoznate resnice, ker ste obsodili izraelsko hčer? Vrnite se k sodbi, krivo sta pričala zoper njo! Ljudstvo se je tedaj vrnilo. Daniel jim je pa rekel: Odločite ju daleč narazen in ju bom zaslišal! Ko sta bila torej ločena drug od drugega, je poklical enega izmed njiju in mu je rekel: Zastarani hudobnež, sedaj so prišli na dan tvoji grehi, katere si poprej počenjal, ko si sklepal krivične sodbe, zatiral nedolžne in izpuščal krivične, ko vendar govori Gospod: Nedolžnega in pravičnega ne umori! Sedaj torej povej, če si jo videl, pod katerim drevesom si ju videl, da sta se pogovarjala? On je rekel: Pod skinovim drevesom. Daniel pa je rekel: Prav na svojo glavo si se zlagal; ker glej, božji angelj, ki je prejel od Boga razsodbo, te bo na dvoje pre sekal. In ko so ga bili odpeljali, je ukazal pripeljati drugega ter mu reče: Zarod iz Kanaana in ne iz Juda, lepota te je omamila in poželjivost je spačila tvoje srce. Tako sta delala z izraelskimi hčerami in iz strahu so se vama vdajale; ali hči Judova se ni vdala vajini hudobiji. Sedaj mi torej povej, pod katerim drevesom si ju zalotil, da sta govorila med seboj? Odgovoril je: Pod prinovim drevesom. Daniel pa mu reče: Prav zlagal si se tudi ti na svojo glavo; angelj Gospodov namreč čaka s svojim mečem, da te preseka po sredi in vaju umori. Tedaj je vsa množica zavpila na ves glas in so hvalili Boga, ki ohrani nje, ki vanj zaupajo. In vzdignili so se zoper dva starca (ker jima je bil Daniel dokazal iz njunih ust, da sta krivo pričala) in so jima storili, kakor

62 sta hudobno delala zoper svojega bližnjega in so ju umorili, in oteta je bila nedolžna kri tisti dan.

Evangelj sv. Janeza 8, 1—11.

1 **I**sti čas je šel Jezus na Oljisko goro.
2 In zjutraj zgodaj je zopet prišel v tempelj, in vse ljudstvo je prišlo k njemu; in jih je sedé učil. Pripeljejo mu pa pismarji in farizeji ženo, ki so jo dobili v prešestvu; in so jo postavili v sredo in so mu rekli: Učenik, to ženo smo sedaj našli v prešestvu. V postavi pa nam je Mozes zapovedal, take kamenjati. Kaj torej ti praviš? To so pa rekli, ker so ga izkušali, da bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je pripognil in je s prstom pisal po tleh.
7 Ko pa niso jenjali ga vpraševati, se je vzdignil in jim je rekel: Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo!
8 In se je zopet pripognil in je pisal po tleh.
9 Ko so pa to slišali, so odšli drug za drugim, najprej starejši; in je ostal Jezus sam in žena, ki je stala v sredi. Jezus pa se je vzdignil in ji je rekel: Žena, kje so tisti, ki so te tožili? Ali te ni nihče obsodil?
11 Ona je rekla: Nihče, Gospod! Jezus pa je rekel: Tudi jaz te ne bom obsodil; pojdi in nikar več ne greši!



Četrta nedelja v postu.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Galačanom 4, 22—31.

Bratje, pisano je, da je imel Abraham dva 22
sina, enega od sužnice in enega od proste.
Pa tisti, ki je bil od sužnice, je bil po mesu rojen; 23
on pa, ki je bil od proste, po obljubi. To pa je 24
rečeno v podobi. To sta namreč dve zavezi: ena
na gori sinajski, ki rodi za sužnost, in ta je Agara.
Sina je namreč gora v Arabiji in je podobna Je- 25
ruzalemu, kakor je sedaj in služi s svojimi otroki.
Gornji Jeruzalem pa pomeni prosto, in ta je naša 26
mati. Zakaj pisano je: Veseli se, nerodovitna, ki 27
ne rodiš, raduj se in vriskaj, ki nisi na porodu;
ker zapuščena ima veliko otrok, več ko ta, ki ima
moža. Mi pa, bratje, smo po Izaku otroci obljube. 28
Toda kakor je takrat tisti, ki je bil po mesu rojen, 29
preganjal onega, ki je bil po duhu, tako tudi se-
daj. Kaj pa govori pismo? Izženi sužnico in nje- 30
nega sina; zakaj sin sužnice ne bo dedič s sinom
proste. Torej, bratje, nismo otroci sužnice, temveč 31
proste, za katero prostost nas je Kristus oprostil.

Evangelj sv. Janeza 6, 1—15.

Tisti čas je šel Jezus črez galilejsko 1
morje, ki je tiberijsko. In šla je za 2
njim velika množica, ker so videli
čudeže, ki jih je delal nad bolniki. Jezus 3
je torej šel na goro in je tam sedel s svo-
jimi učenci. Bila je pa blizu velika noč, 4
judovski praznik. Ko je torej Jezus oči 5

povzdignil in je videl, da je silno velika množica prišla k njemu, je rekel Filipu: Odkod bomo kupili kruha, da bi ti jedli?

6 To je pa rekel, ker ga je izkušal; vedel je namreč, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dvesto denarjev kruha jim ni dovolj, da bi vsak dobil kaj malega. Reče mu eden njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra: Mladenič je tukaj, ki ima pet ječmenovih kruhov in dve ribi; ali kaj

10 je to med tolike? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sesti! Bilo je pa tamkaj veliko trave. Sedli so torej, okoli pet tisoč mož po številu. Tedaj je Jezus vzel kruhe in ko se je zahvalil, jih je razdelil med se-

11 deče; ravno tako tudi rib, kolikor so hoteli. Ko so se pa nasitili, reče svojim učencem: Poberite kosce, ki so ostali, da konca

12 ne vzamejo! Pobrali so torej in napolnili dvanajst košaric s kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, kateri so

14 jedli. Tedaj so ljudje, ko so videli čudež, ki ga je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prerok, ki mora na svet priti. Ko

15 je torej Jezus spoznal, da hočejo priti in ga po sili vzeti, da bi ga postavili za kralja, je zopet zbežal na goro, on sam.

Ponedeljek po četrtni nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev Kraljev 3, 16—28.

 iste dni sta prišli dve ženi nečistnici h kralju 16
 Salomonu in sta stali pred njim. In ena izmed 17
 njiju reče: Prosim, moj gospod, jaz in ta žena sva
 stanovali v eni hiši in porodila sem pri njej v sobi. 18
 Tretji dan pa potem, ko sem bila jaz porodila, je po-
 rodila tudi ta; in bili sva skupaj in nikogar drugega
 ni bilo z nama v hiši razen naju. Umrli je pa sin 19
 te ženske po noči, v spanju ga je namreč zadušila.
 In vstala je v polnočni tihoti in je vzela mojega 20
 sina od moje strani, ko sem spala, tvoja služab-
 nica, in ga je položila v svoje naročje; svojega
 sina pa, ki je bil mrtev, je položila v moje na-
 ročje. In ko sem bila zjutraj vstala, da bi dojila 21
 svojega sina, je bil mrtev; in ko sem ga bolj
 skrbno ogledala pri svetlem dnevu, sem spoznala,
 da ni moj, ki sem ga rodila. In odgovorila je 22
 druga žena: Ni tako, kakor govoriš, temveč tvoj
 sin je umrl, moj pa živi. Nasproti je rekla ona:
 Lažeš, moj sin namreč živi in tvoj sin je mrtev.
 In tako sta se prepirali pred kraljem. Nato reče 23
 kralj: Ta pravi: Moj sin živi in tvoj sin je mrtev;
 ona pa odgovarja: Ne, temveč tvoj sin je mrtev,
 moj pa živi. Rekel je torej kralj: Prinesite mi 24
 meč! In ko so bili prinesli meč pred kralja, reče:
 Razdelite živega otroka v dva dela in dajte polo- 25
 vico eni in polovico drugi! Rekla pa je žena, ka- 26
 tere sin je bil živ, kralju (njeno srce je bilo nam-
 reč ganjeno zaradi njenega sina): Prosim, gospod,
 dajte oni otroka živega in nikar ga ne umorite!

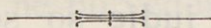
27 Nasproti je govorila ona: Naj ne bode niti moj niti
 28 tvoj, temveč naj se razdeli. Odgovoril je kralj in
 je rekel: Dajte oni otroka živega in naj se ne
 umori; zakaj ta je njegova mati! Slišal je tedaj ves
 Izrael sodbo, ki jo je bil sklenil kralj, in bali so
 se kralja, ko so videli, da je božja modrost v njem,
 da dela pravico.

Evangelj sv. Janeza 2, 13—25.

13  isti čas je bil blizu judovski veliko-
 14 nočni praznik, in Jezus je šel gori
 15 v Jeruzalem. In je našel v templju
 prodajalce volov in ovc in golobov, in men-
 16 jalce na sedežih. In je naredil kakor bič
 iz vrvic in je vse izgnal iz templja, tudi
 ovce in vole; ter je menjalcem raztresel
 17 denarje in prevrnil mize. In tistim, ki so
 prodajali golobe, je rekel: Spravite to od-
 18 tod in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše
 kupčije! Njegovi učenci pa so se spomnili,
 da je pisano: „Gorečnost za tvojo hišo me
 19 použiva.“¹ Judje so tedaj odgovorili in mu
 rekli: Kakšno znamenje nam pokažeš, ker
 20 to delaš? Jezus je odgovoril in jim rekel:
 Poderite ta tempelj, in v treh dneh ga bom
 postavil! Tedaj so Judje rekli: Šestinštiri-
 21 deset let so zidali ta tempelj, in ti ga boš
 v treh dneh postavil? On je pa govoril o

¹ Ps. 68, 10.

templju svojega telesa. Ko je torej od 22
mrtvih vstal, so se spomnili njegovi učenci,
da je to govoril, in so verovali pismu in
besedi, katero je Jezus govoril. Ko je bil 23
pa v Jeruzalemu o veliki noči na dan praz-
nika, jih je veliko verovalo v njegovo ime,
ker so videli njegove čudeže, ki jih je
delal. Jezus sam se jim pa ni zaupal, zato 24
ker jih je vse poznal in ker ni potreboval, 25
da bi kdo pričal o človeku; sam je nam-
reč vedel, kaj je v človeku.



Torek po četrti nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mozesovih bukev 32, 7—14.

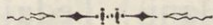
Tiste dni je govoril Gospod Mozesu, rekoč: 7
Pojdi z gore; grešilo je tvoje ljudstvo, ka-
tero si izpeljal iz egiptovske dežele. Hitro so od- 8
stopili od pota, ki si jim ga pokazal, in naredili
so si zlato tele in so ga molili in so mu darovali
in rekli: To so tvoji bogovi, o Izrael, ki so te
izpeljali iz egiptovske dežele. In zopet je rekel 9
Gospod Mozesu: Vidim, da je to ljudstvo trdo- 10
vratno; pusti me, da se vname moj srd zoper nje,
in jih pokončam in storim tebe v veliko ljudstvo.
Mozes pa je prosil Gospoda, svojega Boga, rekoč: 11
Zakaj se je vnel, o Gospod, tvoj srd zoper tvoje
ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele z
veliko močjo in s krepko roko? Ne daj, da bi 12
rekli Egipčani: Zvijačno jih je izpeljal, da bi jih

13 pomoril v gorah in jih iztrebil z zemlje. Pomiri
 14 naj se tvoja jeza in prizanesi hudobiji svojega ljud-
 15 stva! Spomni se Abrahama, Izaka in Izraela, svojih
 16 služabnikov, katerim si prisegel sam pri sebi, rekoč:
 17 Pomnožil bom vaš zarod, kakor zvezde na nebu
 18 in vso to deželo, o kateri sem govoril, bom dal
 19 vašemu zarodu in jo bote imeli vedno v lasti! In
 20 Gospod se je potolažil in ni storil hudega, kakor
 21 je bil govoril zoper svoje ljudstvo.

Evangelj sv. Janeza 7, 14—31.

14  isti čas, ko je bil praznik že napol
 15 minil, je šel Jezus v tempelj in je
 16 učil. In judje so se čudili, rekoč:
 17 Kako razume ta pisma, ko se ni učil? Je-
 18 zus jim je odgovoril in rekel: Moj nauk
 19 ni moj, temveč tistega, ki me je poslal.
 20 Ako hoče kdo izpolnjevati njegovo voljo,
 21 bo spoznal iz nauka, je li iz Boga, ali go-
 22 vorim jaz sam iz sebe. Kdor govori sam
 iz sebe, išče lastne slave; kdor pa išče
 slave tistega, ki ga je poslal, ta je resničen
 in v njem ni krivice. Vam ni mar Mozes
 dal postave? In nihče izmed vas ne izpol-
 njuje postave. Zakaj me iščete umoriti?
 Množica je odgovorila in rekla: Hudega duha
 imaš, kdo te išče umoriti? Jezus je odgo-
 voril in jim rekel: Eno delo sem storil, in
 vsi se čudite. Poglejte, Mozes vam je dal
 obrezo, (ne da bi bila od Mozes, temveč

od očakov), in v soboto obrezujete človeka. Ako človek obrezo prejme v soboto, da se ne prelomi Mozesova postava; zakaj se hudujete nad menoj, da sem celega človeka ozdravil v soboto? Ne sodite po videzu, temveč sodite pravično sodbo! Nekateri iz Jeruzalema so torej rekli: Ni li ta tisti, katerega iščejo umoriti? In glejte, očitno govori in ničesar mu ne rečejo! Ali so starejšini res spoznali, da je ta Kristus? Toda tega poznamo, odkod je; kadar pa pride Kristus, ne bo vedel nihče, odkod da je. Jezus je torej zaklical v templju ter je učil in rekel: Tudi mene poznate in veste, odkod sem. In nisem prišel sam od sebe; temveč resničen je, ki me je poslal, katerega vi ne poznate. Jaz ga poznam, ker sem od njega in me je on poslal. Hoteli so ga torej prijeti, pa nihče ni rok nanj položil, ker še ni prišla njegova ura. Iz množice jih je pa veliko vanj verovalo.



Sreda po četrty nedelji v postu.

Berilo iz preroka Izaija 1, 16—19.



o pravi Gospod Bog: Umijte se, bodite čisti, hudobo svojih misli spravite izpred mojih oči, nehajte ravnati napačno! Učite se dobro delati, iščite pravice, zatiranemu pomagajte, siroti

18 prisodite pravico, branite vdovo! In pridite in to-
 žite me, govori Gospod! Ako bi bili vaši grehi
 19 kakor škrlat, bodo beli kakor sneg; in ako bi
 bili rdeči kakor bager, bodo beli kakor volna. Če
 vas je volja in me poslušate, bote uživali dobrote
 dežele, pravi vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Janeza 9, 1—38.

1 **T**isti čas, ko je šel Jezus mimo, je
 2 videl človeka, ki je bil slep od
 rojstva. In vprašali so ga njegovi
 učenci: Učenik, kdo je grešil, on ali nje-
 3 govi starši, da je slep rojen? Jezus je od-
 govoril: Ni grešil ne on ne njegovi starši,
 temveč da se razodenejo božja dela nad
 4 njim. Jaz moram delati dela tistega, ki me
 je poslal, dokler je dan; pride noč, ko
 5 nihče ne more delati. Dokler sem na svetu,
 6 sem luč sveta. Ko je bil to rekel, je pljun-
 nil na tla ter naredil blata iz pljunka in je
 pomazal z blatom njegove oči, in mu je
 7 rekel: Pojdi, umij se v kopeli Siloe, (kar
 se razlaga: Poslani)! Tedaj je šel in se je
 8 umil in je prišel videč. Sosedje pa in ka-
 teri so ga prej videli, da je bil berač, so
 rekli: Ali ni ta tisti, ki je sedel in vbo-
 gajme prosil? Nekateri so rekli: On je.
 9 Drugi pa: Nikakor ne, temveč podoben mu
 je. On pa je rekel: Jaz sem. Rekli so mu

torej: Kako so se ti odprle oči? Odgovoril 10
je: Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je 11
naredil blata in je pomazal moje oči in
mi je rekel: Pojdi h kopeli Siloe in se
umij! In sem šel in se umil in vidim. In
so mu rekli: Kje je tisti? Rekel je: Ne 12
vem. Peljejo njega, ki je bil slep, k fari- 13
zejem. Bila je pa sobota, ko je naredil 14
Jezus blata in odprl njegove oči. Farizeji 15
so ga torej vprašali, kako je spregledal.
On pa jim je rekel: Blata mi je dejal na
oči, in sem se umil in vidim. Nekateri iz- 16
med farizejev so torej rekli: Ta človek ni
od Boga, ker ne posvečuje sobote. Drugi
pa so rekli: Kako more človek grešnik
delati take čudeže? In je bil razpor med
njimi. Rečejo torej slepcu: Kaj ti praviš 17
o njem, ki ti je odprl oči? On pa je re-
kel: Prerok je. Judje tedaj niso verjeli o 18
njem, da je bil slep in da je spregledal,
dokler niso poklicali staršev tega, ki je bil
spregledal. In so jih vprašali, rekoč: Je li 19
ta vaš sin, o katerem vi pravite, da je bil
slep rojen? Kako torej sedaj vidi? Njegovi 20
starši so jim odgovorili in rekli: Vemo,
da je ta naš sin in da je bil slep rojen;
kako pa sedaj vidi, ne vemo; ali kdo mu 21
je odprl oči, mi ne vemo. Njega vprašajte,

22 dosti je star, sam naj govori o sebi. To
so rekli njegovi starši, ker so se bali ju-
dov; judje so bili namreč že sklenili, da,
če kdo reče, da je on Kristus, se mora iz-
23 občiti iz shodnice. Zategadelj so njegovi
starši rekli: Dosti je star, njega vprašajte!
24 Tedaj so vdrugič poklicali človeka, ki je
bil slep in so mu rekli: Daj čast Bogu!
25 Mi vemo, da je ta človek grešnik. On jim
je pa rekel: Če je grešnik, ne vem; samo
to vem, da sem bil slep in da sedaj vidim.
26 Rekli so mu torej: Kaj ti je storil? Kako
27 ti je odprl oči? Odgovoril jim je: Povedal
sem vam že, in ste slišali; kaj hočete zo-
pet slišati? Ali hočete tudi vi postati nje-
28 govi učenci? Tedaj so ga prekleli in rekli:
Ti bodi njegov učenec, mi pa smo Mo-
29 zesovi učenci! Mi vemo, da je z Mozesom
govoril Bog; o tem pa ne vemo, odkod
30 je. Odgovoril je tisti človek in jim rekel:
To je čudno, da vi ne veste, odkod je, in
31 je odprl moje oči! Vemo pa, da grešnikov
Bog ne usliši, temveč ako kdo Bogu služi
in izpolnjuje njegovo voljo, njega usliši.
32 Kar svet stoji, se ni slišalo, da bi bil kdo
33 sleporojenemu odprl oči. Ko bi ta ne bil
34 od Boga, bi ne bil mogel nič storiti. Od-
govorili so in mu rekli: V grehah si rojen

ves in ti nas učiš? In pahnili so ga vun. 35
 Jezus je slišal, da so ga vun pahnili, in
 ko ga je bil našel, mu je rekel: Ali ve-
 ruješ v Sina božjega? On je odgovoril in 36
 rekel: Gospod, kdo je, da verujem vanj?
 In Jezus mu je rekel: Videl si ga, in kateri 37
 s teboj govori, on je. On pa je rekel: Go- 38
 spod, verujem. In je padel (*predenj*) in ga
 molil.

Četrtek po četrtni nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev Kraljev 4, 25—38.

Tiste dni je šla sunamitska žena k Elizeju na 25
 goro Karmel; in ko jo je videl mož božji
 od daleč, je rekel Gieziju, svojemu hlapcu: Glej,
 to je Sunamitka! Pojdi ji torej naproti in ji re- 26
 ci: Se li dobro godi tebi in tvojemu možu in tvo-
 jemu sinu? In je odgovorila: Dobro! In ko je 27
 bila prišla k možu božjemu na goro, se je okle-
 nila njegovih nog; in Giezi je pristopil, da bi jo
 odstranil. In mož božji je rekel: Pusti jo, zakaj
 njena duša je v bridkosti, in Gospod mi je pri-
 kril in mi ni naznanil. In ona mu je rekla: Sem 28
 li prosila sina od svojega gospoda? Ali ti nisem
 rekla: Ne norčuj se z menoj? In on je rekel Gie- 29
 ziju: Opaši svoja ledja in vzemi mojo palico v
 svojo roko in pojdi! Če te sreča človek, ga ne
 pozdravljaj; in če te kdo pozdravi, ne odgovarjaj
 mu; in položi mojo palico dečku na obraz! Nato 30
 je mati dečkova rekla: Kakor živi Gospod in ži-
 vi tvoja duša, ne bom te pustila. Vstal je tedaj in

31 šel za njo. Giezi pa je šel pred njima in je polo-
 žil palico dečku na obraz, pa ni bilo ne glasu ne
 občutka; in vrnil se je njemu naproti in mu je
 32 naznanil, rekoč: Deček ni vstal. Šel je tedaj Eli-
 zej v hišo in glej, deček je ležal mrtev na svoji
 33 postelji; in ko je bil vstopil, je zaprl duri za
 34 seboj in za dečkom, ter je molil h Gospodu. In
 je šel gori in se ulegel na dečka in je dejal svoja
 usta na njegova usta in svoje oči na njegove oči
 in svoje roke na njegove roke; in se je sklonil
 35 nad njim in ogrelo se je dečkovno meso. On pa
 se je povrnil in je šel po hiši enkrat semintja;
 in je šel gori in se je ulegel nanj; in deček je
 36 zazehal sedemkrat in je odprl oči. On pa je po-
 klical Giezija in mu je rekel: Pokliči to Sunam-
 ljanko! In ko je bila poklicana, je šla k njemu.
 37 In on je rekel: Vzemi svojega sina! Ona je prišla
 in mu padla k nogam in je molila na tleh; in
 38 je vzela svojega sina in je odšla. In Elizej se je
 vrnil v Galgalo.

Evangelj sv. Lukeža 7, 11—16.

11  isti čas je šel Jezus v mesto, ki se
 imenuje Najm; in z njim so šli nje-
 12 govi učenci in velika množica. Ko
 se je pa približal mestnim vratom, glej, so
 nesli mrliča, edinega sina njegove matere,
 in ta je bila vdova, in z njo je bilo veliko
 13 ljudi iz mesta. In ko jo je Gospod zagledal,
 se mu je v srce usmilila in ji je rekel: Ne
 14 jokaj! In je pristopil in se dotaknil nosil,

(tisti pa, ki so nosili, so obstali), in je rekel: 15
 Mladenič, rečem ti, vstani! In mrlič je sedel 15
 in začel govoriti. In ga je dal njegovi ma-
 teri. Vse pa je strah obšel in so hvalili 16
 Boga rekoč: Velik prerok je vstal med nami,
 in Bog je obiskal svoje ljudstvo.



Petek po četrti nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev Kraljev 17, 17—24.

Eiste dni je zbolel sin žene gospodinje, in je 17
 bila bolezen silno huda tako, da mu je po-
 šla sapa. Rekla je torej Eliju: Kaj je meni in te- 18
 bi, mož božji? Si li prišel k meni, da zopet v
 spomin pridejo moje pregrehe, in da umoriš mo-
 jega sina? In Elija ji je rekel: Daj mi svojega 19
 sina! In vzel ga je iz njenega naročja in ga je ne-
 sel v zgornjo sobo, kjer je sam stanoval, in ga
 je položil na svojo posteljo. In je klical h Go-
 spodu in je rekel: Gospod, moj Bog, si li tudi 20
 vdovo, pri kateri se jaz kakorkoli živim, udaril z
 nadlogo, da umoriš njenega sina? In stegnil se je 21
 in se je ulegel na dečka trikrat in je klical h Go-
 spodu: Gospod, moj Bog, prosim, naj se vrne du-
 ša tega dečka v njegovo telo! In Gospod je usli- 22
 šal Elijev glas, in dečkova duša se je vrnila vanj,
 in je oživel. In Elija je vzel dečka in ga je nesel 23
 iz zgornje sobe v spodnjo hišo ter ga je dal nje-
 govi materi in je rekel: Glej, tvoj sin živi! In že- 24
 na je rekla Eliju: Sedaj sem v tem spoznala, da

si mož božji, in da je Gospodova beseda v tvojih ustih resnična.

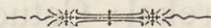
Evangelj sv. Janeza 11, 1—45.

1 **T**isti čas je bil neki bolnik, Lazar iz
2 Betanije, iz vasi Marije in Marte,
3 njene sestre. (Marija pa je bila tista,
4 ki je mazilila Gospoda z mazilom in bri-
5 sala njegove noge s svojimi lasmi, in njen
6 brat Lazar je bil bolan). Njegovi sestri sta
7 tedaj poslali k njemu, rekoč: Gospod, glej
8 ta, ki ga ljubiš, je bolan! Ko je pa Jezus
9 to slišal, jim je rekel: Ta bolezen ni k
10 smrti, temveč k časti božji, da se Sin
11 božji po njej povelica. Jezus pa je ljubil
12 Marto in njeno sestro Marijo in Lazarja.
13 Ko je torej slišal, da je bolan, je še dva
dni ostal v tistem kraju. Potem pa je rekel
svojim učencem: Pojdimo zopet v Judejo!
Učenci mu rečejo: Učenik, ravno so te ho-
teli judje kamenjati, in greš zopet tja? Jezus
je odgovoril: Nima li dan dvanajst ur? Ako
kdo hodi po dnevu, se ne spotakne, ker
vidi luč tega sveta; ako pa hodi po noči,
se spotakne, ker ni luči v njem. To je
govoril in potem jim je rekel: Lazar, naš
prijatelj, spi; pa grem, da ga vzbudim iz
spanja. Njegovi učenci so tedaj rekli:
Gospod, ako spi, bo ozdravel. Jezus je pa

govoril o njegovi smrti; toda oni so menili, da govori o navadnem spanju. Takrat jim je torej Jezus razločno rekel: Lazar je umrl. In veselim se zavaljo vas, da nisem bil tam, zato da verujete; pa pojdemo k njemu! Tomaž tedaj, imenovan dvojčič, je rekel součencem: Pojdemo tudi mi, da umrjemo ž njim! Jezus je torej prišel in ga je našel že štiri dni ležati v grobu. (Betanija pa je bila blizu Jeruzalema, okoli petnajst tečajev hoda). Veliko judov pa je bilo prišlo k Marti in k Mariji, da bi ji tolažili zavaljo njunega brata. Ko je tedaj Marta slišala, da Jezus pride, mu je šla naproti; Marija pa je sedela doma. Marta je torej rekla Jezusu: Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umrl. Pa tudi sedaj vem, da karkoli boš prosil Boga, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal; Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju, poslednji dan. Jezus ji reče: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor veruje v mene, bo živel, dasiravno umrje. In kdorkoli živi in veruje v me, ne bo umrl vekomaj. Ali veruješ to? Reče mu: Kaj pa da verujem, Gospod, da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si prišel na ta svet. In ko je bila to izgovorila, je šla in poklicala na tihem Ma-

rijo, svojo sestro, rekoč: Učenik je tukaj
29 in te kliče. Ko ona to sliši, brž vstane
30 in gre k njemu. Jezus namreč še ni bil
prišel v vas; temveč je bil še na tistem
mestu, kjer mu je bila Marta prišla na-
31 proti. Judje tedaj, ki so bili pri njej v hiši
in so jo tolažili, ko so videli, da je Marija
hitro vstala in šla vun, so šli za njo, rekoč:
32 H grobu gre, da bo tam jokala. Ko torej
Marija pride tja, kjer je bil Jezus, in ga
vidi, pade mu k nogam in mu reče:
Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne
33 bil umrl. Ko jo je torej Jezus videl, da
joka, in jude, ki so prišli ž njo, da jokajo,
se je zgrozil v duhu in se je užalil in je
34 rekel; Kam ste ga položili? Rečejo mu:
35 Gospod, pridi in poglej! In Jezus se je
36 zjokal. Judje so tedaj rekli: Glejte, kako
37 ga je ljubil! Nekateri izmed njih pa so
rekli: Ali ni mogel ta, ki je odprl slepo-
rojenemu oči, tudi storiti, da bi ta ne bil
38 umrl? Jezus se tedaj zopet zgrozi sam v
sebi in pride h grobu. Bila pa je votlina,
39 in kamen je bil položen nad njo. Jezus
reče: Odvalite kamen! Marta, sestra mrt-
vega, mu reče: Gospod, že smrdi, v grobu
40 je namreč štiri dni. Jezus ji reče: Ali ti
nisem rekel, da boš videla čast božjo, ako

veruješ? Tedaj so odvalili kamen. Jezus pa 41
 je vzdignil oči kvišku in je rekel: Oče,
 zahvalim te, da si me uslišal. Pa jaz sem 42
 vedel, da me vselej uslišiš, toda zavoljo
 ljudstva, ki stoji okoli, sem rekel, da ve-
 rujejo, da si me ti poslal. In ko je bil to 43
 izrekel, je zaklical z močnim glasom: Lazar,
 pridi vun! In on, ki je bil umrl, je prišel ta- 44
 koj vun, povezan na rokah in nogah s
 povoji, in njegov obraz je bil v prt zavit.
 Jezus jim reče: Razvežite ga in pustite
 ga iti! Veliko judov torej, ki so bili prišli 45
 k Mariji in k Marti in so videli, kar je
 storil Jezus, je vanj verovalo.



Sobota po četrtni nedelji v postu.

Berilo iz preroka Izaija 49, 8—15.

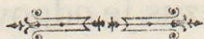
To govori Gospod: Ob prijetnem času te usli- 8
 šim in na dan vzveličanja ti pomagam in te
 ohranim ter te dam v zavezo ljudstvu, da vzbudiš
 zemljo, vzameš v posest razkropljeno dediščino,
 da porečeš tistim, ki so v ječi: Pojdite vun, in 9
 tistim, ki so v temi: Pridite na svetlo! Ob potih
 se bodo pasli, in po vseh planjavah bo njih paša.
 Ne bodo lačni ne žejni, in tudi jih ne bo žgala ne 10
 vročina ne solnce; ker jih bo vodil njih usmiljenik
 ter jih bo napajal pri studencih vodá. In vse 11
 svoje gore bom naredil za pot, in moje steze bo-
 do povišane. Glej, ti pridejo od daleč, in glej, oni 12

13 od severja in morja, in oni iz južne dežele. Hvalite nebesa in raduj se zemlja, gore popevajte hvalo, ker Gospod je potolažil svoje ljudstvo in se je
14 usmilil svojih ubožcev! In Sion je rekel: Gospod me
15 je zapustil in Gospod me je pozabil. Ali more žena pozabiti svoje dete, da bi se ne usmilila sina svojega telesa? In ko bi ga ona pozabila, vendar jaz ne bom pozabil tebe, govori vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Janeza 8, 12—20.

12  isti čas je govoril Jezus judovskim množicam, rekoč: Jaz sem luč sveta; kdor hodi za menoj, ne hodi po
13 temi, temveč bo imel luč življenja. Farizeji so mu torej rekli: Ti pričuješ sam o sebi;
14 tvoje pričevanje ni resnično. Jezus je odgovoril in jim rekel: Četudi pričujem jaz sam o sebi, je moje pričevanje vendar resnično, ker vem, odkod sem prišel in
15 kam grem. Vi sodite po mesu; jaz nikogar ne sodim. In ako jaz sodim, je moja sodba resnična, ker nisem sam, temveč jaz in
17 Oče, ki me je poslal. In v vaši postavi je pisano, da je pričevanje dveh človekov resnično. Jaz sem, ki pričujem sam o sebi, in
18 Oče, ki me je poslal, pričuje o meni. Tedaj so mu rekli: Kje je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate ne mene ne mojega Očeta; ako bi poznali mene, bi pač
20 poznali tudi mojega Očeta. Te besede je

Jezus govoril v templjevi zakladnici, ko je učil v templju; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.



Peta postna ali tiha nedelja.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 9, 11—15.

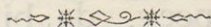
Bratje, Kristus je pristopil kot veliki duhovnik prihodnjih dobrot, in je skoz višji in mnogo popolnejši šotor, ki ni narejen z roko, to je, ne tega stvarjenja, tudi ne s krvjo kozlov ali juncev, temveč z lastno krvjo šel enkrat v svetišče, in je našel večno odrešenje. Zakaj, če kri kozlov in juncev in potrošeni pepel junice posvečuje ognušene v očiščenje mesa, koliko bolj bo kri Kristusa, ki se je po Svetemu Duhu brezmadežnega daroval Bogu, našo vest očistila mrtvih del, da bomo služili živemu Bogu. In zato je srednik nove zaveze, da po smrti, ki se je zgodila v odrešenje tistih pregreh, ki so bile pod prejšnjo zavezo, prejmejo tisti, kateri so poklicani, obljubo večne dediščine v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Janeza 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Kdo izmed vas me bo obdolžil greha? Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete? Kdor je iz Boga, posluša besede božje. Vsled tega

vi ne poslušate, ker niste iz Boga. Judje
48 so tedaj odgovorili in mu rekli: Ali ne
govorimo mi prav, da si Samarijan in imaš
49 hudega duha? Jezus je odgovoril: Jaz nimam
hudega duha, temveč častim svojega Očeta,
50 in vi ste mi vzeli čast. Jaz pa ne iščem svoje
51 časti; je nekdo, ki jo išče in sodi. Resnično,
resnično vam povem: Ako kdo izpolnjuje
mojo besedo, ne bo videl smrti vekomaj.
52 Judje so tedaj rekli: Sedaj smo spoznali,
da imaš hudega duha. Abraham je umrl in pre-
roki, in ti praviš: Ako kdo izpolnjuje mojo
53 besedo, ne bo okusil smrti vekomaj. Si
li ti večji, ko naš oče Abraham, ki je
umrl in preroki so umrli? Koga delaš sam
54 iz sebe? Jezus je odgovoril: Če jaz častim
sam sebe, moja čast ni nič; moj Oče je,
ki me časti, o katerem vi pravite, da je
55 vaš Bog. In ga ne poznate; jaz pa ga po-
znam. In ako rečem, da ga ne poznam,
bom lažnik, kakor vi; toda poznam ga in
56 izpolnjujem njegovo besedo. Abraham, vaš
oče, se je silno veselil, da bi videl moj
57 dan; videl ga je in je bil vesel. Judje so
mu tedaj rekli: Še petdeset let nimaš in
58 si videl Abrahama? Jezus jim je rekel:
Resnično, resnično vam povem, preden je
59 bil Abraham, sem jaz. Tedaj so pobirali

kamenje, da bi lučali vanj: Jezus pa se je skril in je šel iz templja.



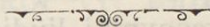
Ponedeljek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Jona 3, 1—10.

Tiste dni je govoril Gospod drugikrat prero- 1
ku Jonu, rekoč: Vstani in pojdi v Ninive, 2
veliko mesto, in oznanjuj v njem oznanilo, katero 3
ti jaz govorim! In Jona je vstal in šel v Ninive 3
po Gospodovi besedi. Ninive pa so bile mesto, 4
veliko tri dni hoda. In Jona je začel iti v mesto 4
dan hoda in je klical ter rekel: Še štirideset dni, 5
in Ninive bodo razdejane. In Ninivljani so verovali 5
v Boga in so napovedali post in so oblekli rasov- 6
nike od največjega do najmanjšega. Prišla je be- 6
seda tudi do kralja v Ninivah, in je vstal s svoje- 7
ga prestola ter je vrgel svojo obleko s sebe in 7
se je oblekel v rasovnik in je sedel v pepelu. In 7
je dal oklicati in oznaniti v Ninivah kot povelje 8
kralja in njegovih knezov, rekoč: Ljudje in živina, 8
goveda in drobnica naj ničesar ne okusijo, tudi 8
naj ne hodijo na pašo in naj ne pijejo vode. In 8
naj se ogrnejo z rasovniki ljudje in živina ter naj 9
vpijejo h Gospodu na vso moč, in naj se vsakdo 9
vrne od svoje slabe poti in od hudobije, ki je v 9
njegovih rokah. Kdo ve, če se Bog ne obrne in 9
ne odpusti? Morda se obrne od srda svoje jeze, 10
da ne poginemo. In Bog je videl njih dela, ker 10
so se obrnili od svoje slabe poti, in usmilil se je 10
svojega ljudstva Gospod, naš Bog.

Evangelj sv. Janeza 7, 32—39.

32 **I**sti čas so starejšini in farizeji po-
 33 slali hlapcev, da bi Jezusa prijeli.
 34 Jezus jim je tedaj rekel: Še malo
 časa sem pri vas in grem k njemu, ki me
 35 je poslal. Iskali me bote, pa me ne bote
 našli; in kjer sem jaz, tja vi ne morete
 36 priti. Judje so tedaj govorili med seboj:
 Kam misli ta iti, da ga ne bomo našli?
 Ali pojde med razkropljene nevernike in
 37 bo nevernike učil? Kakšno je to govorjenje,
 ko je rekel: Iskali me bote in me ne bote
 našli; in kjer sem jaz, tja vi ne morete
 38 priti? Poslednji veliki dan praznika pa je
 Jezus vstal in je zaklical, rekoč: Ako je
 kdo žejen, naj pride k meni in naj pije.
 39 Kdor v me veruje, bodo tekli, kakor pravi
 pismo, potoki žive vode iz njegovega
 osrčja. To pa je rekel o Duhu, ki so ga
 imeli prejeti vanj verujoči.



Torek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Daniela 14, 28—42.

28 **I**ste dni so prišli Babilonci pred kralja in so
 rekli: Daj nam Daniela, ki je razdejal Be-
 29 la in umoril zmaja, sicer umorimo tebe in tvojo
 družino. Kralj je tedaj videl, da hudo pritiskajo

vanj, in prisiljen, jim je izročil Daniela. In vrgli so ga 30
v levnjak in je bil ondi šest dni. V levnjaku pa 31
je bilo sedem levov, in vsak dan so jim dajali po
dvoje trupel in po dve ovci; takrat jim jih pa ni-
so dali, da bi požrli Daniela. Bil je pa v Judeji 32
prerok Habakuk in je skuhal močnik in nadrobil
kruha v skledo in je šel na polje, da bi ga nesel
ženjcem. In angelj Gospodov je rekel Habakuku: 33
Nesi kosilo, katero imaš, v Babilon Danielu, ki
je v levnjaku! In Habakuk je rekel: Gospod, Ba- 34
bilona nisem videl in za levnjak ne vem. In pri- 35
jel ga je angelj Gospodov vrh glave ter ga je po-
stavil s hitrostjo svojega duha v Babilon nad lev-
njak. In Habakuk je klical, rekoč: Daniel, služab- 36
nik božji, vzemi kosilo, katero ti je Bog poslal!
Daniel pa je rekel: Spomnil si se me, o Bog, in 37
nisi zapustil njih, ki te ljubijo. In Daniel je vstal 38
in jedel. Angelj Gospodov pa je Habakuka brž
postavil nazaj na njegovo mesto. Sedmi dan tedaj 39
je prišel kralj, da bi obžaloval Daniela, in je sto-
pil k levnjaku ter pogledal vanj in glej, Daniel
sedi sredi levov. In kralj je zaklical z moč- 40
nim glasom, rekoč: Velik si, Gospod, Danielov
Bog! In ga je potegnil iz levnjaka; tiste pa, ki 41
so ga bili hoteli pogubiti, je vrgel v levnjak, in
brž so jih požrli levi vpričo njega. Tedaj je re- 42
kel kralj: Vsi prebivalci po vsi zemlji se naj bo-
jijo Danielovega Boga, ker on je odrešenik, ki de-
la znamenja in čudeže na zemlji, in je rešil Dani-
ela iz levnjaka.

Evangelj sv. Janeza 7, 1—13.

1 **T**isti čas je hodil Jezus po Galileji;
 2 po Judeji namreč ni hotel hoditi,
 3 ker so ga judje iskali umoriti. Bil
 4 je pa blizu judovski praznik šotorov. Rekli
 5 so mu pa njegovi bratje: Idi odtod in pojdi
 6 v Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoja
 7 dela, ki jih delaš! Zakaj nihče ne dela kaj
 8 na skrivnem, pa hoče biti na glasu; če
 9 delaš takšne reči, razodeni se svetu! Tudi
 10 njegovi bratje namreč niso verovali vanj.
 11 Jezus jim torej reče: Moj čas še ni prišel,
 12 vaš čas pa je vedno pripravljen. Vas svet
 13 ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker
 pričujem o njem, da so njegova dela hu-
 dobna. Vi pojdite na ta praznik, jaz pa ne
 grem na ta praznik, ker moj čas še ni
 dopolnjen. Ko je bil to rekel, je ostal v
 Galileji. Ko so pa njegovi bratje odšli, te-
 daj je šel tudi on sam na praznik, ne
 očitno, temveč nekako na skrivnem. Judje
 so ga torej iskali o prazniku in so rekli:
 Kje je on? In med množico je bilo mnogo
 govorjenja o njem. Nekateri so namreč
 rekli: Dober je; drugi so pa dejali: Ne,
 temveč množice zapeljuje. Toda nihče ni
 očitno o njem govoril iz strahu pred judi.

Sreda po tihi nedelji.

Berilo iz 3. Mozesovih bukev 19,

1. 2. 11—19.

Tiste dni je govoril Gospod Mozesu, rekoč: 1
 Govori vsemu zboru Izraelovih otrok in 2
 jim reci: Jaz sem Gospod vaš Bog. Ne kradite! 11
 Ne lažite, tudi naj nihče ne goljufa svojega bliž-
 njega! Ne prisegaj po krivem pri mojem imenu 12
 in ne skruni imena svojega Boga! Jaz sem Go-
 spod. Ne obrekuj svojega bližnjega in ne zatiraj 13
 ga s silo! Naj ne ostaja plačilo tvojega najemnika
 pri tebi do jutra! Ne preklinjaj gluhega in slepe- 14
 mu ne nastavlja opotike, temveč boj se Gospo-
 da, svojega Boga, ker jaz sem Gospod! Ne delaj 15
 nič krivičnega in ne sodi po krivem! Ne oziraj
 se na osebo ubožca in ne časti obraza mogočne- 16
 ža! Sodi po pravici svojemu bližnjemu! Ne bodi
 opravljevec, ne podpihovalec med ljudstvom! Ne
 vzdiguj se zoper kri svojega bližnjega! Jaz sem 17
 Gospod. Ne sovraži svojega brata v svojem srcu,
 temveč očitno ga posvari, da ne boš imel greha
 zavoljo njega! Ne išči maščevanja in ne spominjaj 18
 se krivice svojih sosedov! Svojega prijatelja ljubi
 kakor samega sebe! Jaz sem Gospod. Izpolnjujte 19
 moje postave; zakaj jaz sem Gospod, vaš Bog!

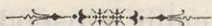
Evangelj sv. Janeza 10, 22—38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja 22
 v Jeruzalemu, in je bila zima. In 23
 Jezus je hodil v templju po Salo-
 monovi lopi. Obsuli so ga torej judje in 24

so mu rekli: Doklej nas pustiš v negotovosti? Ako si Kristus, povej nam naravnost! Jezus jim je odgovoril: Pravim vam, pa ne verujete. Dela, ki jih delam v imenu svojega Očeta, ta pričujejo o meni. Toda vi ne verujete, ker niste izmed mojih ovc. Moje ovce poslušajo moj glas; in jaz jih poznam, in hodijo za menoj. In jaz jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomaj, in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. Kar mi je dal moj Oče, je večje ko vse; in nihče ne more tega iztrgati iz roke mojega Očeta. Jaz in Oče sva eno. Judje so tedaj pobirali kamenje, da bi ga kamenjali. Jezus jim je odgovoril: Mnogo dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta; zaradi katerega teh del me kamenjate? Judje so mu odgovorili: Zavoljo dobrega dela te ne kamenjamo, marveč zavoljo bogokletstva in ker se delaš Boga, ko si človek. Jezus jim je odgovoril: Ni li pisano v vaši postavi: „Jaz sem rekel: bogovi ste?“¹ Ako je tiste imenoval bogove, katerim je bila govorjena beseda božja, in se pismo ne more ovreči: kako pravite njemu, katerega je Oče posvetil in poslal na svet: Preklinjaš, ker sem rekel:

¹ Ps. 81, 6.

Sin božji sem? Ako ne delam del svojega 37
 Očeta, mi nikar ne verujte! Ako jih pa de- 38
 lam, in ako meni nočete verjeti, verujte
 delom, da spoznate in verujete, da je Oče
 v meni in jaz v Očetu!



Četrtek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Daniela 3, 34—45.

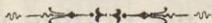
Tiste dni je molil Azarija h Gospodu, rekoč:
 Gospod naš Bog, prosimo, ne izdajaj nas 34
 na večno zavoljo svojega imena in ne razdiraj
 svoje zaveze in ne odteguj nam svojega usmiljenja 35
 zavoljo Abrahama, svojega ljubljenca, in Izaka,
 svojega služabnika, in Izraela, svojega svetnika, ka- 36
 terim si govoril in obljubil, da boš pomnožil njih zarod 37
 kakor zvezde na nebu in kakor pesek, ki je na
 obrežju morja; ker oslabeledi smo, o Gospod, bolj 38
 ko vsi narodi, in ponižani smo danes po vsej
 zemlji zavoljo svojih grehov. In ob tem času ni 39
 ne poglavarja, ne vojvoda, ne preroka, ne žgavne,
 ne klavne, ne jedilne daritve, ne kadila, ne kraja,
 kjer bi ti darovali prvine, da bi mogli najti tvoje 40
 usmiljenje; pa sprejmi nas zavoljo potrtega srca
 in ponižanega duha! Kakor žgavna daritev ognov 41
 in juncev in kakor na tisoče tolstih jagnjet, taka
 bodi danes naša daritev pred tvojim obličjem, da
 ti bo všeč; ker tisti, ki v te zaupajo, ne bodo
 osramočeni. In sedaj gremo za teboj z vsem srcem 42
 in se te bojimo ter iščemo tvojega obličja. Ne
 osramoti nas, temveč stori z nami po svoji krot-

43 kosti in po obilnosti svojega usmiljenja! In otmi
 44 nas po svojih čudežih; in daj slavo svojemu ime-
 45 nu, o Gospod, in osramočeni naj bodo vsi, ki
 delajo hudo tvojim služabnikom; osramočeni naj
 bodo po vsej tvoji mogočnosti in njih moč bodi
 strta; in naj vedo, da si ti edini Gospod Bog in
 častitljiv na vsej zemlji, Gospod, naš Bog!

Evangelj sv. Lukeža 7, 36—50.

36  isti čas je nekdo izmed farizejev
 prosil Jezusa, da bi pri njem obe-
 doval. In je stopil v hišo farizejevo
 37 in sedel k jedi. In glej, žena, ki je bila v
 mestu grešnica, ko je izvedela, da je v
 farizejevi hiši pri obedu, je prinesla ala-
 38 bastrovo pušico mazila; in je stopila zadaj
 k njegovim nogam ter mu je začela s
 solzami noge močiti in jih je brisala z las-
 mi svoje glave in mu je poljubovala noge
 39 in mazilila z mazilom. Ko je pa to videl
 farizej, ki ga je bil povabil, je dejal sam
 pri sebi, rekoč: Ko bi bil ta prerok, bi
 pač vedel, kdo in kakšna je žena, ki se ga
 40 dotika, da je grešnica. In Jezus je odgo-
 voril in mu rekel: Simon, imam ti nekaj
 41 povedati. On pa reče: Učenik, povej! Neki
 posojevalec je imel dva dolžnika; eden je
 bil dolžan petsto denarjev, drugi pa pet-
 42 deset. Ker nista imela s čim plačati, je

odpustil obema. Kateri ga torej bolj ljubi? 31
 Simon je odgovoril in rekel: Menim, da 43
 tisti, kateremu je več odpustil. On pa mu
 je rekel: Prav si razsodil. In se je obrnil 44
 k ženi in je rekel Simonu: Ali vidiš to
 ženo? Prišel sem v tvojo hišo in mi nisi
 dal vode za noge; ta pa mi je s solzami
 močila noge in jih brisala s svojimi lasmi.
 Poljuba mi nisi dal, ta pa, odkar je prišla 45
 v hišo, ni nehala poljubovati mojih nog.
 Moje glave nisi mazilil z oljem, ta pa mi 46
 je mazilila noge z mazilom. Zato ti povem: 47
 Mnogo grehov ji je odpuščenih, ker je
 mnogo ljubila. Komur se pa manj odpusti,
 manj ljubi. Njej pa je rekel: Odpuščeni 48
 so ti grehi. In tisti, ki so bili ž njim pri 49
 mizi, so začeli govoriti sami pri sebi: Kdo
 je ta, ki celo grehe odpušča? Rekel je pa 50
 ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v
 miru!



Petek po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Jeremija 17, 13—18.

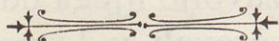
Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod, vsi, ki 13
 te zapustijo, bodo osramočeni, kateri od-
 stopijo od tebe, bodo zapisani v prah, ker so za-
 pustili Gospoda, vir žive vode. Ozdravi me, Go- 14
 spod, in bom ozdravljen; reši me, in bom rešen;

15 zakaj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je
 16 beseda Gospodova? Naj pride! In jaz sem v strahu, ko hodim za teboj kot za pastirjem; in si nisem želel dneva človekovega, ti veš. Kar je prišlo iz
 17 mojih ust, je bilo pravo pred tvojim obličjem. Ne bodi meni v strah, ti moje upanje na dan stiske!
 18 Osramočeni naj bodo, kateri me preganjajo, jaz pa naj ne bom osramočen; oni naj trepečejo, jaz pa naj ne trepečem, pripelji nad nje dan stiske in steri jih z dvojno pogubo, Gospod, naš Bog!

Evangelj sv. Janeza 11, 47—54.

47 **T**isti čas so veliki duhovniki in farizeji sklicali zbor zoper Jezusa in so rekli: Kaj naj storimo, ker ta
 48 človek dela mnogo čudežev? Ako ga pustimo tako, bodo vsi verovali vanj, in bodo prišli Rimljani ter vzeli našo deželo in naš
 49 narod. Eden pa izmed njih, po imenu Kajfa, ki je bil tisto leto veliki duhovnik, jim je
 50 rekel: Vi nič ne veste in ne pomislite, da je bolje za vas, da umrje en človek za
 51 ljudstvo, in da ne pogine ves narod. Tega pa ni govoril sam iz sebe, temveč, ker je bil tisto leto veliki duhovnik, je prerokoval, da ima Jezus umreti za ljudstvo, pa
 52 ne samo za ljudstvo, temveč da zbere skupaj otroke božje, ki so bili razkropljeni.
 53 Od tistega dne so se torej posvetovali, da
 54 bi ga umorili. Zato Jezus ni več hodil očitno

med judi, marveč je šel odtod v kraj blizu puščave, v mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebival s svojimi učenci.



Sobota po tihi nedelji.

Berilo iz preroka Jeremija 18, 18—23.

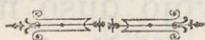
Tiste dni so rekli hudobni judje med seboj: 18
 Pridite in izmislimo si naklepe zoper pravičnega, saj ne bo izginila postava izmed duhovnikov, ne svet izmed modrih, ne beseda (*bošja*) izmed prerokov: pridite in udarimo ga z jezikom in ne ozirajmo se na vse njegovo govorjenje! 19
 Gospod, ozri se na me in čuj glas mojih nasprotnikov! Se li povračuje dobro s hudim, ker kopljejo jamo moji duši? Spomni se, da sem stal 20
 pred tvojim obličjem, da bi govoril za nje dobro in da bi odvrnil od njih tvojo jezo! Zato daj njih 21
 sinove lakoti in popelji jih meču v roke; njih žene naj bodo brez otrok in vdove; in njih možje naj pomrjejo za kugo; njih mladeniči naj bodo z mečem prebodeni v boju! Sliši naj se vpitje iz 22
 njih hiš, zakaj nanagloma boš pripeljal razbojnika nad nje, ker so izkopali jamo, da bi me ujeli, in so na skrivnem nastavili zanke mojim nogam. Ti 23
 pa, Gospod, veš ves njih naklep zoper mene, da bi me umorili; ne prizanesi njihovi hudobiji, in njihov greh ne bodi izbrisan pred teboj! Naj padajo pred tvojimi očmi, in znosi se nad njimi ob času svojega srda, Gospod, naš Bog!

Evangelj sv. Janeza 12, 10—36.

10 **T**isti čas so se veliki duhovniki po-
11 svetovali, da bi umorili tudi Lazarja,
ker je zavoljo njega odstopilo veliko
12 judov in so verovali v Jezusa. Drugi dan
pa, ko je slišalo veliko ljudi, ki so bili
prišli na praznik, da pride Jezus v Jeru-
13 zalem, so vzeli palmove veje ter mu šli
naproti in so klicali: Hosanna, blagoslov-
ljen, ki pride v imenu Gospodovem,
14 kralj izraelski! In Jezus je našel osliča
15 in je sedel nanj, kakor je pisano: Ne
boj se, sionska hči, glej, tvoj kralj pride
16 sedeč na osličinem žrebetu. Tega njegovi
učenci prej niso umeli; ko je bil pa Jezus
poveličan, tedaj so se spomnili, da je bilo
17 to pisano o njem in so mu to storili. Pri-
čevala je torej množica, ki je bila ž njim,
ko je poklical Lazarja iz groba in ga obu-
18 dil od mrtvih. Zato mu je tudi prišla mno-
žica naproti, ker je slišala, da je storil ta
19 čudež. Farizeji so torej rekli med seboj:
Vidite, da nič ne opravimo! Glejte, ves
20 svet dere za njim! Bili so pa nekateri ne-
verniki med tistimi, ki so gori prišli, da
21 bi molili ob prazniku. Ti so torej pristopili
k Filipu, ki je bil iz Betzajde galilej-
ske, in so ga prosili, rekoč: Gospod, Jezusa

bi radi videli. Filip pride in pove Andreju; 22
Andrej pa in Filip sta povedala Jezusu. In 23
Jezus jima je odgovoril, rekoč: Ura je
prišla, da bo Sin človekov poveličan. Res- 24
nično, resnično, povem vam, ako pšenično
zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane 25
samo; ako pa umrje, rodi obilo sadu.
Kdor ljubi svojo dušo, jo bo izgubil; in
kdor sovraži svojo dušo na tem svetu, jo
ohrani za večno življenje. Ako kdo meni 26
služi, naj hodi za menoj; in kjer sem jaz,
tam bo tudi moj služabnik. Ako kdo meni
služi, ga bo počastil moj Oče. Sedaj je 27
moja duša žalostna. In kaj naj rečem? Oče,
reši me iz te ure! Pa zato sem prišel v
to uro. Oče, poveličaj svoje ime! Tedaj je 28
prišel glas z neba: Sem poveličal in bom
zopet poveličal. Množica torej, ki je stala 29
in slišala, je rekla, da je zagrmelo. Drugi 30
so rekli: Angelj je govoril ž njim. Jezus je
odgovoril in rekel: Ne zavoljo mene, temveč
zavoljo vas je prišel ta glas. Sedaj je sodba 31
sveta; sedaj bo izvržen vojvoda tega sveta. In 32
jaz, ko bom povišan od zemlje, bom vse
potegnili k sebi. (To pa je rekel, da je na- 33
znanil, kakšne smrti bo umrl). Množica mu 34
je odgovorila: Slišali smo iz postave, da
Kristus ostane vekomaj; in kako praviš

ti: Sin človekov mora biti povišan? Kdo
 35 je tisti Sin človekov? Jezus jim je torej
 rekel: Še malo časa je luč med vami. Ho-
 dite, dokler imate luč, da vas ne obide
 tema; in kdor hodi v temi, ne ve, kam
 36 gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da
 bote otroci luči! To je govoril Jezus, in je
 šel in se jim je skril.



Šesta postna ali cvetna nedelja.

Pri blagoslovljenju oljik.

Berilo iz II. Mozesovih bukev 15, 27
 in 16, 1—7.

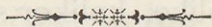
27 **T**iste dni so prišli Izraelovi otroci v Elim, kjer
 je bilo dvanajst studencev vode in sedem-
 deset palmovih dreves; in so taborili ob vodah.
 1 In so odšli iz Elima in vsa množica Izraelovih
 otrok je prišla v puščavo Sin, ki je med Elimom
 in med Sinajem, petnajsti dan drugega meseca,
 2 odkar so bili izšli iz egiptovske dežele. In vsa
 občina Izraelovih otrok je godrnjala nad Mozesom
 3 in nad Aronom v puščavi. In rekli so jima Izrae-
 lovi otroci: O da bi bili umrli po roki Gospodovi
 v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih mesa
 in smo jedli kruh do sitega! Zakaj sta nas izpe-
 ljala v to puščavo, da pomorita vso množico z la-
 4 koto? Gospod je pa rekel Mozesu: Glej, dežil vam
 bom kruha z neba; in ljudstvo naj gre in naj ga
 nabira, kolikor ga potrebuje za vsak dan; da ga

poizkusim, ali bo hodilo po moji postavi ali ne. Šesti dan naj pa prihranijo, kar bodo nanosili in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabrali vsakateri dan. In rekla sta Mozes in Aron vsem Izraelovim otrokom: Drevi bote spoznali, da vas je Gospod izpeljal iz egiptovske dežele; in jutri bote videli veličastvo Gospodovo.

Evangelj sv. Matevža 21, 1—9.

In isti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu in je prišel v Betfage pri Oljiski gori, je poslal dva učenca in jima je rekel: Pojdita v vas, ki je pred vama, in brž bota našla oslco privezano in žrebe pri njej; odvežita in pripeljita mi ji! In če vama kdo kaj poreče, recita, da ji Gospod potrebuje, in brž ji bo izpustil. Vse to se je pa zgodilo, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ki pravi: Povejte hčeri sionski: Glej, tvoj kralj pride k tebi krotek, sedeč na oslici in na žrebetu podjarmljene oslice. Učenca pa sta šla in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In sta pripeljala oslco in žrebe, in so položili svoja oblačila na nji in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je razgrinjalo svoja oblačila po potu; drugi pa so veje sekali z dreves in stlali na pot. Množice pa, ki so šle spredaj in zadaj, so vpile,

rekoč: Hosanna Sinu Davidovemu! Blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem!



Pri sv. maši.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Filipljanom 2, 5—11.

5 **B**ratje, to mislite v sebi, kar (*je mislil*) tudi
6 Kristus Jezus, kateri, ko je bil v božji podobi,
7 ni imel za plen biti Bogu enak, marveč je sam sebe
uničil in je vzel nase podobo hlapca, postal enak
ljudem in je bil po zunanjem videti ko človek.
8 Ponižal je sam sebe in je bil pokoren do smrti,
9 smrti pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal
in mu je dal ime, katero je nad vsa imena; (*tu*
10 *se poklekne*) da se v imenu Jezusovem klanja
vsako koleno teh, ki so v nebesih, na zemlji in
11 pod zemljo, in izpričuje vsak jezik, da je Gospod
Jezus Kristus v slavi Boga Očeta.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa
Kristusa po sv. Matevžu 26, 1—75
in 27, 1—66.

1 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
2 cem: Veste, da bo črez dva dni ve-
lika noč, in Sin človekov bo izdan,
3 da bo križan. Tačas so se zbrali veliki
duhovniki in starejšini ljudstva na dvoru
velikega duhovnika, kateremu je bilo ime
4 Kajfa; in so se posvetovali, da bi Jezusa
5 z zvijačo ujeli in umorili. Rekli so pa: Ne

na praznik, da morda ne nastane hrup med ljudstvom. Ko je bil pa Jezus v Betaniji, v hiši Simona gobavega, je pristopila k njemu žena, ki je imela alabastrovo pušico dragega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je bil pri mizi. Ko so pa učenci to videli, so bili nevoljni, rekoč: Čemu ta potrata? To bi se bilo namreč lahko drago prodalo in dalo ubožcem. Jezus pa je vedel in jim je rekel: Kaj ste nadležni tej ženi? Zakaj dobro delo je storila nad menoj. Ubožce namreč imate zmeraj pri sebi, mene pa nimate zmeraj. Ko je namreč izlila to mazilo na moje telo, je to storila za moj pogreb. Resnično vam povem, kjerkoli se bo oznanjeval ta evangelj po vsem svetu, se bo tudi pravilo, kar je storila, v njen spomin.

Tedaj je odšel eden izmed dvanajsterih, kateremu je bilo ime Judež Iškarjot, k velikim duhovnikom in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal. Oni so mu pa določili trideset srebrnikov. In odsedaj je iskal priložnosti, da bi ga izdal. Prvi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: Kje hočeš, da ti pripravimo jesti velikonočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v mesto k nekomu in

mu recite: Učenik pravi: Moj čas je blizu,
pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi
19 učenci. In učenci so storili, kar jim je bil
ukazal Jezus, in so pripravili velikonočno
20 jagnje. Ko je bil pa nastal večer, je šel s
21 svojimi dvanajsterimi učenci k mizi. In ko
so jedli, je rekel: Resnično vam povem,
22 eden izmed vas me bo izdal. In silno žalostni
so začeli govoriti drug za drugim:
23 Gospod, ali sem jaz? On pa je odgovoril
in rekel: Kateri pomaka z menoj roko v
24 skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer
gre, kakor je pisano o njem; toda gorje
tistemu človeku, po katerem bo Sin člo-
vekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne
25 bil rojen tisti človek! Judež pa, ki ga je
bil izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik, ali
sem jaz? Reče mu: Ti si rekel.

26 Ko so povečerjali, je vzel Jezus kruh in
ga posvetil in razlomil ter dal svojim učen-
cem in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje
27 telo! In je vzel kelih in je zahvalil in jim dal,
28 rekoč: Pijte iz njega vsi! Zakaj to je moja
kri nove zaveze, katera bo prelita za njih
29 veliko v odpuščenje grehov. Povem vam
pa: posihdob ne bom pil od tega sadu
vinske trte do tistega dne, ko ga bom pil
novega z vami v kraljestvu svojega Očeta.

In ko so bili izpeli zahvalno pesem, so šli 30
na Oljisko goro. Tedaj jim reče Jezus: Vi 31
vsi se bote pohujšali nad menoj to noč;
zakaj pisano je: Udaril bom pastirja, in
razkropile se bodo ovce črede. Kadar bom 32
pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo.
Peter pa mu je odgovoril in rekel: In ko 33
bi se tudi vsi pohujšali nad teboj, jaz se
ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: 34
Resnično ti povem, da to noč, preden pe-
telin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter
mu reče: Akoravno bi mi bilo s teboj 35
umreti, te ne bom zatajil. Tako so rekli
tudi vsi učenci.

Tedaj je prišel Jezus ž njimi na pri- 36
stavo, ki se ji pravi Getzemani, in je
rekel svojim učencem: Sedite tukaj, da
grem tja in molim! In je vzel s seboj 37
Petra in Cebedejeva sina in je začel po-
stajati žalosten in otožen. Tedaj jim je 38
rekel: Moja duša je žalostna do smrti;
ostanite tukaj in čujte z menoj! In je šel 39
malo dalje in je padel na svoj obraz in
je molil, rekoč: Moj Oče, ako je mogoče,
naj gre od mene ta kelih; vendar pa ne,
kakor jaz hočem, temveč kakor ti! In pride 40
k svojim učencem in jih najde spati in
reče Petru: Tako niste mogli eno uro čuti

- 41 z menoj? Cujte in molite, da ne pridete v
18 izkušnjava! Duh je sicer voljen, meso pa
42 slabo. Zopet je vdrugič šel in molil, rekoč:
Oče moj, ako ne more ta kelih mimo iti,
32 razen da ga pijem, zgodi se tvoja volja!
43 In je zopet prišel in jih našel spati; njih
44 oči namreč so bile dremotne. In jih je
pustil in zopet šel in vtretjič molil in
45 govoril ravno tiste besede. Tedaj pride k
svojim učencem in jim reče: Spite sedaj
in počivajte! Glejte, približala se je ura in
38 Sin človekov bo izdan grešnikom v roke!
46 Vstanite, pojdemo; glejte, približal se je,
ki me bo izdal!
- 47 In še je govoril, in glej, Judež, eden
dvanajsterih, je prišel in ž njim velika
množica z meči in s koli, poslana od ve-
48 likih duhovnikov in starejšinov ljudstva.
Njegov izdajalec pa jim je dal znamenje,
28 rekoč: Katerega bom poljubil, tisti je,
49 njega primite! In brž je stopil k Jezusu
in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! In ga je
50 poljubil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj,
čemu si prišel? Tedaj so pristopili in so
stegnili roke po Jezusu in so ga prijeli.
- 51 In glej, eden izmed teh, ki so bili z Je-
zusom, je dvignil roko in potegnil svoj
meč in je mahnil po hlapcu velikega du-

hovnika in mu je odsekal uho. Tedaj mu 52
reče Jezus: Vtakni svoj meč na njegovo
mesto; zakaj vsi, ki prijemajo za meč,
bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne 53
morem prositi svojega Očeta, in bi mi po-
slal več ko dvanajst legij angeljev? Kako 54
se bodo pa dopolnila pisma, ker se mora
tako zgoditi? Tisto uro je rekel Jezus mno- 55
žicam: Kakor nad razbojnika ste me prišli
lovit z meči in s koli; vsak dan sem sedel
pri vas in učil v templju, in me niste pri-
jeli. Vse to se je pa zgodilo, da se dopol- 56
nijo pisma prerokov. Tedaj so ga vsi
učenci zapustili in so zbežali.

Tisti pa, ki so Jezusa prijeli, so ga peljali 57
h Kajfu, velikemu duhovniku, kjer so se bili
sešli pismarji in starejšini. Peter pa je šel 58
od daleč za njim do dvora velikega duhov-
nika. In je vstopil in je sedel s služabniki,
da bi videl konec. Veliki duhovnik pa in 59
ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper
Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli, 60
dasiravno je bilo pristopilo mnogo krivih
prič. Naposled pa sta prišli dve krivi priči
in sta rekli: Ta je govoril: Jaz morem 61
podreti tempelj božji in v treh dneh ga
zopet sezidati. In veliki duhovnik je vstal 62
in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to,

63 kar ti pričajo zoper tebe? Jezus pa je
molčal. In veliki duhovnik mu je rekel:
Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš,
64 ali si ti Kristus, Sin božji? Jezus mu reče:
Ti si rekel. Pa povem vam: Posihdob bote
videli Sina človekovega sedeti na desnici
65 moči božje in priti v oblakih neba. Tedaj
je veliki duhovnik raztrgal svoja oblačila,
rekoč: Preklel je (*Boga*); kaj potrebujemo
še prič? Glejte, sedaj ste slišali kletev.
66 Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in
67 rekli: Smrti je vreden. Tedaj so mu plju-
vali v obraz in so ga bili za uho; drugi
68 pa so ga tolkli z pestmi v obraz, rekoč:
Prerokuj nam, Kristus! Kdo te je udaril?
69 Peter pa je zunaj sedel na dvorišču, in
pristopila je k njemu dekla, rekoč: Tudi
70 ti si bil z Jezusom Galilejcem! On pa je
tajil vpričo vseh, rekoč: Ne vem, kaj pra-
71 viš. Ko je pa šel skozi vrata, ga je videla
druga dekla in je rekla tistim, ki so bili
tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim.
72 In je zopet tajil s prisego: Ne poznam
73 tega človeka. Črez malo so pa pristopili
ondi stoječi in so rekli Petru: Resnično,
tudi ti si izmed tistih; tvoj jezik te namreč
74 razodeva. Tedaj je začel rotiti se in pri-
segati, da ne pozna tega človeka. In takoj

je petelin zapel. In Peter se je spomnil 75
besede Jezusove, ki jo je rekel: Preden
bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. In
je šel vun in je bridko jokal.

Ko se je pa zdanilo, so sklenili vsi 1
veliki duhovniki in starejšini ljudstva
zoper Jezusa, da bi ga izročili v smrt.
In so peljali zvezanega in izdali Pon- 2
ciju Pilatu, deželnemu oblastniku. Tedaj, 3
ko je videl Judež, ki ga je bil izdal,
da je obsojen, se je skesal in je nazaj
prinesel trideset srebrnikov velikim duhov-
nikom in starejšinom, rekoč: Grešil sem, 4
ker sem izdal nedolžno kri. Oni pa so
rekli: Kaj je nam mar, ti glej! In je vrgel 5
od sebe srebrnike po templju; se je vrnil
ter je šel in se je z vrvjo obesil. Veliki 6
duhovniki pa so vzeli srebrnike in so rekli:
Ne spodobi se, devati jih v templjevo
skrinjico; zakaj to je cena krvi. Sklenili 7
so pa in kupili za nje lončarjevo njivo za
pokopališče tujcev. Zato se imenuje tista 8
njiva hakeldama, to je, njiva krvi, do da-
našnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar 9
je bilo govorjeno po preroku Jeremiju, ki
pravi: In so vzeli trideset srebrnikov, ceno
cenjenega, katerega so izkupčevali od Izra-
elovih otrok, in so jih dali za lončarjevo 10

11 njivo, kakor mi je ukazal Gospod. Jezus
pa je stal pred oblastnikom, in oblastnik
ga je vprašal, rekoč: Ali si ti kralj ju-
12 dovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In
ko je bil tožen od velikih duhovnikov in
13 starejšinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu
reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko pričujejo
14 zoper tebe? In mu ni odgovoril na nobeno
besedo, tako, da se je oblastnik silno čudil.
15 Ob prazniku pa je imel oblastnik navado,
izpustiti ljudstvu enega jetnika, katerega
16 so hoteli. Imel je pa takrat zloglasnega
17 jetnika, ki mu je bilo ime Baraba. Ko so
se torej zbrali, je rekel Pilat: Katerega
hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa,
18 ki se imenuje Kristus? Vedel je namreč,
da so ga bili izdali iz zavisti.

19 Ko je pa sedel na sodnem stolu, je poslala
k njemu njegova žena, rekoč: Nič tebi s tem
pravičnim; zakaj veliko sem trpela danes
20 v sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhov-
niki in starejšini so pregovarjali ljudi, da
21 bi terjali Baraba, Jezusa pa pogubili. Oblast-
nik pa je odgovoril in jim je rekel: Ka-
terega teh dveh hočete, da vam izpustim?
22 Oni pa so rekli: Baraba. Pilat jim reče:
Kaj naj storim z Jezusom, ki se imenuje
23 Kristus? Vsi rečejo: Križan naj bo! Oblast-

nik jim reče: Kaj je pa storil hudega? Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo! Ko je pa Pilat videl, da nič ne opravi, 24 temveč da nastaja hrup večji, je vzel vode in si je umil roke vpričo ljudstva, rekoč: Jaz sem nedolžen nad krvjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi nad nas in nad naše otroke! Tedaj jim je izpustil 25 Baraba; Jezusa pa je dal bičati in jim ga je izročil, da bi bil križan. 26

Tedaj so poglavarjevi vojaki Jezusa vzeli 27 s seboj na sodišče in so zbrali k njemu vso četo. In so ga slekli in so mu ogrnili škrlaten 28 plašč. In so spletli krono iz trnja in so 29 mu jo dejali na glavo in trst v njegovo desnico, in so poklekovali, in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi, kralj judovski! In 30 so pljuvali vanj in jemali trst in ga tolkli po glavi. In potem, ko so ga zasramovali, 31 so mu slekli plašč in ga oblekli v njegova oblačila in ga peljali, da bi ga križali. Gre- 32 doč pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In so prišli na kraj, ki se 33 imenuje Golgota, to je kraj mrtvaških glav. In so mu dali piti vina z žolčem zmešane- 34 ga. In ko je bil pokusil, ni hotel piti.

35 Potem pa, ko so ga bili križali, so razde-
lili njegova oblačila in so srečkali za nje,
da se je dopolnilo, kar je rečeno po pre-
roku, ki pravi: „Razdelili so si moja obla-
čila in za mojo suknjo so srečkali.“¹ In so
36 sedeli in ga stražili. In so dejali vrh nje-
37 gove glave njegovo obsodbo pisano: Ta je
Jezus, kralj Judov.

38 Takrat sta bila križana ž njim vred
dva razbojnika, eden na desnici in drugi
39 na levici. Tisti pa, ki so mimo hodili,
so ga preklinjali ter so s svojimi gla-
40 vami zmajevali in rekli: Aha, ti, ki
tempelj božji podiraš in v treh dneh zopet
sezidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin božji,
41 stopi s križa! Ravno tako so ga zasramo-
vali tudi veliki duhovniki s pismarji in
42 starejšini vred in so rekli: Drugim je po-
magal, sam sebi ne more pomagati. Ako
je izraelski kralj, naj stopi sedaj s križa,
43 in verujemo vanj! V Boga je zaupal; naj
ga sedaj reši, ako ga ima rad. Saj je re-
44 kel: Sin božji sem. Ravno to sta mu oči-
tala tudi razbojnika, ki sta bila ž njim
45 vred križana. Od šeste ure pa je nastala
46 tema po vsej zemlji do devete ure. In okoli
devete ure je Jezus z močnim glasom za-

¹ Ps. 21, 19.

klical, rekoč: Eli, Eli, lamma sabakthani? To je: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Nekateri tam stoječih, ko so to slišali, so pa rekli: Elija kliče ta. In brž je stekel eden izmed njih, je vzel gobo, jo napolnil s kisom in nataknil na trst in mu je dal piti. Drugi so pa rekli: Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Jezus pa je zopet zavpil z močnim glasom in je izdihnil dušo. *(Tukaj se poklekne in nekoliko preneha).*

In glej, zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in mnogo teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenju in so prišli v sveto mesto ter so se mnogim prikazali. Stotnik pa in tisti, kateri so bili ž njim in so stražili Jezusa, ko so videli potres in kar se je godilo, so se silno bali in so rekli: Resnično, ta je bil Sin božji! Bilo je pa tam od daleč več žen, ki so bile za Jezusom prišle iz Galileje in so mu stregle; med katerimi je bila Marija Magdalena in Marija, mati Jakoba in Jožefa, in mati Cebedevih sinov. Ko je pa nastal večer, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, ki je bil tudi sam učenec Je-

58 zusov. Ta je šel k Pilatu in je prosil za
 Jezusovo telo. Tedaj je Pilat ukazal dati
 59 telo. In Jožef je vzel telo in ga je zavil v
 60 čisto tančico; in ga je položil v svoj novi
 grob, katerega je bil izsekal v skalo; in
 je zavalil velik kamen k vhodu groba in
 61 je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena
 in druga Marija; in sta sedeli grobu na-
 62 sproti. Drugi dan pa, ki je po priprav-
 ljanju, so se zbrali veliki duhovniki in fa-
 63 rizeji k Pilatu, rekoč: Gospod, spomnili
 smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živel,
 64 rekel: Črez tri dni bom vstal. Ukaži torej
 grob zastražiti do tretjega dne, da kje ne
 pridejo njegovi učenci in ga ukradejo in
 ne rečejo ljudstvu: Od mrtvih je vstal; in
 65 poslednja zmota bo hujša od prve. Pilat
 pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, za-
 66 stražite, kakor veste! Oni pa so šli in so
 grob zavarovali s stražniki ter zapečatili
 kamen.

Veliki ponedeljek.

Berilo iz preroka Izaija 50, 5—10.

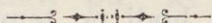
5  iste dni je rekel Izaija: Gospod Bog mi je
 odprl ušesa; jaz pa nisem ugovarjal, nisem
 6 se umaknil. Svoje telo sem dal njim, ki so me bili,
 in svoja lica tistim, ki so me ruvali; svojega obličja

nisem obrnil od tistih, ki so me preklinjali in so
 pljuvali v me. Gospod Bog je moj pomočnik, zato 7
 nisem bil osramočen, zato sem nastavlil svoj obraz
 kakor najtrši kamen in vem, da ne bom osramo- 8
 čen. Blizu je, ki me opravičuje; kdo mi bo ugo-
 varjal? Stopimo skupaj! Kdo je moj nasprotnik? 9
 Naj pride k meni! Glej, Gospod Bog je moj po-
 močnik; kdo je, ki bi me obsodil? Glej, vsi se
 bodo ogulili kakor oblačilo, molj jih bo požrl. Kdo 10
 izmed vas se boji Gospoda, posluša glas njego-
 vega hlapca? Kdor hodi po temi in nima luči, naj
 zaupa v ime Gospodovo in naj se opira na svo-
 jega Boga.

Evangelj sv. Janeza 12, 1—9.

^v
 est dni pred veliko nočjo je Jezus 1
 prišel v Betanijo, kjer je bil Lazar 2
 umrl, katerega je Jezus obudil. Na-
 pravili so mu pa tam večerjo, in Marta je
 stregla; Lazar pa je bil eden izmed tistih,
 ki so bili pri mizi. Marija je torej vzela 3
 libro dragocenega mazila, prave narde, in
 je mazilila Jezusove noge in brisala nje-
 gove noge s svojimi lasmi, in hiša je bila
 napolnjena z duhom mazila. Eden njegovih 4
 učencev, Judež Iškarjot, tisti, ki ga je ho-
 tel izdati, je pa rekel: Zakaj se to mazilo 5
 ni prodalo za tri sto denarjev in dalo
 ubožcem? To je pa rekel, ne da bi mu 6
 bila skrb za ubožce, temveč, ker je bil tat

in je imel denarnico in je nosil, kar je
 7 bilo vanjo vrženo. Jezus je torej rekel:
 Pustite jo, da prihrani to za dan mojega
 8 pogreba! Ubožce imate namreč zmeraj med
 9 seboj, mene pa nimate zmeraj. Tedaj je
 izvedela velika množica judov, da je tam,
 in so prišli, ne le zavoľo Jezusa, temveč
 da bi videli Lazarja, katerega je obudil
 od mrtvih.



Veliki torek.

Berilo iz preroka Jeremija 11, 18—20.

18  iste dni je rekel Jeremija: Ti pa, Gospod,
 19 si mi razodel in sem spoznal; takrat si mi
 pokazal njih namene. In jaz sem bil kakor krotko
 jagnje, katero peljejo v mesnico, in nisem vedel,
 da so snovali zoper mene naklepe, rekoč: Denimo
 20 lesa v njegov kruh in iztrebimo ga iz dežele živih,
 in njegovo ime naj ne bo več v spominu! Ti
 pa, Gospod Sabaot, ki pravično sodiš in preizkušaš
 ledvice in srca, daj, da vidim tvoje maščevanje
 nad njimi; tebi namreč sem razodel svojo pravdo,
 Gospod, moj Bog!

Trpljenje našega Gospoda Jezusa
 Kristusa po sv. Marku 14, 1—72 in
 15, 1—46.

1  isti čas je bila čez dva dni velika
 noč in praznik opresnikov; in veliki
 duhovniki in pismarji so iskali, kako

bi ga z zvijačo ujeli in umorili. Rekli so 2
 pa: Ne na praznik, da ne nastane kje hrup 3
 med ljudstvom. In ko je bil v Betaniji v
 hiši Simona gobavega in je sedel pri mizi,
 je prišla žena, ki je imela alabastrovo pu-
 šico dragega mazila iz nardinega klasa; in
 je razbila pušico in mu ga izlila na glavo.
 Bilo jih je pa nekaj, ki so bili sami pri 4
 sebi nevoljni in so rekli: Čemu se je sto-
 rila ta potrata z mazilom? Zakaj le-to mazilo 5
 bi se bilo lahko prodalo za več ko za tri
 sto denarjev in dalo ubožcem. In so se
 togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite 6
 jo, kaj ste ji nadležni? Dobro delo je sto-
 rila nad menoj. Ubožce imate namreč 7
 zmeraj med seboj in kadar hočete, jim
 morete dobro storiti; mene pa nimate
 zmeraj. Ta je storila, kar je mogla; naprej 8
 je prišla mazilit moje telo za pogreb. Res- 9
 nično, povem vam: Kjerkoli se bo ozna-
 njeval ta evangelj po vsem svetu, pravilo
 se bo tudi, kar je storila, v njen spomin.
 In Judež Iškarjot, eden dvanajsterih, je šel 10
 k velikim duhovnikom, da bi jim ga izdal.
 Oni pa, ko so slišali, so se razveselili in 11
 so mu obljubili dati denarja. In je iskal,
 kako bi ga prilično izdal. 12

In prvi dan opresnih kruhov, ko so klali

velikonočno jagnje, mu rečejo učenci: Kam
hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel
13 velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih
učencev in jima reče: Pojdita v mesto in
srečal vaju bo človek, ki ponese vrč vode,
14 idita za njim; in kjer vstopi, recita hišnemu
gospodarju: Učenik pravi: Kje je moja
obednica, kjer bom jedel velikonočno jagnje
15 s svojimi učenci? In on vama bo pokazal
veliko obednico pogrnjeno; ondi nam pri-
16 pravita! In njegova učenca odideta in pri-
deta v mesto in najdeta, kakor jima je
bil povedal; in sta pripravila velikonočno
17 jagnje. Ko se je pa storil večer, je prišel
18 z dvanajsterimi. In ko so bili pri mizi in
so jedli, je Jezus rekel: Resnično, povem
vam, eden izmed vas me bo izdal, kateri
19 je z menoj. Oni pa so se začeli žalostiti
in mu praviti drug za drugim: Ali jaz?
20 On pa jim je rekel: Eden izmed dvanaj-
sterih, ki pomaka z menoj roko v skledo.
21 Sin človekov gre sicer, kakor je pisano o
njem; toda gorje tistemu človeku, po ka-
terem bo izdan Sin človekov! Bolje bi mu
bilo, da bi ne bil rojen tisti človek.
22 In ko so jedli, je vzel Jezus kruh in ga
je posvetil in razlomil ter jim dal, in jim
23 je rekel: Vzemite, to je moje telo! In je vzel

kelih in je zahvalil in jim dal, in so pili
iz njega vsi. In jim je rekel: To je moja 24
kri nove zaveze, katera bo za njih veliko
prelita. Resnično, povem vam, da ne bom nič 25
več pil od tega sadu trte do tistega dne,
ko ga bom pil novega v božjem kraljestvu.
In ko so bili izpeli zahvalno pesem, so šli 26
na Oljisko goro. In Jezus jim je rekel: Vsi 27
se bote pohujšali nad menoj to noč, zakaj
pisano je: Udaril bom pastirja in razkro-
pile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, 28
pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa 29
mu reče: In ko bi se vsi pohujšali nad
teboj, jaz vendar ne. In Jezus mu reče: 30
Resnično, povem ti, da nocoj to noč, pre-
den bo petelin dvakrat zapel, me boš tri-
krat zatajil. On pa je še dalje govoril: In 31
ko bi mi bilo treba umreti s teboj, te ne
bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi
govorili. 32

In pridejo na pristavo, kateri je ime
Getzemani; in reče svojim učencem: Se-
dite tukaj, da pomolim! In vzame s seboj 33
Petra in Jakoba in Janeza; in začne pre-
strašen in otožen biti in jim reče: Moja 34
duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj
in čujte! In ko je šel malo dalje, je padel 35
na zemljo in molil, da, ako bi bilo mo-

36 goče, bi prešla od njega ta ura. In je rekel:
Abba, Oče, tebi je vse mogoče, vzemi ta
kelih od mene, vendar ne, kar hočem jaz,
37 temveč kar ti! In je prišel, in jih je našel
spati. In je rekel Petru: Simon, spiš? Nisi
38 mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da
ne padete v izkušnjava! Duh je sicer voljen,
39 meso pa je slabo. In je zopet šel in molil
40 in je govoril ravno tiste besede. In ko se
je vrnil, jih je zopet našel spati (njih oči
namreč so bile trudne) in niso vedeli, kaj
41 bi mu odgovorili. In pride vtretjič in jim
reče: Spite sedaj in počivajte! Dosti je;
ura je prišla; glejte, Sin človekov bo izdan
42 v roke grešnikov. Vstanite, pojdemo! Glejte,
tisti, ki me bo izdal, je blizu.

43 In ko je še govoril, pride Judež Iškarjot,
dvanajsterih eden, in ž njim velika množica
z meči in s koli od velikih duhovnikov in pis-
44 marjev in starejšinov. Dal jim je pa njegov
izdajalec znamenje, rekoč: Katerega bom
poljubil, tisti je; njega primite in peljite ga
45 varno! In ko je bil prišel, je takoj k njemu
stopil in rekel: Zdrav bodi, Učenik! In ga
46 je poljubil. Oni pa so stegnili roke po
47 njem in so ga prijeli. Eden zraven stoječih
je pa potegnil meč in je mahnil hlapca
velikega duhovnika in mu je odsekal uho.

In Jezus je izpregovoril in jim rekel: Ka- 48
kor nad razbojnika ste me prišli lovit z meči
in s koli. Vsak dan sem bil pri vas in 49
sem učil v templju in me niste prijeli; pa
da se dopolnijo pisma. Tedaj so ga nje- 50
govi učenci zapustili ter so vsi zbežali. Neki 51
mladenič pa je šel za njim s prtom ogr-
njen črez nago telo; in so ga prijeli. On
pa je vrgel prt od sebe in je zbežal od 52
njih.

In so peljali Jezusa k velikemu du- 53
hovniku; in so se sešli vsi duhovniki in
pismarji in starejšini. Peter pa je šel od 54
daleč za njim noter na dvor velikega du-
hovnika, in je sedel s hlapci pri ognju in
se je grel. Veliki duhovniki pa in ves zbor 55
so iskali pričevanja zoper Jezusa, da bi ga
izdali v smrt, in ga niso našli. Mnogo jih 56
je namreč krivo pričevalo zoper njega, pa
pričevanja se niso ujemala. In nekateri so 57
vstali in krivo pričevali zoper njega, rekoč:
Mi smo ga slišali reči: Jaz bom razdejal 58
ta tempelj, ki je narejen z rokami, in v
treh dneh sezidal drugega, ne z rokami
narejenega. In tudi njih pričevanje se ni 59
ujemalo. In veliki duhovnik stopi v sredo 60
in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš ni-
česar na to, kar ti pričajo zoper tebe? On 61

pa je molčal in ni ničesar odgovoril. Veliki duhovnik ga je zopet vprašal in mu je rekel: Ali si ti Kristus, Sin hvaljenega Boga? Jezus pa mu je rekel: Jaz sem. In videli bote Sina človekovega sedeti na desnici moči božje in priti v oblakih neba. Veliki duhovnik pa je pretrgal svoja oblačila in je rekel: Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste bogokletstvo; kaj se vam zdi? Oni pa so ga vsi obsodili, da je smrti vreden. In nekateri so začeli pljuvati vanj in mu zakrivati obraz in ga za uho biti in mu reči: Prerokuj! In hlapci so ga bili s pestmi.

In ko je bil Peter doli na dvorišču, pride ena izmed dekel velikega duhovnika; in ko je videla Petra, ki se je grel, ga je pogledala in je rekla: Ti si bil tudi z Jezusom Nazareškim! On pa je tajil, rekoč: Ne vem in ne umem, kaj praviš! In je vun šel pred dvorišče, in petelin je zapel. In ko ga je zopet dekla videla, je rekla okoli stoječim: Ta je eden izmed njih. On pa je zopet tajil. In črez malo so zraven stoječi zopet Petru rekli: Res si izmed njih; saj si tudi Galilejec! On pa je začel rotiti se in prisegati: Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.

In takoj je petelin vdrugič zapel. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je začel jokati. 72

In precej zjutraj so se veliki duhovniki s starejšini in pismarji in z vsem zborom posvetovali, ter so Jezusa zvezali in peljali in izdali Pilatu. In Pilat ga je vprašal: Si ti kralj judov? On pa je odgovoril in mu rekel: Ti praviš. In veliki duhovniki so ga mnogo tožili. Pilat pa ga je zopet vprašal, rekoč: Ali nič ne odgovoriš? Poglej, kolikih reči te tožijo! Jezus pa ni nič več odgovoril tako, da se je Pilat čudil. Ob prazniku pa je imel navado, izpustiti jim enega izmed jetnikov, za kateregakoli so prosili. Bil je pa eden, ki mu je bilo ime Baraba; ta je bil vklenjen z uporniki in je bil v uporuh ubil človeka. In ko je ljudstvo prišlo gori, je začelo prositi za to, kar jim je vedno storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: Ali hočete, da vam izpustim kralja judov? Vedel je namreč, da so ga veliki duhovniki izdali iz zavisti. Veliki duhovniki pa so nadražili ljudstvo, naj jim rajši izpusti Baraba. Pilat pa je zopet odgovoril in jim rekel: Kaj 1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

- 13 torej hočete, da storim s kraljem judov?
14 Oni so pa zopet rekli: Križaj ga! Pilat pa
jim je rekel: Kaj je pa hudega storil? Oni
15 pa so še bolj vpili: Križaj ga! Pilat pa,
ker je hotel ljudstvu voljo izpolniti, jim
je izpustil Baraba in izdal Jezusa bičanega,
da bi bil križan.
- 16 Vojaki pa so ga peljali na dvorišče
17 sodne hiše in so sklicali vso četo. In so
ga oblekli v škrlat ter spletli trnjevo krono
18 in mu jo dejali na glavo. In so ga začeli
pozdravljati: Pozdravljen bodi, kralj judov!
19 In so ga bili s trstom po glavi in so plju-
vali vanj in so na kolena padali ter ga
20 molili. In potem, ko so ga zasramovali, so
mu slekli škrlat in ga oblekli v njegova
21 oblačila in so ga vun peljali, da bi ga kri-
žali. In so primorali nekega mimo gredo-
čega, Simona Cirenejca, ki je prišel s pri-
22 stave, očeta Aleksandrovega in Rufovega,
da je nesel njegov križ. In ga pripeljejo
na kraj Golgota, kar je predstavljeno: kraj
23 mrtvaških glav. In so mu dali piti z miro
zmešanega vina, pa ga ni vzel. In tisti, ki
24 so ga križali, so razdelili njegova oblačila
in so srečkali zanje, kdo bo kaj dobil.
25 Bila je pa tretja ura, in so ga križali. In
26 napis njegove obsodbe je bil napisan: Kralj

judov. In ž njim so križali dva razbojnika, 27
 enega na njegovi desnici in drugega na 28
 levici. In je bilo dopolnjeno pismo, katero 28
 pravi: „In med krivične je bil štet.“¹

In mimo gredoči so ga preklinjali in 29
 so s svojimi glavami majali in rekli: Dète!
 Ki podiraš tempelj božji in v treh dneh
 zopet sezidaš! Pomagaj sam sebi in stopi 30
 s križa! Ravno tako so se mu posmeho- 31
 vali tudi veliki duhovniki in so s pismarji
 rekli drug drugemu: Drugim je pomagal, 32
 sam sebi ne more pomagati. Kristus, kralj
 izraelski, naj sedaj stopi s križa, da vidi-
 mo in verujemo. In tista, ki sta bila ž njim
 križana, sta ga zasramovala. Ko je pa bila 33
 šesta ura, je nastala tema po vsej zemlji
 do devete ure. In ob deveti uri je Jezus 34
 z močnim glasom zavpil, rekoč: Eloi, Eloi,
 lamma sabakthani, kar je prestavljeno:
 Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?
 In nekateri tam stoječih, ko so to slišali, 35
 so rekli: Glejte, Elija kliče. Eden pa je 36
 stekel in napojil gobo s kisom in jo je
 nataknil na trst in mu je dal piti, rekoč:
 Pustite, glejmo, ali ga pride Elija snet.
 Jezus pa je zagnal močen glas in je izdih- 37
 nil dušo. *(Tukaj se poklekne in nekoliko preneha).*

¹ Iz. 53, 12.

38 In zagrinjalo v templju se je pretrgalo
 39 na dvoje od vrha do tal. Stotnik pa, ki je
 stal nasproti, ko je videl, da je tako vpijoč
 umrl, je rekel: Res, ta človek je bil Sin
 40 božji! Bile so pa tudi žene tam, katere so
 od daleč gledale, med katerimi je bila
 Marija Magdalena in Marija, Jakoba mlaj-
 šega in Jožefova mati, in Saloma, ki so
 41 tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile
 in mu stregle, in veliko drugih, ki so bile
 42 ž njim vred prišle v Jeruzalem. In ko se
 je storil večer (ker je bil dan pripravljanja,
 43 kateri je pred soboto), je prišel Jožef iz
 Arimateje, imeniten svetovalec, ki je tudi
 sam čakal božjega kraljestva, in je šel srčno
 44 k Pilatu in je prosil za Jezusovo telo. Pilat
 pa se je čudil, da bi bil že umrl; in je
 poklical stotnika in ga je vprašal, ali je že
 45 umrl. In ko je izvedel od stotnika, je dal
 46 Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice in ga
 je snel in zavil v tančico in položil v grob,
 ki je bil izsekan iz skale, in je privalil
 kamen k vhodu groba.

Velika sredo.

Berilo iz preroka Izaija 62, 11 in 63, 1—7.

11  o govori Gospod Bog: Povejte sionski hčeri:
 1 Glej, tvoj Vzveličar pride; glej, njegovo pla-
 1 čilo je ž njim. Kdo je tisti, ki pride iz Edoma, v

pobarvanih oblačilih iz Bosre? Tisti zali v svojem
 plašču, stopajoč v obilnosti svoje moči? Jaz, ki
 govorim pravico in sem branitelj, da rešim. Zakaj 2
 pa je rdeča tvoja obleka, in tvoja oblačila kakor
 tistih, ki tlačijo v tlačilnici? Sam sem tlačil v tla- 3
 čilnici in izmed narodov ni bilo nikogar z menoj;
 tlačil sem jih v svojem srdu in jih stlačil v svoji
 jezi, in njih kri se je razkropila po mojih obla-
 čilih, in vso svojo obleko sem omadeževal. Zakaj 4
 dan maščevanja je v mojem srcu, prišlo je leto
 mojega rešenja. Oziral sem se okrog, in ni bilo 5
 pomočnika; iskal sem, in ni ga bilo, da bi poma-
 gal: rešila pa me je moja roka, in moja jeza, ta mi
 je pomagala. In poteptal sem ljudstva v svojem 6
 srdu in sem jih opojil v svoji jezi in njih moč
 sem vrgel ob tla. Usmiljenja Gospodovega se bom 7
 spominjal, hvalil bom Gospoda za vse, kar nam
 je podelil Gospod, naš Bog.

Berilo iz preroka Izaija 53, 1—12.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospod, kdo je ve- 1
 roval našemu oznanilu? in Gospodova roka, 2
 komu se je razodela? In on je rastele kakor mla-
 dika pred njim in kakor korenina iz suhe zemlje;
 ni imel ne podobe, ne lepote; in videli smo
 ga, pa ni bil, da bi ga gledali in bi hrepeneli po
 njem; zaničevan je bil in najzadnji med ljudmi, 3
 mož bolečin in izkušen v slabosti; in kakor za-
 krit je bil njegov obraz in zaničevan, zato nismo
 marali zanj. Zares, on je sprejel naše bolezni in 4
 je nosil naše bolečine; mi pa smo ga imeli kakor
 za gobavega in udarjenega od Boga in ponižanega; 5
 on pa je bil ranjen zovoljo naših grehov in potr

zavoljo naših hudobij; pokorjenje je bilo nad njim
 zavoljo našega miru, in ž njegovimi ranami smo
 6 bili ozdravljeni. Mi vsi smo zašli kakor ovce,
 vsakateri se je oddaljil po svojem potu. Gospod
 7 pa je naložil nanj pregreho nas vseh. Darovan je
 bil, ker je sam hotel in ni odprl svojih ust; ka-
 kor ovca je bil peljan k moritvi in kakor jagnje,
 ki molči pred njim, ki ga striže, in ne odpre
 8 svojih ust. Iz stiske in sodbe je bil vzet; kdo
 bo dopovedal njegov rod? Bil je namreč odtrgan
 od dežele živih; udaril sem ga zavoljo hudobije
 9 svojega ljudstva. In dal bo hudobneže za njegov
 pogreb in bogatina za njegovo smrt; zato ker ni
 storil nobene krivice in ni bilo zvijače v njegovih
 10 ustih. In Gospod ga je hotel potreti v slabosti;
 ako bo dal za greh svoje življenje, bo videl večni
 zarod, in Gospodova volja se bo izpolnila v nje-
 11 govi roki. Zato ker je trpela njegova duša, bo
 gledal in bo nasičen; s svojim znanjem jih bo
 on, moj pravični služabnik, mnogo opravičil in
 12 sam bo nosil njih pregrehe. Zato mu jih bom
 dal prav mnogo v delež, on pa bo delil plen
 močnih zato, ker je dal svoje življenje v smrt in
 je bil prištet med hudobne in je nosil grehe mno-
 gih in je prosil za hudodelnike.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa
 Kristusa po sv. Lukežu 22, 1—71 in
 23, 1—53.

1 **T**isti čas se je bližal praznik opres-
 2 nih kruhov, ki se imenuje velika
 noč. In veliki duhovniki in pismarji

so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali so se pa ljudstva. Satan pa je šel v Judeža, ki se je imenoval Iškarjot in je bil eden izmed dvanajsterih. In je šel in je govoril z velikimi duhovniki in s starejšini, kako bi jim ga izdal. In so se razveselili in mu obljubili dati denarja. In je dal besedo in je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa. Prišel je pa dan opresnih kruhov, ko je bilo treba zaklati velikonočno jagnje. In je poslal Petra in Janeza, rekoč: Pojdita in pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo! Ona sta pa rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Glejta, ko prideta v mesto, vaju bo srečal človek, ki nese vrč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Kje je gostilnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In vama bo pokazal veliko obednico pogrnjeno, in tam pripravita! Na to sta šla in sta našla, kakor jima je bil rekel, in sta pripravila velikonočno jagnje.

In ko je prišla ura, je šel k jedi in dvanajsteri apostoli ž njim. In jim je rekel: Srčno sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden trpim. Povem vam namreč, da ga odsedaj ne bom več jedel, dokler

17 ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu. In
je vzel kelih in je zahvalil in rekel: Vze-
18 mite in razdelite si med seboj! Zakaj po-
vem vam, da ne bom pil od trtnega sadu,
19 dokler ne pride božje kraljestvo. In je vzel
kruh in je zahvalil in zlomil in jim dal,
rekoč: To je moje telo, katero bo za vas
20 dano; to storite v moj spomin! Ravno ta-
ko tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih
je nova zaveza v moji krvi, katera bo za
21 vas prelita. Toda glej, roka mojega izda-
22 jalca je z menoj pri mizi. In Sin človekov
sicer gre, kakor je sklenjeno; vendar gorje
23 tistemu človeku, po katerem bo izdan. In
oni so se začeli med seboj povpraševati,
kateri izmed njih bi bil, ki bi to storil.

24 Vnel se je pa tudi prepir med njimi,
25 kateri izmed njih bi bil večji. Rekel pa
jim je: Kralji narodov jim gospodujejo, in
26 kateri imajo oblast črez nje, se imenujejo
dobrotniki. Vi pa ne tako; marveč, kdor
je večji med vami, bodi kakor manjši, in
27 prednik kakor služabnik. Kdo namreč je
večji, kdor je pri mizi, ali kdor streže?
28 Kaj ne, kdor je pri mizi? Jaz sem pa sredi
med vami, kakor kdor streže. Vi pa ste,
29 ki ste prebili z menoj v mojih izkušnja-
vah. In jaz vam pripravim kraljestvo, ka-

kor ga je meni pripravil moj Oče, da jeste 30
 in pijete pri moji mizi v mojem kraljestvu
 ter da sedite na sedežih in sodite dvanaj-
 stere Izraelove rodove. Gospod pa je rekel: 31
 Simon, Simon, glej, satan vas je hotel imeti,
 da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa 32
 sem prosil za te, da ne omaga tvoja vera;
 in ti, ko se nekdanj izpreobrneš, potrdi svoje 33
 brate! On mu je rekel: Gospod, s teboj
 sem pripravljen iti v ječo in v smrt. On
 pa je rekel: Povem ti, Peter, petelin ne 34
 bo danes pel, preden trikrat ne utajiš, da
 me poznaš. In jim je rekel: Ko sem vas 35
 poslal brez mošnje in torbe in obuvala,
 ste li česa pogrešali? Oni pa so rekli: 36
 Ničesar. Rekel jim je torej: Sedaj pa, kdor
 ima mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi
 torbo; in kdor nima, naj proda svojo suk-
 njo in naj kupi meč. Zakaj, povem vam, 37
 da se mora nad menoj izpolniti še to, kar
 je pisano: „In hudodelcem je bil prištet“.¹
 To namreč, kar je (*pisano*) o meni, se do-
 polnjuje. Oni pa so rekli: Gospod, glej, 38
 tukaj sta dva meča! On pa jim je rekel:
 Dosti je.

In je šel vun in se je napotil po navadi 39
 na Oljisko goro. Za njim pa so šli tudi

¹ Iz. 53, 12.

40 učenci. Ko je pa prišel na mesto, jim je
rekel: Molite, da ne zajdete v izkušnjo!
41 In se je odtegnil od njih za lučaj kamena;
42 in je padel na kolena in molil, rekoč: Oče,
ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vendar
ne moja volja, temveč tvoja se naj zgodi!
43 Prikazal se mu je pa angelj z nebes, ki
ga je potrdil. In ko so ga obšle smrtne
44 težave, je molil še bolj goreče. Njegov
pot pa je bil, kakor kaplje krvi, tekoče na
45 zemljo. In ko je vstal od molitve in prišel
k svojim učencem, jih je našel spati od
46 žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vsta-
nite, molite, da ne zajdete v izkušnjo!
47 Ko je še govoril, glej, množica in tisti,
ki mu je bilo ime Judež, eden izmed dva-
najsterih, je šel pred njimi; in se je pri-
48 bližal Jezusu, da bi ga poljubil. Jezus pa
mu je rekel: Judež, s poljubom izdajaš
49 Sina človekovega? Ko so pa ti, kateri so
bili okoli njega, videli, kaj se bo zgodilo,
so mu rekli: Gospod, ali mahnemo z me-
50 čem? In eden izmed njih je mahnil po
hlapcu velikega duhovnika in mu je od-
51 sekal desno uho. Jezus pa je odgovoril in
rekel: Nehajte, doslej! In ko se je dotaknil
52 njegovega ušesa, ga je ozdravil. Rekel pa
je Jezus velikim duhovnikom in poglavar-

jem templja in starejšinom, ki so prišli
 nadenj: Kakor nad razbojnika ste prišli z
 meči in s koli. Vsak dan sem bil pri vas 53
 v templju, in niste stegnili rok po meni;
 toda to je vaša ura in oblast teme. Zgra- 54
 bili so ga pa in peljali v hišo velikega
 duhovnika. Peter je pa šel od daleč za njim. 55
 Zanetili so pa ogenj sredi dvorišča in so
 sedeli krog njega, in Peter je bil sredi med
 njimi. Ko ga je pa videla neka dekla se- 56
 deti pri ognju in ga je pogledala, je rekla:
 Tudi ta je bil ž njim. On pa ga je zatajil, 57
 rekoč: Žena, ne poznam ga! In kmalu po- 58
 tem ga je videl drug in je rekel: Tudi ti
 si izmed njih. Peter pa je rekel: O človek,
 nisem! In nekako za eno uro pozneje je 59
 nekdo drug trdil, rekoč: Resnično, tudi ta
 je bil ž njim, ker je tudi Galilejec. Peter 60
 je pa rekel: Človek, ne vem, kaj praviš!
 In takoj, ko je še govoril, je petelin zapel.
 In Gospod se je ozrl in je pogledal Petra. 61
 In Peter se je spomnil besede Gospodove,
 kakor je bil rekel: Preden petelin zapoje,
 me boš trikrat zatajil. In Peter je šel vun 62
 ter je bridko jokal.

In možje, ki so ga držali, so ga za- 63
 sramovali in bili. In so ga zakrivali in ga 64
 bili v obraz; in so ga vpraševali, rekoč: Pre-

65 rokuj, kdo te je udaril? In več drugih klet-
66 vin so govorili zoper njega. In ko se je
67 zdanilo, so se zbrali starejšini ljudstva,
68 veliki duhovniki in pismarji, in so ga pe-
69 ljali v svoj zbor, rekoč: Ako si ti Kristus,
70 povej nam! In jim je rekel: Ako vam po-
71 vem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vpra-
šam, mi ne bote odgovorili in me ne iz-
pustili. Odsihdob pa bo Sin človekov sedel
na desnici moči božje. Vsi pa so rekli: Ti
si torej Sin božji? In je rekel: Vi pravite,
da sem. Oni so pa rekli: Kaj potrebujemo
še pričevanja? Saj smo sami slišali iz nje-
govih ust.

1 In vstala je vsa njih množica in so ga
2 peljali k Pilatu. Začeli so ga pa tožiti, re-
koč: Tega smo našli, da zapeljuje naše
ljudstvo in da brani cesarju dajati davek in
pravi, da je on Kristus kralj. Pilat ga je
3 pa vprašal: Ti si kralj judovski? On pa
4 je odgovoril in rekel: Ti praviš. Pilat pa
je rekel velikim duhovnikom in množicam:
Nobene krivice ne najdem na tem človeku.
5 Oni pa so še bolj pritiskali, rekoč: Ljudstvo
šunta, ker uči po vsej Judeji, začenshi od
6 Galileje do sem. Ko je pa Pilat slišal Ga-
7 lilejo, je vprašal, ali je on Galilejec. In ko
je izvedel, da je izpod Herodove oblasti,

ga je poslal k Herodu, ki je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni. Herod pa se je silno razveselil, ko je videl Jezusa; že davno ga je namreč želel videti, ker je mnogo slišal o njem in je upal, da bo videl kak čudež od njega. In ga je izpraševal z mnogimi besedami; on pa mu ni ničesar odgovoril. Veliki duhovniki pa in pismarji so stali in so ga venomer tožili. Herod pa ga je s svojimi vojaki zaničeval in zasramoval ter ga je oblekel v belo oblačilo in ga je poslal nazaj k Pilatu. In postala sta prijatelja Herod in Pilat tisti dan. Prej sta bila namreč v sovraštvu med seboj.

Pilat pa je sklical velike duhovnike, poglavarje in ljudstvo in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvrčeval ljudstvo; in glejte, jaz sem ga izprašal vpričo vas in nisem našel na tem človeku nobene krivice v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herod ne; poslal sem vas namreč k njemu in glejte, nič smrti vrednega se ni našlo na njem. Pretepel ga bom torej in izpustil. Moral jim je pa ob prazniku enega izpustiti. Zavpila je pa vsa množica skupaj, rekoč: Proč s tem, in izpusti nam Baraba. Ta je bil vržen v ječo zavoľjo nekega upora in uboja, storjenega

20 v mestu. Pilat jih je nato zopet nagovoril,
21 ker je hotel izpustiti Jezusa. Oni pa so
22 vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! On pa jim
je vtretjič rekel: Kaj je pa ta storil hu-
dega? Nič smrti vrednega ne najdem na
njem: pretepel ga bom torej in izpustil.
23 Oni pa so pritiskali z velikim vpitjem in
so terjali, naj bo križan; in njih vpitje je
24 čimdalje bolj naraščalo. In Pilat je raz-
25 sodil, naj se zgodi, kar terjajo. Izpustil
jim je tedaj tistega, ki je bil v ječo vržen
zavoljo uboja in upora, za katerega so
prosili; Jezusa pa je izročil njihovi volji.

26 In ko so ga peljali, so prijeli nekega
Simona Cirenejca, ki je šel s polja, in so
mu naložili križ, da ga nese za Jezusom.
27 Šla je pa za njim velika množica ljudi in
žen, katere so jokale in ga milovale. Jezus
28 pa se je k njim obrnil in rekel: Hčere
jeruzalemske, nikar ne jokajte nad menoj,
temveč jokajte nad seboj in nad svojimi
29 otroki! Zakaj glejte, dnevi bodo prišli, ko
porečejo: Srečne so nerodovitne in telesa,
30 ki niso rodila, in prsi, ki niso dojile! Ta-
krat bodo začeli praviti goram: Padite na
31 nas! In hribom: Pokrijte nas! Če namreč
nad zelenim lesom to delajo, kaj se bo go-
32 dilo nad suhim! Peljali so pa ž njim tudi

dva druga hudodelnika, da bi bila umor- 33
jena. In ko so prišli na kraj, ki se ime-
nuje Kalvarija, so tam križali njega in
hudodelnika, enega na desni in drugega na
levi strani. Jezus pa je rekel: Oče, odpusti 34
jim, saj ne vedó, kaj delajo! In razdelili
so njegova oblačila in so srečkali zanje.

In ljudstvo je stalo in gledalo, in veliki 35
duhovniki so ga zasmehovali ž njim vred,
rekoč: Drugim je pomagal, naj pomaga
sam sebi, ako je on Kristus, izvoljenec 36
božji! Zasramovali so ga pa tudi vojaki,
ki so pristopali in so mu ponujali kisa, 37
rekoč: Ako si ti kralj judovski, pomagaj
si! Bil je pa tudi napis nad njim napisan 38
z grškimi, latinskimi in s hebrejskimi črka-
mi: Ta je kralj judov. Eden razbojnikov 39
pa, katera sta visela, ga je preklinjal, re-
koč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi
in nama! Drugi pa je odgovoril in ga je 40
svaril, rekoč: Ali se tudi ti ne bojiš Boga,
ker si v ravno tisti obsodbi? In midva sicer 41
po pravici, prejemava namreč po zaslu-
ženju svojih del, ta pa ni nič hudega storil.
In je rekel Jezusu: Gospod, spomni se me, 42
ko prideš v svoje kraljestvo! In Jezus mu
je rekel: Resnično, povem ti, danes boš z 43
menoj v raju! Bilo je pa okoli šeste ure; 44

in tema je nastala po vsej zemlji do devete
 45 ure. In solnce je otemnelo, in zagrinjalo v
 templju se je pretrgalo po sredi. In Jezus
 46 je zavpil z močnim glasom in je rekel:
 Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo. In
 ko je to izrekel, je izdihnil. *(Tukaj se po-*
klekne in nekoliko preneha).

47 Ko je pa stotnik videl, kaj se je zgo-
 dilo, je dal Bogu čast, rekoč: Resnično, ta
 48 človek je bil pravičen! In vsi ljudje, ka-
 teri so bili navzočni pri tem dogodku, ko
 so videli, kaj se je zgodilo, so trkali na
 49 svoje prsi in se vrnili. Vsi njegovi znanci
 pa in žene, katere so bile prišle za njim
 iz Galileje, so stali od daleč in so to gle-
 50 dali. In glej, bil je mož po imenu Jožef,
 ki je bil svetovalec, dober in pravičen mož,
 51 ta ni bil privolil v njih sklep in dejanje,
 iz Arimateje, judejskega mesta, ki je tudi
 52 sam pričakoval božjega kraljestva. Ta je šel
 53 k Pilatu in je prosil za Jezusovo telo. In ga
 je snel in zavil v tančico in položil v izse-
 kan grob, v katerega še nihče ni bil položen.

Veliki četrtek.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 11, 20—32.

20 **B**ratje, kadar se snidete, se temu ne pravi več
 21 jesti Gospodovo večerjo. Vsak namreč

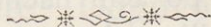
vzame prej svojo večerjo, da jé. In tako je eden
 lačen, drugi pa pijan. Ali nimate hiš, da jeste in 22
 pijete? Ali zaničujete Cerkev božjo in sramotite
 tiste, ki nimajo? Kaj bi vam rekel? Ali bi vas
 hvalil? V tem vas ne hvalim. Jaz sem namreč 23
 prejel od Gospoda, kar sem tudi vam izročil, da
 je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel
 kruh in zahvalil ter razlomil in rekel: Vzemite in 24
 jejte; to je moje telo, ki bo za vas dano! To sto-
 rite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po 25
 večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji
 krvi. To storite, kolikorkrat bote pili, v moj spo-
 min! Kolikorkrat bote namreč jedli ta kruh in kelih 26
 pili, bote oznanjevali smrt Gospodovo, dokler ne
 pride. Kdorkoli torej nevredno jé ta kruh, ali pije 27
 kelih Gospodov, bo kriv telesa in krvi Gospodove.
 Naj torej človek presodi sam sebe in tako naj jé 28
 od tega kruha in pije od keliha. Kdor namreč 29
 nevredno jé in pije, si jé in pije obsodbo, ker ne
 razločuje telesa Gospodovega. Zato je med vami 30
 mnogo slabih in bolnih in mnogo jih spi. Ako bi 31
 presojali sami sebe, bi ne bili sojeni. Ko smo pa 32
 sojeni, nas kaznuje Gospod, da bi ne bili obso-
 jeni s tem svetom.

Evangelj sv. Janeza 13, 1—15.

Ired velikonočnim praznikom, ko je 1
 Jezus vedel, da je prišla njegova
 ura, da bi šel iz tega sveta k Očetu;
 ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih
 je ljubil do konca. In po večerji, ko je bil 2

hudič že vdihnil v srce Judežu Iškarjotu
3 Simonovemu, da bi ga izdal, vedoč, da mu
je Oče dal vse v roke in da je prišel od
4 Boga in gre k Bogu, vstane od večerje in
sleče svoja oblačila ter vzame prt in se
5 prepaše. Potem vlije vode v umivalnico in
začne umivati učencem noge in brisati s
6 prtom, s katerim je bil opasan. Pride to-
rej k Simonu Petru. In Peter mu reče:
7 Gospod, ali mi boš ti umival noge? Jezus
je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam,
8 ti sedaj ne veš, vedel pa boš potem. Peter
mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj
ne! Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umi-
9 jem, ne boš imel deleža z menoj. Simon
Peter mu reče: Gospod, ne samo nog,
10 marveč tudi roke in glavo! Jezus mu reče:
Kdor je umit, ne potrebuje, razen da umije
11 noge, in je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa
ne vsi. Vedel je namreč, kdo je, ki ga bo
12 izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti. Ko jim
je bil torej umil noge in vzel svoja obla-
čila, se je zopet usedel za mizo in jim je
13 rekel: Veste li, kaj sem vam storil? Vi me
kličete: Učenik in Gospod, in prav pravite;
14 sem tudi. Ako sem pa jaz, Gospod in Uče-
nik, vam noge umil, morate tudi vi drug
15 drugemu noge umivati. Vzgleđ namreč

sem vam dal, da tako, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite!



Veliki petek.

Berilo iz preroka Ozeja 6, 1—6.

To govori Gospod: V svoji stiski se bodo 1
zgodaj vzdignili k meni (*rekoč*): Pridite 2
in vrnimo se h Gospodu; ker on sam nas je 3
ujel in nas bo rešil; udaril nas je in nas bo 4
ozdravil. Oživil nas bo čez dva dni, tretji dan 5
nas bo vzbudil in bomo živeli pred njegovim oblič- 6
jem. Razumeli bomo in si bomo prizadevali, da
spoznamo Gospoda; kakor jutranja zarja je pri-
pravljen njegov izhod in prišel bo k nam kakor
zgodnji in pozni dež na zemljo. Kaj ti naj storim, 4
Efrajm? Kaj ti naj storim, Juda? Vaše usmiljenje
je kakor jutranja megla in kakor rosa, ki preide
zjutraj. Zato sem jih otesaval po prerokih in sem 5
jih ubijal z besedo svojih ust; in tvoja sodba bo
izšla kakor luč. Zakaj usmiljenje hočem in ne 6
daritve, in znanje božje bolj ko žgavne daritve.

Berilo iz II. Mozesovih bukev 12, 1—11.

Tisti čas je rekel Gospod Mozesu in Aronu 1
v egiptovski deželi: Ta mesec vam bo za 2
četek mesecev; prvi bo med meseci leta. Govorita 3
vsemu zboru Izraelovih sinov in recita jim: Deseti
dan tega meseca naj vzame vsakdo jagnje po 4
svojih družinah in hišah. Ako je pa število manjše,
ko da bi moglo zadostovati, da použijejo jagnje,
naj privzame svojega soseda, ki je združen z nje-

govo hišo, po številu duš, ki jih more biti dovolj,
 5 da použijejo jagnje. Jagnje pa bodi brez madeža,
 samec, enoletno; po tem načinu bote vzeli tudi
 6 kozliča. In prihranili ga bote do štirinajstega dne
 tega meseca, in darovala ga bo vsa množica Iz-
 7 raelovih otrok proti večeru. In vzeli bodo od
 njegove krvi in bodo pomazali oba podboja in
 8 naddurje tistih hiš, v katerih ga bodo jedli. In
 jedli bodo tisto noč meso, pečeno na ognju in
 9 opresne kruhe s poljskimi zelišči. Ne bote jedli
 od njega nič sirovega, tudi ne kuhanega na vodi,
 temveč le pečenega na ognju; glavo z njegovimi
 nogami in z njegovim drobom vred bote použili.
 10 In nič naj ne ostane od njega do jutra; ako bi
 11 kaj ostalo, sežgite v ognju! Pa tako-le ga bote
 jedli: Svoja ledja prepašite in imejte obuvalo na
 nogah in držite palice v rokah in jejte hitro, ker
 je Phase (to je mimohod) Gospoda!

Trpljenje našega Gospoda Jezusa
 Kristusa po sv. Janezu 18, 1—40 in
 19, 1—42.

1  isti čas je šel Jezus s svojimi učenci
 2 črez potok Cedron, kjer je bil vrt,
 v katerega je šel on in njegovi
 3 učenci. Vedel je pa tudi Judež, ki ga je
 izdal, za ta kraj, ker je Jezus s svojimi
 učenci pogosto tja zahajal. Ko je tedaj
 dobil Judež četo in služabnikov od ve-
 likih duhovnikov in farizejev, je prišel tja
 s svetilnicami in z baklami in z orožjem.

Jezus torej, ki je vedel vse, kar bo pri- 4
šlo črezenj, je stopil naprej in jim je re-
kel: Koga iščete? Odgovorili so mu: Je- 5
zusa Nazareškega! Jezus jim reče: Jaz sem.
Stal je pa pri njih tudi Judež, ki ga je
izdal. Ko jim je rekel: Jaz sem, so od- 6
stopili in padli na zemljo. Nato jih je zopet 7
vprašal: Koga iščete? Oni pa so rekli:
Jezusa Nazareškega! Jezus je odgovoril: 8
Povedal sem vam, da sem jaz; ako torej
mene iščete, pustite te oditi! Da se je do- 9
polnila beseda, ki jo je bil govoril: Katere
si mi dal, nikogar izmed njih nisem iz-
gubil. Simon Peter pa, ki je imel meč, ga 10
je potegnil ter je mahnil po hlapcu velikega
duhovnika in mu je odsekal desno uho.
Hlapcu pa je bilo ime Malh. Nato je Jezus 11
rekel Petru: Vtakni svoj meč v nožnico!
Ne bom li pil keliha, ki mi ga je dal Oče?
Četa pa in poglavar in hlapci judov 12
so Jezusa popadli in so ga zvezali. In so 13
ga peljali najprej k Anu; bil je namreč
tast Kajfa, ki je bil tisto leto veliki
duhovnik. Bil je pa Kajfa tisti, ki je bil 14
dal judom svet, da je bolje, da en človek
umrje za ljudstvo. Za Jezusom pa je šel 15
Simon Peter in drug učenec. Tisti učenec
pa je bil znan velikemu duhovniku; in je

šel z Jezusom vred na dvorišče velikega
16 duhovnika. Peter pa je stal zunaj pri vra-
tih. Tisti učenec torej, ki je bil znan veli-
kemu duhovniku, je šel vun in je govoril
17 z vratarico in je Petra noter peljal. Tu
reče dekla vratarica Petru: Ali nisi tudi
ti izmed učencev tega človeka? On reče:
18 Nisem. Hlapci pa in služabniki so stali
pri žrjavici, ker je bil mraz, in so se greli;
stal je pa ž njimi tudi Peter in se je grel.
19 Veliki duhovnik je tedaj vprašal Jezusa
20 po njegovih učencih in za njegov nauk. Jezus
mu je odgovoril: Jaz sem očitno govoril
pred svetom; vedno sem učil v shodnici
in v templju, kamor se shajajo vsi judje,
21 in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj
vprašaš mene? Vprašaj tiste, kateri so sli-
šali, kaj sem jim govoril! Glej, oni vedó,
22 kaj sem jaz govoril. Ko je bil pa to rekel,
je eden služabnikov, ki je zraven stal, Je-
zusa za uho udaril, rekoč: Ali tako odgo-
23 varjaš velikemu duhovniku? Jezus mu je
odgovoril: Ako sem govoril krivo, dokaži
mi krivico; ako pa prav, kaj me biješ?
24 In Ana ga je poslal zvezanega h Kajfu,
25 velikemu duhovniku. Simon Peter pa je
stal in se je grel. Rekli so mu torej: Nisi
tudi ti izmed njegovih učencev? On je ta-

jil in je rekel: Nisem. Eden izmed hlapcev 26
velikega duhovnika, sorodnik tistega, ki
mu je Peter uho odsekal, mu reče: Te li 27
nisem jaz videl na vrtu pri njem? Peter
je pa zopet tajil, in takoj je petelin zapel.

Peljejo tedaj Jezusa od Kajfa v sodno 28
hišo. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v
sodno hišo, da bi se ne omadeževali, tem-
več da bi smeli jesti velikonočno jagnje.
Šel je torej Pilat k njim vun in je rekel: 29
Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?
Odgovorili so in mu rekli: Ko bi ta ne 30
bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izročili.
Pilat jim je torej rekel: Vzemite ga vi in 31
ga sodite po svoji postavi! Judje so mu
pa rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti.
Da se je dopolnila Jezusova beseda, katero 32
je govoril, ko je naznanil, kakšne smrti bo
umrl. Nato je šel Pilat zopet v sodno hišo 33
in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si
kralj judov? Jezus je odgovoril: Ali go- 34
voriš to sam iz sebe, ali so ti drugi po-
vedali o meni? Pilat je odgovoril: Mar 35
sem jaz jud? Tvoje ljudstvo in veliki du-
hovniki so te meni izročili; kaj si storil?
Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od 36
tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od
tega sveta, bi se pač moji služabniki bo-

jevali, da bi ne bil izročen judom; sedaj
37 pa moje kraljestvo ni odtod. Nato mu je
Pilāt rekel: Torej kralj si ti? Jezus je od-
govoril: Ti praviš, da kralj sem jaz. Jaz
sem rojen zato in sem zato prišel na svet,
da dam pričevanje resnici. Vsak, kdor je
38 iz resnice, posluša moj glas. Pilāt mu reče:
Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je
zopet vun šel k judom in jim rekel: Jaz
39 ne najdem nobene krivice na njem. Navada
je pa pri vas, da vam izpustim enega o
veliki noči; hočete torej, da vam izpustim
40 kralja judov? Vpili so tedaj zopet vsi,
rekoč: Ne tega, marveč Baraba. Bil je pa
Baraba razbojnik.

1 Nato je torej Pilāt Jezusa vzel in bičal.
2 In vojaki so spletli krono iz trnja in mu
jo dejali na glavo ter mu ogrnili škrlatno
3 oblačilo. In so stopali predenj in rekali:
Pozdravljen bodi, kralj judov! In so mu
4 jih dajali za uho. Pilāt je tedaj zopet vun
šel in jim rekel: Glejte, pripeljem vam ga
vun, da spoznate, da ne najdem na njem
5 nobene krivice. (Jezus je torej prišel vun,
noseč trnjevo krono in škrlatno oblačilo).
6 In jim reče: Glejte, človek! Ko so ga pa
videli veliki duhovniki in služabniki, so
vpili, rekoč: Križaj ga, križaj ga! Pilāt jim

reče: Vzemite in križajte ga vi, ker jaz
ne najdem krivice na njem! Judje so mu 7
odgovorili: Mi imamo postavo, in po po-
stavi mora umreti, ker se je delal Sina
božjega. Ko je pa Pilat slišal to govorjenje, 8
se je bal še bolj. In je šel zopet v sodno 9
hišo in je rekel Jezusu: Odkod si ti? Je-
zus pa mu ni odgovoril. Nato mu reče 10
Pilat: Meni ne odgovoriš? Ali ne veš, da
imam oblast, te križati in imam oblast, te
izpustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi 11
nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bila
dana od zgoraj. Zato ima tisti, ki me
je tebi izročil, večji greh. In odslej je 12
iskal Pilat, ga izpustiti. Judje pa so vpili,
rekoč: Ako tega izpustiš, nisi prijatelj ce-
sarjev; zakaj vsak, kdor se dela kralja,
nasprotuje cesarju. Ko je torej Pilat slišal 13
to govorjenje, je Jezusa vun pripeljal in
je sedel na sodni stol, na mestu, ki se
imenuje Lithostrotos, hebrejski pa Gabbatha.
Bil je pa dan pripravljanja velike noči 14
okoli šeste ure, in reče judom: Glejte, vaš
kralj! Oni so pa vpili: Proč ž njim, proč 15
ž njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega
kralja bom križal? Veliki duhovniki so
odgovorili: Nimamo kralja razen cesarja.
Takrat torej jim ga je izročil, da bi bil križan. 16

Vzeli so pa Jezusa in so ga vun peljali. In je noseč svoj križ šel vun na kraj, ki se imenuje Kalvarija, hebrejski pa Golgota. Onda so ga križali in ž njim dva druga, na vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa. Napisal je pa Pilat tudi napis in ga dejal vrhu križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nazareški, kralj judov. Ta napis je tedaj bralo mnogo judov; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizu mesta. Bilo je pa pisano hebrejski, grški in latinski. Rekli so torej Pilatu veliki duhovniki judovski: Nikar ne piši: Kralj judov, temveč, da je on rekel: Kralj judov sem. Pilat je odgovoril: Kar sem pisal, sem pisal. Ko so bili torej vojaki Jezusa križali, so vzeli njegova oblačila (in so naredili štiri dele, vsakemu vojaku del) in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha scelema tkana. Rekli so torej med seboj: Nikar je ne režimo, marveč srečajmo zanjo, čigava bo! Da se je dopolnilo pismo, ki pravi: „Razdelili so moja oblačila med se in za mojo suknjo so srečkali.“¹ Vojaki so torej to storili.

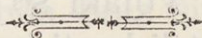
25 Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova Mati in sestra njegove Matere

¹ Ps. 21, 19.

Marija Kleofova in Marija Magdalena. Ko 26
je torej Jezus videl mater in učenca, ka-
terega je ljubil, zraven stati, reče svoji 27
materi: Žena, glej, tvoj sin! Nato reče 27
učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure
jo je učenec vzel k sebi. Potem, ker je 28
vedel Jezus, da je vse dokončano, da se
je dopolnilo pismo, je rekel: Žejen sem!
Stala je pa ondi posoda polna kisa. Oni 29
pa so gobo napolnili s kisom, nataknili na
hisop ter mu jo podali k ustom. Ko je 30
tedaj Jezus vzel kisa, je rekel: Dopolnjeno
je! In je glavo nagnil in je izdihnil dušo.
(*Tukaj se poklekne in nekoliko preneha*).

Judje torej, ker je bil dan pripravljanja, 31
da bi ne ostala na križu trupla v soboto
(bil je namreč velik tisti sobotni dan), so
prosili Pilata, da bi se jim strle kosti in
da bi se sneli. Vojaki so torej prišli in so 32
prvemu sicer strli kosti in drugemu, kateri
je bil ž njim križan. Ko so pa prišli do 33
Jezusa, so videli, da je že mrtev, in mu
niso strli kosti, temveč eden vojakov je s 34
sulico odprl njegovo stran, in brž je tekla
iz nje kri in voda. In kateri je videl, je 35
pričal, in njegovo pričevanje je resnično;
in on ve, da govori resnico, da tudi vi
verujete. To se je namreč zgodilo, da bi 36

se dopolnilo pismo: „Nobene kosti mu ne
 37 sterite!“¹ In zopet drugo pismo pravi:
 „Gledali bodo njega, ki so ga prebodli.“²
 38 Potem pa je Jožef iz Arimateje — ker
 je bil Jezusov učenec, toda skrivaj zavoljo
 strahu pred judi — prosil Pilata, da bi snel
 Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je
 39 torej in snel Jezusovo telo. Prišel je pa
 tudi Nikodem, kateri je bil prvič po noči
 prišel k Jezusu, ter je prinesel zmesi mire
 40 in aloe okoli sto liber. In sta vzela Jezu-
 sovo telo in ga zavila v tančico z dišavami
 vred, kakor je pri judih navada pokopa-
 41 vati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil
 križan, vrt in na vrtu nov grob, v kate-
 42 rega še nihče ni bil položen. Tam sta to-
 rej položila Jezusa zavoljo dneva priprav-
 ljanja judov, ker je bil grob blizu.



Velika sobota.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Kološanom 3, 1—4.

- 1 **B**ratje, ako ste vstali s Kristusom, iščite, kar
 je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na desnici
 2 božji; hrepenite po tem, kar je zgoraj, ne pa po
 3 tem, kar je na zemlji! Zakaj umrli ste, in vaše
 4 življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Kadar se

¹ II. Moz. bukve 12, 46. — ² Cah. 12, 10.

bo pa prikazal Kristus, tedaj se bote tudi vi prikazali ž njim v časti.

Evangelj sv. Matevža 28, 1—7.

Do sobotnem večeru pa, ko zasvita prvi 1
dan tedna, je prišla Marija Magda-
lena in druga Marija pogledat grob.
In glej, nastal je velik potres! Angelj Go- 2
spodov je namreč prišel z nebes in je
pristopil ter odvalil kamen in sedel nanj.
Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in 3
njegovo oblačilo kakor sneg. Od straha 4
pred njim pa so strepetali stražniki in so
postali kakor mrtvi. Angelj pa je izprego- 5
voril in rekel ženam: Nikar se ne bojte!
Vem namreč, da iščete Jezusa, kateri je
bil križan. Ni ga tukaj; vstal je namreč, 6
kakor je rekel. Pridite in pogledjte kraj,
kamor je bil Gospod položen! In brž poj- 7
dite in povejte njegovim učencem, da je
vstal; in glejte, pred vami gre v Galilejo,
tam ga bote videli! Glejte, prej sem vam
povedal!

VELIKONOČNA NEDELJA

ali praznik vstajenja Gospodovega.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla

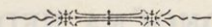
Korinčanom 5, 7. 8.

Bratje, postrgajte stari kvas, da bote novo 7
testo, kakor ste opresni. Zakaj naše veliko-

8 nočno Jagnje, Kristus, je darovano. Praznujmo
torej Veliko noč, ne v starem kvasu, tudi ne v
kvasu hudobije in malopridnosti, temveč v opres-
nih kruhah čistosti in resnice!

Evangelj sv. Marka 16, 1—7.

1  isti čas so Marija Magdalena in Ma-
rija Jakobova in Saloma kupile di-
šav, da bi prišle in mazilile Jezusa.
2 In prvi dan po soboti so prišle zelo zgodaj
3 h grobu, ko je že izšlo solnce. In so rekle
med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen
4 od duri groba? In so se ozrle ter so vi-
dele kamen že odvaljen; bil je namreč
5 silno velik. In so šle v grob in so videle
mladeniča sedeti na desni, ogrnjenega v
6 belo oblačilo, in so ostrmele. On pa jim
reče: Nikar se ne ustrašite! Jezusa iščete
Nazareškega, križanega; vstal je, ni ga tu-
kaj. Glejte kraj, kamor so ga bili položili!
7 Pojdite pa, povejte njegovim učencem in
Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam
ga bote videli, kakor vam je rekel!



Velikonočni ponedeljek.

Berilo iz Dejanja apostolov 10, 37—43.

37  iste dni je stal Peter sredi med ljudstvom
in je rekel: Možje, bratje, vi veste, kaj se
je zgodilo po vsej Judeji, kar se je začelo v Gali-

leji po krstu, katerega je oznanjeval Janez; kako 38
 je Jezusa iz Nazareta Bog mazilil s Svetim Duhom
 in z močjo, ki je hodil okoli, deleč dobrote in
 ozdravljajoč vse od hudiča obsedene, ker je bil
 Bog ž njim. In mi smo priče vsega, kar je storil 39
 v judovski deželi in v Jeruzalemu, katerega so na
 les obesili in umorili. Tega je Bog obudil tretji 40
 dan in dal, da se je pokazal, ne vsemu ljudstvu,
 temveč od Boga prej izvoljenim pričam, nam, ki 41
 smo ž njim jedli in pili, potem ko je bil vstal od
 mrtvih. In nam je ukazal, naj oznanjujemo ljud- 42
 stvu in pričamo, da je on tisti, katerega je Bog
 postavil za sodnika živih in mrtvih. O tem pri- 43
 čajo vsi preroki, da v njegovem imenu dobivajo
 odpuščenje grehov vsi, ki vanj verujejo.

Evangelj sv. Lukeža 24, 13—35.

 isti čas sta šla dva Jezusovih učen- 13
 cev isti dan v trg, ki je bil
 šestdeset tečajev daleč od Jeruza-
 lema, po imenu Emavs. In ona sta govo- 14
 rila med seboj o vsem tem, kar se je bilo
 zgodilo. In prigodilo se je, ko sta se po- 15
 govarjala in povpraševala, se je približal
 tudi Jezus in je šel ž njima. Njune oči 16
 pa so bile zadržane, da ga nista spoznala.
 In jima je rekel: Kakšni so ti pogovori, 17
 ki jih imata gredoč med seboj in sta ža-
 lostna? Eden pa, ki mu je bilo ime Kleofa, 18
 je odgovoril in mu rekel: Ali si ti sam

19 tujec v Jeruzalemu in ne veš, kaj se je
zgodilo v njem te dni? In jima je rekel:
Kaj? In sta rekla: O Jezusu Nazareškem,
ki je bil prerok, mogočen v dejanju in v
besedi pred Bogom in vsem ljudstvom;
20 in kako so ga izdali naši veliki duhovniki
in oblastniki v obsodbo smrti in so
21 ga križali. Mi smo pa upali, da bo
on odrešil Izrael; in sedaj je na vse to
danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo.

22 Prestrašile so nas pa tudi nekatere žene
izmed naših, ki so bile pred dnevom pri
23 grobu, in ko niso našle njegovega telesa,
so prišle in rekle, da so videle tudi pri-
24 kazen angeljev, kateri pravijo, da živi. In
nekaj naših je šlo h grobu in so našli
ravno tako, kakor so pravile žene, njega
25 pa niso našli. In on jima je rekel: O vi
nеспametni in počasnega srca, verovati vse,
26 kar so govorili preroki! Ali ni bilo po-
trebno, da je Kristus to trpel in tako šel
27 v svojo slavo? In je začel od Mozesu in
vseh prerokov in jima je razlagal, kar je
28 bilo o njem v vseh pismih. In so se pri-
bližali trgu, kamor sta šla, in on se je
29 delal, kakor da bi hotel dalje iti. In sta
ga silila, rekoč: Ostani z nama, ker se
mrači, in se je dan že nagnil. In je šel

noter ž njima. In zgodilo se je, ko je bil 30
 ž njima pri mizi, je vzel kruh in ga je
 posvetil in razlomil in jima podal. In od- 31
 prle so se jima oči, in sta ga spoznala; on
 jima je pa izginil izpred oči. In sta rekla 32
 med seboj: Ali ni bilo najino srce goreče
 v naju, ko je govoril po potu in nama
 razkladal pisma? In sta vstala tisto uro in 33
 sta se vrnila v Jeruzalem; in sta našla
 zbrane enajstere in tiste, ki so bili ž njimi
 in so rekli: Gospod je res vstal in se je 34
 prikazal Simonu! In ona sta pravila, kaj 35
 se je zgodilo na poti, in kako sta ga spo-
 znala pri lomljenju kruha.

Velikonočni torek.

Berilo iz Dejanja apostolov 13, 26—33.

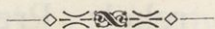
Tiste dni je vstal Pavel in mignil z roko, naj 26
 molčijo, ter je rekel: Možje, bratje, sinovi
 Abrahamovega rodu in kateri se med vami bojijo
 Boga, vam je poslana beseda tega vzveličanja!
 Zakaj tisti, ki so prebivali v Jeruzalemu, in njih 27
 poglavarji niso spoznali Jezusa in so besede prero-
 kov, ki se berejo vsako soboto, dopolnili s svojo 28
 sodbo, in dasi niso našli na njem nič smrti
 vrednega, so terjali od Pilata, da bi ga umorili. In 29
 ko so dopolnili vse, kar je bilo pisano o njem, so
 ga sneli z lesa in ga položili v grob. Bog ga je 30
 pa tretji dan obudil od mrtvih, in prikazoval se 31

je več dni tem, ki so bili prišli ž njim vred iz Galileje v Jeruzalem; in ti so dosedaj njegove priče
 32 pred ljudstvom. In mi vam oznanjujemo tisto ob-
 33 ljubo, ki je bila dana našim očetom; to je namreč Bog dopolnil našim otrokom, ko je obudil Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Evangelj sv. Lukeža 24, 36—47.

36 **T**isti čas je stal Jezus v sredi med
 svojimi učenci in jim je rekel: Mir
 vam bodi! Jaz sem, ne bojte se!
 37 Oni so se pa prestrašili in so menili, da
 38 vidijo duha. In jim je rekel: Kaj ste pre-
 strašeni, in (*take*) misli vhajajo v vaša srca?
 39 Poglejte moje roke in noge, da sem jaz
 sam; potipajte in pogledajte, saj duh nima
 mesa in kosti, kakor vidite, da imam jaz.
 40 In ko je bil to rekel, jim je pokazal roke
 41 in noge. Ker pa še niso verovali in so se
 čudili od veselja, je rekel: Ali imate tu
 42 kaj jesti? Oni pa so mu ponudili kos pe-
 43 čene ribe in sat medu. In je jedel vpričo
 44 njih ter vzel ostanke in jim dal. In jim je
 rekel: To so besede, katere sem vam go-
 voril, ko sem bil še pri vas, da se mora
 izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mo-
 zesovi postavi in v prerokih in v psalmih.
 45 Tedaj jim je odprl um, da so razumeli
 46 pisma. In jim je rekel: Tako je pisano in

tako je bilo treba Kristusu trpeti in tretji
dan vstati od mrtvih; in oznanjevati v 47
njegovem imenu pokoro in odpuščenje
grehov med vsemi narodi.



Prva nedelja po Veliki noči ali bela nedelja.

Berilo iz I. lista sv. apostola

Janeza 5, 4—10.

Reljubi, vse, kar je rojeno iz Boga, premaga 4
svet, in to je zmaga, ki premaga svet, naša
vera. Kdo je, ki premaga svet, kakor kdor veruje, 5
da je Jezus Sin božji? Ta je, ki je prišel po vodi 6
in krvi, Jezus Kristus; ne le v vodi, temveč v vodi
in krvi. In Duh je, ki pričuje, da je Kristus res- 7
nica. Trije so, ki pričujejo v nebesih: Oče, Beseda 8
in Sveti Duh; in ti trije so eno. In trije so, ki
pričujejo na zemlji: Duh in voda in kri; in ti trije 9
so eno. Ako sprejmemo človeško pričevanje, je
pričevanje božje večje; to je namreč pričevanje
božje, ki je večje, ker je (*Bog*) pričeval o svojem 10
Sinu. Kdor veruje v Sina božjega, ima pričevanje
božje v sebi.

Evangelj sv. Janeza 20, 19—31.

Tisti čas, ko je bil večer tistega dne, 19
prvega v tednu, in so bile duri za-
klenjene, kjer so bili učenci zbrani
zavoljo strahu pred judi, je prišel Jezus
in je stopil v sredo med nje in jim je
rekel: Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, 20
jim je pokazal roke in stran. Učenci so se

tedaj razveselili, ker so videli Gospoda.

21 Nato jim je zopet rekel: Mir vam bodi!
Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas
22 pošljem. In ko je bil to izrekel, je dihnil
vanje in jim je rekel: Prejmite Svetega
23 Duha! Katerim bote odpustili grehe, so
jim odpuščeni; in katerim jih bote zadr-
žali, so jim zadržani.

24 Tomaža pa, dvanajsterih enega, ki se
imenuje dvojčič, ni bilo pri njih, ko je
25 prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej
povedali: Gospoda smo videli. On pa
jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih
rokah znamenj žrebljev in ne denem
svojega prsta v rane žrebljev, in ne po-
ložim svoje roke v njegovo stran, ne bom
26 veroval. In čez osem dni so bili njegovi
učenci zopet notri in Tomaž ž njimi. Jezus
je prišel, akoravno so bile duri zaklenjene,
in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi!
27 Potem reče Tomažu: Položi svoj prst
semkaj in poglej moje roke; in podaj
semkaj svojo roko in položi jo v mojo
stran, in ne bodi neveren, temveč veren!
28 Tomaž je odgovoril in mu rekel: Moj Go-
29 spod in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si
me videl, Tomaž, si veroval; blagor njim,
30 ki niso videli in so verovali! Jezus je sicer

storil vpričo svojih učencev še veliko drugih čudežev, kateri niso zapisani v teh bukvah. Ti pa so zapisani, da verujete: Jezus je Kristus, Sin božji, in da imate verujoč življenje v njegovem imenu. 31

Druga nedelja po Veliki noči.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra

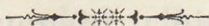
2, 21—25.

Preljubi, Kristus je za nas trpel in vam je zapustil vzgled, da hodite po njegovih stopinjah. On ni storil greha, in zvijače ni bilo najti v njegovih ustih. Ko je bil preklinjan, ni klel; ko je trpel, ni pretil, temveč se je vdal njemu, ki ga je krivično sodil; on je naše grehe sam nosil na svojem telesu na lesu, da odmrjemo grehom in živimo pravičnosti; z njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Bili ste namreč kakor izgubljene ovce; sedaj pa ste se obrnili k pastirju in škofu svojih duš. 21 22 23 24 25

Evangelj sv. Janeza 10, 11—16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir dá svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa in kdor ni pastir, čigar niso ovce, vidi volka priti in pusti ovce in zbeži; in volk napade in razpodi ovce. Najemnik pa beži, ker je najemnik in mu ni skrb za ovce. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje, in moje poznajo mene; kakor pozna mene Oče, in poznam jaz Očeta in dam 11 12 13 14 15

- 16 svoje življenje za svoje ovce. In imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati, in bodo poslušale moj glas, in bo en hlev in en pastir.



Tretja nedelja po Veliki noči.

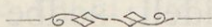
Berilo iz I. lista sv. apostola Petra
2, 11—19.

- 11 **P**reljubi, prosim vas, da se kot tujci in po-
12 potniki zdržujete mesenega poželenja, ki se
13 vojskuje zoper dušo; imejte lepo življenje med
14 neverniki, da, ko vas obrekujejo kot hudodelnike,
15 vidijo vaša dobra dela in častijo Boga na dan
16 obiskanja. Bodite torej podložni vsaki človeški
17 stvari z avoljo Boga, bodisi kralju kakor najvišjemu,
18 ali vojvodom, kot njegovim poslancem v mašče-
19 vanje nad hudodelniki, dobrim pa v pohvalo. To
je namreč volja božja, da z dobrimi deli usta za-
mašite nespametnim in nevednim ljudem; kakor
prosti in ne kakor bi prostost imeli v zagrinjalo
hudobije, temveč kot služabniki božji. Vse spo-
štujte, brate ljubite, Boga se bojte, kralja častite!
Hlapci, bodite podložni gospodarjem z vsem stra-
hom, ne le dobrim in krotkim, marveč tudi če-
mernim; to je namreč milost v Kristusu Jezusu,
Gospodu našem!

Evangelj sv. Janeza 16, 16—22.

- 16 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
cem: Še malo, in me več ne bote
videli; in zopet malo, in me bote

videli; ker grem k Očetu. Tedaj je nekaj 17
 njegovih učencev reklo med seboj: Kaj je
 to, kar nam pravi: Še malo, in me ne bote
 videli; in zopet malo, in me bote videli,
 in: Ker grem k Očetu? Rekli so torej: Kaj 18
 je to, kar pravi: Malo? Ne vemo, kaj go-
 vori. Jezus pa je spoznal, da so ga hoteli 19
 vprašati, in jim je rekel: To se povprašu-
 jete, ker sem rekel: Še malo, in me ne
 bote videli, in zopet malo, in me bote vi-
 deli. Resnično, resnično, povem vam, da 20
 bote jokali in žalovali, svet se bo pa ve-
 selil; vi bote žalostni, pa vaša žalost se
 bo izpreobrnila v veselje. Kadar je žena 21
 na porodu, ima žalost, ker je prišla njena
 ura; ko je pa porodila dete, se ne spominja
 več bridkosti od veselja, da je človek rojen
 na svet. Tudi vi torej imate sedaj sicer 22
 žalost; pa zopet vas bom videl, in vaše
 srce se bo veselilo, in vašega veselja vam
 ne bo nihče odvzel.



Četrta nedelja po Veliki noči.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba
 1, 17—21.

Dreljubi, vsak dober dar in vsako popolno 17
 darilo je od zgoraj in prihaja od Očeta svet-
 lobe, pri katerem ni izpremembe, tudi ne sence

18 izpremenljivosti. Radovoljno nas je namreč rodil
 z besedo resnice, da smo nekakšne prvine njego-
 19 vih stvari. Veste, preljubi moji bratje, vsak človek
 bodi nagel k poslušanju, počasen pa h govorjenju
 20 in počasen k jezi! Človekova jeza namreč ne dela
 21 pravice božje. Zato odložite vso nečednost in obil-
 nost hudobije in v krotkosti ohranite vsajeno be-
 sedo, katera more vzveličati vaše duše!

Evangelj sv. Janeza 16, 5—10.

5  isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Grem k njemu, ki me je po-
 slal, in nihče izmed vas me ne
 6 vpraša: Kam greš? Temveč ker sem vam
 to povedal, je žalost napolnila vaše srce.
 7 Ali jaz vam povem resnico: Za vas je do-
 bro, da jaz grem; ako namreč ne odidem,
 Tolažnik ne bo prišel k vam; ako pa od-
 8 idem, vam ga bom poslal. In ko on pride,
 bo prepričal svet greha in pravice in sodbe;
 9 greha namreč, ker niso verovali v me;
 10 pravice pa, ker grem k Očetu, in me po-
 11 tem ne bote videli; sodbe pa, ker je voj-
 12 voda tega sveta že obsojen. Še mnogo
 vam imam povedati, toda sedaj ne morete
 13 nositi. Ko pa pride on, Duh resnice, vas
 bo učil vso resnico; ne bo namreč govoril
 sam iz sebe, temveč kar bo slišal, to bo
 govoril in prihodnje reči vam bo oznanjeval.

On bo mene poveličal, ker bo jemal od 14
mojega in vam oznanjeval.



Peta nedelja po Veliki noči.

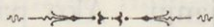
Berilo iz lista sv. apostola Jakoba
1, 22—27.

Preljubi, bodite delavci besede in ne samo 22
poslušavci, s čimer bi zapeljevali sami sebe!
Zakaj, ako je kdo poslušavec besede, ne pa de- 23
lavec, takšen je podoben človeku, ki ogleduje obraz
svojega rojstva v zrcalu; ogleda se namreč in 24
gre in brž pozabi, kakšen je bil. Kdor pa pregleda 25
popolno postavo prostosti in ostane v njej in ni
pozabljiv poslušavec, temveč delavec: on bo sre- 26
čen v svojem dejanju. Ako pa kdo meni, da je 26
pobožen, pa ne brzda svojega jezika, temveč za-
peljuje svoje srce, tega pobožnost je prazna.
Čista in pred Bogom in Očetom neomadežana 27
pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove v njih
nadlogi ter neomadežanega se ohraniti pred tem
svetom.

Evangelj sv. Janeza 16, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 23
cem: Resnično, resnično, povem 23
vam: Ako bote Očeta kaj prosili v
mojem imenu, vam bo dal. Dosedaj niste 24
ničesar prosili v mojem imenu. Prosite in
bote prejeli, da se bo dopolnilo vaše ve-
selje! To sem vam govoril v prilikah. Pride 25

ura, ko vam ne bom več govoril v prilikah,
 marveč vam bom odkrito oznanjeval o
 26 Očetu. Tisti dan bote prosili v mojem
 imenu; in vam ne pravim, da bom jaz
 27 prosil Očeta za vas. Zakaj Oče sam vas
 ljubi, ker ste vi mene ljubili in ste vero-
 28 vali, da sem izšel od Boga. Izšel sem od
 Očeta in sem prišel na svet; zopet zapu-
 29 stim svet in grem k Očetu. Rečejo mu
 njegovi učenci: Glej, sedaj govoriš odkrito
 30 in ne praviš nobene prilike! Sedaj vemo,
 da veš vse in ne potrebuješ, da te kdo
 vpraša; zato verujemo, da si izšel od Boga.



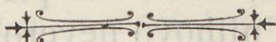
Križev teden.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba
 5, 16—20.

16 **R**eljubi, izpoznavajte med seboj svoje grehe
 in molite drug za drugega, da bote ohra-
 njeni; veliko namreč premore stanovitna molitev
 17 pravičnega! Elija je bil človek trpljenju podvržen
 kakor mi, in je molil iz srca, da bi ne deževalo na
 18 zemljo; in ni deževalo tri leta in šest mesecev. In
 je zopet molil; in nebo je dalo dežja, in zemlja je
 19 rodila svoj sad. Bratje moji, ako kdo izmed vas
 20 zajde od resnice in ga kdo vrne, naj ve, da kdor
 grešnika vrne od njegove krive poti, bo rešil nje-
 govo dušo smrti in bo pokrnil obilno število
 grehov.

Evangelj sv. Lukeža 11, 5—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kdo izmed vas bi imel prijatelja in bi šel k njemu o polnoči in bi mu rekel: Prijatelj, posodi mi tri kruhe, ker je moj prijatelj prišel k meni s pota, in nimam kaj položiti predenj; in oni znotraj bi odgovoril in rekel: Ne delaj mi nadlege, vrata so že zaprta, in moji otroci so z menoj v spalnici; ne morem vstati in ti dati. In ako oni ne neha trkati, vam povem: Ko bi tudi ne vstal in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vendar zavoljo njegove nadležnosti vstal in mu dal, kolikor potrebuje. In jaz vam povem: Prosite, in se vam bo dalo; iščite, in bote našli; trkajte, in se vam bo odprlo! Zakaj vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo. Kdo pa izmed vas prosi očeta kruha, pa mu bo kamen dal? ali ribe, mu bo li namesto ribe kačo dal? Ali če ga prosi jajca, mu bo li škorpionja podal? Ako torej vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokom: koliko bolj bo vaš Oče iz nebes dal dobrega duha tistim, ki ga prosijo.



PRAZNIK KRISTUSOVEGA VNEBOHODA.

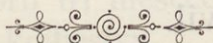
Berilo iz Dejanja apostolov 1, 1–11.

- 1  prvem spisu sem govoril, o Teofil, o vsem,
2 je apostolom, katere je bil izvolil, dal zapovedi po
3 Svetem Duhu in je bil gori vzet; katerim se je
tudi po svojem trpljenju pokazal živega z mnogimi
4 znamenji, ko se jim je prikazoval štirideset dni
in govoril o božjem kraljestvu. In kadar je ž njimi
jedel, jim je zapovedal, naj ne hodijo iz Jeruza-
5 lema, marveč naj čakajo obljube Očetove, katero
ste, je rekel, slišali iz mojih ust. Janez namreč je
6 sicer krščeval z vodo, vi pa bote krščeni s Svetim
Duhom ne dolgo po teh dneh. Tedaj so ga ti, ki
so se bili sešli, vprašali, rekoč: Gospod, ali boš
7 v tem času zopet postavil Izraelovo kraljestvo?
8 Rekel pa jim je: Ne gre vam vedeti časov ali ur,
katere je Oče ohranil v svoji oblasti; pa prejeli
9 bote moč Svetega Duha, ki bo prišel v vas, in
mi bote priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in
10 Samariji in do konca sveta. In ko je bil to izgo-
voril, se je vzdignil vpričo njih, in oblak ga je
11 vzel izpred njihovih oči. In ko so ga gledali iti
v nebo, glej, sta stala dva moža pri njih v belih
oblačilih in sta rekla: Možje Galilejci, kaj stojite
in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v
nebo, bo tako prišel, kakor ste ga videli iti v nebo.

Evangelj sv. Marka 16, 14—20.

- 14  isti čas se je prikazal Jezus enaj-
sterim, ko so bili pri mizi, in jim je
očital njihovo nevero in trdosrčnost,

da niso verjeli tistim, kateri so videli, da
 je vstal. In jim je rekel: Pojdite po vsem 15
 svetu in oznanjujte evangelj vsej stvari!
 Kdor veruje in bo krščen, bo vzveličan; 16
 kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Za njimi 17
 pa, ki verujejo, pojdejo ta znamenja: v
 mojem imenu bodo hudiče izganjali, nove
 jezike govorili, kače prijemali; in ako kaj 18
 strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo;
 na bolnike bodo roke polagali, in bodo
 ozdraveli. In Gospod Jezus, ko jim je bil 19
 izgovoril, je bil v nebo vzet in sedi na
 desnici božji. Oni pa so šli in so učili 20
 povsod, in Gospod je delal ž njimi in je
 besedo potrjeval s čudeži, kateri so se
 potem godili.



Šesta nedelja po Veliki noči.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra

4, 7—11.

Predragi, bodite modri in čujte v molitvah! 7
 Pred vsem pa imejte vedno ljubezen med 8
 seboj; ker ljubezen pokrije množino grehov. Bo- 9
 dite gostoljubni med seboj brez godrnjanja! Kakor 10
 je vsak prejel dar, s tem postrezite drug drugemu,
 kot dobri delivci mnogovrstne milosti božje! Ako 11
 kdo govori, naj govori kakor božje besede; ako
 kdo služi, naj služi iz moči, katero daje Bog; da

bo Bog v vseh rečeh češčen po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Janeza 15, 26—27
in 16, 1—4.

26 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
cem: Kadar pride Tolažnik, kate-
rega vam bom jaz poslal od Očeta,
27 Duh resnice, ki izhaja od Očeta, on bo
pričeval o meni. Pa tudi vi bote pričevali,
1 ker ste od začetka pri meni. To sem vam
2 govoril, da se ne pohujšate. Iz shodnic vas
bodo metali, pride celo ura, da bo vsak,
3 kdor vas umori, menil, da stori Bogu službo.
4 In to vam bodo delali, ker ne poznajo ne
Očeta ne mene. To pa sem vam govoril,
da se spomnite, kadar pride ura, da sem
vam jaz to pravil.



III. Binkoštni čas.

Binkoštna sobota.

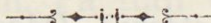
Berilo iz Dejanja apostolov 19, 1—8.

Tiste dni se je zgodilo, ko je bil Apolon v 1
 Korintu, da je Pavel, ko je bil obhodil 2
 gornje kraje, prišel v Efez in našel nekaj učencev 3
 in jim je rekel: Ali ste prejeli Svetega Duha, ko 4
 ste postali verni? Oni so mu pa rekli: Saj še sli- 5
 šali nismo, da je Sveti Duh. On pa je rekel: Na 6
 kaj ste bili torej krščeni? Odgovorili so: Na Ja- 7
 nezov krst. Pavel pa je rekel: Janez je krščeval 8
 ljudstvo s krstom pokore, naj verujejo v tistega, 9
 ki pride za njim, to je, v Jezusa. Ko so to slišali, 10
 so bili krščeni v imenu Gospoda Jezusa. In ko je 11
 Pavel položil roke na nje, je prišel na nje Sveti Duh, 12
 in so govorili jezike in prerokovali. Bilo je pa 13
 vseh mož okoli dvanajst. Hodil pa je v shodnico 14
 in je srčno govoril tri mesece, razlagal in prigo- 15
 varjal o božjem kraljestvu. 16

Evangelj sv. Janeza 14, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 15
 cem: Ako me ljubite, izpolnjujte 16
 moje zapovedi! In jaz bom prosil 17
 Očeta, in vam bo dal drugega Tolažnika, 18
 da ostane pri vas vekomaj, Duha resnice, 19
 ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi 20
 in ga tudi ne pozna; vi ga bote pa spo- 21
 znali, ker bo ostal pri vas in bo v vas. 22
 Ne bom vas zapustil sirot, prišel bom k 23

19 vam. Še malo, in svet me ne vidi več. Vi
 me pa vidite, da jaz živim in vi bote ži-
 20 veli. Tisti dan bote spoznali, da sem jaz
 v svojem Očetu in vi v meni in jaz v vas.
 21 Kdor ima moje zapovedi in jih izpolnjuje,
 ta je, ki me ljubi. Kdor pa ljubi mene,
 tega bo ljubil moj Oče, in jaz ga bom ljubil
 ter mu bom razodel samega sebe.



BINKOŠTNA NEDELJA

ali praznik prihoda Svetega Duha.

Berilo iz Dejanja apostolov 2, 1—11.

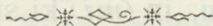
1  o je bilo dopolnjenih petdeset dni, so bili
 2 vsi učenci vkup na tistem kraju. In vstal
 je nanagloma z neba šum, kakor prihajajočega
 silnega viharja, in je napolnil vso hišo, kjer so se-
 3 deli. In so se jim prikazali razdeljeni jeziki kakor
 4 ognja in se je vsedel na vsakega izmed njih. In
 so bili napolnjeni vsi s Svetim Duhom ter so za-
 čeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je
 5 Sveti Duh dal izgovarjati. Prebivali so pa v Jeru-
 zalemu judje, pobožni možje, iz vsakega naroda,
 6 kateri je pod nebom. Ko se je pa zaslišal ta glas,
 se je sešla množica in se je zavzela, ker jih je
 7 slišal vsak govoriti v svojem jeziku. Vsi pa so
 ostrmeli in se začudili, rekoč: Glejte, niso li vsi
 8 ti, ki govorijo, Galilejci? In kako mi slišimo vsak
 9 svoj jezik, v katerem smo rojeni? *(Mi)* Parčani,
 Medijani in Elamiti in kateri prebivajo v Mezo-

potamiji, v Judeji in Kapadociji, v Pontu in Aziji, 10
 v Frigiji in Pamfiliji, v Egiptu in v straneh Libije, 10
 katera je pri Cireni, in (*mi*) ki smo prišli iz Rima, 11
 judje kakor izpreobrnjenci, Krečani in Arabci, jih 11
 slišimo govoriti v svojih jezikih velika dela božja.

Evangelj sv. Janeza 14, 23—31.

Isti čas je rekel Jezus svojim učen- 23
 cem: Ako me kdo ljubi, bo izpolnje-
 val moje besede; in moj Oče ga bo
 ljubil, in bova prišla k njemu ter pri njem
 prebivala. Kdor me ne ljubi, ne izpolnjuje 24
 mojih besed. In besede, ki ste jih slišali,
 niso moje, temveč Očeta, ki me je poslal.
 To sem vam govoril, dokler sem pri vas. 25
 Tolažnik Sveti Duh pa, ki ga bo poslal 26
 Oče v mojem imenu, vas bo učil vse in
 vas bo spominjal vsega, karkoli sem vam
 povedal. Mir vam zapustim, svoj mir vam 27
 dam, ne kakor svet daje, vam jaz dajem.
 Vaše srce se naj ne prestraši in se naj
 ne boji! Slišali ste, da sem vam rekel: 28
 Grem in pridem k vam. Ko bi me ljubili,
 bi se pač veselili, da grem k Očetu, ker
 je Oče večji od mene. In sedaj sem vam 29
 povedal, preden se zgodi, da bote verovali,
 kadar se zgodi. Ne bom več mnogo govoril 30
 z vami. Prihaja namreč vojvoda tega sveta
 in pri meni nima ničesar; temveč da svet 31

spozna, da ljubim Očeta in delam tako, kakor mi je Oče zapovedal.



Binkoštni ponedeljek.

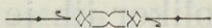
Berilo iz Dejanja apostolov 10, 42—48.

42 **T**iste dni je Peter odprl svoja usta in rekel:
 43 Možje, bratje, Gospod nam je ukazal, naj
 oznanjujemo ljudstvu in pričamo, da je On tisti,
 katerega je Bog postavil za sodnika živih in mrtvih.
 43 O tem pričajo vsi preroki, da v njegovem imenu
 dobijo odpuščenje grehov vsi, kateri vanj verujejo.
 44 Ko je Peter še govoril te besede, je Sveti Duh
 45 padel na vse, kateri so poslušali besedo. In ver-
 niki iz obreze, ki so prišli s Petrom, so se za-
 vzeli, da je bila tudi na nevernike izlita milost
 46 Svetega Duha. Slišali so jih namreč govoriti mno-
 47 gotere jezike in poveličevati Boga. Tedaj je rekel
 Peter: Sme li kdo braniti vode, da bi ne bili
 krščeni ti, ki so prejeli Svetega Duha, kakor tudi
 48 mi? In jih je ukazal krstiti v imenu Gospoda Je-
 zusa Kristusa.

Evangelj sv. Janeza 3, 16—21.

16 **T**isti čas je rekel Jezus Nikodemu:
 17 Bog je svet tako ljubil, da je dal
 svojega edinorojenega Sina, da kdor-
 koli veruje vanj, se ne pogubi, temveč ima
 17 večno življenje. Bog namreč ni poslal svo-
 jega Sina na svet, da bi svet sodil, temveč
 18 da se svet po njem vzveliča. Kdor vanj

veruje, ne bo sojen; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Sina božjega. To pa je sodba, ker je prišla luč na svet, pa so ljudje bolj ljubili temo ko luč; zakaj njih dela so bila hudobna. Vsak namreč, ki dela hudo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne grajajo njegova dela. Kdor pa dela resnico, pride k luči, da se razodenejo njegova dela, ker so v Bogu storjena.



Binkoštni terek.

Berilo iz Dejanja apostolov 8, 14—17.

Tiste dni, ko so slišali apostoli, ki so bili v Jeruzalemu, da je Samarija sprejela božjo besedo, so jim poslali Petra in Janeza. In sta prišla in sta molila za nje, da bi prejeli Svetega Duha. V nobenega izmed njih še namreč ni bil prišel, temveč samo krščeni so bili v imenu Gospoda Jezusa. Tedaj sta pokladala roke na nje, in so prejeli Svetega Duha.

Evangelj sv. Janeza 10, 1—10.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Resnično, resnično vam povem: Kdor ne pride skoz vrata v ovčji hlev, temveč zleze drugod vanj, ta je tat in razbojnik. Kdor pa gre vanj skoz vrata, ta je

3 pastir ovc. Njemu odpre vratar, in ovce
 poslušajo njegov glas, in kliče svoje ovce
 4 po imenu in jih pelje vun. In ko izpelje
 svoje ovce, gre pred njimi, in ovce gredó
 5 za njim, ker poznajo njegov glas. Za tuj-
 cem pa ne gredó, temveč bežijo pred njim,
 6 ker ne poznajo glasu tujca. To priliko jim
 je pravil Jezus; oni pa niso umeli, kaj jim
 7 je govoril. Jezus jim je torej zopet rekel: Res-
 nično, resnično vam povem: Jaz sem vrata
 8 k ovcam. Vsi, kolikor jih je prišlo, so tatje
 in razbojniki, in ovce jih niso poslušale.
 9 Jaz sem vrata. Če gre kdo skoz me noter,
 bo vzveličan in bo hodil noter in vun in
 10 bo našel pašo. Tat ne pride, kakor da
 krade in kolje in pokončuje. Jaz sem pri-
 šel, da imajo življenje in imajo obilneje.



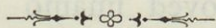
Praznik presvete Trojice.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Rimljanom 11, 33—36.

33  visokost bogastva, modrosti in znanja bož-
 34 jega! Kako neumljive so njegove sodbe in
 nezasledljiva njegova pota! Kdo je namreč spoznal
 misel Gospodovo, ali kdo je bil njegov svetovalec?
 35 Ali kdo mu je prej kaj podelil, da bi se mu povrnilo?
 36 Zakaj iz njega in po njem in v njem je vse; njemu
 bodi slava vekomaj! Amen.

Evangelj sv. Matevža 28, 18—20.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in učite vse narode in krščajte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha! Učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal! In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta!



Prva nedelja po Binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Janeza
4, 8—21.

Predragi, Bog je ljubezen! V tem se je pokazala ljubezen božja do nas, da je poslal Bog svojega edinorojenega Sina na svet, da bi po njem živeli. V tem je ljubezen, ne kakor da bi bili mi ljubili Boga, temveč da nas je on prejel ljubil in je poslal svojega Sina v spravo za naše grehe. Preljubi, ako nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi ljubiti drug drugega! Boga ni nikdar nihče videl. Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v nas in njegova ljubezen je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da ostanemo v njem in on v nas, ker nam je dal od svojega Duha. In mi smo videli in pričujemo, da je Oče poslal svojega Sina Vzveličarja sveta. Kdorkoli priča, da je Jezus Sin božji, ostane Bog v njem in on v Bogu. In mi smo spoznali in verovali ljubezni, katero ima Bog do nas. Bog je ljubezen, in kdor ostane v ljubezni,

17 ostane v Bogu in Bog v njem. V tem je ljubezen
 božja pri nas popolna, da imamo zaupanje na dan
 18 sodbe; kakor je namreč on, tako smo tudi mi na
 tem svetu. V ljubezni ni strahu; temveč popolna
 ljubezen izžene strah. Zakaj strah ima trpljenje;
 19 kdor se pa boji, ni popoln v ljubezni. Ljubimo
 20 torej Boga, ker nas je Bog prej ljubil! Ako kdo
 pravi: Ljubim Boga, in sovraži svojega brata, je
 lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, kate-
 rega vidi, kako more ljubiti Boga, katerega ne
 21 vidi? In to zapoved imamo od Boga, da kdor
 ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.

Evangelj sv. Lukeža 6, 36—42.

36 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Bodite usmiljeni, kakor je vaš
 37 Oče usmiljen! Ne sodite, in ne bote
 sojeni; ne obsojajte, in ne bote obsojeni;
 38 odpuščajte, in se vam bo odpustilo! Dajte,
 in se vam bo dalo; dobro in natlačeno in
 potreseno in zvrhano mero vam bodo dali
 v vaše naročje. S kakršno mero namreč
 bote merili, s tako se vam bo odmerjalo.
 39 Povedal jim je pa tudi priliko: Ali more
 slepec voditi slepca? Ali ne padeta oba
 40 v jamo? Učenec ni več ko učenik; po-
 poln pa bo vsak, kdor je kakor njegov
 41 učenik. Kaj pa vidiš pazder v očesu svo-
 jega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu,
 42 ne opaziš? Ali kako moreš reči svojemu

bratu: Brat, pusti, da ti izderem pazder iz očesa, sam pa ne vidiš bruna v svojem očesu? Hinavec, izderi prej bruno iz svojega očesa in potem glej, da izdereš pazder iz očesa svojega brata!



PRAZNIK PRESV. REŠNJEGA TELESA.

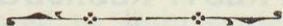
Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 11, 23—29.

Bratje, jaz sem prejel od Gospoda, kar sem 23
tudi vam izročil, da je Gospod Jezus tisto 24
noč, ko je bil izdan, vzel kruh in zahvalil ter raz-
lomil in rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo,
ki bo za vas dano! To storite v moj spomin!
Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih 25
je nova zaveza v moji krvi. To storite, kolikorkrat
bote pili, v moj spomin! Kolikorkrat bote namreč 26
jedli ta kruh in kelih pili, bote oznanjevali smrt
Gospodovo, dokler ne pride. Kdorkoli torej ne- 27
vredno jé ta kruh, ali pije kelih Gospodov, bo
kriv telesa in krvi Gospodove. Naj torej človek 28
presodi sam sebe in tako naj jé od tega kruha
in pije od keliha. Kdor namreč nevredno jé in 29
pije, jé in pije si obsodbo, ker ne razločuje te-
lesa Gospodovega.

Evangelj sv. Janeza 6, 56—59.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim 56
množicam: Moje meso je res jed,
in moja kri je res pijača. Kdor jé 57

58 moje meso in pije mojo kri, ostane v meni
in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi
Oče in jaz živim zavoljo Očeta, tako bo
tudi tisti, ki mene jé, živel zavoljo mene.
59 To je kruh, ki je prišel iz nebes; ne ka-
kor so jedli vaši očetje mano in so umrli.
Kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.



Druga nedelja po Binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Janeza,
3, 13—18.

13 **D**redragi, nikar se ne čudite, ako vas svet
14 sovraži. Mi vemo, da smo bili preneseni iz
smrti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi,
15 ostane v smrti. Vsak, kdor sovraži svojega brata,
je ubijalec; in veste, da nobeden ubijalec nima
16 večnega življenja v sebi obstoječega. V tem smo
spoznali ljubezen božjo, da je on dal svoje živ-
17 ljenje za brate. Kdor ima premoženje tega sveta
in vidi svojega brata, da je v sili, in zapre
svoje srce pred njim, kako prebiva ljubezen božja
18 v njem? Otročiči moji, ne ljubimo z besedo, tudi
ne z jezikom, marveč v dejanju in v resnici!

Evangelj sv. Lukeža 14, 16—24.

16 **T**isti čas je govoril Jezus farizejem
to-le priliko: Neki človek je napravil
veliko večerjo in jih je mnogo po-
17 vabil. In je poslal svojega hlapca ob uri
večerje, da reče povabljenim, naj pridejo,

ker je že vse pripravljeno. In so se začeli 18
vsi skupaj izgovarjati. Prvi mu je rekel:
Pristavo sem kupil ter moram iti in jo
ogledati; prosim te, imej me izgovorjenega!
In drugi je rekel: Pet jarmov volov sem 19
kupil in jih grem poizkusit; prosim te,
imej me izgovorjenega! In drugi je rekel: 20
Oženil sem se in zato ne morem priti. In 21
hlapec se je vrnil in je povedal svojemu
gospodu. Tedaj se je razsrdil gospodar in
je rekel svojemu hlapcu: Pojdi brž vun
na ceste in ulice mesta in pripelji sem
ubožce in hrome in slepe in kruljave! In 22
hlapec je rekel: Gospod, zgodilo se je,
kakor si ukazal; in še je prostora. In go- 23
spod reče hlapcu: Pojdi na pota in ograje
in primoraj jih, da pridejo noter in se na-
polni moja hiša! Povem vam pa, da no- 24
beden tistih mož, ki so bili povabljeni, ne
bo okusil moje večerje.



Tretja nedelja po Binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra

5, 6—11.

Predragi, ponižajte se pod mogočno roko 6
božjo, da vas poviša ob času obiskanja!
Vso svojo skrb položite nanj, ker njemu je skrb 7
za vas! Bodite trezni in čujte, ker hudič, vaš na- 8

81 sprotnik, hodi okoli kakor rjoveč lev in išče, koga
 9 bi požrl. Temu se ustavljajte trdni v veri, vedoč,
 da so vaši bratje po svetu v ravno tistem trpljenju!
 10 Bog vse milosti pa, ki nas je poklical k svoji
 večni časti v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem
 11 trpljenju izpopolnil, utrdil in ukoreninil. Njemu
 bodi čast in gospostvo na vekov veke! Amen.

Evangelj sv. Lukeža 15, 1—10.

1  isti čas so se približali Jezusu cest-
 2 ninarji in grešniki, da bi ga poslu-
 šali. In farizeji in pismarji so go-
 drnjali, rekoč: Ta sprejema grešnike in je
 3 ž njimi. Povedal jim je pa to-le priliko,
 4 rekoč: Kateri človek izmed vas, ako ima
 sto ovc in izgubi eno izmed njih, ne pusti
 devet in devetdeseterih v puščavi in ne gre
 5 za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko
 jo najde, jo zadene vesel na svoje rame;
 6 in ko pride domu, pokliče prijatelje in so-
 sede in jim reče: Veselite se z menoj, ker
 sem našel svojo ovco, ki je bila izgubljena!
 7 Povem vam, da bo tako v nebesih veselje
 nad enim grešnikom, ki se izpokori, kakor
 nad devet in devetdeseterimi pravičnimi,
 8 ki ne potrebujejo pokore. Ali katera žena,
 ki ima deset denarjev, ako izgubi en denar,
 ne prižge luči in ne pomete hiše ter ne
 išče skrbno, dokler ga ne najde? In ko ga

najde, pokliče prijateljice in sosedo, rekoč: 9
 Veselite se z menoj, ker sem našla denar,
 ki sem ga bila izgubila! Tako, povem vam,
 bo med božjimi angelji veselje nad enim 10
 grešnikom, ki se izpokori.



Četrta nedelja po Binkoštih.

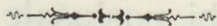
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Rimljanom 8, 18—23.

Bratje, menim, da se trpljenje sedanjega časa 18
 ne dá primerjati prihodnji časti, ki se bo
 razodela nad nami. Zakaj stvar željno čaka razo- 19
 detja božjih otrok. Stvar je namreč podvržena 20
 minljivosti, ne iz svoje volje, temveč zaradi ti-
 stega, kateri jo je podvrgel v upanju, da bo tudi 21
 stvar sama rešena iz sužnosti trohnobe v častitljivo
 prostost božjih otrok. Vemo namreč, da dosedaj 22
 vsa stvar vzdihuje in stoče kakor na porodu. Pa 23
 ne samo ona, temveč tudi mi, ki imamo prvine
 Duha; tudi mi vzdihujemo sami pri sebi, ko ča-
 kamo posinovljenja božjega in odrešenja svojega
 telesa v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Lukeža 5, 1—11.

Tisti čas, ko so obsule Jezusa mno- 1
 žice, da bi poslušale besedo božjo,
 je on stal ob Genezareškem jezeru.
 In je videl dva čolna stati ob jezeru; ri- 2
 biči pa so bili izstopili in so izpirali mreže.
 Stopil je pa v čoln, ki je bil Simonov, in 3

ga je prosil, naj odrine malo od brega. In
 4 sedé je učil množice iz čolna. Ko je pa
 nehal govoriti, je rekel Simonu: Pelji na
 5 globoko in vrzite svoje mreže na lov! In
 Simon je odgovoril in mu rekel: Učenik,
 vso noč smo delali in nismo nič ujeli; na
 6 tvojo besedo pa bom vrgel mrežo. In ko
 so bili to storili, so zajeli veliko število
 7 rib; njih mreža se je pa trgala. In so na-
 mignili tovarišem, ki so bili v drugem
 čolnu, naj pridejo in jim pomagajo. In so
 prišli in napolnili oba čolna tako, da sta
 8 se skoraj potopila. Simon Peter pa, ko je
 to videl, je padel Jezusu h kolenom, rekoč:
 Gospod, pojdi od mene, ker sem grešen
 9 človek! Groza je namreč obšla njega in
 vse, kateri so bili ž njim, nad vlakom rib,
 10 ki so ga potegnili; ravno tako pa tudi Ja-
 koba in Janeza, Cebedejeva sinova, ki sta
 bila Simonova tovariša. In Jezus je rekel
 Simonu: Ne boj se! Odslej boš ljudi lovil.
 11 In so potegnili čolna h kraju in so popu-
 stili vse ter šli za njim.



Peta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra 3, 8—15.

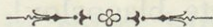
8 **P**redragi, bodite enega duha (*v molitvi*), sočutni,
 9 bratoljubni, milosrčni, krotki, ponižni! Ne

povračujte hudega za hudo, ne kletve za kletev, temveč nasproti blagoslavlajte, ker ste poklicani v to, da podedujete blagoslov! Kdor namreč hoče ljubiti življenje in videti dobre dni, naj zdržuje svoj jezik od hudobije, in njegova usta naj ne govorijo zvijače; naj se ogiblje hudega in naj dela dobro; naj išče miru in naj hodi za njim. Gospodove oči so namreč obrnjene v pravične in njegova ušesa v njih molitve; obličje Gospodovo pa je zoper hudodelnike. In kdo vam bo škodoval, ako ste vneti za dobro? Pa četudi kaj trpite za voljo pravičnosti, blagor vam! Njih strahu se pa ne bojte in se ne dajte motiti! Gospoda Kristusa pa posvečujte v svojih srcih!

Evangelj sv. Matevža 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično vam povem, ako ne bo obilnejša vaša pravičnost, kakor pismarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da se je reklo starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo kriv sodbe. Jaz vam pa povem, da vsak, kdor se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojemu bratu reče raka, bo kriv zbora; kdor pa reče norec, bo kriv peklenškega ognja. Če torej prineseš svoj dar k altarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti ondi svoj dar pred altarjem in pojdi prej spraviti se s

svojim bratom, in potem pridi in daruj svoj dar!



Šesta nedelja po Binkoštih.

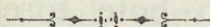
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Rimljanom 6, 3—11.

3 **B**ratje, katerikoli smo krščeni v Kristusu Je-
4 zusu, smo krščeni v njegovo smrt. Po krstu
smo namreč pokopani ž njim v smrt, da, kakor
je Kristus vstal od mrtvih po veličastvu Očetovem,
5 tako tudi mi hodimo v novem življenju. Zakaj
ako smo (*š njim*) vsajeni v podobnost njegove
smrti, bomo tudi (*v podobnost*) njegovega vsta-
6jenja. To vemo, da je bil naš stari človek ž njim
vred križan, da bi se razdejaló telo greha in da
7 bi več ne služili grehu. Kdor je namreč umrl, je
8 opravičen od greha. Ako smo pa umrli s Kristu-
som, verujemo, da bomo tudi živeli s Kristusom
9 vred, ker vemo, da Kristus, ko je vstal od mrtvih,
več ne umrje, smrt več ne bo gospodovala nad
10 njim. Da je namreč umrl grehu, je umrl enkrat;
11 da pa živi, živi Bogu. Tako mislite tudi vi, da ste
namreč umrli grehu, živite pa Bogu v Kristusu
Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Marka 8, 1—9.

1 **I**sti čas, ko je bilo mnogo ljudstva
pri Jezusu in niso imeli ničesar jesti,
je poklical Jezus svoje učence in
2 jim je rekel: Množica se mi smili, ker
glejte, tri dni so že pri meni in nimajo

ničesar jesti; in ako jih izpustim lačne na 3
 njih dom, bodo onemogli na potu; neka-
 teri izmed njih so namreč prišli od daleč.
 Njegovi učenci so mu pa odgovorili: Kako 4
 jih bo kdo mogel tukaj v puščavi nasititi
 s kruhom? In jih je vprašal: Koliko kru- 5
 hov imate? Rekli so: Sedem. In je velel 6
 množici sesti po tleh. In je vzel sedmere
 kruhe in je zahvalil ter razlomil in dal
 svojim učencem, naj pred (*nje*) položijo;
 in so položili pred množico. In so imeli 7
 nekaj ribic; in jih je blagoslovil in ukazal
 pred (*nje*) položiti. In so jedli in so se na- 8
 sitili; in so pobrali kosce, ki so ostali, se-
 dem košaric. Tistih pa, ki so jedli, je 9
 bilo okoli štiri tisoč. In jih je odpustil.



Sedma nedelja po Binkoštih.

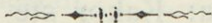
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Rimljanom 6, 19—23.

Bratje, po človeško govorim, zavoljo slabosti 19
 vašega mesa: Kakor ste namreč dali svoje
 ude služiti nečistosti in krivici v hudobijo, tako
 dajte sedaj svoje ude, da služijo pravičnosti v posve-
 čenje! Zakaj ko ste bili sužniki greha, ste bili prosti 20
 pravičnosti. Kakšen sad ste torej imeli takrat v 21
 tem, česar se sedaj sramujete? Konec tega je nam-
 reč smrt. Sedaj pa, ko ste oproščeni greha, pa ste 22
 postali služabniki božji, imate svoj sad v posve-

23 čenje, konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za
 greh je smrt; milost božja pa je večno življenje
 v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Matevža 7, 15—21.

15 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Varujte se lažnivih prerokov,
 16 ki prihajajo k vam v ovčjih obla-
 čilih, znotraj so pa grabljivi volkovi! Po
 njih sadu jih bote spoznali. Se li bere
 17 grozdje s trnja, ali smokve z osata? Tako
 rodi vsako dobro drevo dober sad; malo-
 18 pridno drevo pa rodi malopriden sad. Do-
 bro drevo ne more roditi malopridnega
 sadu, tudi ne malopridno drevo roditi do-
 19 brega sadu. Vsako drevo, ki ne rodi do-
 brega sadu, bo posekano in v ogenj vrženo.
 20 Iz njih sadu jih bote torej spoznali. Ne
 21 vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod,
 pojde v nebeško kraljestvo; temveč, kdor
 stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih,
 tisti pojde v nebeško kraljestvo.



Osma nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Rimljanom 8, 12—17.

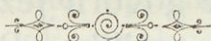
12 **B**ratje, nismo dolžniki mesa, da bi živeli po
 13 mesu. Zakaj, ako bote živeli po mesu, bote
 umrli; ako bote pa dela mesa morili z duhom, bote

živeli. Katerekoli namreč vodi Duh božji, ti so 14
 otroci božji. Saj niste prejeli duha sužnosti zopet 15
 v strah, temveč prejeli ste duha posinovljenih
 otrok, v katerem kličemo: Abba (Oče)! Duh sam 16
 namreč daje pričevanje našemu duhu, da smo
 otroci božji. Ako pa otroci, (*smo*) tudi dediči; 17
 dediči sicer božji, sodediči pa Kristusovi.

Evangelj sv. Lukeža 16, 1—9.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učen- 1
 cem to-le priliko: Bil je neki bogat 2
 človek, ki je imel oskrbnika, in ta
 je bil obdolžen pred njim, kakor da bi bil
 zapravljal njegovo premoženje. In ga je 3
 poklical in mu je rekel: Kaj to slišim o
 tebi? Daj račun o svojem oskrbništvu;
 zakaj odslej ne boš mogel biti več oskrbnik.
 Rekel je pa oskrbnik sam pri sebi: Kaj 4
 bom storil, ko mi moj gospod vzame
 oskrbnišтво? Kopati ne morem, beračiti
 me je sram. Vem, kaj bom storil, da me, 5
 ko bom odstavljen od oskrbnišтва, vzamejo
 v svoje hiše. Tedaj je poklical vse dolžnike 6
 svojega gospoda in je rekel prvemu: Ko-
 liko si dolžen mojemu gospodu? On pa je 7
 rekel: Sto čebrov olja. In mu je rekel:
 Vzemi svoje pismo, usedi se hitro in za-
 piši petdeset! Potem je rekel drugemu: Ti
 pa, koliko si dolžen? On pa je rekel: Sto

mernikov pšenice. In mu reče: Vzemi svoje
 8 pismo in zapiši osemdeset! In Gospod je
 pohvalil krivičnega oskrbnika, da je modro
 ravnal; zakaj otroci tega sveta so modrejši
 9 v svojem rodu, ko otroci luči. In jaz
 vam povem: Delajte si prijateljev s kri-
 vičnim mamonom, da vas, ko obnemorete,
 sprejmejo v večna prebivališča!



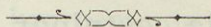
Deveta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 10, 6—13.

6 **B**ratje, nikar ne želimo hudega, kakor so
 7 poželeli judje! Tudi ne bodite malikovalci,
 kakor nekateri izmed njih, kakor je pisano: Ljud-
 8 stvo je sedlo jest in pit in so vstali igrat! Tudi
 ne nečistujmo, kakor so nečistovali nekateri izmed
 njih, in jih je padlo en dan triindvajset tisoč!
 9 Tudi ne izkušajmo Kristusa, kakor so ga izkušali
 10 nekateri izmed njih in so poginili od kač! Tudi
 ne godrnjajte, kakor so nekateri izmed njih go-
 drnjali, in jih je pokončal angelj pokončevalec!
 11 Vse to se jim je pa zgodilo v predpodobo; zapi-
 sano je pa nam v svaritev, ki živimo v poslednjih
 12 časih. Kdor torej meni, da stoji, naj gleda, da ne
 13 pade! Izkušnjava naj nad vas ne pride druga, kakor
 človeška! Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil
 izkušati bolj, ko premorete, temveč bo dal tudi z
 izkušnjava pomoč, da jo morete zmagati.

Evangelj sv. Lukeža 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu in je zagledal mesto, se je razjokal nad njim, rekoč: Da bi bilo spoznalo tudi ti in sicer ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Sedaj pa je skrito pred tvojimi očmi. Prišli bodo namreč dnevi nad te, in tvoji sovražniki te bodo obdali z nasipom in te bodo oblegli in stiskali od vseh strani; in bodo v tla poteptali tebe in tvoje otroke v tebi in ne bodo pustili v tebi kamena na kamenu zato, ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja. In ko je stopil v tempelj, je začel izganjati tiste, ki so v njem prodajali in kupovali; in jim je rekel: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste naredili iz nje jamo razbojnikov. In je učil vsak dan v templju.



Deseta nedelja po Binkoštih.

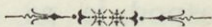
Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 12, 2—11.

Bratje, ko ste bili neverniki, veste, da ste hodili k mutastim malikom, kakor so vas vodili. Zato vam naznanjam, da nihče, ki govori v Duhu božjem, ne kolne Jezusa; in nihče ne more reči: Gospod Jezus, drugače kakor v Svetem Duhu. Darovi so mnogoteri, Duh je pa eden; in službe so mnogotere, Gospod je pa eden; in dela so

6 mnogotera, Bog je pa eden, ki dela vse v vseh.
 7 Vsakemu pa je dano razodetje Duha v prid. Enemu
 8 je po Duhu dana beseda modrosti, drugemu pa
 9 beseda učenosti po istem Duhu, drugemu vera v
 10 istem Duhu, drugemu dar ozdravljanja v istem
 11 Duhu, drugemu čudodelnost, drugemu prerokovan-
 je, drugemu razločevanje duhov, drugemu raz-
 novrstni jeziki, drugemu razlaganje govorov. Vse
 to pa dela eden in isti Duh, ki deli vsakemu, kakor
 hoče.

Evangelj sv. Lukeža 18, 9—14.

9  isti čas je povedal Jezus nekaterim,
 ki so zaupali sami v sebe, da so
 pravični, in so zaničevali druge, to
 10 -le priliko: Dva človeka sta šla v tempelj
 11 molit, eden farizej, drugi pa cestninar. Farizej
 je stal in je molil sam pri sebi to:
 Bog, zahvalim te, da nisem kakor drugi
 ljudje, razbojniki, krivičniki, prešestniki,
 12 ali tudi kakor ta cestninar. Postim se dvakrat
 v tednu; dajem desetino od vsega,
 13 kar imam. Cestninar pa je stal od daleč
 in še oči ni hotel vzdigniti proti nebu,
 temveč je trkal na svoje prsi, rekoč:
 14 Bog, bodi milostljiv meni grešniku! Povem
 vam, ta je šel opravičen na svoj dom, oni
 pa ne; ker vsak, ki se povišuje, bo ponižan,
 kdor se pa ponižuje, bo povišan.



Enajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 15, 1—10.

Bratje, spominjam vas evangelja, ki sem vam 1
ga oznanjeval, katerega ste tudi sprejeli, v 2
katerem ste tudi stanovitni, v katerem bote tudi 2
vzveličani, ako se ga držite tako, kakor sem 3
oznanjeval, če niste zastonj sprejeli vere. Sporočil 3
sem vam namreč posebno, kar sem tudi prejel, 4
da je Kristus umrl za naše grehe, kakor je pisano; 4
in da je bil pokopan in da je tretji dan vstal, 5
kakor je pisano; in da se je prikazal Kefu in po 5
tem enajsterim; potem se je prikazal več ko pet- 6
sto bratom vsem naenkrat, izmed katerih je še 7
sedaj mnogo živih, drugi pa so zaspali. Potem se 7
je prikazal Jakobu, potem vsem apostolom. Po- 8
slednjič za vsemi pa se je prikazal tudi meni, 8
kakor negodniku. Zakaj jaz sem najmanjši izmed 9
apostolov in nisem vreden, da se imenujem apo- 10
stol, ker sem preganjal Cerkev božjo. Po milosti 10
božji pa sem to, kar sem, in njegova milost v 10
meni ni bila prazna.

Evangelj sv. Marka 7, 31—37.

Tisti čas je šel Jezus iz krajev Tira 31
in je prišel skozi Sidon h galilej-
skemu morju, sredi krajev Dese-
teromestja. In mu pripeljejo gluhega in 32
mutastega in ga prosijo, da naj položi roko
nanj. In ga je vzel izmed množice na stran 33
in je vtaknil svoje prste v njegova ušesa,

ter je pljunil in se dotaknil njegovega je-
 34 zika, in je pogledal v nebo in vzdihnil in
 35 mu rekel: Efeta, to je, odpri se! In kar
 odprla so se mu ušesa, in razvezala se je
 vez njegovega jezika, in je prav govoril.
 36 In jim je zapovedal, naj nikomur ne pra-
 vijo. Pa čimbolj jim je prepovedoval, tem-
 37 bolj so oznanjevali in se tembolj čudili,
 rekoč: Vse je prav storil; gluhim je dal
 slišati in mutastim govoriti.

— — — — —

Dvanajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla

Korinčanom 3, 4—9.

4 **B**ratje, takšno zaupanje imamo po Kristusu v
 5 Boga, ne kakor bi bili zmožni po sebi kaj
 misliti, kakor iz sebe, temveč naša zmožnost je
 6 iz Boga, ki nas je storil tudi pripravne služabnike
 nove zaveze, ne po črki, temveč po duhu; črka
 7 namreč mori, duh pa oživlja. Ako je torej služba
 smrti, vdolbena s črkami v kamenje, bila v časti,
 tako da Izraelovi otroci niso mogli pogledati v
 Mozesov obraz zavoljo svetlobe njegovega obličja,
 8 katera mine, kako ne bo mnogo bolj v časti
 9 služba duha! Zakaj ako je služba pogubljenja v
 časti, je služba pravice mnogo bolj v časti.

Evangelj sv. Lukeža 10, 23—37.

23 **I**sti čas je rekel Jezus svojim učen-
 24 cem: Blažene oči, ki vidijo, kar vi
 vidite! Povem vam namreč, da je

mnogo prerokov in kraljev hotelo videti,
kar vi vidite, pa niso videli; in slišati, kar
vi slišite, pa niso slišali. In glej, neki uče- 25
nik postave je vstal in ga je izkušal in
rekel: Učenik, kaj naj storim, da dosežem
večno življenje? On mu je pa rekel: Kaj 26
je pisano v postavi? Kako bereš? Oni je 27
odgovoril in rekel: Ljubi Gospoda, svojega
Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje
duše in iz vseh svojih moči in iz vse svoje
misli; in svojega bližnjega kakor samega
sebe. In mu je rekel: Prav si odgovoril; 28
stori to in boš živel!

Oni pa je hotel opravičiti sam sebe in je 29
rekel Jezusu: Kdo pa je moj bližnji? Jezus 30
pa je odgovoril in rekel: Neki človek je šel
od Jeruzalema v Jeriho in je padel med raz-
bojnike, ki so ga tudi opleni in mu zadali
ran, ter so šli in ga pustili na pol mrtvega. 31
Primerilo se je pa, da je šel neki duhovnik
po tistem potu; in ga je videl in je šel mimo. 32
Ravno tako je tudi levit, ko je prišel blizu ti-
stega kraja in ga je videl, šel mimo. Neki po- 33
poten Samarijan pa je prišel do njega in
ko ga je videl, se mu je v srce smilil. In 34
je pristopil in mu obvezal rane ter je vlil
vanje olja in vina in ga je posadil na svoje
živinče ter ga peljal v gostilnico in poskr-

35 bel zanj. In drugi dan je vzel dva denarja
in ju je dal gostilničarju in je rekel: Skrbi
zanj! In kolikor boš več izdal, ti bom po-
36 vrnil nazaj gredé. Kateri teh treh se ti zdi,
da je bil bližnji tistemu, ki je padel med
37 razbojnike? Oni pa je rekel: Tisti, ki mu
je izkazal usmiljenje. In Jezus mu reče:
Pojdi in stori tudi ti tako!



Trinajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Galačanom 3, 16—22.

16 **B**ratje, Abrahamu in njegovemu zarodu so bile
dane obljube. Ne pravi: in zarodom, kakor
o mnogih, marveč kakor o enem: in tvojemu
17 zarodu, ki je Kristus. To pa rečem: Od Boga po-
trjena zaveza ni ovržena po postavi, katera je bila
dana štiristo in trideset let pozneje, da bi postala
18 neveljavna. Ako je namreč dediščina iz postave,
tedaj ni iz obljube. Abrahamu pa jo je podaril
19 Bog po obljubi. Čemu je torej postava? Zavaljo
prestopkov je postavljena, dokler ne pride zarod,
kateremu je bil (*Bog*) dal obljubo, ki je bila po
20 angeljih izročena sredniku. Srednik pa ni le enega,
21 Bog pa je eden. Je li torej postava zoper božje
obljube? Nikakor ne! Ko bi bila namreč dana po-
stava, ki bi mogla oživljati, bi bila res pravičnost
22 iz postave. Toda pismo je vse zaklenilo pod greh,
da bi bila obljuba dana vernikom iz vere Jezusa
Kristusa.

Evangelj sv. Lukeža 17, 11—19.

Eisti čas, ko je šel Jezus v Jeruzalem, 11
je hodil po sredi Samarije in Gali- 12
leje. In ko je šel v neko vas, mu 12
je prišlo naproti deset gobavih mož, ki so 13
stali od daleč in so povzdignili glas, rekoč: 13
Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih je 14
zagledal, je rekel: Pojdite in pokažite se 14
duhovnikom! In prigodilo se je, ko so šli, 15
so bili očiščeni. Eden izmed njih pa, ko je 15
videl, da je očiščen, se je vrnil in je z 16
močnim glasom častil Boga; in je padel 16
na obraz pred njegove noge in ga je za- 17
hvalil. In ta je bil Samarijan. Jezus pa je 17
odgovoril in rekel: Ali ni bilo deset oči- 18
ščenih? Kje pa je onih devet? Nobeden se 18
ni našel, da bi se bil vrnil in dal Bogu čast, 19
kakor ta tujec. In mu je rekel: Vstani in 19
pojdi, ker tvoja vera ti je pomagala!



Štirinajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Galačanom 5, 16—24.

Bratje, hodite v duhu in ne bote stregli željam 16
mesa! Meso namreč želi proti duhu, 17
duh pa proti mesu; ta dva si namreč nasprotu- 17
jeta med seboj, da ne delate, kar hočete. Ako 18
se date voditi duhu, niste pod postavo. Dela mesa 19

so pa očitna in ta so: prešuštvovanje, nečistost,
 20 nesramnost, razuzdanost, malikovanje, vražarstvo,
 sovraštva, prepiri, zavisti, zdražbe, boji, svaje, raz-
 21 prtja, nevoščljivosti, umori, pijanstva, pojedine
 in kar je temu enakega. O takih delih vam napo-
 vem, kar sem vam napovedal, da tisti, ki delajo
 22 take reči, ne bodo dosegli božjega kraljestva. Sad
 duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost,
 23 prijaznost, dobrotljivost, prizanesljivost, krotkost,
 zvestoba, zmernost, zdržnost, čistost. Zoper take
 24 ni postava. Kateri so pa Kristusovi, so svoje meso
 križali z grehi in željami vred.

Evangelj sv. Matevža 6, 24—33.

24  isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Nihče ne more služiti dvema
 gospodoma; ali bo namreč enega
 sovražil in drugega ljubil, ali se bo enega
 držal in drugega zaničeval. Ne morete slu-
 25 žiti Bogu in mamonu. Zato vam povem,
 ne skrbite za svoje življenje, kaj bote jedli,
 tudi ne za svoje telo, kaj bote oblačili.
 Ali ni življenje več ko jed, in telo več ko
 26 oblačilo? Poglejte ptice pod nebom, da ne
 sejejo in ne žanjejo in ne spravljajo v žit-
 nice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste
 27 vi veliko več ko one? Kdo izmed vas
 pa more s svojo skrbjo pridejati le en
 28 komolec k svoji postavi? In za obleko kaj
 skrbite? Poglejte lilije na polju, kako ra-

stejo! Ne delajo in ne predejo; povem vam 29
 pa, da še Salomon v vsej svoji časti ni
 bil tako oblečen, kakor ena izmed njih.
 Če pa travo na polju, ki danes stoji in se 30
 jutri vrže v peč, Bog tako oblači, koliko
 bolj vas, maloverni? Nikar torej ne skrbite, 31
 rekoč: Kaj bomo jedli, ali kaj bomo pili,
 ali s čim se bomo oblačili? Vsega tega 32
 namreč iščejo neverniki. Saj ve vaš Oče
 nebeški, da vsega tega potrebujete. Išcite 33
 torej najprej božjega kraljestva in njegove
 pravice, in vse to se vam bo navrglo!

Petnajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Galačanom 5, 25—26 in 6, 1—10.

Bratje, ako v duhu živimo, tudi v duhu ho- 25
 dimo! Ne bodimo željni prazne časti, ne 26
 dražimo drug drugega, ne zavidajmo drug drugemu!
 Bratje, ako se kdo prenagli, da greši, takega vi, 1
 ki ste duhovni, podučite v duhu krotkosti; in glej
 sam nase, da ne boš tudi izkušan! Drug drugega 2
 breme nosite in tako bote izpolnili Kristusovo
 postavo. Ako namreč kdo meni, da je kaj, ko 3
 ni nič, slepi sam sebe. Vsakdo pa naj presoja 4
 svoje delo; in tako bo imel čast sam v sebi in
 ne v drugem. Vsak bo namreč nosil svoje breme. 5
 Tisti pa, ki je podučevan v besedi, naj deli vse 6
 dobro tistemu, ki ga podučuje. Nikar se ne motite, 7
 Bog se ne da zasmehovati! Kar namreč človek 8

seje, to bo tudi žel. Kdor torej seje v mesu, bo
 tudi od mesa žel pogubljenje; kdor pa seje v duhu,
 9 bo od duha žel večno življenje. Delajmo pa dobro
 in se ne utrudimo; ker ob svojem času bomo želi,
 10 ako se ne utrudimo. Dokler imamo torej čas, de-
 lajmo dobro vsem, zlasti domačim po veri!

Evangelj sv. Lukeža 7, 11—16.

11 **T**isti čas je šel Jezus v mesto, ki se
 imenuje Najm; in ž njim so šli nje-
 12 govi učenci in velika množica. Ko
 se je pa približal mestnim vratom, glej, so
 nesli mrliča, edinega sina njegove matere,
 in ta je bila vdova; in ž njo je bilo mnogo
 13 ljudi iz mesta. In ko jo je Gospod zagledal,
 se mu je v srce usmilila in ji je rekel: Ne
 14 jokaj! In je pristopil in se dotaknil nosil,
 (tisti pa, ki so nosili, so obstali), in je rekel:
 15 Mladenič, rečem ti, vstani! In mrlič je sedel
 in začel govoriti. In ga je dal njegovi ma-
 16 teri. Vse pa je strah obšel in so hvalili
 Boga, rekoč: Velik prerok je vstal med
 nami, in Bog je obiskal svoje ljudstvo.

Šestnajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Efežanom 3, 13—21.

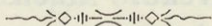
13 **B**ratje, prosim vas, da ne obnemagate v
 mojih bridkostih za vas, kar je vaša čast!
 14 Zavoljo tega uklanjam svoja kolena pred Očetom

našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je Oče vsega, 15
kar je v nebesih in na zemlji, da vam dá po bo- 16
gastvu svoje časti močno utrditi se po njegovem
Duhu v notranjem človeku, da prebiva Kristus po 17
veri v vaših srcih, da morete, v ljubezni ukore-
ninjeni in utrjeni, umeti z vsemi svetimi, kakšna 18
je širokost in dolgost, visočina in globočina; tudi
spoznati ljubezen Kristusovo, ki presega um, da 19
ste napolnjeni z vso polnostjo božjo. Njemu pa, 20
ki premore storiti vse obilneje, kakor prosimo
ali umejemo, po moči, katera deluje v nas, njemu 21
bodi slava v Cerkvi in v Kristusu Jezusu v vse
rodove na vekov veke! Amen.

Evangelj sv. Lukeža 14, 1—11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v hišo nekega 1
višjega farizejev v soboto kruh jest, 2
so ga oni opazovali. In glej, vode- 3
ničen človek je bil pred njim. In Jezus je
izpregovoril in dejal učenikom postave in
farizejem, rekoč: Ali se sme ozdravljati v
soboto? Oni pa so molčali. On ga je pa 4
prijel, ozdravil in odpustil. In jim je od- 5
govoril in rekel: Komu izmed vas bo padel
osel ali vol v kapnico, in ga ne bo izvlekel
precej sobotni dan? In mu niso mogli na 6
to odgovoriti. Povedal je pa tudi povab- 7
ljenim priliko, ker je videl, kako si izbirajo
prve sedeže, in jim je rekel: Kadar si po- 8
vabljen na ženitnino, ne sedaj na prvo

mesto; da, ko bi bil morebiti častitljivši
 9 ko ti, od njega povabljen, ne pride tisti, ki
 je povabil tebe in njega in ti ne reče: Ugeni
 se temu; in se takrat ne začneš s sramoto
 10 presedati na zadnje mesto. Temveč, kadar
 si povabljen, pojdi in sedi na zadnje mesto,
 da ti poreče, ko pride tisti, ki te je po-
 vabil: Prijatelj, pomakni se više! Takrat ti
 bo čast vpričo tistih, ki so s teboj vred
 11 pri mizi. Zakaj vsak, ki se povišuje, bo
 ponižan; in kdor se ponižuje, bo povišan.



Sedemnajsta nedelja po Binkoštih.

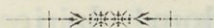
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Efežanom 4, 1—6.

1 **B**ratje, prosim vas jaz jetnik v Gospodu, da
 živite spodobno poklicu, h kateremu ste
 2 poklicani, z vso ponižnostjo in krotkostjo, s po-
 trpežljivostjo, prenašajoč drug drugega v ljubezni,
 3 skrbni, da ohranite edinost duha v zvezi miru! Eno
 4 telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje
 5 svojega poklica. En Gospod, ena vera, en krst,
 6 en Bog in Oče vseh, ki je črez vse in po vsem
 in v nas vseh, ki je hvaljen na vekov veke! Amen.

Evangelj sv. Matevža 22, 34—46.

34 **T**isti čas so pristopili k Jezusu farizeji,
 35 in eden izmed njih, učenik postave,
 36 ga je vprašal, izkušaje ga: Učenik,
 37 katera je velika zapoved v postavi? Jezus

mu je rekel: Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vse svoje misli! Ta je največja in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe! V teh dveh zapovedih je obsežena vsa postava in preroki. Ko so bili pa farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal, rekoč: Kaj se vam zdi o Kristusu, čigav Sin je? Rečejo mu: Davidov. Reče jim: Kako ga pa imenuje David v duhu Gospoda, rekoč: „Gospod je rekel mojemu Gospodu: Sedi na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog“? Ako ga torej David imenuje Gospoda, kako je njegov Sin? In nihče mu ni mogel odgovoriti besede; tudi se ga od tistega dne nihče ni predrznil še kaj vprašati.



Osemnajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla

Korinčanom 1, 4—8.

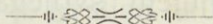
Bratje, zahvaljujem svojega Boga vedno za vas zavoljo milosti božje, ki vam je dana v Kristusu Jezusu; po njem ste namreč obogateli v vsem, v vsej besedi in v vsem znanju, kakor je bilo pričevanje Kristusovo potrjeno med vami tako, da ne pogrešate nobenega daru, ko čakate raz-

¹ Ps. 109, 1.

8 odetja našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki vas bo
tudi potrjeval do konca, da bote brez greha na
dan prihoda našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelj sv. Matevža 9, 1—8.

1 **T**isti čas je stopil Jezus v čolnič in
2 se je prepeljal ter je prišel v svoje
3 mesto. In glej, prinesli so mu mrtvo-
4 udnega, ležečega na postelji. In ko je Jezus
5 videl njih vero, je rekel mrtvoudnemu: Za-
6 upaj, sin, odpuščeni so ti tvoji grehi! In
7 glej, nekateri izmed pismarjev so rekli sami
8 pri sebi: Ta preklinja Boga! In ko je Jezus videl
njih misli, je rekel: Zakaj mislite hudo v
svojih srcih? Kaj je lažje reči: Odpuščeni
so ti tvoji grehi, ali reči: Vstani in hodi?
Da pa veste, da ima Sin človekov oblast,
na zemlji odpuščati grehe, reče tedaj mrtvo-
udnemu: Vstani, vzemi svojo posteljo in
pojdi na svoj dom! In je vstal in šel na
svoj dom. Množice pa, ko so to videle, so
strmele in častile Boga, ki je dal tako
oblast ljudem.



Devetnajsta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Efežanom 4, 23—28.

23 **B**ratje, obnovite se v duhu svojega uma in
24 oblecite novega človeka, ki je ustvarjen po

Bogu v pravičnosti in svetosti resnice. Zato opustite laž, govorite resnico vsakdo s svojim bližnjim, ker smo udje med seboj. Jezite se, pa ne grešite; solnce naj ne zajde nad vašo jezo! Ne dajajte prostora hudiču! Kdor je kradel, naj ne krade več, temveč naj rajši pridno dela s svojimi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj podeliti potrebnemu.

Evangelj sv. Matevža 22, 1—14.

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnikom in farizejem v prilikah, rekoč: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je napravil ženitnino svojemu sinu. In je poslal svoje hlapce poklicat povabljene na ženitnino; pa niso hoteli priti. Zopet je poslal drugih hlapcev, rekoč: Povejte povabljenim: Glejte, svojo gostijo sem pripravil, moji junci in pitana žival je zaklana in vse je pripravljeno; pridite na ženitnino! Oni pa niso marali in so šli, ta na svojo pristavo, drugi pa po svoji kupčiji. Drugi pa so zgrabili njegove hlapce in so jih zasramovali in umorili. Ko je kraļj to slišal, se je razsrdil; in je poslal svoje čete in je pokončal tiste ubijalce in požgal njih mesto. Nato reče svojim hlapcem: Ženitnina je sicer pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na razpotja in katerekoli najdete, jih pokličite

10 na ženitnino! In njegovi hlapci so šli na
 ceste in so jih nabrali, kolikor so jih našli,
 hudobne in dobre, in ženitnina je bila na-
 11 polnjena z gosti. Prišel je pa kralj pogledat
 goste in je videl tam človeka, ki ni bil
 12 svatovsko oblečen. In reče mu: Prijatelj,
 kako si prišel sem, ker nimaš svatovskega
 13 oblačila? On je pa umolknil. Tedaj je kralj
 rekel služabnikom: Zvežite mu roke in noge,
 in vrzite ga v zunanjo temo; ondi bo jok
 14 in škripanje z zobmi! Mnogo namreč jih
 je poklicanih, malo pa izvoljenih.



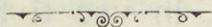
Dvajseta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Efežanom 5, 15—21.

15 **B**ratje, glejte, kako bi varno hodili, ne kakor
 16 nespametni, marveč kakor pametni; odkup-
 17 lajte čas, ker dnevi so hudi. Ne bodite torej ne-
 18 umni, temveč umejte, kaj je volja božja! In nikar
 se ne upijajte z vinom, v čemer je nečistost;
 temveč bodite napolnjeni s Svetim Duhom in go-
 19 vorite med seboj v psalmih in hvalnih in duhovnih
 pesmih, ter pojte in prepevajte Gospodu v svojih
 20 srcih in dajajte vedno hvalo za vse Bogu in Očetu
 21 v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa! Bodite
 drug drugemu podložni v strahu Kristusovem!

Evangelj sv. Janeza 4, 46—53.

Tisti čas je bil neki kraljévi (*uradnik*), 46
 čigar sin je bil bolan v Kafar- 47
 naumu. Ko je ta slišal, da je Jezus 48
 prišel iz Judeje v Galilejo, je šel k njemu 49
 in ga je prosil, naj pride doli in ozdravi 50
 njegovega sina; začel je namreč umirati. 51
 Jezus mu je torej rekel: Ako ne vidite zna- 52
 menj in čudežev, ne verujete. Kraljévi 53
 (*uradnik*) mu reče: Gospod, pojdi doli, pre-
 den moj sin umrje! Jezus mu reče: Pojdi,
 tvoj sin živi! Mož je veroval besedi, ki mu
 jo je govoril Jezus, in je šel. Pa že na potu
 tja doli so mu hlapci prišli naproti in so
 naznanili, rekoč, da njegov sin živi. Tedaj
 jih je vprašal po uri, ob kateri mu je od-
 leglo. In so mu rekli: Včeraj ob sedmi uri
 ga je pustila mrzlica. Oče je torej spoznal,
 da je bilo tisto uro, ko mu je Jezus rekel:
 Tvoj sin živi; in je veroval on in vsa nje-
 gova hiša.



Enindvajseta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Efežanom 6, 10—17.

Bratje, okrepite se v Gospodu in v mogočnosti 10
 njegove moči! Oblecite božje orožje, da pre- 11
 morete stati zoper zalezovanje hudičevo; ker se 12

nam ni vojskovati zoper meso in kri, marveč zoper poglavarstva in oblasti, zoper svetovne vladarje teh tmin, zoper duhovne zlobe v podnebjju. Zavoljo tega primite za orožje božje, da se morete ustavljati ob hudem dnevu in popolni stati v vseh rečeh! Stojte torej opasani okoli svojih ledij z resnico in oblečeni z oklepom pravice, in obuti na nogah za oznanjevanje evangelja miru; pred vsem pa poprimite ščit vere, s katerim morete ugasiti vse ognjene strele hudobnega duha; in vzemite čelado vzveličanja in meč duha, kar je božja beseda!

Evangelj sv. Matevža 18, 23—35.

23 **T**isti čas je povedal Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je hotel delati račun s svojimi hlapci. Ko je pa začel računati, so mu pripeljali enega, ki mu je bil dolžen deset tisoč talentov. Ker pa ni imel s čim plačati, je ukazal njegov gospod prodati njega in njegovo ženo in njegove otroke in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je padel na kolena in ga je prosil, rekoč: Potrpi z menoj, in vse ti bom povrnil! In gospod se je usmilil tistega hlapca in ga je izpustil in mu dolg odpustil. Izpred njega gredé pa je tisti hlapec našel enega svojih sohlapecev, ki mu je bil dolžen sto denarjev, in ga je zgrabil in davil, rekoč: Plačaj, kar si dolžen! Tedaj je njegov sohlavec padel

predenj in ga je prosil, rekoč: Potrpi z me-
 noj, in vse ti bom povrnil! Oni pa ni hotel, 30
 temveč je šel in ga vrgel v ječo, dokler ne
 bo plačal dolga. Ko so pa videli njegovi 31
 sohlapci, kar se je godilo, so bili zelo ža-
 lostni in so šli ter povedali svojemu go-
 spodu vse, kar se je bilo zgodilo. Nato ga 32
 pokliče njegov gospod in mu reče: Hudobni
 hlapec, ves dolg sem ti odpustil, ker si me
 prosil; ali nisi bil torej tudi ti dolžen usmi- 33
 liti se svojega sohlapca, kakor sem se tudi
 jaz usmilil tebe? In njegov gospod se je 34
 razsrdil in ga je izročil trinogom, dokler ne
 poplača vsega dolga. Tako bo tudi moj ne- 35
 beški Oče vam storil, ako ne odpustite
 vsakateri svojemu bratu iz svojih src.

—❖—❖—❖—

Dvaindvajseta nedelja po Binkoštih.

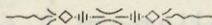
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Filipljanom 1, 6—11.

Bratje, zaupam v Gospoda Jezusa, da on, ki 6
 je začel v vas dobro delo, ga bo tudi dovršil
 do dne Kristusa Jezusa, kakor se mi zdi prav, mi- 7
 sliti to za vas vse, zato ker vas imam v srcu vse,
 ki ste deležni mojega veselja tudi v mojem železju
 in v zagovarjanju in potrjevanju evangelja. Bog mi 8
 je namreč priča, kako hrepenim po vas vseh v
 srcu Jezusa Kristusa. In zato prosim, da bi vaša 9
 ljubezen bolj in bolj rastla v znanju in vsej razum-

10 nosti, da presojate, kaj je bolje, da ste čisti in brez
11 spotike za dan Kristusov, napolnjeni s sadom pravičnosti po Jezusu Kristusu v slavo in hvalo božjo.

Evangelj sv. Matevža 22, 15—21.

15 **T**isti čas so šli farizeji in so se posve-
tovali, da bi Jezusa ujeli v besedi.
16 In pošljejo do njega svojih učencev
s Herodijani vred, rekoč: Učenik, vemo, da
si resničen in učiš pot božjo po resnici, in
ti ni mar za nikogar, ker se ne oziraš na
17 osebo ljudi. Povej nam torej, kaj se ti zdi,
18 ali se sme davek dajati cesarju ali ne? Jezus
pa je spoznal njih hudobo in je rekel: Kaj
19 me izkušate, hinavci? Pokažite mi davčni
20 denar! Oni so mu pa podali denar. In Jezus
jim reče: Čigava je ta podoba in napis?
21 Rečejo mu: Cesarjeva. Tedaj jim reče:
Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in
Bogu, kar je božjega!



Triindvajseta nedelja po Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Filipljanom 3, 17—21 in 4, 1—4.

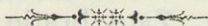
17 **B**ratje, posnemajte mene in glejte na tiste, ki
živijo tako, kakor imate vzgled nad nami.
18 Mnogo jih namreč živi, o katerih sem vam že
večkrat pravil — sedaj pa tudi jokaje rečem — da
19 so sovražniki križa Kristusovega; katerih konec je
poguba, katerih Bog je trebuh in hvala v njih sra-

moti, ki jim je pozemeljsko v mislih. Naše živ- 20
ljenje pa je v nebesih, odkoder tudi Vzveličarja
 pričakujemo našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki 21
 bo izpremenil telo naše ponižnosti, da bo podobno
 telesu njegovega veličastva po moči, s katero si
 more podvreči vse. Zato bratje moji, predragi in 1
 presrčni, moje veselje in moj venec, tako stojte
 v Gospodu, preljubi! Prosim Evodijo in prosim 2
 Sintiho, naj bota ene misli v Gospodu! Prosim tudi 3
 tebe, zvesti tovariš, pomagaj njima, ki sta se z menoj
 trudili v evangelju s Klementom in drugimi mojimi
 pomagalci, katerih imena so v knjigi življenja!

Evangelj sv. Matevža 9, 18—26.

Tisti čas, ko je govoril Jezus množici 18
 cam, glej, je prišel eden višjih in ga
 je molil, rekoč: Gospod, moja hči je
 ravno umrla; toda pridi in položi na njo svojo
 roko in bo oživela! In Jezus je vstal in je šel 19
 ž njim in njegovi učenci. In glej, žena, ki 20
 je trpela dvanajst let na krvotoku, je pri-
 stopila odzadaj, in se je dotaknila roba nje-
 govega oblačila. Rekla je namreč sama 21
 pri sebi: Ako se dotaknem le njegovega
 oblačila, bom ozdravela. Jezus pa se je 22
 obrnil in ko jo je videl, je rekel: Zaupaj,
 hči, tvoja vera te je ozdravila! In žena je
 bila zdrava od tiste ure. In ko je prišel 23
 Jezus v hišo višjega in je videl piskače in
 šumečo množico, je rekel: Odstopite, zakaj 24

deklica ni mrtva, temveč spi! In so se mu
 25 posmehovali. Ko je bila pa množica izgnana,
 je šel noter in jo je prijel za roko, in deklica
 26 je vstala. In ta glas je šel po vsej tisti deželi.



Štiriindvajseta in poslednja nedelja po
 Binkoštih.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Kološanom 1, 9—14.

9 **B**ratje, ne nehamo moliti in prositi za vas, da
 bi bili napolnjeni s spoznanjem božje volje,
 10 v vsej modrosti in duhovni razumnosti; da bi spo-
 dobno živeli, Bogu v vsem prijetni, rodovitni v
 vsakem dobrem delu in rastoči v znanju božjem,
 11 utrjeni v vsej moči po mogočnosti njegove slave,
 12 v vsem potrpljenju in prizanašanju z veseljem, za-
 hvaljujoč Boga Očeta, ki nas je storil vredne, ude-
 13 ležiti se dediščine svetih v svetlobi, ki nas je rešil
 oblasti teme in prestavil v kraljestvo svojega pre-
 14 ljubega Sina, v katerem imamo odrešenje po nje-
 govi krvi, odpuščenje grehov.

Evangelj sv. Matevža 24, 15—35.

15 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Kadar bote videli gnusobo raz-
 dejanja, prerokovano po Danielu pre-
 roku, stati na svetem mestu: kdor bere,
 16 naj razume; tedaj naj tisti, ki so v Judeji,
 17 bežijo na gore; in kdor je na strehi, ne
 18 hodi ž nje, jemat česa iz svoje hiše; in

kdor je na polju, se ne vračaj, jemati svoje
 suknje. Gorje pa nosečim in doječim tiste 19
 dni! Molite pa, da se vaš beg ne zgodi po 20
 zimi ali v soboto. Zakaj takrat bo velika 21
 stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta
 dosedaj in je ne bo. In ko bi ne bili pri- 22
 krajšani ti dnevi, bi ne bil otet noben člo-
 vek; toda zavoljo izvoljenih bodo prikraj-
 šani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo po- 23
 reče: Glejte, tukaj je Kristus ali tam, ne
 verjemite! Zakaj vstali bodo krivi Kristusi 24
 in krivi preroki in bodo delali velika zna-
 menja in čudeže, tako da bi bili zapeljani
 tudi izvoljeni, (ko bi bilo mogoče). Glejte, 25
 naprej sem vam povedal. Ako vam torej po- 26
 rečejo: Glejte, v puščavi je, ne hodite vun!
 Glejte, v hramu je, ne verjemite! Kakor 27
 namreč izide blisk od solnčnega vzhoda in
 se posveti do zahoda, enako bo tudi pri-
 hod Sina človekovega. Kjerkoli je namreč 28
 mrtvo truplo, ondi se zbirajo tudi orli.

Takoj po stiski tistih dni pa bo otemnelo 29
 solnce, in luna ne bo dala svoje svetlobe,
 in zvezde bodo padale z neba, in moči ne-
 beške se bodo majale. In takrat se bo pri- 30
 kazalo znamenje Sina človekovega na nebu;
 in tedaj bodo jokali vsi rodovi na zemlji
 in bodo videli Sina človekovega priti v

oblakih neba z veliko močjo in veličastvom.

31 In bo poslal svoje angelje s trobento in z
močnim glasom, in bodo zbrali njegove iz-
voljence od četverih vetrov, od konca do
konca neba.

32 Od figovega drevesa pa se učite pri-
like: Kadar je njegova veja že muževna
in poganja listje, veste, da je blizu poletje.
33 Tako tudi vi, ko bote videli vse to, vedite,
34 da je blizu pred durmi. Resnično, povem
vam, da ne bo prešel ta rod, dokler se
35 vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bota
prešla; moje besede pa ne bodo prešle.





Drugi del.

Listi in evangelijski za praznike in godove svetnikov.

A. Splošni oddelek.

(Commune Sanctorum).

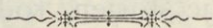
Za mučenika škofa.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba
1, 12—18.

Predragi, srečen človek, ki pretrpi izkušnjo; 12
ker izkušen bo prejel krono življenja, ki jo 13
je Bog obljubil tistim, ki ga ljubijo. Nihče, ko je 13
izkušan, ne reci, da je izkušan od Boga; zakaj 14
Bog se ne da izkušati v hudo in tudi nikogar ne 14
izkuša. Vsak pa je izkušan, kadar ga vleče in vabi 14
njegovo poželenje. Ko pa poželenje spočne, rodi 15
greh; greh pa, ko je storjen, rodi smrt. Ne motite 16
se torej, preljubi moji bratje! Vsak dober dar in 17
vsako popolno darilo je od zgoraj in pride od 17
Očeta svetlobe, pri katerem ni izpremembe, tudi 18
ne sence kake premenjave. Radovoljno nas je 18
namreč rodil z besedo resnice, da smo nekakšne
prvine njegovih stvari.

Evangelj sv. Lukeža 14, 26—33.

26 **I**sti čas je rekel Jezus množicam:
 Ako pride kdo k meni in ne sovraži
 svojega očeta in svoje matere in žene in
 27 svojih otrok in bratov in sester, pa še tudi
 svoje duše, ne more biti moj učenec. In kdor
 ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj,
 28 ne more biti moj učenec. Kdo namreč iz-
 med vas, ko hoče zidati stolp, ne sede prej
 in ne preračuni potrebnih izdatkov, ali ima
 29 dovolj, da ga dodela; da se mu, kadar po-
 loži temelj in ne more dovršiti, ne za-
 30 čnejo posmehovati vsi, kateri vidijo, rekoč:
 Ta človek je začel zidati, pa ni mogel do-
 31 vršiti? Ali kateri kralj, ki gre na vojsko
 zoper drugega kralja, ne sede prej in ne
 premisli, ali more z desetimi tisoči iti zo-
 per njega, ki gre nadenj z dvajsetimi ti-
 32 soči? Sicer pošlje, dokler je še daleč, po-
 33 slanstvo do njega in prosi miru. Tako torej
 nihče izmed vas, ki se ne odpove vsemu,
 kar ima, ne more biti moj učenec.



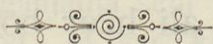
Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 1, 3—7.

3 **B**ratje, blagoslovljen bodi Bog in Oče našega Go-
 spoda Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog
 vse tolažbe, ki nas tolaži v vsaki naši bridkosti,

da moremo tudi mi tolažiti tiste, ki so v vsako- 4
 vrstni stiski, s tolažbo, s katero tolaži Bog tudi 5
 nas. Kakor je namreč obilno trpljenje Kristusovo 6
 v nas, tako je tudi po Kristusu obilna naša to-
 lažba. Pa bodisi, da smo stiskani, je to vam v 7
 opomin in vzveličanje; bodisi, da smo potolaženi,
 je to v vašo tolažbo; bodisi, da smo opominjani,
 je to vam v opomin in vzveličanje, ki (*vam*) daje
 prenašati ravno tiste nadloge, katere trpimo tudi
 mi; da bo naše upanje za vas trdno, ker vemo,
 da kakor ste tovariši v trpljenju, bote tako tudi
 v tolažbi, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Matevža 16, 24—27.

Eisti čas je rekel Jezus svojim učen- 24
 cem: Ako hoče kdo priti za menoj,
 naj zataji samega sebe in naj vzame
 svoj križ in naj hodi za menoj. Zakaj kdor 25
 hoče ohraniti svojo dušo, jo bo izgubil;
 kdor pa izgubi svojo dušo zavaljo mene,
 jo bo našel. Kaj namreč pomaga človeku, 26
 ako pridobi ves svet, pa pogubi svojo
 dušo? Ali kakšno zameno bo dal človek
 za svojo dušo? Zakaj Sin človekov bo pri- 27
 šel v veličastvu svojega Očeta s svojimi
 angelji, in takrat bo povrnil vsakateremu
 po njegovih delih.



Za mučenika ne škofa.

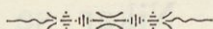
Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

10 **P**ravičnega je vodil Gospod po ravnih potih
 in mu je pokazal božje kraljestvo ter mu
 je dal spoznanje svetih; obogatil ga je v njegovem
 11 trudu in je dopolnil njegova dela. V zvijači nje-
 govih zalezovalcev mu je stal na strani in ga je
 12 obogatil. Obvaroval ga je sovražnikov in branil
 ga je zoper zapeljivce in mu je dal zmagati v
 trdem boju, naj bi vedel, da je modrost močnejša
 13 od vseh reči. Ona ni zapustila prodanega pravič-
 nega, temveč ga je rešila grešnikov in je šla ž
 14 njim v jamo in ga ni zapustila v vezeh, dokler
 mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti zoper nje,
 ki so ga zatirali; in je postavila na laž tiste, ki
 so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost
 Gospod, naš Bog.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

34 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Nikar ne mislite, da sem pri-
 šel mir prinesť na zemljo; ne miru,
 35 temveč meč sem prišel prinesť. Prišel sem
 namreč razdvojiti človeka zoper njegovega
 očeta in hčer zoper njeno mater in sneho
 36 zoper njeno taščo. In človekovi sovražniki
 37 so njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali
 mater bolj ko mene, ni mene vreden; in
 kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni
 38 mene vreden. In kdor ne vzame svojega

križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. 39
 Kdor najde svojo dušo, jo bo izgubil; 39
 in kdor izgubi svojo dušo zavoľjo mene, 40
 jo bo našel. Kdor vas sprejme, mene 40
 sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme 41
 njega, ki me je poslal. Kdor sprejme pre- 41
 roka v imenu preroka, bo prejel plačilo 42
 preroka; in kdor sprejme pravičnega v imenu 42
 pravičnega, bo prejel plačilo pravičnega. 42
 In kdorkoli da piti komu izmed teh naj- 42
 manjših le kozarec hladne vode v imenu 42
 učenca, resnično, povem vam, ne bo izgubil 42
 svojega plačila.



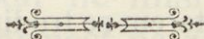
Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla

Timoteju 2, 8—10 in 3, 10—12.

Reljubi, spominjaj se, da je Gospod Jezus Kristus 8
 iz rodú Davidovega vstal od mrtvih po mo- 9
 jem evangelju, v katerem se trudim do železja, kakor 9
 hudodelnik; toda božja beseda ni vklenjena. Zato 10
 vse pretrpim zaradi izvoljenih, da tudi oni dosežejo 10
 vzveličanje, katero je v Kristusu Jezusu z nebeško 10
 slavo. Ti pa si me nasledoval v mojem nauku, 10
 podučevanju, prizadevanju, v veri, prizanesljivosti, 11
 ljubezni, potrpežljivosti, preganjanju, trpljenju, kar 11
 se mi je prigodilo v Antiohiji, v Ikoniju in v Li- 12
 strah; kakršna preganjanja sem prestal, in iz vseh 12
 me je otel Gospod. In vsi, ki hočejo pobožno 12
 živeti v Kristusu Jezusu, bodo trpeli preganjanje.

Evangelj sv. Matevža 10, 26—32.

26 **I**sti čas je rekel Jezus svojim učen-
 27 cem: Nič ni prikritega, kar bi se ne
 28 razodelo, in skrivnega, kar bi se ne
 29 izvedelo. Kar vam pravim v temi, govorite
 30 na svetlem; in kar slišite na uho, ozna-
 31 njujte na strehah! In ne bojte se njih, ka-
 32 teri umorijo telo, duše pa ne morejo umo-
 riti; bojte se pa mnogo bolj tistega, ki
 more dušo in telo pogubiti v pekel. Ali
 se ne prodata dva vrabca za vinar? In
 niti eden izmed njiju ne pade na zemljo
 brez vašega Očeta. Vaši lasje na glavi pa
 so vsi prešteti. Nikar se torej ne bojte;
 boljši, ko veliko vrabcev, ste vi. Vsak torej,
 kateri bo mene spoznal pred ljudmi, njega
 bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom,
 ki je v nebesih.



Še druga lista in evangelj za mučenika ne škofa.

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba
 1, 2—12.

2 **D**redragi, bodi vam v veliko veselje, ako ste
 3 padli v razne izkušnje, vedoč, da izkušnja
 4 vaše vere rodi potrpežljivost, potrpežljivost pa
 5 dopolnjuje delo, da ste popolni in dovršeni in
 se v ničemer ne pregrešite. Ako pa kdo izmed
 vas potrebuje modrosti, naj je prosi od Boga,

ki daje vsem obilo in ne oponaša, in mu bo
 dana. Prosi naj pa z zaupanjem brez vsega 6
 pomišljanja; kdor se namreč pomišlja, je enak
 morskemu valu, katerega veter goni in semtertja
 meče. Naj torej ne misli tak človek, da bo kaj 7
 prejel od Gospoda. Človek dvojnih misli je ne- 8
 stanoviten na vseh svojih potih. Hvali pa naj se 9
 ponižni brat v svojem povišanju, bogatin pa v 10
 svojem ponižanju, ker bo prešel kakor cvet trave.
 Solnce namreč je izšlo z vročino in je posušilo travo, 11
 in njen cvet je odpadel in njena lepa podoba je izginila;
 enako bo tudi bogatin zvenel na svojih potih. Sre- 12
 čen človek, kateri pretrpi izkušnjava; ker izkušen
 bo prejel krono življenja, ki jo je Bog obljubil
 tistim, ki ga ljubijo.

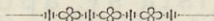
Berilo iz I. lista sv. apostola Petra
 4, 13—19.

Predragi, veselite se, ker se udeležujete Kri- 13
 stusovega trpljenja, da se bote tudi veselili
 in radovali v razodetju njegovega veličastva. Ako 14
 ste zasramovani zavoľjo Kristusovega imena, blagor
 vam; zakaj nad vami počiva, kar je časti, slave in
 moči božje, in njegov Duh. Nihče izmed vas pa 15
 naj ne trpi kot ubijalec, ali tat, ali preklinjevalec,
 ali lakomen tujega blaga. Ako pa trpi kot kristjan, 16
 naj se ne sramuje, temveč naj hvali Boga v tem
 imenu. Čas je namreč, da se začne sodba pri hiši 17
 božji. Ako pa najprej pri nas, kakšen bo konec
 tistih, kateri ne verujejo božjemu evangelju? In 18
 ako bo pravičnik komaj vzveličan, kje se bo po-
 kazal hudobnež in grešnik? Torej naj tudi tisti, 19

ki trpijo po volji božji, priporočajo zvestemu Stvarniku svoje duše z dobrimi deli.

Evangelj sv. Janeza 12, 24—26.

- 24  isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično, povem vam, ako pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo; ako pa umrje, rodi mnogo sadu. Kdor ljubi svojo dušo, jo bo izgubil; in kdor sovraži svojo dušo na tem svetu, jo ohrani za večno življenje. Ako kdo meni služi, naj hodi za menoj; in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Ako kdo meni služi, njega bo počastil moj Oče.



Za mučenika v velikonočnem času.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

- 1  ravični bodo stali z veliko srčnostjo nasproti tistim, ki so jih stiskali in spravljali ob njihova dela. Ko bodo to videli, jih bo prešinil grozen strah in se bodo začudili zavoljo naglega in nepričakovanega vzveličanja (*pravičnih*) in bodo govorili med seboj ter se bodo kesali in bodo vzdihovali v dušni bridkosti: Ti so, ki smo jih imeli nekdam v zasmeh in v sramotilen pregovor. Mi neumneži smo imeli njih življenje za nespamet in njih konec za nečast. Glejte, kako so sedaj šteti med otroke božje in njih delež je med svetniki!

Ali:

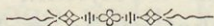
Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 2, 8—10 in 3, 10—12.

Preljubi, spominjaj se, da je Gospod Jezus Kristus 8
iz rodú Davidovega vstal od mrtvih po mo- 9
jem evangelju, v katerem se trudim do železja, kakor 10
hudodelnik; toda božja beseda ni vklenjena. Zato 10
vse pretrpim zaradi izvoljenih, da tudi oni dose-
žejo vzveličanje, katero je v Kristusu Jezusu z 10
nebeško slavo. Ti pa si me nasledoval v mojem 10
nauku, podučevanju, prizadevanju, v veri, prizaneslji- 11
vosti, ljubezni, potrpežljivosti, preganjanju, trpljenju, 11
kar se mi je prigodilo v Antiohiji, v Ikoniju in v Li-
strah; kakršna preganjanja sem prestal, in iz vseh 12
me je otel Gospod. In vsi, ki hočejo pobožno ži- 12
veti v Kristusu Jezusu, bodo trpeli preganjanje.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 1
cem: Jaz sem prava trta, in moj 1
Oče je vinogradnik. Vsako mladiko 2
na meni, ki ne rodi sadu, bo odrezal in
vsako, ki rodi sad, bo otrebil, da bo ro-
dila več sadu. Vi ste že čisti zavoljo 3
besed, katere sem vam govoril. Ostanite 4
v meni in jaz v vas! Kakor mladika ne
more roditi sadu sama od sebe, ako ne
ostane na trti; enako tudi vi ne, ako ne
ostanete v meni. Jaz sem trta, vi mladike. 5
Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi

mnogo sadu: ker brez mene ne morete ničesar storiti. Ako kdo ne ostane v meni, bo vun vržen, kakor mladika, in usahne, in jo poberejo in vržejo v ogenj, in zgori. Ako ostanete v meni in moje besede ostanajo v vas, prosite, karkoli hočete, in se vam bo zgodilo!



Za več mučenikov v velikonočnem času.

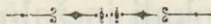
Berilo iz I. lista sv. apostola Petra
1, 3—7.

3 **E**valjen bodi Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih, v nestrohljivo, neoskrunjeno in nevenljivo dediščino, prihranjeno v nebesih vam, ki ste v božji moči ohranjeni po veri v vzveličanje, ki se ima razodeti poslednji čas, v katerem se bote veselili, če morate sedaj nekoliko žalovati v raznih izkušnjah, da se izkušnja vaše vere pokaže mnogo dražja od zlata, ki se v ognju izkuša, v hvalo in slavo in čast v razodetju Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Evangelj sv. Janeza 15, 5—11.

5 **I**n isti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, rodi mnogo sadu; ker brez mene ne morete ničesar storiti. Ako kdo ne ostane v meni,

bo vun vržen, kakor mladika, in usahne,
in jo poberejo in vržejo v ogenj, in zgori.
Ako ostanete v meni, in moje besede osta- 7
nejo v vas, prosite, karkoli hočete, in se
vam bo zgodilo! V tem je poveličan moj 8
Oče, da obrodite obilo sadu in da bote
moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, 9
sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji
ljubezni! Ako bote izpolnjevali moje zapo- 10
vedi, bote ostali v moji ljubezni; kakor
sem tudi jaz izpolnil zapovedi svojega
Očeta in ostanem v njegovi ljubezni. To 11
sem vam govoril, da ostane moje veselje
v vas in da se dopolni vaše veselje.



Drug list in evangelj za več mučenikov v velikonočnem
času.

Berilo iz Skrivnega razodetja sv.
apostola Janeza 19, 1—9.

Tiste dni sem jaz Janez slišal kakor glas 1
velikih množic v nebesih, govorečih: Alleluja!
Češčenje in slava in moč bodi Bogu našemu; ker 2
so resnične in pravične njegove sodbe, ki je ob-
sodil veliko nečistnico, katera je pačila zemljo s
svojo nečistostjo, in se je maščeval zavoljo krvi
služabnikov nad njenimi rokami. In so zopet rekli:
Alleluja! In njen dim se vzdiguje na vekov veke. 3
In so padli štiriindvajseteri starejšine in četvere 4
živali in so molili Boga, ki je sedel na sedežu,
rekoč: Amen, Alleluja! In glas je izšel od sedeža, 5

rekoč: Hvalite Boga našega vsi njegovi služabniki
 6 in kateri se ga bojite, mali in veliki! In sem
 slišal kakor glas velike množice in kakor šum
 mnogih vod in kakor bobnenje močnih gromov,
 govorečih: Alleluja, ker kraljuje Gospod naš vse-
 7 mogočni Bog! Veselimo in radujmo se in dajajmo
 mu čast, ker je prišla ženitnina Jagnjetova, in se
 8 je pripravila njegova nevesta! In dano ji je bilo,
 da se je oblekla v svetlo in belo tančico; tančica
 9 namreč je pravičnost svetnikov. In mi je rekel:
 Zapiši: Blagor njim, ki so poklicani na ženito-
 vanjsko večerjo Jagnjetovo!

Evangelj sv. Janeza 16, 20—22.

20 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Resnično, resnično, povem vam,
 da bote jokali in žalovali, svet se bo
 pa veselil; vi bote žalostni, pa vaša žalost
 21 se bo izpremenila v veselje. Kadar je žena
 na porodu, ima žalost, ker je prišla njena
 ura; ko je pa porodila dete, se ne spo-
 minja več bridkosti od veselja, da je člo-
 22 vek rojen na svet. Tudi vi torej imate
 sedaj sicer žalost; pa zopet vas bom videl,
 in vaše srce se bo veselilo, in vašega ve-
 selja vam ne bo nihče odvzel.

Za več mučenikov izvun velikonočnega časa.

Berilo iz bukev Modrosti 3, 1—8.

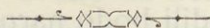
1 **P**ravičnih duše so v božji roki, in smrtna
 2 muka se jih ne dotakne. Očem nespametnih

se dozdeva, da so umrli, in njihovo ločitev imajo 3
 za bridkost in njihov odhod od nas za pogubo; 4
 oni so pa v miru. Četudi pred ljudmi trpijo bo- 5
 lečine, je njih upanje polno neumrljivosti. V malem
 so stiskani, v obilju se jim bo pa dobro godilo; 6
 ker jih je Bog izkušal in jih je našel sebe vredne. 7
 Kakor zlato v peči jih je izkusil in kakor žgavni dar 8
 jih je sprejel, in ob svojem času se bo ozrl na
 nje. Pravični se bodo svetili in bodo tekali kakor
 iskre po trstju. Sodili bodo narode in gospodovali
 ljudstvom, in Gospod bo kraljeval nad njimi ve-
 komaj.

Evangelj sv. Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 9
 cem: Kadar bote slišali o vojskah
 in vstajah, se nikar ne prestrašite!
 To se mora prej zgoditi, pa konca še ne
 bo kmalu. Potem jim je rekel: Vstal bo 10
 narod zoper narod in kraljestvo zoper
 kraljestvo. In veliki potresi bodo po de- 11
 želah in kuga in lakota in strahovi z neba
 in velika znamenja bodo. Pred vsem tem 12
 pa bodo stegali po vas svoje roke in vas
 bodo preganjali in izdajali v shodnice in
 ječe in vlačili pred kralje in oblastnike
 zovoljo mojega imena. To se vam bo pa 13
 godilo v pričevanje. Vtisnite si tedaj v 14
 srca, da ne skrbite, kako bote odgovarjali.
 Jaz vam bom namreč dal usta in modrost, 15

ki se ji ne bodo mogli ustavljati ne ugo-
 16 varjati vsi vaši nasprotniki. Izdajali pa
 vas bodo starši in bratje in sorodniki in
 17 prijatelji, in morili jih bodo izmed vas. In
 vsi vas bodo sovražili zovoljo mojega
 18 imena; pa niti las se ne bo izgubil z vaše
 19 glave. V svoji potrpežljivosti bote ohranili
 svoje duše.



Berilo iz bukev Modrosti 5, 16—20.

16 **P**ravični bodo vekomaj živeli, in pri Go-
 17 spodu je njih plačilo in skrb zanje pri Naj-
 višjem. Zato bodo prejeli častitljivo kraljestvo in
 krasno krono iz roke Gospodove; zakaj s svojo
 desnico jih bo pokrival in s svojo sveto roko jih
 18 bo branil. Njegov srd bo zgrabil za orožje in obo-
 rožil bo stvari v maščevanje nad sovražniki. Na-
 19 mesto oklepa bo oblekel pravičnost in namesto
 čelade bo vzel pravično sodbo. Prijel bo za pra-
 vičnost kot za nepremagljiv ščit.

Evangelj sv. Lukeža, 6, 17—23.

17 **T**isti čas je šel Jezus z gore in je
 stal na ravnem polju in množica
 njegovih učencev in zelo mnogo
 ljudi iz vse Judeje in iz Jeruzalema in od
 primorja in od Tira in Sidona, ki so
 18 bili prišli, da bi ga poslušali in bi bili
 ozdravljeni od svojih bolezní. In katere so
 nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdrav-

ljene. In vsa množica se ga je izkušala do- 19
takniti, ker je moč izhajala iz njega in je vse
ozdravljala. In on je obrnil oči v svoje učence 20
in rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše
je božje kraljestvo! Blagor vam, ki ste 21
sedaj lačni, ker bote nasičeni! Blagor vam, 22
ki sedaj jokate, ker se bote smejali! Bla-
gor vam, ko vas bodo ljudje sovražili in
ko vas bodo izločevali in zasramovali in
zametavali vaše ime kot hudobno zavoľjo
Sina človekovega. Veselite se tisti dan in 23
se radujte, ker glejte, vaše plačilo je obilno
v nebesih!

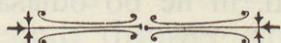


Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 10, 32—38.

Bratje, spominjajte se nekdanjih dni, v katerih 32
ste razsvetljeni prenašali velik boj trpljenja,
ali ko ste bili po zasramovanju in stiskah postavljeni 33
na ogled, ali pa ste postali tovariši tistim, katerim se
je tako godilo. Zakaj tudi z jetniki ste imeli usmi- 34
ljenje in plenitev svojega blaga ste prenašali z vese-
ljem, ker ste vedeli, da imate boljše in stanovitno
premoženje. Nikar torej ne zametujte svojega za- 35
upanja, ki ima veliko plačilo. Potrpežljivosti namreč 36
vam je treba, da storite božjo voljo in dosežete
obljubo. Zakaj, prav malo časa še, in bo prišel 37
tisti, ki ima priti, in ne bo odlašal. Moj pravični 38
pa živi iz vere.

Evangelj sv. Matevža 24, 3—13.

3 **T**isti čas, ko je Jezus sedel na Oljiski
 4 gori, so pristopili k njemu učenci
 5 skrivaj, rekoč: Povej nam, kdaj bo
 6 to? In kakšno bo znamenje tvojega prihoda
 7 in konca sveta? In Jezus je odgovoril in
 8 jim rekel: Glejte, da vas kdo ne zapelje!
 9 Mnogo namreč jih bo prišlo v mojem imenu
 10 in porečejo: Jaz sem Kristus, in jih bodo
 11 mnogo zapeljali. Slišali pa bote o vojskah
 12 in govorice o vojskah. Glejte, da se ne
 13 prestrašite; ker to se mora zgoditi, pa še
 ni konec. Vzdignil se bo namreč narod
 zoper narod, kraljestvo zoper kraljestvo;
 in kuga in lakota in potresi bodo po mno-
 gih krajih. Vse to je pa le začetek nadlog.
 Potem vas bodo izdajali v bridkost in vas
 bodo morili; in vas bodo sovražili vsi na-
 rodi zavoljo mojega imena. In takrat se
 jih bo mnogo pohujšalo in se bodo med
 seboj izdajali ter se sovražili med seboj.
 In vstalo bo mnogo krivih prerokov in jih
 bodo veliko zapeljali. In ker se bo namno-
 žila hudobija, bo omrznila ljubezen pri
 mnogih. Kdor pa bo stanoviten do konca,
 bo vzveličan.



Še drugi listi in evangelji za več mučenikov.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 17—20.

Pravičnim je dal Bog plačilo za njih dela in jih je vodil po čudežnem potu; in bil jim je senca po dnevu in svetloba zvezd po noči. Prepeljal jih je skoz rdeče morje in jih spravil skoz silne vode; njihove sovražnike pa je potopil v morje in jih je izvlekel iz globočine brezdna. Pravični so torej odnesli plen hudobnih in so pre-slavljali, Gospod, tvoje sveto ime in so hvalili vsi tvojo zmagovalno roko, Gospod, naš Bog!

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Rimljanom 5, 1—5.

Bratje, opravičeni iz vere imejmo mir z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem imamo tudi po veri pristop v to milost, v kateri stojimo in se hvalimo z upanjem veličastva božjih otrok. Toda ne samo s tem, marveč hvalimo se tudi z nadlogami, ker vemo, da nadloga dela potrpežljivost, potrpežljivost pa izkušnja, izkušnja pa upanje, upanje pa ne osramočuje, ker je ljubezen božja izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Rimljanom 8, 18—23.

Bratje, trpljenje sedanjega časa se ne dá pri-merjati prihodnji časti, ki se bo razodela nad nami. Zakaj stvar željno čaka razodetja božjih otrok. Stvar je namreč podvržena minljivosti, ne

21 iz svoje volje, temveč zaradi tistega, kateri jo je
 22 podvrgel v upanju, da bo tudi stvar sama rešena
 23 iz sužnosti trohnobe v častitljivo prostost božjih
 otrok. Vemo namreč, da dosedaj vsa stvar vzdihuje in stoka kakor na porodu. Pa ne samo ona, temveč tudi mi, ki imamo prvine Duha; tudi mi vzdihujemo sami pri sebi, ko čakamo posinovljenja božjega in odrešenja svojega telesa.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 6, 4—10.

4 **B**ratje, kažimo se kot božje služabnike v obilnem potrpljenju, v nadlogah, v potrebsčinah,
 5 v stiskah, v ranah, v ječah, v uporih, v trudu, v bedenju, v postih, v čistosti, v znanju, v prizanašanju, v prijaznosti, v Svetem Duhu, v nehinavski
 6 ljubezni, v besedi resnice, v moči božji, z orožjem pravice na desno in na levo, pri časti in nečasti,
 7 pri slabem in dobrem imenu, kot zapeljivci in vendar resnični, kot neznani in vendar znani, kot
 8 umirajoči in glejte, živimo, kot stepeni in vendar ne umorjeni, kot žalostni, vendar pa vedno veseli,
 9 kot ubogi in vendar jih mnogo bogatimo, kakor da nič nimamo in vendar vse posedamo!

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Hebrejcem 11, 33—39.

33 **B**ratje, svetniki so po veri premagovali kraljestva,
 34 delali pravico, dobivali obljube, mašili levom žrela, gasili silo ognja, uhajali ostremu meču, ozdravljali od bolezni, postajali so hrabri v boju
 35 in odbijali so napade tujcev; žene so prejemale

po vstajenju svoje mrtve. Drugi pa so bili razpeti, ker niso marali rešitve, da bi našli boljše vstajenje. Drugi so pa okušali zasramovanje in bičanje, 36
 zraven tudi vezi in ječe; bili so kamenjani, sekani, 37
 izkušani, z mečem morjeni; hodili so okrog v ovčjih, v kozjih kožah, izstradani, stiskani, zatirani, katerih svet ni bil vreden, in so taval po puščavah, po gorah in brlogih in podzemeljskih 38
 jamah. In ti vsi so bili po izpričevanju vere za izkušene spoznani v Kristusu Jezusu, Gospodu našem. 39

Berilo iz Skrivnega razodetja sv. apostola Janeza 7, 13—17.

Tiste dni je izpregovoril eden izmed starejšinov in mi je rekel: Kdo so ti, ki so oblečeni v bela oblačila in odkod so prišli? In sem mu rekel: Moj Gospod, ti veš. In mi je rekel: To so tisti, ki so prišli iz velike nadloge in so oprali svoja oblačila in jih obelili v krvi Jagnjetovi. Zato so 15
 pred sedežem božjim in mu služijo noč in dan v njegovem templju; in On, ki sedi na sedežu, bo prebival nad njimi. Ne bodo več ne lačni, ne žejni; 16
 tudi solnce jih ne bo več peklo, ne kaka vročina; zakaj Jagnje, ki je sredi sedeža, jih bo vladalo in 17
 jih bo vodilo k virom žive vode; in Bog bo obrisal vsako solzo ž njih oči.

Evangelj sv. Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je videl Jezus množice, 1
 je šel na goro in ko je sedel, so pristopili k njemu njegovi učenci.

2 In je odprl svoja usta in jih je učil, rekoč:
 3 Blagor ubogim v duhu, ker njih je ne-
 4 beško kraljestvo! Blagor krotkim, ker bodo
 5 zemljo posedli! Blagor žalostnim, ker bodo
 6 potolaženi! Blagor njim, ki so lačni in žejni
 7 pravice, ker bodo nasičeni! Blagor usmi-
 8 ljenim, ker bodo usmiljenje dosegli! Bla-
 9 gor njim, ki so čistega srca, ker bodo
 10 otroci božji imenovani! Blagor njim, ki
 11 trpijo preganjanje, ker njih je nebeško
 12 kraljestvo! Blagor vam, ko vas bodo kleli
 in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo
 govorili zavljo mene; veselite se in se ra-
 dujte, ker vaše plačilo je obilno v nebesih!

Evangelj sv. Matevža 11, 25—30.

25  isti čas je Jezus odgovoril in rekel:
 Zahvaljujem te, Oče, Gospod nebes
 in zemlje, ker si to prikril modrim in
 26 razumnim in razodel malim. Da, Oče, saj je
 bilo tako prijetno pred teboj! Vse mi je iz-
 27 ročeno od mojega Očeta. In nihče ne pozna
 Sina, kakor (le) Oče; tudi Očeta nihče ne pozna
 kakor (le) Sin, in komur hoče Sin razodeti.
 28 Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste
 29 obteženi, in jaz vas bom poživil. Vzemite
 moj jarem na se in učite se od mene, ker

jaz sem krotek in iz srca ponižen, in bote
 našli pokoj svojim dušam. Moj jarem je 30
 namreč sladek, in moje breme je lahko.

Evangelj sv. Lukeža 11, 47—51.

Tisti čas je rekel Jezus pismarjem
 in farizejem: Gorje vam, ki zidate 47
 grobišča prerokom; vaši očetje so
 jih pa morili. V resnici izpričujete, da se 48
 strinjate z deli svojih očetov; zakaj oni so
 jih sicer morili, vi pa jim zidate grobove.
 Zato je tudi rekla modrost božja: Hočem 49
 jim poslati preroke in apostole, in nekatere
 izmed njih bodo umorili, druge pa pre-
 ganjali, da se bo terjala od tega rodú kri 50
 vseh prerokov, ki je bila prelita od za-
 četka sveta: od krvi Abelove do krvi Ca- 51
 harijeve, ki je bil umorjen med altarjem
 in templjem. Tako, povem vam, terjala se
 bo od tega rodu.

Evangelj sv. Lukeža 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Kdor vas posluša, mene po- 16
 sluša, in kdor vas zaničuje, mene
 zaničuje. Kdor pa mene zaničuje, zaničuje
 tistega, ki me je poslal. Dva in sedemde- 17
 seteri pa so se vrnili z veseljem, rekoč:
 Gospod, tudi hudi duhovi so nam pokorni

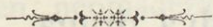
18 v tvojem imenu. In jim reče: Videl sem
 19 satana kakor blisk pasti z neba. Glejte,
 dal sem vam oblast, stopati na kače in
 škorpionjone in zoper vso sovražnikovo moč;
 20 in nič vam ne bo škodovalo. Toda ne ve-
 selite se tega, da so vam pokorni duhovi;
 veselite se pa, ker so vaša imena zapisana
 v nebesih!

Evangelj sv. Lukeža 12, 1—8.



1 isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 2 cem: Varujte se kvasa farizejev,
 ki je hinavščina! Nič pa ni zakri-
 tega, kar bi se ne razodelo; tudi nič skriv-
 3 nega, kar bi se ne izvedelo. Zakaj, kar ste
 govorili v temi, se bo govorilo na svetlem;
 in kar ste na uho govorili v hramih, se
 4 bo oznanjevalo po strehah. Povem pa
 vam, svojim prijateljem: Ne bojte se tistih,
 ki telo umorijo in potem nimajo kaj
 5 storiti. Pokazal vam bom pa, koga se bojte:
 bojte se tistega, kateri, ko je umoril, ima
 oblast vreči v pekel. Da, povem vam, tega
 6 se bojte! Ali se ne prodaja pet vrabcev za
 dva vinarja? In niti eden izmed njih ni
 7 pozabljen pri Bogu. Pa tudi lasje vaše
 glave so vsi prešteti. Ne bojte se torej;
 več ko mnogo vrabcev ste vi vredni. Po-

vem vam pa: Kdorkoli me spozna pred 8
 ljudmi, njega bo tudi Sin človekov spoznal
 pred angelji božjimi.



Za spoznavalca škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Elej, veliki duhovnik, ki je bil v svojih dneh 16
 ljub Bogu in je bil spoznan pravičen, in je 17
 bil v spravo ob času srda. Ni se našel njemu 20
 enak, kateri bi bil izpolnjeval postavo Najvišjega.
 Zato mu je prisegel, da mu bo dal slavo med 22
 njegovim ljudstvom. Blagoslov vseh narodov mu 25
 je dal in potrdil je svojo zavezo nad njegovo glavo.
 Spoznal ga je po svojih darovih, ohranil mu je 26
 svoje usmiljenje, in našel je milost pred Gospo- 27
 dovimi očmi. Poveličal ga je pred kralji in mu je 3
 dal venec slave. Sklenil je ž njim večno zavezo 8
 in mu je dal višeduhovništvo in ga je osrečil
 s častjo; da opravlja duhovniško službo in ima 20
 hvalo v njegovem imenu in mu daruje vredno ka-
 dilo v prijeten duh.

Evangelj sv. Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učen- 14
 cem to-le priliko: Človek, ki se je
 odpravljal na tuje, je sklical svoje
 hlapce in jim je izročil svoje premoženje.
 In je dal enemu pet talentov, drugemu pa 15
 dva, tretjemu pa enega, vsakemu po nje-
 govi zmožnosti, in je takoj odpotoval. Šel 16

je pa ta, ki je bil prejel pet talentov, in
 je kupčeval ž njimi in je pridobil pet dru-
 17 gih. Enako je tudi tisti, ki je bil prejel
 18 dva, pridobil dva druga. Tisti pa, ki je
 bil prejel enega, je šel in ga je zakopal
 v zemljo in skril denar svojega gospoda.
 19 Črez dolgo časa pa pride gospod tistih
 20 hlapcev in ima obračun ž njimi. In pri-
 stopil je ta, ki je bil prejel pet talentov,
 in je prinesel pet drugih talentov, rekoč:
 Gospod, pet talentov si mi izročil, glej,
 21 pridobil sem pet drugih. Njegov gospod
 mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec,
 ker si bil v malem zvest, te bom postavil
 črez veliko; pojdi v veselje svojega go-
 22 spoda! Pa tudi tisti, ki je bil prejel dva
 talenta, je pristopil in rekel: Gospod, dva
 talenta si mi izročil, glej, pridobil sem dva
 23 druga. Njegov gospod mu je rekel: Prav,
 dobri in zvesti hlapec; ker si bil v malem
 zvest, te bom postavil črez veliko; pojdi
 v veselje svojega gospoda!



Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Hebrejcem 7, 23—27.

23 **B**ratje, duhovnikov je postalo več, zato ker
 24 jim je smrt branila ostati; Jezus pa, ker
 25 ostane vekomaj, ima večno duhovništvo. Zato more

tudi vekomaj vzveličati tiste, kateri pridejo po njem k Bogu, ker vedno živi, da prosi za nas. Spodobilo se je namreč, da imamo takšnega višeduhovnika, ki je svet, nedolžen, neomadežan, odločen od grešnikov in vzvišen nad nebesa; kateremu ni treba, kakor duhovnikom, vsak dan darovati prej za svoje grehe, potem za grehe ljudstva; zakaj to je storil enkrat, ker je daroval sam sebe, Jezus Kristus, naš Gospod.

Evangelj sv. Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, katero uro bo prišel vaš Gospod! To pa vedite, ko bi vedel hišni gospodar, katero uro pride tat, bi gotovo bedel in bi ne dal podkopati svoje hiše. Bodite torej tudi vi pripravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo prišel Sin človekov! Kdo neki je zvesti in razumni hlapec, katerega je postavil njegov gospod črez svojo družino, da jim daje jedi ob času? Blagor tistemu hlapcu, katerega njegov gospod, ko pride, najde tako delati. Resnično, povem vam, da ga bo postavil črez vse svoje premoženje.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Hebrejcem 5, 1—4.

Bratje, sleherni veliki duhovnik, vzet izmed ljudi, je postavljen za ljudi v tem, kar

se tiče Boga, da opravlja daritve in žrtve za
 2 grehe in more imeti sočutje s tistimi, ki so ne-
 vedni in v zmoti, ker je tudi on podvržen slabosti;
 3 in torej mora kakor za ljudstvo, tako tudi za se
 4 opravlјati daritve za grehe. In nihče si ne vzame
 časti, razen kdor je poklican od Boga kakor
 Aron.

Evangelj sv. Lukeža 11, 33—36.

33 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Nihče ne prižiga luči in je ne
 postavlja na skrit kraj, ne pod
 mernik, temveč na svečnik, da vidijo luč,
 ki prihajajo noter. Svetilo tvojega te-
 34 lesa je tvoje oko; ako je tvoje oko jasno,
 bo svetlo vse tvoje telo. Ako je pa ska-
 35 ljeno, bo temno tudi tvoje telo. Glej torej,
 36 da luč, ki je v tebi, ne bo tema. Ako je
 torej vse tvoje telo svetlo in nima nikjer
 nič temnega, bo svetlo vse in te bo raz-
 svetljevalo, kakor svetla luč.



Berilo iz lista sv. apostola Pavla Hebrejcem 13, 7—17.

7 **B**ratje, spominjajte se svojih prednikov, ki
 so vam govorili besedo božjo; glejte konec
 njihovega življenja in ravnajte se po njihovi veri!
 8 Jezus Kristus je ravno tisti včeraj in danes in
 9 vekomaj. Ne dajte se zapeljati po raznih in
 tujih naukih! Najbolje je namreč utrditi srce z mi-

lostjo, ne z jedmi, katere niso pomagale tistim, 10
 ki so v njih živeli. Imamo altar, od katerega 11
 ne smejo jesti, kateri služijo šotoru. Zakaj trupla
 tistih živali, katerih kri nese veliki duhovnik
 za greh v svetišče, se sežigajo zunaj šotorišča.
 Zato je tudi Jezus, da bi posvetil ljudstvo s svojo 12
 krvjo, trpel zunaj vrat. Pojdimo torej k njemu 13
 iz šotorišča, noseč njegovo zasramovanje! Saj ni- 14
 mamo tukaj stalnega mesta, temveč prihodnjega
 iščemo. Po njem torej opravljajmo vselej Bogu 15
 hvalni dar, to je, sad ustnic, ki častijo njegovo
 ime. Dobrotljivosti pa in podelitve nikar ne za- 16
 bite, ker s takimi darovi se prizasluhuje Bog.
 Bodite pokorni svojim prednikom in bodite jim 17
 podložni, ker oni čujejo kot taki, kateri bodo od-
 govor dajali za vaše duše.

Evangelj sv. Marka 13, 33—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 33
 cem: Glejte, čujte in molite, ker ne 34
 veste, kdaj je čas! Kakor človek,
 ki je šel na tuje in zapustil svoj dom ter
 dal svojim hlapcem oblast za vsako opr-
 avilo in je zapovedal vratarju, naj čuje.
 Čujte torej, (ker ne veste, kdaj pride hišni 35
 gospodar: zvečer ali o polnoči ali o pete-
 linjem petju ali zjutraj), da vas, ako nena- 36
 doma pride, ne najde spati. Kar pa vam 37
 pravim, pravim vsem: Čujte!

Za cerkvenega učenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.

- 1 **P**reljubi, rotim te pred Bogom in Jezusom
2 Kristusom, ki bo sodil žive in mrtve po
3 svojem prihodu in po svojem kraljestvu, oznanjuj
4 besedo, ne jenjaj, bodisi priložno ali nepriložno;
5 prepričaj, prosi, svari z vsem potrpljenjem in
6 ukom! Prišel bo namreč čas, ko ne bodo prena-
7 šali zdravega nauka, temveč si bodo po svojih
8 željah izbirali učnike, ki ščegečejo ušesa; in bodo
9 odvrčali ušesa od resnice, obračali pa se bodo k
10 basnim. Ti pa čuj, prenašaj vse, opravljaj delo
evangelista, izpolnjuj svojo službo, bodi trezen!
Jaz se namreč že žrtvujem, in čas moje razveze se
bliža. Dobri boj sem bojeval, tek sem dokončal,
vero ohranil. Sedaj mi je prihranjena krona pra-
vice, katero mi bo dal tisti dan Gospod, pravični
sodnik; pa ne le meni, temveč tudi tistim, ki
ljubijo njegov prihod.

Drug list za cerkvenega učenika.

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

- 6 **P**ravični bo dal svoje srce, da bo bedel ob
7 zori pred Gospodom, ki ga je ustvaril, in bo
8 molil pred obličjem Najvišjega. Odpiral bo svoja
9 usta v molitvi in bo prosil zavoljo svojih grehov.
10 Ako bo namreč hotel veliki Gospod, ga bo na-
polnil z duhom razumnosti; in izlival bo kakor
dež besede svoje modrosti in bo hvalil Gospoda
v molitvi; in se bo ravnal po njegovem svetu in

nauku ter se posvetoval o njegovih skrivnostih. 11
 Razglašal bo poduk svojega nauka in se bo hvalil 11
 postave Gospodove zaveze. Mnogo jih bo hvalilo 12
 njegovo modrost, in ona ne bo nikdar pozabljena. 13
 Njegov spomin ne bo izginil, in po njegovem imenu 13
 se bo popraševalo od roda do roda. O njegovi 14
 modrosti bodo pripovedovali narodi, in srenja bo 14
 oznanjevala njegovo hvalo.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 13
 cem: Vi ste sol zemlje; ako se pa sol 13
 izpridi, s čim se naj soli? Ni za nič 13
 drugega več, kakor da se vrže vun in jo 14
 poteptajo ljudje. Vi ste luč sveta. Ne more 14
 se skriti mesto, ki stoji na gori. Tudi ne 15
 prižigajo luči, da bi jo stavili pod mernik, 15
 temveč na svečnik, da sveti vsem, ki so v 16
 hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, 16
 da vidijo vaša dobra dela in častijo vašega 17
 Očeta, ki je v nebesih. Nikar ne mislite, da 17
 sem prišel razveljavit postavo ali preroke; 18
 ne razveljavit, temveč dopolnit sem jih pri- 18
 šel. Resnično vam namreč povem: Dokler 18
 ne prejde nebo in zemlja, ne bo prešla ne 19
 ena črka ali ena pičica od postave, dokler 19
 se vse ne zgodi. Kdor torej razveže eno 19
 teh najmanjših zapovedi in uči tako ljudi, 19
 bo imenovan najmanjši v nebeškem kra-

ljestvu; kdor pa stori in uči, ta bo imenovan velik v nebeškem kraljestvu.

Za spoznavalca ne škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

8 **S**rečen mož, ki je bil brez madeža in ki ni hodil
 9 za zlatom in se ni zanašal na denar in za-
 10 klade. Kdo je ta? In ga bomo hvalili, ker je delal
 11 čuda v svojem življenju. Kdor je bil v tem izkušen
 in je popoln, bo dosegel večno čast; ki bi bil
 lahko grešil, pa ni grešil, storil hudo, pa ni storil;
 zato je utrjeno njegovo premoženje v Gospodu, in
 njegove milodare bo oznanjevala vsa množica
 svetih.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

35 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 36 cem: Vaša ledja naj bodo opasana
 in svetilnice prižgane v vaših ro-
 37 kah; in bodite podobni ljudem, ki priča-
 kujejo svojega gospoda, kdaj se vrne od
 ženitnine, da mu takoj odprejo, ko pride
 38 in potrka. Blagor tistim hlapcem, ki jih
 gospod, kadar pride, najde bedече! Res-
 nično, povem vam, da se bo opasal in jih
 bo posadil k mizi in bo pristopil ter jim
 39 bo stregel. In ako pride ob drugi straži
 in ako ob tretji straži pride in jih tako
 najde, blagor tistim hlapcem! To pa vedite,

da ko bi vedel hišni gospodar, katero uro pride tat, bi gotovo bedel in bi ne dal podkopati svoje hiše. Tudi vi bodite pripravljeni; ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo prišel Sin človekov. 40

—◇◇◇—

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 4, 9—14.

Bratje, na ogled smo postali svetu, angeljem in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi ste slavni, mi pa zaničevani. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas bijejo s pestmi, in nimamo stalnega bivališča ter se trudimo in delamo s svojimi rokami; kolnejo nas, in blagoslavljam, preganjani smo, in prenašamo, preklinjajo nas, in molimo; postali smo kakor smeti tega sveta, vseh izvržek dosedaj. Tega ne pišem, da bi vas sramotil; temveč opominjam vas kot svoje preljube otroke v Kristusu Jezusu, Gospodu našem. 9 10 11 12 13 14

Evangelj sv. Lukeža 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne bojte se, majhna čreda, ker je bila volja vašega Očeta, dati vam kraljestvo. Prodajte, kar imate, in dajte vbogajme! Delajte si mošnje, ki se ne starajo, neminljiv zaklad v nebesih, kamor se tat ne približa in ki ga molj ne razjé. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce. 32 33 34

Še drug list in evangelj za spoznavalca ne škofa.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Filipljanom 3, 7—12.

7 **B**ratje, kar mi je bilo dobiček, to sem imel
 8 za izgubo zavoljo Kristusa. Sicer pa imam
 vse za izgubo proti visokemu spoznanju Jezusa
 Kristusa, svojega Gospoda, zavoljo katerega sem
 izgubil vse in imam za blato, da pridobim Kristusa,
 9 in da se nahajam v njem, ne, da bi imel
 svojo pravičnost, ki je iz postave, temveč tisto,
 ki je iz vere v Kristusa Jezusa, pravičnost, ki je
 10 iz Boga v veri, da spoznam njega in moč njego-
 vega vstajenja in deležnost njegovega trpljenja, da
 11 bom podoben njegovi smrti, če kako pridem do
 12 vstajenja od mrtvih; ne kakor da bi bil že dosegel,
 ali da bi bil že popoln; hitim pa, da bi kako do-
 segel, v čemer sem bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangelj sv. Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učen-
 cem to-le priliko: Neki imeniten človek
 je šel v daljno deželo, da si pridobi
 kraljestvo in se vrne. Poklical je pa svojih
 deset hlapcev in jim dal deset denarjev
 ter jim je rekel: Kupčujte, dokler ne pridem!
 14 Njegovi meščani so ga pa sovražili in so
 poslali poslancev za njim, rekoč: Nočemo,
 15 da bi ta kraljeval nad nami. Zgodilo se je
 pa, da se je vrnil, ko je bil prevzel kra-
 ljjestvo, in je velel poklicati hlapce, katerim
 je bil dal denar, da bi izvedel, koliko je

vsak prikupčeval. Prišel je pa prvi, rekoč: 16
 Gospod, tvoj denar je pridobil deset de-
 narjev. In mu je rekel: Prav, dobri hlapec, 17
 ker si bil v malem zvest, imej oblast nad
 desetimi mesti! In je prišel drugi, rekoč: 18
 Gospod, tvoj denar je pridobil pet denarjev.
 In temu je rekel: Tudi ti bodi nad petimi 19
 mesti! Drugi pa je prišel, rekoč: Gospod, 20
 glej svoj denar, ki sem ga imel shranje-
 nega v prtu; bal sem se te namreč, ker 21
 si oster človek; jemlješ, česar nisi naložil,
 in žanješ, česar nisi sejal. Reče mu: Iz 22
 tvojih ust te sodim, hudobni hlapec! Vedel
 si, da sem oster človek, ki jemljem, česar
 nisem naložil, in žanjem, česar nisem sejal;
 zakaj nisi dal mojega denarja v menjal- 23
 nico, da bi ga bil, ko pridem, prejel vsaj
 z obrestmi? In je rekel zraven stoječim: 24
 Vzemite mu denar in ga dajte tistemu, ki
 ima deset denarjev! In so mu rekli: Go- 25
 spod, ima deset denarjev! Povem vam pa, 26
 da vsakemu, kdor ima, se bo dalo, in bo
 imel obilo; kdor pa nima, se mu bo vzelo
 še to, kar ima.

Za opata.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.



jub (*je bil*) Bogu in ljudem, njegov spomin
 je blagoslovljen. Storil ga je v slavi podobnega

1
2

svetnikom in ga je poveličal sovražnikom v strah,
 in na njegove besede je ustavil strašna znamenja.
 3 Počastil ga je pred kralji in mu je dal povelja
 vpričo svojega ljudstva ter mu je pokazal svojo
 4 slavo. Zavoljo njegove zvestobe in krotkosti ga je
 posvetil in ga je izvolil izmed vsega človeštva.
 5 Slišal je namreč njega in njegov glas in ga je
 6 peljal v oblak ter mu je dal očitno zapovedi in
 postave življenja in znanosti.

Evangelj sv. Matevža 19, 27—29.

27  isti čas je rekel Simon Peter Jezusu:
 Glej, mi smo zapustili vse in smo
 28 šli za teboj; kaj nam bo torej? Jezus
 pa jim je rekel: Resnično vam povem, da
 ob prerojenju, ko bo Sin človekov sedel
 na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi,
 ki ste šli za menoj, sedeli na dvanajsterih
 sedežih in sodili dvanajstere Izraelove ro-
 29 dove. In vsak, ki zapusti hišo ali brate
 ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali
 otroke ali njive zavoljo mojega imena, bo
 stoterno prejel in dosegel večno življenje.



Za devico mučenico.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 12.

v

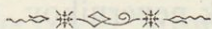
1  astila te bom, Gospod kralj, in hvalila tebe
 2 Boga, svojega vzveličarja; častila bom tvoje
 3 ime, ker si mi bil pomočnik in varih in si rešil
 moje telo pogina, iz zanke hudobnega jezika in

iz ustnic lažnikov, in si mi bil pomočnik zoper
 sovražnike. In po obilnem usmiljenju svojega imena 4
 si me rešil rjovečih (*levoe*), ki so bili pripravljeni, 5
 me požreti; iz rok tistih, ki so zalezovali mojo 6
 dušo, in iz nadlog, ki so me obdajale; iz silnega 7
 plamena, ki je bil krog mene, da sredi ognja nisem 8
 zgorela; iz globočine peklenškega žrela in neči- 9
 stega jezika in lažnive besede, hudobnega kralja 12
 in krivičnega jezika. Do smrti bo hvalila moja
 duša Gospoda, ker otevaš nje, ki v tebe zaupajo,
 in jih rešuješ iz rok nevernikov, Gospod, naš Bog.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učen-
 cem to-le priliko: Nebeško kralje- 1
 stvo bo podobno deseterim devicam,
 ki so vzele svoje svetilnice in so šle že-
 ninu in nevesti naproti. Pet izmed njih pa 2
 je bilo nespametnih in pet modrih. Petere 3
 nespametne so vzele svetilnice, olja pa
 niso vzele s seboj. Modre pa so vzele olja 4
 v svojih posodah s svetilnicami vred. Ker 5
 se je pa ženin mudil, so vse podremale
 in zaspale. O polnoči pa je nastal krik: 6
 Glejte, ženin pride, pojdite mu naproti!
 Takrat so vstale vse tiste device in so na- 7
 pravljale svoje svetilnice. Nespametne pa 8
 so rekle modrim: Dajte nam svojega olja,
 ker naše svetilnice ugasujejo! Modre so 9
 pa odgovorile, rekoč: Da kje ne poide

nam in vam, pojdite rajše k prodajalcem
 10 in si ga kupite! Ko so pa šle kupovat, je
 prišel ženin; in tiste, ki so bile priprav-
 ljene, so šle ž njim na ženitnino, in duri
 11 so se zaprle. Slednjič pa pridejo tudi ostale
 device, rekoč: Gospod, gospod, odpri nam!
 12 On pa je odgovoril in rekel: Resnično vam
 13 povem, ne poznam vas! Čujte torej, ker
 ne veste ne dneva ne ure!



Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17.

13 ospod, moj Bog, povzdignil si nad zemljo
 14 moje bivališče in prosila sem odvrnitve
 smrti. Klicala sem Gospoda, Očeta svojega Go-
 spoda, naj me ne pušča brez pomoči ob dnevu
 15 moje nadloge in takrat, ko me preganjajo pre-
 vzetneži. Neprenehoma bom hvalila tvoje ime in
 16 častila ga bom z zahvalo, ker je bila uslišana moja
 17 molitev. Rešil si me pogina in me otel hudega
 časa. Zato te bom častila in ti bom hvalo dajala,
 Gospod, naš Bog!

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

44 isti čas je govoril Jezus svojim učen-
 cem to-le priliko: Nebeško kralje-
 stvo je podobno zakladu, skritemu
 v njivi, katerega človek, ki ga najde, skrije
 in od veselja nad njim gre in proda vse,
 45 kar ima, in kupi tisto njivo. Zopet je ne-
 beško kraljestvo podobno kupcu, ki išče

dragocenih biserov. Ko je pa našel drag 46
 biser, je šel in prodal vse, kar je imel in
 ga je kupil. Zopet je podobno nebeško 47
 kraljestvo mreži, ki se vrže v morje in
 zajme rib vsake vrste. Ko je napolnjena, 48
 jo izvlečejo in na bregu sedé odberejo
 dobre v posode, malovredne pa vržejo vun.
 Tako bo ob koncu sveta: Angelji pojdejo 49
 in bodo ločili hudobne izsred pravičnih,
 in jih bodo vrgli v peč ognja; tam bo jok 50
 in škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse 51
 to? Rečejo mu: Smo. Reče jim: Zato je 52
 vsak pismar, ki je podučen o nebeškem
 kraljestvu, podoben hišnemu gospodarju,
 ki prinaša iz svojega zaklada novo in staro.

Še drug evangelj.

Evangelj sv. Matevža 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu fari- 3
 zeji ter so ga izkušali in rekli: Je li
 dovoljeno možu odpustiti svojo ženo
 iz kakršnegakoli vzroka? Odgovoril je in 4
 jim rekel: Ali niste brali, da On, ki je v
 začetku ustvaril človeka, ju je ustvaril
 moža in ženo in je rekel: Zavoljo tega bo 5
 zapustil človek očeta in mater in se bo
 držal svoje žene in bota dva v enem mesu.
 Torej nista več dva, temveč eno meso. 6

Kar je pa Bog združil, tega naj človek ne
7 loči. Rečejo mu: Zakaj je torej Mozes zapo-
8 vedal dati ločilni list in jo odpustiti? Reče
jim: Mozes vam je dopustil zaradi trdobe
vašega srca, ločiti se od vaših žen; v za-
9 četku pa ni bilo tako. Povem vam pa, da
kdorkoli se loči od svoje žene razen za-
voljo prešuštva in vzame drugo, prešuštvuje;
10 in kdor vzame ločeno, prešuštvuje. Rečejo
mu njegovi učenci: Ako je moževa reč z
11 ženo taka, ne kaže se ženiti. On pa jim je
rekel: Te besede ne umejejo vsi, temveč
12 ti, katerim je dano. So namreč skopljenci,
ki so iz materinega telesa tako rojeni; in
so skopljenci, ki so jih naredili ljudje; in
so skopljenci, ki so se sami skopili zavoljo
nebeškega kraljestva. Kdor more umeti,
naj umeje!

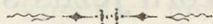


Za več devic in mučenic.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 7, 25—34.

25 **B**ratje, o devicah nimam Gospodove zapovedi,
dajem pa svet, ker sem milost dosegel od
26 Gospoda, da sem zvest. Menim torej, da je to
dobro zavoljo sedanje nadloge; dobro je namreč
27 človeku, tako biti. Če si zvezan z ženo, ne išči
28 razveze; če si prost žene, ne išči žene. Če se pa
oženiš, ne grešiš; in če se omoži devica, ne greši.

Toda takšni bodo imeli bridkosti mesa; jaz vam pa prizanašam. To torej rečem, bratje: Čas je kratek, 29
 zato naj bodo tudi tisti, ki imajo žene, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor bi ne jokali; 30
 in kateri se veselijo, kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor bi ne posedli; in 31
 kateri uživajo ta svet, kakor bi ga ne uživali; podobno tega sveta namreč prejde. Želim pa, da bi 32
 bili brez skrbi. Kdor je brez žene, skrbi za to, kar je Gospodovega, kako bi ugajal Bogu. Kdor 33
 je pa oženjen, skrbi za to, kar je posvetnega, kako bi ugajal ženi, in je razdeljen. In neomozena žena in devica misli, kar je Gospodovega, da bi bila sveta na telesu in na duhu, v Kristusu Jezusu, Gospodu našem. 34



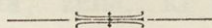
Za devico ne mučenico.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali, naj se hvali v Gospodu; 17
 ni namreč potrjen, kdor sam sebe priporoča, temveč kogar Bog priporoča. O da bi prenesli 18
 vsaj malo moje nespameti! Da, potrpite z menoj! 1
 Vnet sem namreč za vas z božjo vnemo, ker sem 2
 vas zaročil enemu možu, da vas izročim Kristusu kot čisto devico.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam . . . Stran 277.



Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 7, 25—34.

Bratje, o devicah nimam Gospodove zapovedi...
Stran 280.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
dobno zakladu . . . Stran 278.

Alli:

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
dobno deseterim devicam . . . Stran 277.

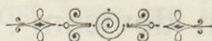
Za mučenico ne devico.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12.

Častila te bom, Gospod kralj . . . Stran 276.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
dobno zakladu . . . Stran 278.



Za svetnico, ne devico in ne mučenico.

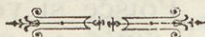
Berilo iz bukev Pregovorov 31, 10—31.

Kdo bo našel srčno ženo? Njena cena je kakor 10
 reči iz daljave in od zadnjih pokrajin. Srce 11
 njenega moža se zanaša na njo in ne bo potreboval
 plena. Ona mu bo izkazovala dobro in ne hudega 12
 vse svoje žive dni. Poišče si volne in prediva in 13
 dela po spretnosti svojih rok. Ona je kakor trgov- 14
 čeva ladja; iz daljave si prinaša kruha. Še po noči 15
 vstaja in daje prihodkov svojim domačim in jedil
 svojim deklam. Ogleda njivo in jo kupi; od 16
 pridelka svojih rok zasadi vinograd. Z močjo si 17
 prepaše ledja in utrdi svojo roko. Izkusi in vidi, 18
 da je dobra njena kupčija; njena luč ne ugasne
 po noči. Svojo roko izteguje po težkih rečeh, in 19
 njeni prsti prijemajo vreteno. Svojo roko odpira 20
 ubožcu, in svoje dlani izteguje k siromaku. Ne 21
 boji se za svojo hišo snežnega mraza, zakaj vsi
 njeni domači imajo dvojno oblačilo. Napravljja si 22
 odeje; tančica in škrlat je njeno oblačilo. Imeniten 23
 je pri vratih njen mož, kadar sedi z deželnimi sta-
 rejšini. Dela tanko platno in prodaja, in pas daje 24
 Kananejcu. Moč in lepota je njeno oblačilo, in po- 25
 slednji dan se bo smejala. Svoja usta odpira mo- 26
 drosti, in postava milosti je na njenem jeziku.
 Pregleduje pota svoje hiše in ne je kruha brez 27
 dela. Njeni otroci vstajajo in jo blagrujejo; 28
 tudi njen mož jo hvali. Mnogo hčer si je nabralo 29
 bogastva; ti si vse presegla. Varljiva je krasota 30
 in prazna je lepota; žena, ki se boji Gospoda,

31 njo bodo hvalili. Dajte ji sadu njenih rok, in naj jo hvalijo pri vratih njena dela!

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu ... Stran 278.



Drugo berilo za vdovo.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 5, 3—10.

3 **R**edragi, spoštuj vdove, katere so res vdove.
4 Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke,
naj se uči najprej vladati svojo hišo in dobro za
dobro povračevati staršem; to namreč je prijetno
5 pred Bogom. Katera pa je res vdova in zapuščena,
naj upa v Boga in naj prebije v molitvah in pro-
6 šnjah noč in dan. Katera namreč živi v naslad-
7 nostih, je živa mrtva. In to zapoveduj, da bodo
8 nesvarne. Ako pa kdo za svoje in zlasti za do-
mače nima skrbi, je zatajil vero in je hujši od
9 nevernika. Vdova naj se izbere ne izpod šestdeset
10 let, katera je bila enega moža žena in ima pričevanje
dobrih del, ako je otroke izredila, ako je popotnike sprejemala,
ako je svetim noge umivala, ako je revežem stregla, ako si je prizadevala za
vsako dobro delo.



Posvečenje cerkve.

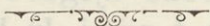
Berilo iz Skrivnega razodetja sv.
apostola Janeza 21, 2—5.

Tiste dni sem jaz Janez videl sveto mesto, 2
novi Jeruzalem, prihajajoče iz neba od Boga, 3
pripravljeno kakor nevesto, ki je napravljena svo- 4
jemu ženinu. In sem slišal velik glas s prestola 5
govoreč: Glej, šotor Boga z ljudmi, in prebival bo 2
ž njimi. In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog 3
sam, njih Bog, bo ž njimi. In Bog bo obrisal vse 4
solze ž njih oči, in smrti ne bo več, tudi ne bo 5
več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker prvo
je minilo. In On, ki je sedel na prestolu, je rekel: 2
Glej, novo naredim vse!

Evangelj sv. Lukeža 19, 1—10.

Tisti čas je Jezus prišel in hodil po 1
Jerihu. In glej, bil je mož, Cahej po 2
imenu, in ta je bil nadcestninar in 3
bogat. In bi bil rad videl Jezusa, kdo da 4
je; pa ni mogel zavoljo množice, ker je 5
bil majhne postave. In je tekel naprej in 6
splezal na divje smokvino drevo, da bi ga 7
videl; ker tam je imel mimo iti. In ko je 2
bil Jezus prišel na tisto mesto, je pogledal 3
gori in ga je videl ter mu je rekel: Cahej, 4
stopi hitro doli, ker danes moram ostati v 5
tvoji hiši! In je hitro stopil doli in ga 6
sprejel z veseljem. In vsi, ko so to videli, 7
so godrnjali, rekoč: Pri grešnem človeku

- 8 je ostal! Cahej pa je pristopil in rekel
 Gospodu: Glej, Gospod, polovico svojega
 premoženja dam ubožcem in če sem koga
 9 kaj ukanil, povrnem četverno! Jezus mu
 je rekel: Danes je tej hiši vzveličanje do-
 šlo, zato ker je tudi on sin Abrahamov.
 10 Sin človekov je namreč prišel iskat in
 vzveličat, kar je bilo izgubljenega.



Obletnica škofove izvolitve ali škofovega posvečenja.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Hebrejcem 5, 1—4.

- 1 **B**ratje, sleherni veliki duhovnik, vzet izmed
 ljudi, je postavljen za ljudi v tem, kar
 se tiče Boga, da opravlja daritve in žrtve za
 2 grehe in more imeti sočutje s tistimi, ki so ne-
 vedni in v zmoti, ker je tudi on podvržen slabosti;
 3 in torej mora kakor za ljudstvo, tako tudi za se
 4 opravljati daritve za grehe. In nihče si ne vzame
 časti, razen kdor je poklican od Boga kakor
 Aron.

Evangelj sv. Marka 13, 33—37.

- 33 **I**sti čas je rekel Jezus svojim učen-
 34 cem: Glejte, čujte in molite, ker ne
 veste, kdaj je čas! Kakor človek,
 ki je šel na tuje in zapustil svoj dom ter
 dal svojim hlapcem oblast za vsako opra-
 vilo in je zapovedal vratarju, naj čuje.

Čujte torej, (ker ne veste, kdaj pride hišni 35
gospodar: zvečer ali o polnoči ali o pete-
linjem petju ali zjutraj), da vas, ako nena- 36
doma pride, ne najde spati. Kar pa vam 37
pravim, pravim vsem: Čujte!

Slovesna zahvala.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 13, 11—13.

Bratje, veselite se, bodite popolni, opominjajte 11
se, bodite ene misli, imejte mir, in Bog
miru in ljubezni bo z vami! Milost našega Go- 12
spoda Jezusa Kristusa in ljubezen božja in delež-
nost Svetega Duha bodi z vami vsemi! Amen.

Evangelj sv. Janeza 15, 26—27
in 16, 1—4.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 26
cem: Kadar pride Tolažnik, katerega
vam bom jaz poslal od Očeta, Duh
resnice, ki izhaja od Očeta, on bo pričeval
o meni. Pa tudi vi bote pričevali, ker ste 27
od začetka pri meni. To sem vam govoril, 1
da se ne pohujšate. Iz shodnic vas bodo 2
metali, pride celo ura, da bo vsak, kdor
vas umori, menil, da stori Bogu službo. In 3
to vam bodo delali, ker ne poznajo ne
Očeta ne mene. To pa sem vam govoril, 4
da se spomnite, kadar pride ura, da sem
vam jaz to pravil.

Dan poroke.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Efežanom 5, 22—33.

22 **B**ratje, žene naj bodo podložne svojim možem,
23 kakor Gospodu. Mož je namreč glava žene,
kakor je Kristus glava Cerkve, On vzveličar svo-
24 jega telesa. Kakor je pa Cerkev podložna Kristusu,
tako naj bodo tudi žene svojim možem v vseh
25 rečeh. Možje, ljubite svoje žene, kakor je tudi
Kristus ljubil Cerkev in je dal sam sebe za njo, da
26 bi jo posvetil, očistivši jo v kopeli vode z besedo
27 življenja; da bi si pripravil častitljivo Cerkev, ki
nima ne madeža, ne gube, ali kaj enakega, temveč
28 da je sveta in neomadežana. Tako morajo tudi
29 možje ljubiti svoje žene, kakor svoja telesa. Kdor
ljubi svojo ženo, ljubi sam sebe. Nihče namreč ni
kedaj sovražil svojega telesa, temveč hrani ga in
30 goji, kakor Kristus Cerkev; ker smo udje njego-
vega telesa, od njegovega mesa in od njegovih
31 kosti. Zaradi tega bo človek zapustil svojega očeta
in svojo mater in se bo držal svoje žene; in bota
32 dva v enem mesu. Ta skrivnost je velika; jaz pa
33 pravim, v Kristusu in v Cerkvi. Toda tudi vi vsi,
vsak naj ljubi svojo ženo kakor sam sebe; žena
se naj pa boji svojega moža.

Evangelj sv. Matevža 19, 3—6.

3 **T**isti čas so pristopili k Jezusu fari-
zeji in so ga izkušali in rekli: Je li
dovoljeno možu, odpustiti svojo
4 ženo iz kakršnegakoli vzroka? Odgovoril je

in jim rekel: Ali niste brali, da On, ki je v začetku ustvaril človeka, ju je ustvaril moža in ženo in je rekel: Zavaljo tega bo 5
 človek zapustil očeta in mater in se bo držal svoje žene in bota dva v enem mesu. Tako nista več dva, temveč eno 6
 meso. Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne loči.



Spomin vseh vernih duš v vicah.

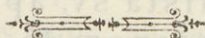
Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 15, 51—57.

Bratje, glejte, skrivnost vam povem: Vsi bomo 51
 sicer vstali, toda izpremenjeni ne bomo vsi. V hipu, ko bi trenil z očmi, na poslednjo trobento, 52
 ker zapela bo trobenta, in mrtvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo izpremenili. To trohljivo 53
 namreč mora obleči nestrohljivost, in to umrljivo mora obleči neumrljivost. Ko bo pa to umrljivo 54
 obleklo neumrljivost, tedaj se bodo izpolnile besede, ki so pisane: Požrta je smrt v zmagi. Smrt, 55
 kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo? Želo 56
 smrti pa je greh, moč greha pa postava. Bogu pa 57
 bodi hvala, ki nam je dal zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu!

Evangelj sv. Janeza 5, 25—29.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim 25
 množicam: Resnično, resnično vam povem, da pride ura in je že sedaj,

ko bodo mrtvi slišali glas Sina božjega;
 26 in kateri bodo slišali, bodo živeli. Kakor
 ima namreč Oče življenje v sebi, tako je
 27 dal tudi Sinu, da ima življenje v sebi. In mu
 je dal oblast delati sodbo, ker je Sin člo-
 28 vekov. Ne čudite se temu: ker pride ura,
 ko bodo vsi, ki so v grobeh, slišali glas
 29 Sina božjega, in bodo prišli tisti, kateri so
 delali dobro, v vstajenje življenja, tisti pa,
 kateri so delali hudo, v vstajenje obsojenja.



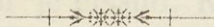
Dan pogreba.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Tesaloničanom 4, 12—17.

12 **B**ratje, nočemo, da bi bili nevedni zastran spečih,
 da ne žalujete, kakor tudi drugi, ki nimajo
 13 upanja. Ako namreč verujemo, da je Jezus umrl
 in vstal, tako bo Bog tudi tiste, ki so zaspali v
 14 Jezusu, pripeljal ž njim. To namreč vam povemo
 po besedi Gospodovi, da mi, ki živimo, ki osta-
 nemo za prihod Gospodov, ne bomo prehiteli ti-
 15 stih, ki so zaspali. Gospod sam bo namreč ob
 povelju in ob glasu nadangelja in na trobento
 božjo prišel z neba; in tisti, ki so umrli v Kristusu,
 16 bodo vstali prvi. Potem bomo mi, ki živimo, ki
 smo ostali, ž njimi vred vzeti na oblakih Kristusu
 naproti v zrak in tako bomo vedno z Gospodom.
 17 Tolažite se torej med seboj s temi besedami!

Evangelj sv. Janeza 11, 21—27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu: Go- 21
 spod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat 22
 ne bil umrl. Pa tudi sedaj vem, da 22
 karkoli boš prosil Boga, ti bo Bog dal. 23
 Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu 23
 reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju po- 24
 slednji dan. Jezus ji reče: Jaz sem vsta- 25
 jenje in življenje; kdor veruje v mene, bo 26
 živel, dasiravno umrje. In kdorkoli živi in 26
 veruje v me, ne bo umrl vekomaj. Ali ve- 27
 ruješ to? Reče mu: Kaj pa da verujem, Go- 27
 spod, da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki 27
 si prišel na ta svet.



Obletnica za rajne.

Berilo iz II. bukev Makabejcev 12, 43—46.

Tiste dni je junaški mož Juda, ko je bil napravil 43
 bero, poslal dvanajst tisoč drahem srebra v Je- 44
 ruzalem, da se opravi daritev za grehe rajnih, ker 44
 je dobro in pobožno mislil o vstajenju — ako bi 44
 namreč ne bil upal, da bodo ti, ki so bili pobiti, 45
 vstali, bi bilo nepotrebno in prazno, moliti za 45
 mrtve — in ker je premislil, da je tistim, ki so 45
 umrli v pobožnosti, prihranjeno najboljše plačilo. 46
 Sveta in dobra je torej misel, moliti za mrtve, da 46
 bi bili rešeni grehov.

Evangelj sv. Janeza 6, 37—40.

37 **T**isti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Vse, kar mi da Oče, bo
38 prišlo k meni, in njega, ki pride k meni, ne bom vun vrgel. Prišel sem namreč iz nebes, ne da bi delal svojo voljo, temveč voljo tistega, ki me je poslal. To
39 je pa volja Očeta, ki me je poslal, da od vsega, kar mi je dal, ničesar ne izgubim,
40 temveč da to obudim poslednji dan. To je pa volja mojega Očeta, ki me je poslal, da vsak, kdor vidi Sina in veruje vanj, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.



B. Posebni oddelek.

(Proprium Sanctorum).

30. novembra.

God sv. Andreja, apostola.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Rimljanom 10, 10—18.

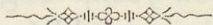
Bratje, s srcem se veruje v pravičnost, z ustmi 10
 se pa priča v vzveličanje. Pismo namreč 11
 pravi: Nihče, ki vanj veruje, ne bo osramočen.
 Ni namreč razločka med Judom in Grkom, ker 12
 je ravno tisti Gospod vseh, bogat za vse, ki ga
 kličejo. Kdorkoli namreč kliče Gospodovo ime, 13
 bo vzveličan. Kako bodo torej klicali njega, v 14
 katerega niso verovali? Ali kako bodo vanj vero-
 vali, o katerem niso slišali? Kako pa bodo slišali
 brez oznanjevalca? Kako pa bodo oznanjevali, ako 15
 niso poslani? Kakor je pisano: Kako lepe so noge
 tistih, ki oznanjujejo mir, ki oznanjujejo dobro!
 Toda evangelju niso vsi pokorni. Izaija namreč 16
 pravi: „Gospod, kdo je veroval, kar je slišal od
 nas?“ ¹ Vera je torej iz poslušanja, poslušanje pa 17
 po Kristusovi besedi. Vprašam pa: Niso mar sli- 18
 šali? Se ve da! „Po vsej zemlji je izšel njih glas
 in do konca sveta njih besede.“ ²

Evangelj sv. Matevža 4, 18—22.

Isti čas, ko je Jezus hodil ob Gali- 18
 lejskem morju, je videl dva brata,
 Simona, ki se imenuje Peter, in
 Andreja, njegovega brata, metati mrežo v

¹ Iz. 53, 1. — ² Ps. 18, 5.

19 morje; bila sta namreč ribiča. In jima reče:
 Pojdita za menoj in bom storil, da postaneta
 20 ribiča ljudi! Ona pa sta takoj pustila svoje
 21 mreže in šla za njim. In odtod dalje gre-
 doč je videl dva druga brata, Jakoba sina
 Zebedejevega in Janeza njegovega brata,
 v čolnu z njunim očetom Zebedejem, po-
 22 pravljati svoje mreže in ju je poklical. Ona
 pa sta precej pustila mreže in očeta in sta
 šla za njim.



December.

3. decembra.

God sv. Frančiška Ksaverija, spoznavalca.

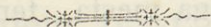
Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Rimljanom 10, 10—18.

Bratje s srcem se veruje . . . Stran 293.

Evangelj sv. Marka 16, 15—18.

15 **I**sti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Pojdite po vsem svetu in
 oznanjajte evangelj vsej stvari!
 16 Kdor veruje in bo krščen, bo vzveličan;
 17 kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Za njimi
 pa, ki verujejo, pojdejo ta znamenja: v
 mojem imenu bodo hudobne duhove izga-
 18 njali, nove jezike govorili, kače prijemali;
 in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo

škodovalo; na bolnike bodo roke polagali, in bodo ozdraveli.



4. decembra.

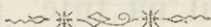
God sv. Barbare, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 18.

Častila te bom, Gospod kralj ... Stran 276.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam ... Stran 277.



6. decembra.

God sv. Nikolaja, škofa.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Hebrejcem 13, 7—17.

Bratje, spominjajte se svojih prednikov, ki so vam govorili besedo božjo; glejte konec njihovega življenja in ravnajte se po njihovi veri! Jezus Kristus je ravno tisti včeraj in danes in vekomaj. Ne dajte se zapeljati po raznih in tujih nauk! Najbolje je namreč utrditi srce z milostjo, ne z jedmi, katere niso pomagale tistim, ki so v njih živeli. Imamo altar, od katerega ne smejo jesti, kateri služijo šotoru. Zakaj trupla tistih živali, katerih kri nese veliki duhovnik za greh v svetišče, se sežigajo zunaj šotorišča. Zato je tudi Jezus, da bi posvetil ljudstvo s svojo

13 krvjo, trpel zunaj vrat. Pojdimo torej k njemu
 14 iz šotorišča, noseč njegovo zasramovanje! Saj ni-
 15 mamo tukaj stalnega mesta, temveč prihodnjega
 16 iščemo. Po njem torej opravljajmo vselej Bogu
 17 hvalni dar, to je, sad ustnic, ki častijo njegovo
 ime. Dobrotljivosti pa in podelitve nikar ne za-
 bite, ker s takimi darovi se prizasluhuje Bog.
 17 Bodite pokorni svojim prednikom in bodite jim
 podložni, ker oni čujejo kot taki, kateri bodo od-
 govor dajali za vaše duše.

Evangelj sv. Matevža 25, 14—23.

14  isti čas je govoril Jezus svojim učen-
 cem to-le priliko: Človek, ki se je
 odpravljaj na tuje, je sklical svoje
 hlapce in jim je izročil svoje premoženje.
 15 In je dal enemu pet talentov, drugemu pa
 dva, tretjemu pa enega, vsakemu po nje-
 16 govi zmožnosti, in je takoj odpotoval. Šel
 je pa ta, ki je bil prejel pet talentov, in
 je kupčeval ž njimi in je pridobil pet dru-
 17 gih. Enako je tudi tisti, ki je bil prejel
 18 dva, pridobil dva druga. Tisti pa, ki je
 bil prejel enega, je šel in ga je zakopal
 v zemljo in skril denar svojega gospoda.
 19 Crez dolgo časa pa pride gospod tistih
 20 hlapcev in ima obračun ž njimi. In pri-
 stopil je ta, ki je bil prejel pet talentov,
 in je prinesel pet drugih talentov, rekoč:
 Gospod, pet talentov si mi izročil, glej,

pridobil sem pet drugih. Njegov gospod 21
 mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec,
 ker si bil v malem zvest, te bom postavil
 črez veliko; pojdi v veselje svojega go-
 spoda! Pa tudi tisti, ki je bil prejel dva 22
 talenta, je pristopil in rekel: Gospod, dva
 talenta si mi izročil, glej, pridobil sem dva
 druga. Njegov gospod mu je rekel: Prav, 23
 dobri in zvesti hlapec; ker si bil v malem
 zvest, te bom postavil črez veliko; pojdi
 v veselje svojega gospoda!

— — — — —
 7. decembra.

**God sv. Ambrozija, škofa in cerkvenega
 učenika.**

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
 Timoteju 4, 1—8.

Predragi, rotim te . . . Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem.
 Vi ste sol zemlje . . . Stran 271.

— — — — —
 8. decembra.

**Praznik brezmadežnega spočetja device
 Marije.**

Berilo iz bukev in pregovorov 8, 22—35.

Gospod me je imel v lasti v začetku svojih 22
 potov, preden je kaj storil od začetka. Od 23
 vekomaj sem postavljena in izdavna, preden je

24 bila zemlja. Ni še bilo brezdnov in jaz sem bila že
 25 spočeta; tudi studenci vod še niso izvirali; tudi
 gore s svojo silno težo še niso stale; preden so
 26 bili hribi, sem se rodila jaz; ni še bil naredil
 27 zemlje, ne rek, ne tečajev zemskega kroga. Ko je
 narejal nebesa, sem bila zraven; ko je s stanovitno
 28 postavo in z okrogom ograjal brezdne; ko je zgoraj
 29 utrjeval ozračje in je tehtal studence vod; ko je
 stavil meje krog morja in dajal vodam postavo,
 da ne prestopajo svojih bregov; ko je pokladal
 30 zemlji dno, sem bila pri njem in vse ž njim ra-
 vnala in sem se veselila vsak dan in sem ves čas
 31 pred njim igrala, sem se igrala na krogu zemlje
 in moje veselje je, bivati s človeškimi otroki.
 32 Sedaj torej, otroci, poslušajte me: Blagor njim, ki
 33 ohranijo moja pota! Poslušajte nauk in bodite
 34 modri in nikar ga ne zametujte! Blagor človeku,
 ki mene posluša in čuje pri mojih vratih vsak
 35 dan in pazi na me pri podbojih mojih duri! Kdor
 najde mene, najde življenje in prejme vzveličanje
 od Gospoda.

Evangelj sv. Lukeža, 1, 26—28.

26  isti čas je bil angelj Gabriel od Boga
 27 poslan v mesto Galileje, ki mu je
 ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu,
 kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davi-
 28 dove, in Devici je bilo ime Marija. In an-
 gelj je prišel k njej in je rekel: Češčena,
 milosti polna, Gospod je s teboj, blago-
 slovljena si med ženami!

13. decembra.

God sv. Lucije, device in mučenice.

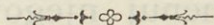
Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla

Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje kdor se hvali, naj se hvali v Gospodu...

Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu . . . Stran 278.

18. decembra.

God pričakovanja poroda device Marije.

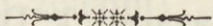
Berilo iz preroka Izaija 7, 10—15.

Tiste dni je govoril Gospod Ahazu, rekoč: 10
Prosi si znamenje od Gospoda svojega 11
Boga ali v globočini spodaj ali v višini zgoraj! 12
In Ahaz je rekel: Ne bom prosil in ne bom iz- 13
kušal Gospoda. In je rekel: Poslušajte torej, Da- 14
vidova hiša! Vam je li premalo nadlegovati ljudi, 15
da ste nadležni tudi mojemu Bogu? Zato vam bo 14
dal Gospod sam znamenje: Glejte, Devica bo spo-
čela in rodila Sina in njegovo ime se bo imeno-
valo Emanuel. Sirovo maslo in strd bo jedel, da 15
bo vedel zavreči hudo in izvoliti dobro.

Evangelj sv. Lukeža 1, 26—38.

Tisti čas je bil angelj Gabriel od Boga 26
poslan v mesto Galileje, ki mu 27
je ime Nazaret, k Devici, zaročeni 27

možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše
28 Davidove, in Devici je bilo ime Marija. In
angelj je prišel k njej in je rekel: Češčena,
milosti polna, Gospod je s teboj, blago-
29 slovljena si med ženami! Ko je pa to sli-
šala, se je prestrašila nad njegovim go-
vorjenjem in je mislila, kakšno bi bilo to
30 pozdravljenje. In angelj ji je rekel: Ne boj
se, Marija, ker si našla milost pri Bogu.
31 Glej, spočela boš v svojem telesu in ro-
dila Sina, in imenuj njegovo ime Jezus!
32 Ta bo velik in Sin Najvišjega imenovan;
in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida,
njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Ja-
33 kobovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu
ne bo konca. Marija pa je rekla angelju:
Kako se bo to zgodilo, ker ne spoznam
35 moža? In angelj je odgovoril in ji rekel:
Sveti Duh bo prišel v te in moč Najvišjega
te bo obsenčila; in zato bo Sveto, ki bo
36 rojeno iz tebe, imenovano Sin božji. In
glej, Elizabeta, tvoja sorodnica, je tudi spo-
čela sina v svoji starosti, in ta mesec je
že šesti njej, ki je imenovana nerodovitna;
37 ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč.
38 Marija pa je rekla: Glej, dekla sem Go-
spodova, zgodi se mi po tvoji besedi!



31. decembra.

God sv. Tomaža, apostola.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

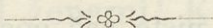
Efežanom 2, 19—22.

Bratje, sedaj niste več gostje in tujci, temveč 19
 ste someščani svetnikov in domačini božji, 20
 vzdani na temelj apostolov in prerokov, glavni 21
 vogelni kamen pa je sam Kristus Jezus, na katerem 22
 je zgrajeno vse zidovje in raste v sveti tempelj v 21
 Gospodu, v katerem se tudi vi vzdavate v biva- 22
 lišče božje v Duhu.

Evangelj sv. Janeza 20, 24—29.

Tisti čas Tomaža, dvanajsterih enega, 24
 ki se imenuje dvojčič, ni bilo pri 25
 njih, ko je prišel Jezus. Drugi učenci 25
 so mu torej povedali: Gospoda smo videli.
 On pa jim je rekel: Ako ne vidim na nje-
 govih rokah znamenj žrebljev in ne denem
 svojega prsta v rane žrebljev, in ne po-
 ložim svoje roke v njegovo stran, ne bom
 veroval. In črez osem dni so bili njegovi 26
 učenci zopet notri in Tomaž ž njimi. Jezus
 je prišel, akoravno so bile duri zaklenjene,
 in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi!
 Potem reče Tomažu: Položi svoj prst 27
 semkaj in poglej moje roke; in podaj sem-
 kaj svojo roko in položi jo v mojo stran,
 in ne bodi neveren, temveč veren! Tomaž 28

je odgovoril in mu rekel: Moj Gospod in
 29 moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me videl,
 Tomaž, si veroval; blagor njim, ki niso
 videli in so verovali!



Januar.

Druga nedelja po razglasenju Gospodovem.

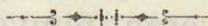
Praznik presv. Imena Jezusovega.

Berilo iz Dejanja apostolov 4, 8—12.

8 **T**iste dni je Peter, napolnjen s Svetim Duhom,
 rekel: Poglavarji ljudstva in starejšini, po-
 9 slušajte! Ako naju danes sodite zavoljo dobrote
 nad bolnim človekom, po kateri je ozdravel, bodi
 znano vam vsem in vsemu Izraelovemu ljudstvu:
 10 V imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa Naza-
 reškega, ki ste ga vi križali, katerega je Bog
 obudil od mrtvih, v tem stoji ta zdrav pred vami.
 11 Ta je kamen, ki ste ga vi zidarji zavrgli, kateri
 12 je postal vogelni kamen. In v nikomer drugem ni
 vzveličanja, ker nobeno drugo ime pod nebom ni
 dano ljudem, v katerem bi se mogli vzveličati.

Evangelj sv. Lukeža 2, 21.

21 **T**isti čas, ko je bilo dopolnjenih osem
 dni, da je bil otrok obrezan, mu je
 bilo dano ime Jezus, ki je bilo ime-
 novano od angelja, preden je bil spočet v
 materinem telesu.



Tretja nedelja po razglasenju Gospodovem.

Praznik svete Družine Jezusa, Marije in Jožefa.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Kološanom 3, 12—17.

Qblecite (torej), kakor izvoljenci božji, sveti in 12
ljubi, prisrčno usmiljenje, dobrotljivost, po- 13
nižnost, pohlevnost, potrpežljivost! Prenašajte drug
drugega in odpuščajte si med seboj, ako ima kdo
črez koga pritožbo, kakor je Gospod odpustil 14
vam, tako tudi vi! Vrhu vsega tega pa imejte lju-
bezen, ki je popolnosti vez; in mir Kristusov naj 15
veselo gospoduje v vaših srcih, h kateremu ste
poklicani v enem telesu; in bodite hvaležni! Be- 16
seda Kristusova naj prebiva obilno v vas; z vso
modrostjo učite in opominjajte se med seboj; s
psalmi, s hvalnicami in duhovnimi pesmimi pojte
Bogu hvaležno v svojih srcih! Vse, karkoli delate 17
v besedi ali v dejanju, vse storite v imenu Go-
spoda Jezusa Kristusa, zahvaljujoč po njem Boga
in Očeta!

Evangelj sv. Lukeža 2, 42—52.

Ko je bil Jezus dvanajset let star, so 42
šli njegovi starši v Jeruzalem po
navadi praznika. In ko so se vračali 43
po dokončanih dneh, je ostal deček Jezus
v Jeruzalemu, in njegovi starši tega niso
vedeli. Menili so pa, da je pri tovarišiji, in 44
so šli dan hoda ter so ga iskali med so-
rodniki in znanci. Ko ga ne najdejo, se 45

46 vrnejo v Jeruzalem in ga iščejo. In prigodi
se, da ga najdejo čez tri dni v templju,
sedečega v sredi učenikov, ki jih je po-
47 slušal in povpraševal. Vsi pa, ki so ga
slišali, so se čudili njegovemu razumu in
48 njegovim odgovorom. In ko ga ugledajo,
se zavzamejo, in njegova mati mu reče:
Sin, kaj si nama storil tako? Glej, tvoj oče
in jaz sva te z žalostjo iskala! In jima
49 reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista li
vedela, da moram biti v tem, kar je mo-
50 jega Očeta? In ona nista umela besede,
51 ki jo je jima govoril. In je šel ž njima in
je prišel v Nazaret in jima je bil pokoren.
In njegova mati je ohranila vse te besede
52 v svojem srcu. In Jezus je rasel v mo-
drosti in starosti in v milosti pri Bogu in
pri ljudeh.

7. januarja.

God sv. Valentina, škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej, veliki duhovnik . . . Stran 265.

Evangelj sv. Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Človek, ki se je odprav-
ljal na tuje . . . Stran 265.



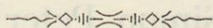
17. januarja.

God sv. Antona, puščavnika.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub (*je bil*) Bogu in ljudem ... Stran 275.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana... Str. 272.

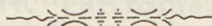
18. januarja.

God stolice sv. Petra v Rimu.Berilo iz I. lista sv. apostola Petra
1, 1—7.

Peter, apostol Jezusa Kristusa, izvoljenim tujcem, razkropljenim v Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji in Bitiniji, po predvednosti Boga Očeta, v posvečenje Duha, v pokorščino in pokropljenje krvi Jezusa Kristusa: Milost vam bodi, in mir naj se vam pomnoži! Hvaljen bodi Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mrtvih, v nestrohljivo in neoskrunjeno in nevenljivo dediščino, prihranjeno v nebesih vam, ki ste v božji moči ohranjeni po veri v vzveličanje, ki se ima razodeti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate sedaj nekoliko žalovati v raznih izkušnjavah, da se izkušnja vaše vere pokaže mnogo dražja od zlata, ki se v ognju izkuša, v hvalo in slavo in čast v razodetju Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Evangelj sv. Matevža 16, 13—19.

13 **I**sti čas je prišel Jezus v kraje Ce-
 zareje Filipove in je vprašal svoje
 učence, rekoč: Kdo pravijo ljudje,
 14 da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Ne-
 kateri, da je Janez Krstnik, drugi pa, da je
 Elija, drugi pa, da je Jeremija ali kateri izmed
 15 prerokov. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pra-
 16 vite, da sem? Simon Peter je odgovoril in
 17 rekel: Ti si Kristus, Sin živega Boga! Je-
 zus je pa odgovoril in mu rekel: Blagor
 tebi, Simon, Jonov sin, ker meso in kri ti
 nista tega razodela, temveč moj Oče, ki je
 18 v nebesih! In jaz rečem tebi: Ti si Peter,
 in na to skalo bom zidal svojo cerkev, in
 19 peklenska vrata je ne bodo premagala. In
 tebi bom dal ključne nebeškega kraljestva;
 in karkoli boš zavezal na zemlji, bo zave-
 zano tudi v nebesih; in karkoli boš razvezal
 na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.



20. januarja.

God sv. Sebastijana, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod po ravnih potih . . .
 Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Nikar ne mislite . . . Stran 246.

20. januarja.

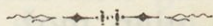
God sv. Fabijana in Sebastijana, mučenikov.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 11, 33—39.

Bratje, svetniki so po veri . . . Stran 260.

Evangelj sv. Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore . . . Stran 256.



21. januarja.

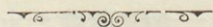
God sv. Neže, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 12.

Častila te bom, Gospod kralj . . . Stran 276.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno
deseterim devicam . . . Stran 277.



22. januarja.

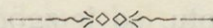
God sv. Vincencija in Anastazija, mučenikov.

Berilo iz bukev Modrosti 3, 1—8.

Pravičnih duše so v božji roki . . . Stran 254.

Evangelj sv. Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Kadar bote slišali o vojskah . . . Stran 255.



23. januarja.

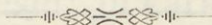
God zaroke device Marije.

Berilo iz bukev Pregovorov 8, 22—35.

Gospod me je imel v lasti . . . Stran 297.

Evangelj sv. Matevža 1, 18—21.

- 18 **K**o je bila Marija, mati Jezusova, za-
 ročena Jožefu, se je, preden sta se
 sešla, znašla noseča od Svetega
 19 Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pra-
 vičen in je ni hotel razglasiti, jo je hotel
 20 skrivaj zapustiti. Ko je pa to mislil, glej,
 prikazal se mu je angelj Gospodov v
 spanju, rekoč: Jožef, sin Davidov, ne boj
 se vzeti Marije, svoje žene; kar je namreč
 21 v njej rojeno, je od Svetega Duha! Rodila
 pa bo Sina, in imenuj njegovo ime Jezus;
 ker on bo odrešil svoje ljudstvo njihovih
 grehov.



25. januarja.

God izpreobrnjenja sv. apostola Pavla.

Berilo iz Dejanja apostolov 9, 1—22.

- 1 **T**iste dni je Savel, še dihteč pretenje in mo-
 rijo zoper učence Gospodove, šel k veli-
 2 kemu duhovniku in je izprosil od njega pisem v
 Damask do shodnic, da, ako bi našel katere može in
 3 žene tega pota, bi jih zvezane pripeljal v Jeruzalem.
 In ko je bil na potu, se je zgodilo, da se je bližal

Damasku, in nagloma ga je obsijala svetloba z neba. In je padel na tla in slišal glas, ki mu je rekel: Savel, Savel, kaj me preganjaš? On pa je rekel: Kdo si, Gospod? In ta: Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš; težko ti je upirati se osti! In trepetaje in strme je rekel: Gospod, kaj hočeš, da storim? In Gospod mu reče: Vstani in pojdi v mesto in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti! Možje pa, ki so potovali ž njim, so ostrmeli in obstali, ker so slišali sicer glas, pa niso nikogar videli. Vstal je pa Savel od tal in z odprtimi očmi ni nič videl. Peljali so ga pa za roke in pripeljali v Damask. In je bil tam tri dni, da ni videl in ni ne jedel ne pil.

Bil je pa neki učenec v Damasku, Ananija po imenu; in Gospod mu je rekel v prikazni: Ananija! On pa je rekel: Glej, Gospod, tukaj sem! In Gospod mu reče: Vstani in pojdi v ulico, ki se imenuje ravna, in vprašaj v Judovi hiši po Taržanu, Savlu po imenu; zakaj, glej, moli! (In je videl — *Savel v prikazni* — moža, Ananija po imenu vstopiti in nanj roke položiti, da bi spregledal). Ananija je pa odgovoril: Gospod, slišal sem od mnogih o tem možu, koliko hudega je storil tvojim svetim v Jeruzalemu. In tu ima oblast od velikih duhovnikov, zvezati vse, kateri kličejo tvoje ime. Gospod pa mu je rekel: Pojdi, on mi je namreč izvoljena posoda, da nese moje ime pred nevernike in kralje in Izraelove otroke; zakaj jaz mu bom pokazal, koliko mu je treba trpeti za moje ime. In Ananija je šel in vstopil v hišo in je roke nanj položil in rekel: Savel, brat, Gospod

Jezus, ki se ti je prikazal na potu, po katerem si prišel, me je poslal, da spregledaš in boš napolnjen s Svetim Duhom! In brž so padle od njegovih oči kakor luskinе in je spregledal; in je vstal in bil krščen. In ko je vzel jedi, se je okrepčal. In je bil nekaj dni pri učencih, ki so bili v Damasku. In je takoj v shodnicah oznanjeval Jezusa, da je ta Sin božji. Zavzeli so se pa vsi, ki so slišali in so rekli: Ali ni ta tisti, ki je preganjal v Jeruzalemu nje, ki so klicali to ime, in je prišel zato sem, da bi jih zvezane peljal k velikim duhovnikom? Savel pa je postajal čimdalje močnejši in je zavračal jude, ki so prebivali v Damasku, dokazujoč, da je ta Kristus.

Evangelj sv. Matevža 19, 27—29.

27 **T**isti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej, mi smo zapustili vse in smo šli za teboj; kaj nam bo torej? Jezus pa jim je rekel: Resnično vam povem, da ob prerojenju, ko bo Sin človekov sedel na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi, ki ste šli za menoj, sedeli na dvanajsterih sedežih in sodili dvanajstere Izraelove rodove. In vsak, ki zapusti hišo ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali njive zavoljo mojega imena, bo stoterno prejel in dosegel večno življenje.



27. januarja.

God sv. Janeza Zlatousta, škofa in cerkvenega učenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.

Preljubi, rotim te pred Bogom . . . Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vi ste sol zemlje . . . Stran 271.

29. januarja.

God sv. Frančiška Saleškega, škofa in cerkvenega učenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.

Preljubi, rotim te pred Bogom . . . Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vi ste sol zemlje . . . Stran 271.

30. januarja.

God sv. Hiacinte, device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla

Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali . . . Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam ... Stran 277.

 Februar.

Torek po prvi predpepelnični nedelji.

God na čast molitve našega Gospoda Jezusa Kristusa na Oljiski gori.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 5, 5—10.

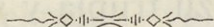
5 **K**ristus ni povelical samega sebe, da bi postal
6 višeduhovnik, temveč On, ki mu je go-
7 voril: „Moj sin si ti, jaz sem te danes rodil.“¹
8 Kakor pravi tudi na drugem mestu: „Ti si du-
9 hovnik na večno po Melhizedekovem redu.“² On
10 je v dnevih svojega mesa molitve in prošnje z
močnim glasom in s solzami daroval Njemu, ki
ga je mogel rešiti smrti, in je bil uslišan zaradi
svoje vdanosti. In sicer se je, ko je bil Sin božji,
iz tega, kar je trpel, učil pokorščine, in ko je bil
povelican, je postal vsem, ki so mu pokorni, za-
četnik večnega vzveličanja, imenovan od Boga
višeduhovnik po Melhizedekovem redu.

Evangelj sv. Lukeža 22, 39—44.

39 **T**isti čas je šel Jezus po navadi na
40 Oljisko goro. Za njim pa so šli tudi
učenci. Ko je pa prišel na mesto,

¹ Psalm 2, 7. — ² Psalm 109, 4.

jim je rekel: Molite, da ne zajdete v iz-
 kušnjava! In se je odtegnil od njih za lučaj 41
 kamena; in je padel na kolena in molil,
 rekoč: Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od 42
 mene; vendar ne moja volja, temveč tvoja
 se naj zgodi! Prikazal se mu je pa angelj 43
 z nebes, ki ga je potrdil. In ko so ga ob-
 šle smrtne težave, je molil še bolj goreče.
 Njegov pot pa je bil, kakor kaplje krvi, 44
 tekoče na zemljo.



Torek po drugi predpepelnični nedelji.

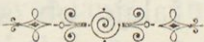
Spomin trpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Berilo iz preroka Zaharija 12, 10—11
in 13, 6—7.

To govori Gospod: Izlil bom na Davidovo 10
 hišo in na Jeruzalemske prebivalce duha
 milosti in molitve, in gledali bodo na mene, kate-
 rega so prebodli; in jokali bodo po njem, kakor
 jokajo po edinorojencu, in žalovali bodo po njem,
 kakor se navadno žaluje ob smrti prvorojenca.
 Tisti dan bo velik jok v Jeruzalemu, in reklo se mu 11
 bo: Kaj so tiste rane na sredi tvojih rok? In po- 6
 reče: S temi sem bil ranjen v hiši tistih, ki so
 me ljubili. Meč, vzdigni se nad mojega pastirja in 7
 nad moža, ki mi je blizu, govori Gospod vojnih
 čet; udari pastirja, in ovce se bodo razkropile,
 pravi vsemogočni Gospod.

Evangelj sv. Janeza 19, 28—35.

28 **I**sti čas, ker je vedel Jezus, da je vse
 29 dokončano, da se je dopolnilo pismo,
 je rekel: Žejen sem! Stala je pa
 ondi posoda polna kisa. Oni pa so gobo
 napolnili s kisom, natakneli na hisop ter
 30 mu jo podali k ustom. Ko je tedaj Jezus
 vzel kisa, je rekel: Dopolnjeno je! In je
 31 glavo nagnil in je izdihnil dušo. Judje
 torej, ker je bil dan pripravljanja, da bi
 ne ostala na križu trupla v soboto — bil je
 namreč velik tisti sobotni dan — so prosili
 Pilata, da bi se jim strle kosti in da bi se
 32 sneli. Vojaki so torej prišli in so prvemu
 sicer strli kosti in drugemu, kateri je bil ž
 33 njim križan. Ko so pa prišli do Jezusa, so
 videli, da je že mrtev, in mu niso strli
 34 kosti, temveč eden vojakov je s sulico
 odprl njegovo stran, in brž je tekla iz nje
 35 kri in voda. In kateri je videl, je pričal,
 in njegovo pričevanje je resnično.



1. februarja.

God sv. Ignacija, škofa in mučenika.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Rimljanom 8, 35—39.

35 **K**do nas bo ločil od ljubezni Kristusove?
 Bridkost ali stiska ali lakota ali nagota ali

nevarnost ali preganjanje ali meč? (Kakor je pisano: „Zavoljo tebe nas morijo ves dan; imajo nas, kakor ovce za klanje“).¹ Toda v vsem zmagujemo po tistem, ki nas je ljubil. Prepričan sem namreč, da ne smrt ne življenje, ne angelji ne poglavarstva ne moči, ne sedanjost ne prihodnost, ne sila, ne visokost ne globočina, ne druga stvar nas ne bo mogla ločiti od ljubezni božje, ki je v Kristusu Jezusu, Gospodu našem!

Evangelj sv. Janeza 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zrno ... Stran 250.

2. februarja.

Praznik očiščevanja device Marije ali Svečnica.

Berilo iz Malahija preroka 3, 1—4.

To govori Gospod Bog: Glej, jaz pošljem svojega angelja, in bo pripravljaj pot pred mojim obličjem. In brž bo prišel k svojemu templju Gospodovalec, ki ga iščete, in Angelj zaveze, ki ga želite. Glej, pride, pravi Gospod vojnih čet, in kdo bo mogel umeti dan njegovega prihoda in kdo bo obstal ob njegovem pogledu? On je namreč kakor raztapljajoč ogenj in kakor zelišče valjavcev; in bo sedel ter topil in čistil srebro in bo očiščeval Levijeve sinove in jih bo precejal kakor zlato in kakor srebro; in bodo darovali Gospodu darove v pravičnosti. In Gospodu bo prijetna Judova in

¹ Ps. 43, 22.

Jeruzalemska daritev, kakor prejšnje dni in kakor nekdanja leta, pravi vsemogočni Gospod.

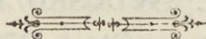
Evangelj sv. Lukeža 2, 22—32.

22  isti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi
 23 Marijinega očiščevanja po Mozesovi
 24 postavi, so prinesli Jezusa v Jeru-
 zalem, da so ga postavili pred Gospoda,
 25 kakor je pisano v Gospodovi postavi: Vse
 26 prvorojeno moškega spola bodi posvečeno
 27 Gospodu; in da so opravili dar, kakor je
 rečeno v Gospodovi postavi, dve grlici ali
 dva mlada goloba. In glej, bil je človek
 v Jeruzalemu, ki mu je bilo ime Simeon;
 in ta človek je bil pravičen in bogaboječ
 in je čakal tolažbe Izraelove, in Sveti Duh
 26 je bil v njem. In mu je bilo razodeto od
 Svetega Duha, da ne bo videl smrti, dokler
 27 ne vidi Kristusa Gospodovega. In je prišel
 v Duhu v tempelj. In ko so prinesli otroka
 Jezusa njegovi starši, da opravijo zanj po
 28 šegi postave, ga je tudi on vzel v svoje
 29 naročje ter je hvalil Boga in rekel: Sedaj
 odpustiš svojega hlapca, Gospod, po svoji
 30 besedi v miru, ker so videle moje oči tvoje
 31 vzveličanje, katero si pripravil pred obli-
 32 čjem vseh narodov: luč v razsvetljenje
 nevernikom in v čast Izraelu, svojemu
 ljudstvu!

3. februarja.

God sv. Blaža, škofa in mučenika.Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 1, 3—7.**B**ratje, blagoslovljen bodi Bog . . . Stran 244.**Evangelj sv. Matevža 10, 23—28.**

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar vas bodo preganjali v tem mestu, bežite v drugo. Resnično, povem vam, ne bote obhodili Izraelovih mest, dokler ne pride Sin človekov. Ni učenec nad učenikom, ne hlapec nad svojim gospodarjem. Učencu zadostuje, da je kakor njegov učenik, in hlapcu kakor njegov gospodar. Ako so hišnega gospodarja imenovali Belcebuba, koliko bolj njegove domače! Ne bojte se jih torej! Nič namreč ni prikritega, kar bi se ne razodelo, in skrivnega, kar bi se ne izvedelo. Kar vam pravim v temi, govorite na svetlem; in kar slišite na uho, oznanjujte na strehah! In ne bojte se njih, kateri umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti; bojte se pa mnogo bolj tistega, ki more dušo in telo pogubiti v pekel.



5. februarja.

God sv. Agate, device in mučenice.Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 1, 26–31.

26 **B**ratje, glejte svoj poklic, ker jih ni mnogo
 27 modrih po mesu, ne mnogo mogočnih, ne
 mnogo imenitnih; temveč kar je nespametno pred
 svetom, je Bog izvolil, da bi osramotil modre; in
 28 kar je slabo pred svetom, je izvolil Bog, da bi
 osramotil, kar je mogočno; in kar je neimenitno
 pred svetom in zaničljivo, je izvolil Bog, in kar
 29 ni nič, da bi razdejal, kar je; da se noben človek
 30 ne hvali pred njegovim obličjem. Iz njega pa ste
 vi v Kristusu Jezusu, ki nam je postal modrost
 od Boga in pravičnost in posvečenje in odrešenje,
 31 da, kakor je pisano: Kdor se hvali, naj se hvali
 v Gospodu!

Evangelj sv. Matevža 19, 3–12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji
 ter so ga izkušali in rekli: Je li dovo-
 ljeno možu odpustiti svojo ženo... Stran 279.

6. februarja.

God sv. Doroteje, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13–17.

Gospod, moj Bog, povzdignil si nad zemljo moje
 bivališče... Stran 278.

Evangelj sv. Matevža 13, 44–52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
 to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
 dobno zakladu... Stran 278.

9. februarja.

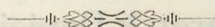
God sv. Apolonije, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 12.

Častila te bom, Gospod kralj ... Stran 276.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam ... Stran 277.



10. februarja.

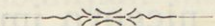
God sv. Skolastike, device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali, naj se se hvali v Gospodu ... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam ... Stran 277.



11. februarja.

God prikazanja blažene Marije device brezmadežne.

Berilo iz Skrivnega razodetja sv. apostola Janeza 11, 19; 12, 1. 10.

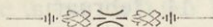


dprlo se je svetišče božje na nebu, in videla 19
se je skrinja njegove zaveze v njegovem

svetišču; in nastali so bliski in glasovi in potres
 1 in velika toča. In veliko znamenje se je prikazalo
 na nebu: žena, oblečena s solncem in mesec pod
 njenimi nogami, in na njeni glavi venec dvanaj-
 10 sterih zvezd. In sem slišal močen glas na nebu,
 govoreč: Sedaj je postalo vzveličanje in moč in
 kraljestvo našega Boga in oblast njegovega Kristusa.

Evangelj sv. Lukeža 1, 26—31.

26 **T**isti čas ja bil angelj Gabriel od Boga
 poslan v mesto Galileje, ki mu je
 27 ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu,
 kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davi-
 28 dove, in Devici je bilo ime Marija. In an-
 gelj je prišel k njej in je rekel: Češčena,
 milosti polna, Gospod je s teboj, blago-
 29 slovljena si med ženami! Ko je pa to sli-
 šala, se je prestrašila nad njegovim go-
 vorjenjem in je mislila, kakšno bi bilo to
 30 pozdravljenje. In angelj ji je rekel: Ne boj
 se, Marija, ker si našla milost pri Bogu!
 31 Glej, spočela boš v svojem telesu in rodila
 Sina in imenuj njegovo ime Jezus!



14. februarja.

God sv. Valentina, škofa in mučenika.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 4, 9—16.

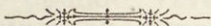
9 **B**ratje, mislim, da je Bog nas apostole postavil
 poslednje, odločene v smrt, ker smo postali

na ogled svetu, angeljem in ljudem. Mi smo ne- 10
 umni zavoľjo Kristusa, vi pa modri v Kristusu;
 mi slabi, vi pa močni; vi ste slavni, mi pa zani-
 čevani. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas 11
 bijejo s pestmi, in nimamo stalnega bivališča ter 12
 se trudimo in delamo s svojimi rokami; kolnejo
 nas, in blagoslavljamo, preganjani smo, in prena-
 šamo, preklinjajo nas, in molimo; postali smo 13
 kakor smeti tega sveta, vseh izvržek dosedaj. Tega 14
 ne pišem, da bi vas sramotil; temveč opominjam
 vas kot svoje preljube otroke. Ko bi namreč imeli 15
 deset tisoč učnikov v Kristusu, vendar nimate
 mnogo očetov, ker sem vas jaz rodil po evangelju
 v Kristusu Jezusu. Prosim vas torej, bodite moji 16
 posné mavci, kakor sem jaz Kristusov!

Evangelj sv. Matevža 10, 16—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen-
 cem: Glejte, jaz vas pošljem kakor 16
 ovce sredi volkov. Bodite torej raz-
 umni kakor kače in preprosti kakor go-
 lobje! Varujte se pa ljudi; izročevali vas 17
 bodo namreč sodnijam in po svojih shod-
 nicah vas bodo bičali, in gonili vas bodo 18
 pred vladarje in kralje zavoľjo mene, njim
 in narodom v pričevanje. Kadar vas bodo 19
 pa izročili, nikar ne skrbite, kako ali kaj bi
 govorili; dano vam bo namreč tisto uro, kaj
 bote govorili; zakaj niste vi, ki govorite, 20
 marveč Duh vašega Očeta je, ki govori v

21 vas. Izdajal pa bo brat brata v smrt in
 22 oče sina; in otroci bodo vstali zoper starše
 in jih bodo morili. In sovražili vas bodo
 vsi zavoljo mojega imena. Kdor pa bo
 stanovit en do konca, bo vzveličan.



14. februarja.

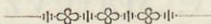
God sv. Valentina, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Nikar ne mislite, da sem prišel mir
 prineset... Stran 246.



22. februarja.

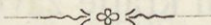
God stolice sv. Petra v Antiohiji.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra 1, 1—7.

Peter, apostol Jezusa Kristusa... Stran 305.

Evangelj sv. Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje
 Filipove... Stran 306.



24. ali 25. februarja.

God sv. Matija, apostola.

Berilo iz Dejanja apostolov 1, 15—26.

15 **T**iste dni je stal Peter sredi bratov — bila je
 pa skupaj množica ljudi okoli sto in dvajset —

in je rekel: Možje, bratje, dopolniti se mora pismo, 16
 katero je prerokoval Sveti Duh po Davidovih ustih
 o Judežu, ki je bil vodnik tistih, kateri so Jezusa 17
 ujeli; ki je bil prištet med nas in je prejel del 18
 te službe. In ta je pridobil njivo iz krivičnega
 plačila in se je obesil, ter se je razpočil po sredi, in 19
 izsul se mu je ves drob. In je prišlo na znanje
 vsem v Jeruzalemu bivajočim tako, da se imenuje 20
 tista njiva po njihovem jeziku Hakeldama, to je,
 njiva krvi. Pisano je namreč v bukvah psalmov:
 „Naj bo pusto njih bivališče in naj ne bo nikogar, ki 21
 bi v njem prebival,“¹ in: „Njegovo službo naj prejme
 drug.“² Treba je torej, da od teh mož, ki so bili 22
 z nami zbrani ves čas, dokler je Gospod Jezus
 prebival med nami, začeni od Janezovega krsta 23
 do dne, ko je bil od nas v nebo vzet, postane
 eden z nami vred priča njegovega vstajenja. In so 24
 postavili dva, Jožefa, ki mu je bilo ime Barzaba,
 s priimkom Iustus (*pravični*), in Matija. In so mo- 25
 lili in rekli: Ti, Gospod, ki poznaš srca vseh,
 pokaži, katerega izmed teh dveh si izvolil, da 26
 prejme mesto te službe in apostolstva, od katerega
 je odpadel Judež, da je odšel na svoj kraj. In so
 vadjali za nju, in kocka je zadela Matija, in je bil
 prištet enajsterim apostolom.

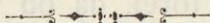
Evangelj sv. Matevža 11, 25—30.



Isti čas je Jezus odgovoril in rekel: 25
 Zahvaljujem te, Oče, Gospod nebes
 in zemlje, ker si to prikril modrim
 in razumnim in razodel malim. Da, Oče, 26

¹ Psalm 68, 26. — ² Psalm 108, 8.

27 saj je bilo tako prijetno pred teboj! Vse
 mi je izročeno od mojega Očeta. In nihče
 ne pozna Sina, kakor (*le*) Oče; tudi Očeta
 nihče ne pozna, kakor (*le*) Sin in komur
 28 hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki
 se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom
 29 poživil! Vzemite moj jarem na se in učite
 se od mene, ker jaz sem krotek in iz srca
 ponižen, in bote našli pokoj svojim dušam!
 30 Moj jarem je namreč sladek, in moje breme
 je lahko.



25. ali 26. februarja.

God sv. Valburge, device in opatice.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
 to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo po-
 podobno deseterim devicam... Stran 277.



26. ali 27. februarja.

God sv. Marjete Kortonske, izpokornice.

Berilo iz Visoke pesmi Salomonove
 3, 2—5 in 8, 6—7.

2 stala bom in obhodila mesto, po ulicah in
 cestah bom iskala njega, ki ga ljubi moja

duša; iskala sem ga, pa ga nisem našla. Našli so 3
me čuvaji, ki varujejo mesto. Ali ste videli njega, 11
ki ga ljubi moja duša? Ko sem šla nekoliko mimo 4
njih, sem našla njega, ki ga ljubi moja duša; pri-
jela sem ga in ga ne izpustim, dokler ga ne po-
peljem v hišo svoje matere in v hram svoje ro-
diteljice. Rotim vas, Jeruzalemske hčere, pri srnah 5
in jelenih na polju, ne vzbudite in ne predramite
ljube, dokler sama hoče! Deni me kot pečat na 6
svoje srce, kot pečat na svojo roko; zakaj močna
kakor smrt je ljubezen, trda kakor pekel gorečnost,
njeni žarki so žarki ognja in plamena. Obilne vode 7
ne morejo pogasiti ljubezni, in reke je ne bodo
utopile; naj bi dal človek vse premoženje svoje
hiše za ljubezen, kakor za nič bo maral za nje.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
dobno zakladu . . . Stran 278.

—*—
Marec.

Petek po pepelnici.

**God na čast sv. trnjeve krone našega
Gospoda Jezusa Kristusa.**

Berilo iz Visoke pesmi 3, 7—11 in 4, 1. 8.

Qkoli Salomonove počivalnice stoji šestdeset 7
najmočnejših v Izraelu; vsi imajo meče in 8
so izučeni v boju; vsak ima meč ob boku zaradi
nočnih strahov. Nosilnico si je naredil kralj Salomon 9
iz lesa z Libana. Stebre ji je naredil srebrne, 10

- naslon zlat, stopnice škrlatne, sredino je pogrnil
 11 z ljubeznijo zaradi Jeruzalemskih hčerá. Pojdite in
 poglejte, sionske hčere, kralja Salomona z vencem,
 s katerim ga je venčala njegova mati na dan nje-
 gove zaroke in na dan veselja njegovega srca.
 1 Kako lepa si, moja prijateljica, kako lepa si! Tvoje
 oči so golobje, brez tega, kar je znotraj skrito.
 8 Pridi z Libana, moja nevesta, pridi z Libana, pridi,
 venčana boš!

Evangelj sv. Janeza 19, 1—5.

- 1  isti čas je Pilat Jezusa vzel in bičal.
 2 In vojaki so spletli krono iz trnja
 in mu jo dejali na glavo ter mu
 3 ogrnili škrlatno oblačilo. In so stopali
 predenj in rekali: Pozdravljen bodi, kralj
 4 judov! In so mu jih dajali za uho. Pilat
 je tedaj zopet vun šel in jim rekel: Glejte,
 5 pripeljem vam ga vun, da spoznate, da ne
 najdem na njem nobene krivice. (Jezus je
 torej prišel vun, noseč trnjevo krono in
 škrlatno oblačilo).

Petek po prvi nedelji v postu.

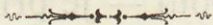
**God na čast sv. sulice in žrebljev našega
 Gospoda Jezusa Kristusa.**

Berilo iz preroka Zaharija 12, 10—11
 in 13, 6—7.

To govori Gospod: Izlil bom ... Stran 313.

Evangelj sv. Janeza 19, 28—35.

Tisti čas, ker je vedel Jezus, da je vse dokončano ... Stran 314.



Petek po drugi nedelji v postu.

God na čast sv. tančice našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Berilo iz preroka Izaija 62, 11 in 63, 1—7.

To govori Gospod Bog: Povejte sionski hčeri: 11
 Glej, tvoj Vzveličar pride; glej, njegovo pla-
 čilo je ž njim! Kdo je tisti, ki pride iz Edoma, v 1.
 pobarvanih oblačilih iz Bosre? Tisti zali v svojem
 plašču, stopajoč v obilnosti svoje moči? Jaz, ki 2
 govorim pravico in sem branitelj, da rešim. Zakaj
 pa je rdeča tvoja obleka in tvoja oblačila kakor
 tistih, ki tlačijo v tlačilnici? Sam sem tlačil v tla- 3
 čilnici in izmed narodov ni bilo nikogar z menoj;
 tlačil sem jih v svojem srdi in jih stlačil v svoji
 jezi, in njih kri se je razkropila po mojih oblačilih,
 in vso svojo obleko sem omadeževal. Zakaj dan 4
 maščevanja je v mojem srcu, prišlo je leto mo-
 jega rešenja. Oziral sem se okrog, in ni bilo po- 5
 močnika; iskal sem, in ni ga bilo, da bi pomagal:
 rešila pa me je moja roka, in moja jeza, ta mi je
 pomagala. In poteptal sem ljudstva v svojem srdi 6
 in sem jih opojil v svoji jezi in njih moč sem
 vrgel ob tla. Usmiljenja Gospodovega se bom 7
 spominjal, hvalil bom Gospoda za vse, kar nam
 je podelil Gospod, naš Bog.

Evangelj sv. Marka 15, 42—46.

42 **T**isti čas, ko se je storil večer — ker
 43 je bil dan pripravljanja, kateri je
 pred soboto — je prišel Jožef iz Ari-
 44 mateje, imeniten svetovalec, ki je tudi sam
 čakal božjega kraljestva, in je šel srčno k
 Pilatu in je prosil za Jezusovo telo. Pilat
 44 pa se je čudil, da bi bil že umrl; in je
 poklical stotnika in ga je vprašal, ali je že
 umrl. In ko je izvedel od stotnika, je dal
 45 Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice ter ga
 46 je snel in zavil v tančico in položil v grob,
 ki je bil izsekan iz skale, in je privalil ka-
 men k vhodu groba.



Petek po tretji nedelji v postu.

**God na čast sv. peterih ran našega Gospoda
 Jezusa Kristusa.**

Berilo iz preroka Zaharija 12, 10—11
 in 13, 6—7.

To govori Gospod: Izlil bom ... Stran 313.

Evangelj sv. Janeza 19, 28—35.

Tisti čas, ker je vedel Jezus, da je vse
 dokončano ... Stran 314.



Petek po četrtni nedelji v postu.

God na čast dragocene krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

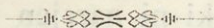
Hebrejcem 9, 11—15.

Bratje, Kristus je pristopil kot veliki duhovnik 11
prihodnjih dobrot, in je skozi višji in mnogo
popolnejši šotor, ki ni narejen z roko, to je, ne
tega stvarjenja, tudi ne s krvjo kozlov ali juncev,
temveč z lastno krvjo šel enkrat v svetišče, in je 12
našel večno odrešenje. Zakaj, če kri kozlov in 13
juncev in potrošeni pepel junice posvečuje ognju-
šene v očiščenje mesa, koliko bolj bo kri Kristusa,
ki se je po Svetem Duhu brezmadežnega daroval 14
Bogu, našo vest očistila mrtvih del, da bomo slu-
žili živemu Bogu. In zato je srednik nove zaveze, 15
da po smrti, ki se je zgodila v odrešenje tistih
pregreh, ki so bile pod prejšnjo zavezo, prejmejo
tisti, kateri so poklicani, obljubo večne dediščine
v Kristusu Jezusu, Gospodu našem.

Evangelj sv. Janeza 19, 30—35.

Tisti čas, ko je Jezus vzel kisa, je 30
rekel: Dopolnjeno je! In je glavo
nagnil in je izdihnil dušo. Judje to- 31
rej, ker je bil dan pripravljanja, da bi ne
ostala na križu trupla v soboto — bil je
namreč velik tisti sobotni dan — so prosili
Pilata, da bi se jim strle kosti in da bi se
sneli. Vojaki so torej prišli in so prvemu 32

sicer strli kosti in drugemu, ki je bil
 33 ž njim križan. Ko so pa prišli do Jezusa,
 so videli, da je že mrtev, in mu niso strli
 34 kosti, temveč eden vojakov je s sulico od-
 prl njegovo stran, in brž je tekla iz nje
 35 kri in voda. In kateri je videl, je pričal, in
 njegovo pričevanje je resnično.



Petek po tihi nedelji.

God sedem žalosti blažene device Marije.

Berilo iz Juditinih bukev 13, 22—25.

22 **G**ospod te je blagoslovil v svoji moči, ker je
 23 po tebi uničil naše sovražnike. Blagoslov-
 ljena si ti, hči, od Gospoda Boga najvišjega pred
 24 vsemi ženami na zemlji. Hvaljen bodi Gospod, ki
 25 je ustvaril nebo in zdmiljo, ker je danes poveličal
 tvoje ime tako, da ne bo prešla tvoja slava iz ust
 ljudi, ki se bodo spominjali Gospodove moči na
 večno, zaradi katerih nisi prizanesla svojemu živ-
 ljenju v stiski in v nadlogi svojega rodu, temveč
 si odvrnila pogin pred obličjem našega Boga.

Evangelj sv. Janeza 19, 25—27.

25 **T**isti čas so stale poleg križa Jezuso-
 vega njegova Mati in sestra njegove
 Matere Marija Kleofova in Marija
 26 Magdalena. Ko je torej Jezus videl Mater
 in učenca, katerega je ljubil, zraven stati,
 27 reče svoji Materi: Žena, glej, tvoj sin! Nato

reče učencu: Glej, tvoja Mati! In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.



3. marca.

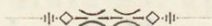
God sv. Kunigunde, device in cesarice.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 7, 25—34.

Bratje, o devicah nimam Gospodove zapovedi,
dajem pa svet . . . Stran 280.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
dobno zakladu . . . Stran 278.



4. marca.

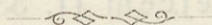
God sv. Kazimira, spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža . . . Stran 272.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana . . . Stran 272.



7. marca.

**God sv. Tomaža Akvinskega, cerkvenega
učenika.**

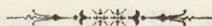
Berilo iz bukev Modrosti 7, 7—14.

Prosil sem, in mi je bila dana razumnost, in
klical sem, in je prišel v me duh modrosti; 7

8 in cenil sem jo nad kraljestva in prestole, in bo-
 9 gastvo sem imel za nič v primeri ž njo. Tudi
 dragocenega kamena nisem primerjal ž njo; saj je
 vse zlato v primeri ž njo slab pesek in srebro se
 10 ceni s pogledom na njo kakor blato. Ljubil sem jo
 bolj, ko zdravje in lepoto, in izvolil sem si jo za
 11 luč, ker njena svetloba je neugasna. Ž njo vred pa
 mi je došlo vse dobro in brezmerna slava po njenih
 12 rokah. In veselil sem se vseh reči, ker je ta mo-
 drost hodila pred menoj, pa nisem vedel, da je
 13 ona mati vsega tega. Brez zvijače sem se je učil
 in brez zavisti jo delim in ne prikrivam njene
 14 slave. Ona je namreč ljudem neizmeren zaklad;
 kateri se ga poslužujejo, postanejo deležni božjega
 prijateljstva, priporočeni zavoljo darov znanosti.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Vi ste sol zemlje . . . Stran 271.



10. marca.

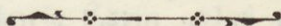
God štirideset mučenikov.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Hebrejcem 11, 33—39.

Bratje, svetniki so po veri premagovali kralje-
 stva . . . Stran 260.

Evangelj sv. Lukeža 6, 17—23.

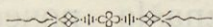
Tisti čas je šel Jezus z gore... Stran 256.



12. marca.

God sv. Gregorija, papeža in cerkvenega učenika.Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.**P**reljubi, rotim te pred Bogom ... Stran 270.

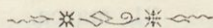
Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vi ste sol zemlje ... Stran 271.

17. marca.

God sv. Jedrti, device.Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.**B**ratje, kdor se hvali ... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno
deseterim devicam ... Stran 277.

19. marca.

Praznik sv. Jožefa, ženina Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub (*je bil*) Bogu in ljudem, njegov spomin
je blagoslovljen. Storil ga je v slavi podobnega
svetnikom in ga je poveličal sovražnikom v strah,
in na njegove besede je ustavil strašna znamenja.1
2

24. marca.

God sv. Gabriela, nadangelja.

Berilo iz preroka Daniela 9, 21—26.

Biste dni, glej, je hitro priletel mož Gabriel, 21
 ki sem ga bil videl v začetku v prikazni, in 22
 se me je dotaknil ob večerni daritvi. In me je 22
 učil ter mi je govoril in rekel: Daniel, sedaj sem 23
 prišel, da te podučim in da razumeš. V začetku 23
 tvojih prošenj je izšla beseda; jaz pa sem prišel, 24
 da ti naznanim, ker si mož željá; ti torej pazi na 24
 besedo in umevaj prikazen! Sedemdeset tednov je 24
 okrajšanih nad tvojim ljudstvom in nad tvojim 25
 svetim mestom, da neha odpad in se konča greh 25
 in izbriše krivica, in dojde večna pravičnost ter se 26
 izpolni prikazen in prerokovanje, in bo maziljen 26
 Sveti svetih. Vedi torej in pazi! Od izdanega po- 25
 velja, naj se zopet pozida Jeruzalem, do Kristusa 26
 vojvoda bo sedem tednov in dva in šestdeset tednov;
 in ceste in zidovi bodo zopet zgrajeni v težavnih
 časih. In po dva in šestdesetih tednih bo umorjen 26
 Kristus; in ne bo njegovo ljudstvo, ki ga bo za-
 tajilo. In ljudstvo s prihodnjim vojvodom bo raz-
 dejalo mesto in svetišče; in njegov konec bo raz-
 dejanje, in po končani vojski je določeno opu-
 stošenje.

Evangelj sv. Lukeža 1, 26—38.

Tisti čas je bil angelj Gabriel od Boga
 poslan v mesto Galileje ... Stran 336.

25. marca.

Praznik oznanjenja Marije device.

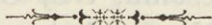
Berilo iz preroka Izaija 7, 10—15.

- 10 **T**iste dni je govoril Gospod Ahazu, rekoč:
11 Prosi si znamenje od Gospoda svojega
Boga ali v globočini spodaj ali v višini zgoraj!
12 In Ahaz je rekel: Ne bom prosil in ne bom iz-
13 kušal Gospoda. In je rekel: Poslušajte torej, Da-
vidova hiša! Vam je li premalo nadlegovati ljudi,
14 da ste nadležni tudi mojemu Bogu? Zato vam bo
dal Gospod sam znamenje: Glejte, Devica bo spo-
čela in rodila Sina, in njegovo ime se bo imeno-
15 valo Emanuel. Sirovo maslo in strd bo jedel,
preden bo vedel zavreči hudo in izvoliti dobro.

Evangelj sv. Lukeža 1, 26—38.

- 26 **T**isti čas je bil angelj Gabriel od Boga
poslan v mesto Galileje, ki mu
27 je ime Nazaret, k Devici, zaročeni
možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše
28 Davidove, in Devici je bilo ime Marija. In
angelj je prišel k njej in je rekel: Češčena,
milosti polna, Gospod je s teboj, blago-
29 slovljena si med ženami! Ko je pa to sli-
šala, se je prestrašila nad njegovim go-
vorjenjem in je mislila, kakšno bi bilo to
30 pozdravljenje. In angelj ji je rekel: Ne boj
se, Marija, ker si našla milost pri Bogu!
31 Glej, spočela boš v svojem telesu in ro-
dila Sina, in imenuj njegovo ime Jezus!

Ta bo velik in Sin Najvišjega imenovan; 32
 in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida,
 njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Ja-
 kobovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu 33
 ne bo konca. Marija pa je rekla angelju: 34
 Kako se bo to zgodilo, ker ne spoznam
 moža? In angelj je odgovoril in ji rekel: 35
 Sveti Duh bo prišel v te in moč Najvišjega
 te bo obsenčila; in zato bo Sveto, ki bo
 rojeno iz tebe, imenovano Sin božji. In 36
 glej, Elizabeta, tvoja sorodnica, je tudi spo-
 čela sina v svoji starosti, in ta mesec je
 že šesti njej, ki je imenovana nerodovitna;
 ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč. 37
 Marija pa je rekla: Glej, dekla sem Go- 38
 spodova, zgodi se mi po tvoji besedi!



27. marca.

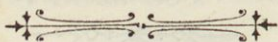
God sv. Ruperta, škofa in spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej, veliki duhovnik . . . Stran 265.

Evangelj sv. Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
 to-le priliko: Neki imeniten človek je
 šel v daljno deželo . . . Stran 274.



April.

2. aprila.

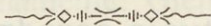
God sv. Frančiška Pavlanskega, spoznavalca.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Filipljanom 3, 7—12.

Bratje, kar mi je bilo dobiček... Stran 274.

Evangelj sv. Lukeža 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Ne bojte se, majhna čreda... Stran 273.



3. aprila.

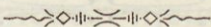
God sv. Marije Egipčanke, izpokornice.

Berilo iz preroka Izaia 54, 8—10.

8  trenutku jeze sem skril nekoliko svoj obraz
9 pred teboj, pa v večni milosti sem se te
usmilil, pravi odrešenik, tvoj Gospod. To mi je,
kakor ob dneh Noeta, kateremu sem prisegel,
da ne bom več napeljal Noetovih vod čez zemljo;
tako prisežem, da se ne bom jezil nad teboj
10 in ne hudoval. Zakaj gore se bodo majale, in
griči se bodo tresli; moja milost pa ne bo od-
stopila od tebe, in zaveza mojega miru se ne bo
ganila, govori tvoj usmiljeni Gospod.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
dobno zakladu... Stran 278.



4. aprila.

God sv. Izidora, škofa in cerkvenega učenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.

Preljubi, rotim te pred Bogom ... Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vi ste sol zemlje ... Stran 271.

— — — — —
5. aprila.

God sv. Vincencija Fererija, spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža ... Stran 272.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana... Str. 272.

— — — — —
11. aprila.

**God sv. Leona Velikega, papeža in
cerkvenega učenika.**

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje srce ... Stran 270.

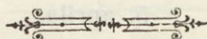
Evangelj sv. Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje
Filipove ... Stran 306.

21. aprila.

God sv. Anzelma, škofa in cerkvenega učenika.Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.**P**reljubi, rotim te pred Bogom . . . Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem :
Vi ste sol zemlje . . . Stran 271.

23. ali 24. aprila.

God sv. Jurja, mučenika.Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 2, 8—10 in 3, 10—12.

- 8 **P**reljubi, spominjaj se, da je Gospod Jezus Kristus
 9 iz rodú Davidovega vstal od mrtvih po mo-
 10 jem evangelju, v katerem se trudim do železja, kakor
 10 hudodelnik; toda beseda božja ni vklenjena. Zato
 vse pretrpim zaradi izvoljenih, da tudi oni dose-
 žejo vzveličanje, katero je v Kristusu Jezusu z
 10 nebeško slavo. Ti pa si me nasledoval v mojem
 nauku, podučevanju, prizadevanju, v veri, prizanes-
 11 ljivosti, ljubezni, potrpežljivosti, preganjanju,
 trpljenju, kar se mi je prigodilo v Antiohiji, v
 Ikoniju in v Listrah; kakršna preganjanja sem pre-
 12 stal, in iz vseh me je otel Gospod. In vsi, ki ho-
 čejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo trpeli
 preganjanje.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem prava trta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko na meni, ki ne rodi sadu, bo odrezal in vsako, ki rodi sad, bo otrebil, da bo rodila več sadu. Vi ste že čisti zavoljo besed, katere sem vam govoril. Ostanite v meni in jaz v vas! Kakor mladika ne more roditi sadu sama od sebe, ako ne ostane na trti; enako tudi vi ne, ako ne ostanete v meni. Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi mnogo sadu: ker brez mene ne morete ničesar storiti. Ako kdo ne ostane v meni, bo vun vržen kakor mladika, in usahne, in jo poberejo in vržejo v ogenj, in zgori. Ako ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite, karkoli hočete, in se vam bo zgodilo!

25. aprila.

God sv. Marka, evangelista.¹

Berilo iz preroka Ezehiela 1, 10—14.

Podoba obrazov četverih živali je bila: obraz človeka in obraz leva ob desnici njih štirih,

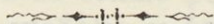
¹ Berilo in evangelj pri sv. maši ob procesiji glej:

obraz vola pa ob levici njih štirih in obraz orla
 11 zgoraj njih štirih. Njihovi obrazi (*so bili obrnjeni*)
 in njihove peruti so bile razprostrte navzgor; dve
 12 peruti vsakateri sta se stikali, dve pa sta pokri-
 vali njihova telesa. In njih vsaka je šla pred svo-
 jim obrazom; kamor jih je gnal duh, tja so šle
 13 in se niso obračale, kadar so šle. In podoba živali
 je bila videti kakor žar gorečega oglja in je bila
 videti kakor svetilnice. V sredi živali je bila videti
 14 semtertja švigajoča svetloba ognja, in blisk je
 švigal iz ognja. In živali so šle naprej in nazaj
 kakor švigajoči blisk.

Evangelj sv. Lukeža 10, 1—9.

1 **T**isti čas je izvolil Gospod še drugih
 dva in sedemdeset in jih je poslal
 po dva pred svojim obličjem v
 vsako mesto in kraj, kamor je imel sam
 2 priti. In jim je rekel: Žetev je sicer obilna,
 delavcev pa malo; prosite torej Gospodarja
 žetve, da pošlje delavcev v svojo žetev.
 3 Pojdite; glejte, jaz vas pošljem, kakor ja-
 4 gnjeta med volkove! Ne nosite mošnje, ne
 torbe, ne obuvala in nikogar na potu ne
 5 pozdravljajte! In v katerokoli hišo pridete,
 6 recite najprej: Mir bodi tej hiši! In ako je
 tam sin miru, bo počival nad njim vaš
 7 mir; ako pa ne, se bo vrnil k vam. V tisti
 hiši pa ostanite ter jejte in pijte, kar je
 pri njih; delavec je namreč vreden svojega

plačila. Ne pohajajte od hiše do hiše! In 8
v katerokoli mesto pridete in vas sprej- 9
mejo, jejte, kar se postavi pred vas; in
ozdravljajte bolnike, kateri so ondi, in re-
cite jim: Približalo se vam je božje kra-
ljestvo!



26. aprila.

God Marije device, matere dobrega sveta.

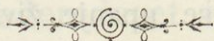
Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Kakor trta sem rodila prijeten duh; in moje 23
cvetje je častitljiv in pošten sad. Jaz sem 24
mati lepe ljubezni in strahu in spoznanja in sve-
tega upanja. V meni je vsa milost življenja in res- 25
nice, v meni je vse upanje življenja in kreposti.
Pridite k meni vsi, kateri me želite, in nasitite se 26
mojega sadu; zakaj moj duh je slajši ko med in 27
moja dediščina črez med in satovje. Moj spomin 28
ostane vselej in vekomaj. Kateri mene uživajo, so 29
še lačni, in kateri mene pijejo, jih še žeja. Kdor 30
mene posluša, ne bo osramočen, in kateri delajo
v meni, ne grešijo. Kateri mene preslavlajo, 31
bodo imeli večno življenje.

Evangelj sv. Lukeža 1, 26—33.

Isti čas je bil angelj Gabriel od Boga 26
poslan v mesto Galileje, ki mu je 27
ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu,
kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davi-
dove, in Devici je bilo ime Marija. In an- 28
gelj je prišel k njej in je rekel: Češčena,

8 milosti polna, Gospod je s teboj, blago-
 29 slovljena si med ženami! Ko je pa to sli-
 šala, se je prestrašila nad njegovim go-
 vorjenjem in je mislila, kakšno bi bilo to
 30 pozdravljenje. In angelj ji je rekel: Ne boj
 se, Marija, ker si našla milost pri Bogu!
 31 Glej, spočela boš v svojem telesu in rodila
 32 Sina in imenuj njegovo ime Jezus! Ta bo
 velik in Sin Najvišjega imenovan; in Go-
 spod Bog mu bo dal sedež Davida, nje-
 govega očeta, in bo kraljeval v hiši Jako-
 33 bovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne
 bo konca.



30. aprila.

God sv. Katarine Sienske, device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali . . . Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
 to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo po-
 podobno deseterim devicam . . . Stran 277.



Tretja nedelja po Veliki noči.

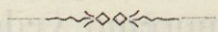
Praznik varstva sv. Jožefa, ženina blažene
device Marije.

Berilo iz I. bukev Mozesovih 49, 22—26.

Rastoč sin je Jožef, rastoč sin in zalega po- 22
gleda; hčere so tekale po zidovju. Pa raz- 23
dražili so ga in grajali in zavidali so mu tisti, ki
so imeli kopje. Njegov lok je slonel na Močnem, 24
in raztrgale so se vezi njegovih ram in rok po
rokah Mogočnega v Jakobu; odtod je izšel pastir,
kamen Izraelov. Bog tvojega očeta bo tvoj po- 25
močnik, in Vsemogočni te bo blagoslovil z blago-
slovi neba od zgoraj, z blagoslovi brezdna, ki je
spodaj, z blagoslovi prs in materinega telesa. Bla- 26
goslovi tvojega očeta so potrjeni z blagoslovi nje-
govih očetov, dokler ne pride zaželeni večnih gri-
čev; naj se dopolnijo nad Jožefovo glavo in nad
temenom Nazarejca med njegovimi brati!

Evangelj sv. Lukeža 3, 21—23.

Zgodilo se je tiste dni, ko se je dalo 21
krstiti vse ljudstvo, in ko je bil krščen
Jezus in je molil, se je odprlo nebo, 22
in Sveti Duh je prišel nad njega v telesni
podobi kakor golob, in glas je prišel z neba:
Ti si moj ljubljeni Sin, nad katerim imam
dopadenje. In Jezus je bil, ko je začel 23
(učiti), pri tridesetih letih, in so mislili, da
je sin Jožefov.



Maj.

1. maja.

God sv. Filipa in Jakoba, apostolov.

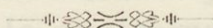
Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

1 **P**ravični bodo stali z veliko srčnostjo nasproti
 2 tistim, ki so jih stiskali in spravljali ob
 3 njihova dela. Ko bodo to videli, jih bo prešinil
 4 grozen strah, in se bodo začudili zavoljo naglega
 5 in nepričakovanega vzveličanja (*pravičnih*) in
 bodo govorili med seboj ter se bodo kesali in
 bodo vzdihovali v dušni bridkosti: Ti so, ki smo
 jih imeli nekdam v zasmeh in v sramotilen pre-
 4 govor. Mi neumneži smo imeli njih življenje za
 5 nespamet in njih konec za nečast. Glejte, kako so
 sedaj štet med otroke božje in njih delež je med
 svetniki!

Evangelj sv. Janeza 14, 1—13.

1 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
 2 cem: Vaše srce naj se ne da opla-
 3 šiti! Verujete v Boga, verujte tudi
 4 v mene! V hiši mojega Očeta je mnogo
 5 stanovanj. Ako bi ne bilo tako, bi vam
 6 bil povedal, ker grem pripravljat vam pro-
 3 stora. In ko odidem in vam pripravim pro-
 4 stor: bom zopet prišel in vas bom vzel k
 5 sebi, da bote tudi vi tam, kjer sem jaz.
 6 In kam jaz grem, veste, tudi pot veste.
 Reče mu Tomaž: Gospod, ne vemo, kam
 greš; in kako moremo vedeti pot? Jezus

mu reče: Jaz sem pot in resnica in živ-
ljenje. Nihče ne pride k Očetu razen po
 meni. Ko bi poznali mene, bi poznali go- 7
 tovo tudi mojega Očeta in odslej ga bote
 poznali in ste ga videli. Reče mu Filip: 8
 Gospod, pokaži nam Očeta, in zadostuje
 nam! Reče mu Jezus: Toliko časa sem z 9
 vami in me niste spoznali? Filip, kdor vidi
 mene, vidi tudi Očeta. Kako praviš ti: Po-
 kaži nam Očeta? Ali ne verujete, da sem 10
 jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, katere
 vam jaz govorim, ne govorim sam od sebe,
 temveč Oče, ki prebiva v meni, on oprav-
 lja dela. Ali ne verujete, da sem jaz v 11
 Očetu in Oče v meni? Ako ne, verujte 12
 vsaj zavoljo del! Resnično, resnično vam
 povem: kdor v me veruje, bo dela, ki jih
 jaz delam, tudi sam delal in še večja ko
 ta bo delal, ker jaz grem k Očetu. In kar 13
 koli bote prosili Očeta v mojem imenu, to
 bom storil.



2. maja.

**God sv. Atanazija, škofa in cerkvenega
 učenika.**

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 4, 5—14.

Bratje, ne oznanjujemo sami sebe, marveč Je- 5
 zusa Kristusa, Gospoda našega; sebe pa kot

6 vaše služabnike po Jezusu. Zakaj Bog, ki je rekel,
 naj zasveti luč iz teme, je sam razsvetlil naša srca
 v razsvetljenje spoznanja slave božje v obličju
 7 Jezusa Kristusa. Ta zaklad imamo pa v lončenih
 posodah, da se pokaže vzvišenost božje moči in
 8 ne iz nas. V vsem trpimo nadloge, pa se ne bo-
 9 jimo; v zadregah smo, pa ne omagujemo; pre-
 ganjani smo, toda nismo zapuščeni; pobijajo nas,
 10 pa ne poginjamo; vedno nosimo Jezusovo smrt
 11 na svojem telesu, da se tudi Jezusovo življenje
 očitno kaže na naših telesih. Vedno nas namreč,
 ko še živimo, zavoljo Jezusa izdajajo v smrt, da se
 tudi Jezusovo življenje očitno kaže na našem
 12 umrljivem telesu. Tako dela smrt v nas, življenje
 13 pa v vas. Imamo pa ravno tistega duha vere, ka-
 kor je pisano: „Veroval sem, zato sem govoril.“¹
 14 Tudi mi verujemo, zato tudi govorimo. Vemo
 namreč, da bo tisti, ki je obudil Jezusa, tudi nas
 obudil z Jezusom in postavil z vami.

Evangelj sv. Matevža 10, 23—28.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Kadar vas bodo preganjali... Stran 317.

3. maja.

God najdenja sv. Križa.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Filipljanom 2, 5—11.

5 **B**ratje, to mislite v sebi, kar *(je mislil)* tudi
 6 Kristus Jezus, kateri, ko je bil v božji podobi,

¹ Ps. 115, 1.

ni imel za plen biti Bogu enak, marveč je sam sebe 7
uničil in je vzel na se podobo hlapca, postal enak
ljudem in je bil po zunanjem videti ko človek.
Ponižal je sam sebe in je bil pokoren do smrti, 8
smrti pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal 9
in mu je dal ime, katero je nad vsa imena; (*tu* 10
se poklekne) da se v imenu Jezusovem klanja
vsako koleno teh, ki so v nebesih, na zemlji in
pod zemljo, in izpričuje vsak jezik, da je Gospod 11
Jezus Kristus v slavi Boga Očeta.

Evangelj sv. Janeza 3, 1—15.

Tisti čas je bil človek izmed farizejev, 1
Nikodem po imenu, judovski sta-
rejšina. Ta je prišel po noči k Je- 2
zusu in mu je rekel: Rabbi, vemo, da si
učenik, ki si prišel od Boga; zakaj nihče
ne more delati teh znamenj, ki jih ti de-
laš, ako ni Bog ž njim. Jezus je odgovoril 3
in mu rekel: Resnično, resnično ti povem,
ako kdo ni preroden, ne more videti bož-
jega kraljestva. Nikodem mu reče: Kako 4
se more človek roditi, ko je star? Ali more
drugič iti v telo svoje matere in se zopet
roditi? Jezus je odgovoril: Resnično, res- 5
nično ti povem, ako se kdo ne prerodi iz
vode in iz Svetega Duha, ne more iti v
božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, 6
je meso; kar je rojeno iz Duha, je duh.
Ne čudi se, da sem ti rekel: Morate se na 7

8 novo roditi. Veter veje, kjer hoče; in slišiš njegov glas, pa ne veš, odkod prihaja ali kam gre; tako je vsak, ki je rojen iz
 9 Duha. Nikodem je odgovoril in mu rekel:
 10 Kako se more to zgoditi? Jezus je odgovoril in mu rekel: Ti si učenik v Izraelu
 11 in tega ne veš? Resnično, resnično ti povem, da, kar vemo, govorimo, in kar smo videli, pričujemo; in ne sprejmete našega
 12 pričevanja. Ako vam pravim pozemeljske reči in ne verujete, kako bote verovali,
 13 ako vam bom pravil nebeške? In nihče ni šel v nebesa, kakor on, ki je prišel iz nebes,
 14 Sin človekov, ki je v nebesih. In kakor je Mozes povišal kačo v puščavi, tako
 15 mora povišan biti Sin človekov, da kdorkoli vanj veruje, se ne pogubi, temveč ima večno življenje.

— ❧ —
 4. maja.

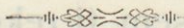
God sv. Florijana, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo... Stran 250.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem prava trta... Stran 251.



4. maja.

God sv. Monike, vdove.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 5, 3—10.

Predragi, spoštuj vdove... Stran 284.

Evangelj sv. Matevža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm... Stran 228.



5. maja.

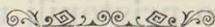
God sv. Gotharda, škofa in spoznavalca.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 7, 23—27.

Bratje, duhovnikov je postalo več... Stran 266.

Evangelj sv. Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Čujte... Stran 267.



7. maja.

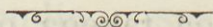
God sv. Stanislaja, škofa in mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo... Stran 250.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Jaz sem prava trta... Stran 251.



8. maja.

God prikazanja sv. Mihaela, nadangelja.

Berilo iz Skrivnega razodetja sv.
apostola Janeza 1, 1—5.

- 1 **T**iste dni je pokazal Bog, kar se mora skoraj
2 zgoditi, govoreč po svojem angelju svojemu
3 služabniku Janezu, ki je dajal pričevanje Besedi
4 božji in pričevanje o Jezusu Kristusu, karkoli je
5 videl. Blagor mu, kdor bere in posluša besede
tega prerokovanja in dopolnjuje, kar je pisano v
njem; zakaj čas je blizu. Janez sedmerim cerkvam,
ki so v Aziji. Milost in mir vam bodi od njega,
kateri je in kateri je bil in kateri bo prišel; in
od sedmerih duhov, ki so pred njegovim presto-
lom; in od Jezusa Kristusa, ki je zvesta priča,
prvorojenec iz mrtvih in glavar kraljev zemlje, ki
nas je ljubil in nas opral naših grehov v svoji
krvi.

Evangelj sv. Matevža 18, 1—10.

- 1 **T**isti čas so pristopili učenci k Jezusu,
2 rekoč: Kdo, misliš, je večji v ne-
3 beškem kraljestvu? In Jezus je po-
4 klical otroka in ga je postavil v sredo med
5 nje in je rekel: Resnično vam povem, ako
se ne izpreobrnate in ne postanete, kakor
otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo.
Kdorkoli se torej poniža, kakor ta otrok,
tisti je večji v nebeškem kraljestvu. In kdor
sprejme katerega takega otroka v mojem

imenu, mene sprejme. Kdor pa pohujša 6
 katerega teh malih, ki v mene verujejo, bi
 mu bilo bolje, da bi mu obesili mlinski
 kamen na vrat, in bi se potopil v globo-
 čino morja. Gorje svetu zavoljo pohujšanja! 7
 Pohujšanje sicer mora priti, toda gorje
 tistemu človeku, po katerem pride pohuj-
 šanje! Ako te pa pohujša tvoja roka, ali 8
 tvoja noga, odsekaj jo in vrzi od sebe;
 bolje ti je hromemu ali kruljavemu priti
 v življenje, kakor imeti dve roki ali dve
 nogi, pa vrženemu biti v večni ogenj. In 9
 ako te pohujša tvoje oko, izderi ga in vrzi
 od sebe; bolje ti je, z enim očesom priti
 v življenje, kakor imeti dve očesi, pa vrže-
 nemu biti v peklenski ogenj. Glejte, da ne 10
 zaničujete katerega teh malih! Povem vam
 namreč, da njih angelji v nebesih vedno gle-
 dajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.

9. maja.

God sv. Gregorija Nazijanzenca, škofa in cerkvenega učenika.

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje srce... Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Vi ste sol zemlje... Stran 271.

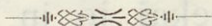
9. maja.

God sv. Joba, spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža ... Stran 272.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana ... Stran 272.

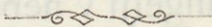
11. maja.

God sv. Sigismunda, kralja in mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo ... Stran 250.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Jaz sem prava trta ... Stran 251.

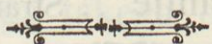
12. maja.

God sv. Pankracija, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo ... Stran 250.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Jaz sem prava trta ... Stran 251.

15. maja.

God sv. Izidora, kmeta, spoznavalca.

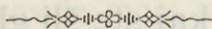
Berilo iz lista sv. apostola Jakoba

5, 7. 8. 11. 16—18.

Potrpežljivi bodite, bratje, do prihoda Gospo- 7
dovega! Glejte, kmet pričakuje dragocenega
sadu zemlje in voljno potrpi, dokler ne prejme zgod-
njega in poznega dežja. Tudi vi torej bodite po- 8
trpežljivi in okrepite svoja srca, ker se bliža pri-
hod Gospodov. Glejte, blagrujemo nje, ki so bili 11
stanovitni. O Jobovi potrpežljivosti ste slišali in
konec Gospodov ste videli; Gospod je namreč
usmiljen in milostljiv. Spoznavajte torej med seboj 16
svoje grehe in molite drug za drugega, da bote ohran-
jeni; mnogo namreč premore stanovitna molitev
pravičnega. Elija je bil človek, trpljenju podvržen, 17
kakor mi, in je molil iz srca, da bi ne deževalo
na zemljo, in ni deževalo tri leta in šest mesecev.
In je zopet molil, in nebo je dalo dežja, in zemlja 18
je rodila svoj sad.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Jaz sem prava trta... Stran 251.



16. maja.

God sv. Janeza Nepomučana, mučenika.

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26—31.

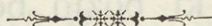
Neumnež gleda skozi okno v hišo; razumni 26
človek pa stoji zunaj. Nespamet je za člo- 27

veka, poslušati pri vratih, in razumniku se zdi to
 28 nesramno. Ustnice nespametnega pripovedujejo
 29 neumnosti, besede razumnega pa so pretehtane na
 30 tehtnici. Neumneži imajo v ustih svoje srce; mo-
 31 dri pa imajo svoja usta v srcu. Kadar hudobnež
 preklinja hudiča, preklinja sam svojo dušo. Pod-
 pihovalec omadežuje svojo dušo, in povsod ga
 črtijo; in kdor pri njem stanuje, je sovražen. Mol-
 čeči in razumni je v časti.

Evangelj sv. Matevža 11, 2—10.

2 **T**isti čas, ko je slišal Janez v ječi
 Kristusova dela, je poslal dva svo-
 3 jih učencev in mu je rekel: Si li ti,
 4 ki ima priti, ali naj čakamo drugega? In
 Jezus je odgovoril in jima je rekel: Poj-
 dita in povejta Janezu, kar sta slišala in
 5 videla! Slepci spregledujejo, hromi hodijo,
 gobavi se očiščujejo, gluhi spreslišujejo,
 mrtvi vstajajo in ubogim se evangelj
 6 oznanjuje. In blagor njemu, ki se ne po-
 7 hujša nad menoj! Ko sta pa odšla, je Je-
 zus začel množicam govoriti o Janezu:
 Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga
 8 maja veter? Ali kaj ste šli gledat? Človeka,
 oblečenega v mehka oblačila? Glejte, ti,
 ki nosijo mehka oblačila, so v kraljevih
 9 hišah. Ali kaj ste šli gledat? Preroka? Da,
 10 povem vam, še več ko preroka. Zakaj
 ta je, o katerem je pisano: „Glej, jaz po-

šljem svojega angelja pred tvojim obličjem, kateri bo pripravljaj tvojo pot pred teboj“¹.



17. maja.

God sv. Jodoka, opata in spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub (*je bil*) Bogu in ljudem ... Stran 275.

Evangelj sv. Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: Glej, mi smo zapustili vse ... Stran 276.



24. maja.

God Marije device pod imenom: Pomoč kristjanov.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

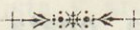
V začetku in pred vsem časom sem bila 14
ustvarjena in vekomaj ne bom nehala biti; 15
in v svetem bivališču sem služila pred njim. In 15
tako sem utrjena na Sionu in v svetem mestu sem
ravno tako povišana, in v Jeruzalemu je bila moja
oblast. In ukoreninila sem se med častitim ljud- 16
stvom, ki je del mojega Boga in njegov delež; in
v družbi svetnikov je moje stanovanje.

Evangelj sv. Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus množici 27
cam, je neka žena izmed množice
povzdignila glas in mu je rekla:

¹ Mal. 3, 1.

28 Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki so te dojile! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in jo ohranijo.



25. maja.

God sv. Urbana, papeža in mučenika.

(O velikonočnem času).

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo... Stran 250.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem prava trta... Stran 251.

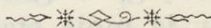
(Izvun velikonočnega časa).

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla Korinčanom 1, 3—7.

Bratje, blagoslovljen bodi Bog... Stran 244.

Evangelj sv. Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Človek, ki se je odpravljaj na tuje... Stran 265.



31. maja.

God sv. Kancijana, mučenika.

(O velikonočnem času).

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo... Stran 250.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Jaz sem prava trta... Stran 251.

(Izvun velikonočnega časa).

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Nikar ne mislite, da sem prišel mir
prinest... Stran 246.



31. maja.

God sv. Kancijana in tovarišev, mučenikov.

(O velikonočnem času).

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog... Stran 252.

Evangelj sv. Janeza 15, 5—11.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Jaz sem trta, vi mladike... Stran 252.

(Izvun velikonočnega časa).

Berilo iz bukev Modrosti 5, 16—10.

Pravični bodo vekomaj živeli... Stran 256.

Evangelj sv. Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore... Stran 256.



Junij.

Petek po osmini presv. rešnjega Telesa.

God najsvetejšega Srca Jezusovega.

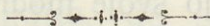
Berilo iz preroka Izaija 12, 1—6.

- 1  valim te, Gospod, ker si se srdil nad menoj;
 2 pa tvoja srditost se je obrnila, in si me po-
 3 tolažil. Glej, Bog je moj vzveličar, zaupal bom in
 4 ne bom se bal. Zakaj moja moč in moja hvala je
 5 Gospod in mi je postal v vzveličanje. Z veseljem
 6 bote zajemali vodo iz studencev vzveličarjevih in
 7 bote rekli tisti dan: Hvalite Gospoda in kličite nje-
 8 govo ime, spominjajte se, da je vzvišeno njegovo
 9 ime! Pojte Gospodu, ker je storil veličastne reči;
 10 oznanjujte to po vsej zemlji! Radujte se in hvalite
 11 prebivalci sionski, ker je velik v vaši sredi Izra-
 12 elov Sveti!

Evangelj sv. Janeza 19, 31—35.

- 31  isti čas, ker je bil dan pripravljanja,
 32 da bi ne ostala na križu trupla v
 33 soboto — bil je namreč velik tisti
 34 sobotni dan — so Judje prosili Pilata, da
 35 bi se jim strle kosti, in da bi se sneli. Vo-
 36 jaki so torej prišli in so prvemu sicer strli
 37 kosti in drugemu, ki je bil ž njim križan.
 38 Ko so pa prišli do Jezusa, so videli, da je
 39 že mrtev, in mu niso strli kosti, temveč
 40 eden vojakov je s sulico odprl njegovo
 41 stran, in brž je tekla iz nje kri in voda.

In kateri je videl, je pričal, in njegovo 35
pričevanje je resnično.



2. junija.

God sv. Erazma, škofa in mučenika.

(O velikonočnem času).

Berilo iz bukev Modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo stali z veliko srčnostjo... Stran 250.

Evangelj sv. Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Jaz sem prava trta... Stran 251.

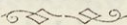
(Izvan velikonočnega časa).

Berilo iz lista sv. apostola Jakoba
1, 12—18.

Predragi, srečen človek, ki pretrpi... Stran 243.

Evangelj sv. Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako
pride kdo k meni... Stran 244.



5. junija.

God sv. Bonifacija, škofa in mučenika.

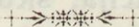
Berilo iz bukev Sirahovih 44, 1—15.

Ivalimo slavne može in naše očake v njih 1
rodu. Veliko slovečega je Gospod storil od 2
začetka v svojem veličastvu. Gospodovali so v 3
svojih deželah, bili so mogočni, z modrostjo ob-

darovani možje, in so kot preroki oznanjevali čast
 4 prerokov ter so zapovedovali tedanjemu ljudstvu,
 in so dajali z močjo svoje modrosti ljudstvom naj-
 5 svetejše nauke. S svojo umetnostjo so iskali glas-
 benih napevov in so skladali pesmi (*svetega*) Pisma.
 6 Bili so možje, bogati v moči, prizadevali so si za
 7 lepoto in so mirno živeli v svojih hišah. Vsi ti so
 si pridobili slavo pri rodovih svojega ljudstva in
 8 so bili hvaljeni v svojih dneh. Njih otroci so za-
 9 pustili ime, da se pripoveduje o njih hvali. So pa
 tudi nekateri, ki niso v spominu; izginili so kakor
 bi jih ne bilo; rojeni so bili, kakor da bi ne bili
 10 rojeni, in njih otroci ravno tako kakor oni. Pa
 oni so možje usmiljenja, njih pobožnost se ni
 11 pozabila. Njih premoženje ostane pri njihovem za-
 12 rodu. Njih vnuki so svet delež, in njih rod je stal
 13 v zavezi. Njihovi otroci ostanejo zavoljo njih na
 14 vekomaj; njih rod in njih slava ne mineta. Njih
 trupla so bila v miru pokopana, in njih ime živi
 15 od roda do roda. O njihovi modrosti naj pripove-
 dujejo ljudstva, in njihovo hvalo naj oznanjuje
 srenja.

Evangelj sv. Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je videl Jezus množice, je
 šel na goro... Stran 261.



9. junija.

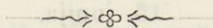
God sv. Primoža, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Nikar ne mislite, da sem prišel mir
prinest ... Stran 246.



9. junija.

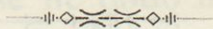
God sv. Primoža in Felicijana, mučenikov.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 16—20.

Pravični bodo vekomaj živeli ... Stran 256.

Evangelj sv. Matevža 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Za-
hvaljujem te, Oče ... Stran 262.



10. junija.

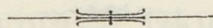
God sv. Marjete, kraljice.

Berilo iz bukev Pregovorov 31, 10—31.

Kdo bo našel srčno ženo ... Stran 283.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo je po-
dobno zakladu ... Stran 278.



13. junija.

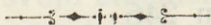
God sv. Antona Paduana, spoznavalca.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 4, 9—14.

Bratje, na ogled smo postali svetu ... Stran 273.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana... Stran 272.



15. junija.

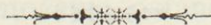
God sv. Vida, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Nikar ne mislite, da sem prišel mir
prinest... Stran 246.



15. junija.

**God sv. Vida, Modesta in Krescencije,
mučnikov.**

Berilo iz bukev Modrosti 3, 1—8.

Pravičnih duše so v božji roki... Stran 254.

Evangelj sv. Lukeža 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Kdor vas posluša, mene posluša... Stran 263.



19. junija.

God sv. Gervazija in Protazija, mučnikov.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra
4, 13—19.

Predragi, veselite se, ker se udeležujete Kristu-
sovega trpljenja... Stran 249.

Evangelj sv. Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore... Stran 256.



21. junija.

God sv. Alojzija Gonzaga, spoznavalca.

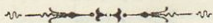
Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža... Stran 272.

Evangelj sv. Matevža 22, 29—40.

Tisti čas je odgovoril Jezus in je rekel 29
 saducejem: Motite se, ker ne umete
 ne pisem, ne moči božje. Ob vsta- 30
 jenju namreč se ne bodo ne ženili, ne mo-
 žile, temveč bodo kakor angelji božji v
 nebesih. O vstajenju mrtvih pa, ali niste 31
 brali, kar vam je govoril Bog, rekoč: Jaz 32
 sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog
 Jakobov? Bog ni Bog mrtvih, temveč živih.
 In ko so množice to slišale, so se čudile 33
 nad njegovim naukom. Ko so pa farizeji 34
 slišali, da je pripravil saduceje k molčanju,
 so se sešli; in eden izmed njih, učenik 35
 postave, ga je vprašal, izkušaje ga: Učenik, 36
 katera je velika zapoved v postavi? Jezus
 mu je rekel: Ljubi Gospoda, svojega Boga, 37
 iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše
 in iz vse svoje misli! Ta je največja in 38
 prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi 39

- 40 svojega bližnjega kakor samega sebe! V teh dveh zapovedih je obsežena vsa postava in preroki.



22. junija.

God sv. Ahacija, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da sem prišel mir prinest... Stran 246.



22. junija.

God sv. Ahacija in tovarišev, mučnikov.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 16—20.

Pravični bodo vekomaj živeli... Stran 256.

Evangelj sv. Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore... Stran 256.



24. junija.

God rojstva sv. Janeza Krstnika.

Berilo iz preroka Izaija 49, 1—3 in 5—7.

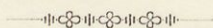
- 1 **D**oslušajte, otoki, in pazite, ljudstva iz daljave!
 Gospod me je poklical od materinega telesa,
 od materinega telesa se je spomnil mojega imena.
 2 In storil je moja usta kakor oster meč, s senco

svoje roke me je pokril in me je naredil kakor
 izbrano puščico; v svojem tulu me je skril. In 3
 mi je rekel: Moj hlapec si ti, Izrael, ker v tebi
 bom poveličan. In sedaj pravi Gospod, ki me je 5
 od materinega telesa upodobil sebi v hlapca: Glej, 6
 dam te za luč narodom, da boš moje vzveličanje
 do pokrajine zemlje! Kralji bodo videli in knezi 7
 se bodo vzdignili ter molili zavoljo Gospoda, ki
 je zvest, in zavoljo Iraelovega Svetega, ki te je
 izvolil.

Evangelj sv. Lukeža 1, 57—68.

Elizabeti se je dopolnil čas poroda in 57
 je rodila sina. In njeni sosedje in 58
 sorodniki so slišali, da ji je Gospod
 izkazal svoje veliko usmiljenje, in so se ž
 njo vred veselili. In zgodilo se je osmi dan, 59
 da so prišli obrezovat dete in so ga ime-
 novali po imenu njegovega očeta Zaharija.
 In njegova mati je odgovorila in rekla: 60
 Tega ne, temveč imenuje se naj Janez. In 61
 so ji rekli: Saj ni nikogar v tvojem rodu,
 kateremu bi bilo tako ime. Pomignili so 62
 pa njegovemu očetu, kako hoče, da bi se
 imenoval. In je zahteval tablico in je za- 63
 pisal, rekoč: Janez je njegovo ime. In so
 se vsi čudili. Pri tej priči pa so se odprla 64
 njegova usta in njegov jezik, in je izpre-
 govoril in hvalil Boga. In obšel je strah 65
 vse njihove sosede, in po vseh judejskih

66 gorah so se razglasile vse te reči. In vsi,
 ki so slišali, so si vzeli k srcu, rekoč: Kaj
 neki bo iz tega deteta? zakaj roka Gospo-
 67 dova je bila ž njim. In Zaharija, njegov
 oče, je bil napolnjen s Svetim Duhom in
 68 je prerokoval, rekoč: Hvaljen Gospod, Izra-
 elov Bog, ker je obiskal in storil odrešenje
 svojemu ljudstvu!



26. junija.

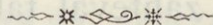
God sv. Janeza in Pavla, mučenikov.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10—15.

10 **T**i so možje usmiljenja, njih pobožnost se ni
 11 pozabila. Njih premoženje ostane pri nji-
 12 hovem zarodu. Njih vnuki so svet delež, in njih
 13 rod je stal v zavezi. Njihovi otroci ostanejo zavoljo
 njih na vekomaj; njih rod in njih slava ne mineta.
 14 Njih trupla so bila v miru pokopana, in njih ime živi
 15 od roda do roda. O njihovi modrosti naj pripove-
 dujejo ljudstva, in njihovo hvalo naj oznanjuje srenja.

Evangelj sv. Lukeža 12, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Varujte se kvasa farizejev ... Stran 264.



27. junija.

God vzveličane Eme, vdove.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla

Timoteju 5, 3—10.

Predragi, spoštuj vdove ... Stran 284.

Evangelj sv. Matevža 19, 16—26.

Tisti čas je pristopil nekdo in je rekel 16
 Jezusu: Dobri učenik, kaj naj storim
 dobrega, da dosežem večno življenje?
 On mu je rekel: Kaj me vprašaš o dobrem?
 Eden je dober, Bog. Ako pa hočeš iti v 17
 življenje, izpolnjuj zapovedi! Reče mu: Ka-
 tere? Jezus pa je rekel: Ne ubijaj, ne pre- 18
 šuštuj, ne kradi, ne pričaj po krivem! Spo- 19
 štuj svojega očeta in svojo mater, in ljubi 20
 svojega bližnjega kakor samega sebe! Mla-
 denič mu reče: Vse to sem izpolnjeval od
 svoje mladosti; česa mi je še treba? Jezus 21
 mu reče: Ako hočeš biti popoln, pojdi,
 prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in boš
 imel zaklad v nebesih; pa pridi in hodi za
 menoj! Ko je pa mladenič slišal to besedo, 22
 je odšel žalosten; imel je namreč mnogo
 premoženja. Jezus pa je rekel svojim učen- 23
 cem: Resnično vam povem, bogatin pojde
 težko v nebeško kraljestvo. In zopet vam 24
 povem: Lažje je velblodu iti skozi šivan-
 kino uho, kakor bogatinu priti v božje
 kraljestvo. Ko so pa njegovi učenci to 25
 slišali, so se silno čudili, rekoč: Kdo se
 bo torej mogel vzveličati? Jezus pa jih je 26
 pogledal in jim rekel: Pri ljudeh je to ne-
 mogoče, pri Bogu pa je vse mogoče.

29. junija.

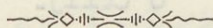
Praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

Berilo iz Dejanja apostolov 12, 1—11.

- 1 **T**isti čas je kralj Herod stegnil roke, da bi
2 **p**reganjal nekatere izmed Cerkve. Umoril je
3 pa Jakoba, Janezovega brata, z mečem. Ko je pa
4 videl, da je to judom po volji, je dal ujeti tudi še
5 Petra. Bili so pa dnevi opresnikov. Ko ga je bil
6 torej ujel, ga je poslal v ječo in dal stražiti štirim
7 četvericam vojakov, ker ga je hotel po veliki noči
8 postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sicer zaprt
9 v ječi; Cerkev je pa molila zanj neprenehoma k
10 Bogu. Ko ga je pa Herod hotel postaviti pred
11 ljudstvo, je tisto noč Peter spal med dvema vo-
jakoma, vklenjen v dve verigi; in varihi so pred
vratmi stražili ječo. In glej, angelj Gospodov je
pristopil, in svetloba se je zasvetila v ječi; in je
udaril Petra v bok in ga je vzbudil, rekoč: Vstani
brž! In verige so padle od njegovih rok. Rekel
mu je pa angelj: Opaši in obuj se! In je storil
tako. In mu je rekel: Ogrni svoj plašč in pojdi
za menoj! In je šel vun za njim in ni vedel, da
je res, kar se je godilo po angelju, temveč je
menil, da vidi prikazen. Ko sta pa bila odšla mimo
prve in druge straže, sta prišla do železnih vrat,
ki peljejo v mesto, in ta so se jima sama odprla.
In sta šla skozi nje in prišla v neko ulico, in na-
enkrat je odstopil angelj od njega. In Peter se
zave in reče: Sedaj vem res, da je poslal Gospod
svojega angelja in me je otel iz Herodove roke
in vsega čakanja judovskega ljudstva.

Evangelj sv. Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove in je vprašal svoje učence, rekoč: Kdo, pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekateri, da je Janez krstnik, drugi pa, da je Elija, drugi pa, da je Jeremija ali kateri izmed prerokov. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pravite, da sem? Simon Peter je odgovoril in rekel: Ti si Kristus, Sin živega Boga! Jezus je pa odgovoril in mu rekel: Blagor tebi, Simon, Jonov sin, ker meso in kri ti nista razodela tega, temveč moj Oče, ki je v nebesih. In jaz rečem tebi: Ti si Peter, in na to skalo bom zidal svojo Cerkev, in peklena vrata je ne bodo premagala. In tebi bom dal ključe nebeškega kraljestva; in karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.



30. junija.

Spomin sv. apostola Pavla.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Galačanom 1, 11—20.

Naznamim vam, bratje, da evangelj, ki sem vam ga oznanjeval, ni od človeka; jaz ga

12 namreč nisem ne prejel, ne se ga naučil od člo-
 13 veka, temveč po razodetju Jezusa Kristusa. Slišali
 ste namreč o mojem nekdanjem življenju v ju-
 dovstvu, da sem črez mero preganjal Cerkev božjo
 14 in jo zatiral, in sem presegal v judovstvu mnogo
 svojih vrstnikov v svojem rodu in sem bil preveč
 15 vnet za svoja očetovska izročila. Ko se je pa vzvi-
 delo njemu, ki me je odločil od telesa moje ma-
 tere in me poklical po svoji milosti, da bi razodel
 16 po meni svojega Sina, da ga oznanjujem med ne-
 verniki, se nisem kar nič posvetoval z mesom in
 17 s krvjo, niti šel v Jeruzalem k tistim, ki so bili
 pred menoj apostoli; temveč sem šel v Arabijo in
 18 sem se zopet vrnil v Damask. Tri leta potem sem
 šel gori v Jeruzalem obiskat Petra in sem ostal
 19 pri njem petnajst dni. Drugih apostolov pa nisem
 nikogar videl, razen Jakoba, Gospodovega brata.
 20 Kar vam pa pišem, glejte, je Bog priča, da ne
 lažem.

Evangelj sv. Matevža 10, 16—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Glejte, jaz vas pošljem ... Stran 321.

Julij.

Prva nedelja meseca julija.

**God dragocene Krvi našega Gospoda Jezusa
 Kristusa.**

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Hebrejcem 9, 11—15.

Bratje, Kristus je pristopil kot veliki duhovnik
 prihodnjih dobrot ... Stran 329.

Evangelj sv. Janeza 19, 30—35.

Tisti čas, ko je Jezus vzel kisa... Stran 329.



2. julija.

God obiskanja Marije device.

Berilo iz Visoke pesmi Salomonove
2, 8—14.

Glej, on pride skakaje po gorah in preskakok- 8
vaje hribe. Moj ljubi je enak srni in mla- 9
demu jelenu; glej, on stoji za našo steno, gleda
skozi okna in pogleduje skozi mreže. Glej, moj
ljubi mi govori: Vstani, hiti, moja prijateljica, moja 10
golobica, moja zala, in pridi! Zima je namreč že 11
minila, dež je jenjal in preminil; cvetlice so se pri- 12
kazale v naši deželi, prišel je čas obrezovanja,
grličin glas se je zaslišal v naši deželi; smokev 13
je pognala svoje brstje, cvetoči vinogradi so za-
dišali. Vstani, moja prijateljica, moja zala in pridi!
Moja golobica v razpokah skalovja, v votlini ozidja, 14
pokaži mi svoje obličje; naj doni tvoj glas v mojih
ušesih; zakaj tvoj glas je sladek in tvoje obličje
zalo.

Evangelj sv. Lukeža 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignila in je 39
urno šla v gorovje v mesto na Ju- 40
dovem. In je stopila v hišo Zaha-
rijevo in je pozdravila Elizabeto. In zgo- 41
dilo se je, ko je zaslišala Elizabeta pozdrav
Marijin, je poskočilo dete v njenem telesu.

In Elizabeta je bila napolnjena s Svetim
 42 Duhom, in je zaklicala z močnim glasom
 43 in rekla: Blagoslovljena si ti med ženami,
 in blagoslovljen je sad tvojega telesa! In
 odkod meni to, da pride mati mojega Go-
 44 spoda k meni? Zakaj glej, ko je prišel
 glas tvojega pozdrava v moja ušesa, je
 dete poskočilo od veselja v mojem telesu.
 45 In blagor tebi, ki si verovala, ker se bo
 dopolnilo, kar ti je povedano od Gospoda!
 46 In Marija je rekla: Moja duša povelečuje
 47 Gospoda, in moj duh se veseli v Bogu,
 mojem vzveličarju!



4. julija.

God sv. Udalrika, škofa in spoznavalca.

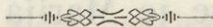
Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Hebrejcem 7, 23—27.

Bratje, duhovnikov je postalo več... Stran 266.

Evangelj sv. Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Čujte... Stran 267.



5. julija.

God sv. Cirila in Metodija, škofov.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

Hebrejcem 7, 23—27.

Bratje, duhovnikov je postalo več... Stran 266.

Evangelj sv. Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je izvolil Gospod še drugih dvainšedemdeset... Stran 342.

8. julija.

God sv. Elizabete, kraljice, vdove.

Berilo iz bukev Pregovorov 31, 10—31.

Kdo bo našel srčno ženo... Stran 283.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu... Stran 278.

8. julija.

God sv. škofa Kilijana in tovarišev, mučenikov.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 16—20.

Pravični bodo vekomaj živeli... Stran 256.

Evangelj sv. Lukeža 6, 17—23.

Tisti je šel Jezus z gore... Stran 256.

12. julija.

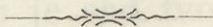
God sv. Mohorja škofa in Fortunata diakona, mučenikov.

Berilo iz bukev Modrosti 3, 1—8.

Pravičnih duše so v božji roki... Stran 254.

Evangelj sv. Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Kadar bote slišali o vojskah... Stran 255.



15. julija.

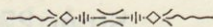
God sv. Henrika, cesarja, spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža... Stran 272.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana... Str. 272.



16. julija.

God sv. Marije device Karmelske.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Kakor trta sem rodila prijeten duh... Stran 343.

Evangelj sv. Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus... Stran 357.



17. julija.

God sv. Aleksija, spoznavalca.

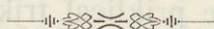
Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 6, 6—12.

6 **P**redragi, velik dobiček je pobožnost z zado-
7 voljnostjo. Nič namreč nismo prinesli na
ta svet; ni dvoma, da tudi ničesar ne moremo od-

nesti. Ako pa imamo hrane in obleke, bodimo s tem zadovoljni. Kateri namreč hočejo obogateti, padejo v izkušnjava in v zanko hudičevo in v mnoga nepridna in škodljiva poželenja, ki pogrezajo ljudi v pogubo in pokončanje. Korenina vsega hudega namreč je lakomnost; nekateri, ki so se njej vdali, so zašli od vere in so se zapletli v velike nadloge. Ti pa, o človek božji, beži pred tem, drži se pa pravice, pobožnosti, vere, ljubezni, potrpežljivosti, krotkosti! Bojuj dobri boj vere, poprimi se večnega življenja!

Evangelj sv. Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: Glej, mi smo zapustili vse... Stran 276.



19. julija.

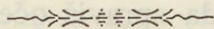
God sv. Vincencija Pavlana, spoznavalca.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 4, 9—14.

Bratje, na ogled smo postali svetu... Stran 273.

Evangelj sv. Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je izvolil Gospod še drugih dvainšedemdeset... Stran 342.



20. julija.

God sv. Marjete, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17.

Gospod, moj Bog... Stran 278.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu ... Stran 278.

20. julija.

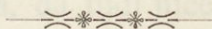
God sv. Elija, preroka.

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1—10.

1 **E**lija prerok je vstal kakor ogenj, in njegova
2 beseda je gorela kakor bakla. Privedel je
lakoto na nje, in število tistih, ki so ga dražili v
svoji zavisti, se je zmanjšalo, ker niso mogli pre-
3 našati Gospodovih zapovedi. Z Gospodovo besedo
je zaprl nebo in je priklical trikrat ogenj z neba.
4 Tako je bil Elija poveličan po svojih čudežih! In
5 kdo se more tako hvaliti kakor ti, ki si z besedo
Gospoda Boga otel mrliča iz podzemlja in smrtne
6 oblasti; ki si pahnil kralje v pogubo, in si zlahkoma
potrl njih mogočnost, in imenitnike ž njihovega
7 sedeža; ki si slišal na Sinaju sodbo in na Horebu
8 razsodbe strahovanja; ki si mazilil kralje v pokoro
9 in si preroke postavil za svoje naslednike; ki si
bil vzet v ognjenem viharju, na vozu z ognjenimi
10 konji; ki si bil določen v hudih časih, da utolažiš
Gospodovo jezo, da spraviš očetovo srce s sinom
in zopet obnoviš Jakobove rodove.

Evangelj sv. Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus s seboj Petra in
Jakoba in Janeza ... Stran 62.



21. julija.

God sv. Daniela, preroka.

Berilo iz preroka Daniela 14, 28—42.

Tiste dni so prišli Babilonci pred kralja in so rekli: Daj nam Daniela... Stran 118.

Evangelj sv. Matevža 24, 15—35.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote videli gnusobo... Stran 240.

22. julija.

God sv. Marije Magdalene, izpokornice.Berilo iz Visoke pesmi Salomonove
3, 2—5 in 8, 6—7.**V**stala bom in obhodila mesto... Stran 324.

Evangelj sv. Lukeža 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo izmed farizejev prosil Jezusa... Stran 124.

25. julija.

God sv. Jakoba, apostola.Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 4, 9—15.

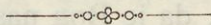
Bratje, mislim, da je Bog nas apostole postavil
poslednje, odločene v smrt, ker smo postali
na ogled svetu, angeljem in ljudem. Mi smo ne-
umni zavoľjo Kristusa, vi pa modri v Kristusu;
mi slabi, vi pa močni; vi ste slavni, mi pa zani-
čevani. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas

9
10
11

12 bijejo s pestmi, in nimamo stalnega bivališča ter
se trudimo in delamo s svojimi rokami; kolnejo
13 nas, in blagoslavljamo, preganjani smo, in prena-
14 šamo, preklinjajo nas, in molimo; postali smo
kakor smeti tega sveta, vseh izvržek dosedaj. Tega
ne pišem, da bi vas sramotil; temveč opominjam
15 vas kot svoje preljube otroke. Ko bi namreč imeli
deset tisoč učenikov v Kristusu, vendar nimate
mного očetov, ker sem vas jaz rodil po evangelju
v Kristusu Jezusu.

Evangelj sv. Matevža 20, 20—23.

20  isti čas je pristopila k Jezusu mati
Zebedejevih sinov s svojima sinoma
in ga je molila in nekaj prosila. On
21 pa ji je rekel: Kaj hočeš? Pravi mu: Reci,
da bota sedela ta moja sina, eden na tvoji
desnici in drugi na tvoji levici v tvojem
22 kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel:
Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih,
23 ki ga bom jaz pil? Rečeta mu: Moreva. In
jima reče: Moj kelih bota sicer pila; se-
deti pa na moji desnici ali levici ni moje,
dati vama, temveč katerim je pripravljeno
od mojega Očeta.



25. julija.

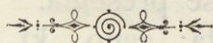
God sv. Kristofa, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Nikar ne mislite, da sem prišel mir
prinest... Stran 246.



26. julija.

God sv. Ane, matere Marije device.

Berilo iz bukev Pregovorov 31, 10—31.

Kdo bo našel srčno ženo? Njena cena je kakor
reči iz daljave in od zadnjih pokrajin. Srce
njenega moža se zanaša na njo, in ne bo potreboval
plena. Ona mu bo izkazovala dobro in ne hudega
vse svoje žive dni. Poišče si volne in prediva in
dela po spretnosti svojih rok. Ona je kakor trgov-
čeva ladja; iz daljave si prinaša kruha. Še po noči
vstaja in daje prihodkov svojim domačim in jedil
svojim deklam. Ogleda njivo in jo kupi; od
pridelka svojih rok zasadi vinograd. Z močjo si
prepaše ledja in utrdi svojo roko. Izkusi in vidi,
da je dobra njena kupčija; njena luč ne ugasne
po noči. Svojo roko izteguje po težkih rečeh, in
njeni prsti prijemajo vreteno. Svojo roko odpira
ubožcu, in svoje dlani izteguje k siromaku. Ne
boji se za svojo hišo snežnega mraza, zakaj vsi
njeni domači imajo dvojno oblačilo. Napravlja si
odeje; tančica in škrlat je njeno oblačilo. Imeniten
je pri vratih njen mož, kadar sedi z deželnimi sta-
rejšini. Dela tanko platno in prodaja, in pas daje
Kananejcu. Moč in lepota je njeno oblačilo, in po-

26 slednji dan se bo smejala. Svoja usta odpira mo-
 drosti, in postava milosti je na njenem jeziku.
 27 Pregleduje pota svoje hiše in ne jé kruha brez
 28 dela. Njeni otroci vstajajo in jo blagrujejo;
 29 tudi njen mož jo hvali. Mnogo hčer si je nabralo
 30 bogastva; ti si vse presegla. Varljiva je krasota
 in prazna je lepota; ženo, ki se boji Gospoda,
 31 njo bodo hvalili. Dajte ji sadu njenih rok, in naj
 jo hvalijo pri vratih njena dela!

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

44  isti čas je govoril Jezus svojim učen-
 cem to-le priliko: Nebeško kralje-
 stvo je podobno zakladu, skritemu
 v njivi, katerega človek, ki ga najde, skrije
 in od veselja nad njim gre in prodaja vse,
 45 kar ima, in kupi tisto njivo. Zopet je ne-
 beško kraljestvo podobno kupcu, ki išče
 46 dragocenih biserov. Ko je pa našel drag
 biser, je šel in prodal vse, kar je imel in
 47 ga je kupil. Zopet je podobno nebeško
 kraljestvo mreži, ki se vrže v morje in
 48 zajme rib vsake vrste. Ko je napolnjena,
 jo izvlečejo in na bregu sedé odberejo
 dobre v posode, malovredne pa vržejo vun.
 49 Tako bo ob koncu sveta: Angelji pojdejo
 in bodo ločili hudobne izsred pravičnih, in
 50 jih bodo vrgli v peč ognja; tam bo jok in
 51 škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse

to? Rečejo mu: Smo. Reče jim: Zato je 52
vsak pismar, ki je podučen o nebeškem
kraljestvu, podoben hišnemu gospodarju,
ki prinaša iz svojega zaklada novo in staro.



31. julija.

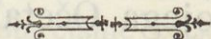
God sv. Ignacija, spoznavalca.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 2, 8—10 in 3, 10—12.

Preljubi, spominjaj se ... Stran 247.

Evangelj sv. Lukeža 19, 1—9.

Tisti čas je izvolil Gospod še drugih dva-
insedemdeset ... Stran 342.



Avgust.

Nedelja po prazniku vnebovzetja Marije device.

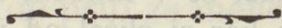
God sv. Joahima, očeta Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža ... Stran 272.

Evangelj sv. Matevža 1, 1—16.

Bukve rodu Jezusa Kristusa, sina Davi-
dovega, sina Abrahamovega ... Stran 405.



Nedelja po osmini vnebovzetja Marije device.

God prečistega Srca blažene device Marije.

Berilo iz Visoke pesmi Salomonove 8,6—7.

6 **D**eni me kot pečat na svoje srce, kot pečat
na svojo roko; zakaj močna kakor smrt je
ljubezen, trda kakor pekel gorečnost, njeni žarki
7 so žarki ognja in plamena. Obilne vode ne morejo
pogasiti ljubezni, in reke je ne bodo utopile; naj
bi dal človek vse premoženje svoje hiše za lju-
bezen, kakor za nič bo maral za nje.

Evangelj sv. Lukeža 2, 48—51.

48 **T**isti čas je Mati Jezusova rekla njemu:
Sin, kaj si nama storil tako? Glej,
tvoj oče in jaz sva te z žalostjo
iskala! In jima reče: Kaj je, da sta me
49 iskala? Nista li vedela, da moram biti v
50 tem, kar je mojega Očeta? In ona nista
51 razumela besede, ki jo je jima govoril. In
je šel ž njima in je prišel v Nazaret in
jima je bil pokoren. In njegova Mati je
ohranila vse te besede v svojem srcu.

2. avgusta.

**God sv. Alfonza Marije Liguorija, škofa in
cerkvenega učenika.**

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 2, 1—7.

1 **P**reljubi, ojači se v milosti, ki je v Kristusu
2 Jezusu, in kar si slišal od mene po mnogih

pričah, to izroči vernim ljudem, ki bodo zmožni
 tudi druge učiti. Delaj kakor dober vojščak Kristusa 3
 Jezusa! Nihče, ki se bojuje za Boga, se ne zapleta 4
 v časna opravila, da je po volji tistemu, kateremu
 se je vdal. Zakaj, tudi kdor se bori na premaganje, 5
 ne bo venčan, če se ne bori postavno. Delajoči 6
 kmetovalec mora najprej prejeti od sadu. Umej, 7
 kar pravim; dal ti bo namreč Gospod v vsem
 razumnost.

Evangelj sv. Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je izvolil Gospod še drugih dva-
 insedemdeset... Stran 342.

2. avgusta.

God sv. Štefana, papeža in mučenika.

Berilo iz Dejanja apostolov 20, 17—21.

Tiste dni je poslal Pavel iz Mileta v Efez in 17
 je poklical starejšine cerkve. Ko so prišli 18
 k njemu in so bili skupaj, jim je rekel: Vi veste
 od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem
 bil ves čas z vami služeč Gospodu z vso poniž- 19
 nostjo in s solzami in z izkušnjami, katere so se
 mi dogodile zavoljo zalezovanja judov; kako ni- 20
 sem odtegnil nič koristnega, da bi vam ne bil
 oznanjeval in vas učil očitno in po hišah, pričevaje
 judom in nevernikom izpreobrnjenje k Bogu in 21
 vero v Gospoda našega Jezusa Kristusa.

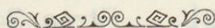
Evangelj sv. Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Ako hoče kdo priti za menoj... Stran 245.

3. avgusta.

God najdenja sv. Štefana, prvega mučenika.Berilo iz Dejanja apostolov 6, 8—10
in 7, 54—59.**T**iste dni je Štefan, poln milosti in moči, delal
čudeže ... Stran 12.

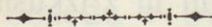
Evangelj sv. Matevža 23, 34—39.

Tisti čas je rekel Jezus pismarjem in farizejem: Glejte, jaz vam pošiljam pre-roke ... Stran 13.

4. avgusta.

God sv. Dominika, spoznavalca.Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.**P**reljubi, rotim te pred Bogom ... Stran 270.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana ... Stran 272.

5. avgusta.

God Marije device Snežnice.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

V začetku in pred vsem časom ... Stran 357.

Evangelj sv. Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus ... Stran 357.

5. avgusta.

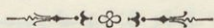
God sv. Ožbalta, spoznavalca.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 4, 9—14.

Bratje, na ogled smo postali svetu... Stran 273.

Evangelj sv. Lukeža 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Ne bojte se, majhna čreda... Stran 273.



6. avgusta.

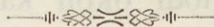
**God izpremenjenja našega Gospoda Jezusa
Kristusa.**

Berilo iz II. lista sv. apostola Petra
1, 16—19.

Predragi, nismo se držali izmišljenih povesti, 16
ko smo vam oznanjevali moč in pričujočnost 17
našega Gospoda Jezusa Kristusa, temveč smo bili 18
priče njegovega veličastva. Prejel je namreč od 19
Boga Očeta čast in slavo, ko je prišel nad njega
takšen glas od veličajne slave: Ta je moj ljubljeni
Sin, nad katerim imam dopadenje, njega poslušajte!
In ta glas, ki je prišel z nebes, smo slišali, ko 18
smo bili ž njim na sveti gori. Imamo pa trdnejšo 19
preroško besedo; in prav storite, ako pazite na
njo kakor na svetilnico, ki sveti na temnem kraju,
dokler ne prisije dan in ne izide danica v vaših srcih.

Evangelj sv. Matevža 17, 1—9.

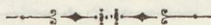
Tisti čas vzame Jezus s seboj Petra in
Jakoba in Janeza... Stran 62.



6. avgusta.

God sv. Ksista, papeža in mučenika.Berilo iz lista sv. apostola Jakoba
1, 12—18.**P**redragi, srečen človek, ki pretrpi... Stran 243.

Evangelj sv. Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako
pride kdo k meni... Stran 244.

7. avgusta.

God sv. Donata, škofa in mučenika.Berilo iz I. lista sv. apostola Petra
5, 1—11.

- 1 **P**reljubi, starejše, ki so med vami, opominjam,
sostarejši in pričevalec Kristusovega trpljenja,
pa tudi deležnik veličastva, ki se bo v prihodnje
2 razodelo: Pasite čredo božjo, ki je med vami in
jo oskrbujte, ne prisiljeno, temveč prostovoljno
3 po Bogu; ne zavoljo grdega dobička, temveč ra-
dovoljno; ne kakor da bi gospodovali nad lastnino
4 (*božjo*), temveč kakor vzgled črede iz srca. In ko
se bo prikazal glavar pastirjev, bote prejeli ne-
5 venljivo krono časti. Enako vi mlajši, bodite
podložni starejšim! Vsi pa bodite med seboj po-
6 nižnega duha, ker se Bog napuhnjenim ustavlja,
ponižnim pa daje milost. Ponižajte se torej pod
mogočno roko božjo, da vas poviša ob času
7 obiskanja. Vso svojo skrb položite nanj, ker njemu
8 je skrb za vas! Bodite trezni in čujte; ker hudič,
vaš nasprotnik, hodi okoli kakor rjoveč lev in

išče, koga bi požrl. Temu se ustavljajte trdni v
 veri, vedoč, da so vaši bratje po svetu v ravno 9
 tistem trpljenju! Bog vse milosti pa, ki nas je 10
 poklical k svoji večni časti v Kristusu Jezusu, vas
 bo po kratkem trpljenju izpopolnil, utrdil in uko-
 reninil. Njemu bodi čast in gospostvo na veke 11
 vekov! Amen.

Evangelj sv. Lukeža 22, 24—30.

Tisti čas se je vnel prepir med učenci, 24
 kateri izmed njih bi bil večji. Rekel 25
 pa jim je: Kralji narodov jim go-
 spodujejo, in kateri imajo oblast črez nje,
 se imenujejo dobrotniki. Vi pa ne tako; 26
 marveč, kdor je večji med vami, bodi ka-
 kor manjši, in prednik kakor služabnik.
 Kdo namreč je večji, kdor je pri mizi ali 27
 kdor streže? Kaj ne, kdor je pri mizi? Jaz
 sem pa sredi med vami, kakor kdor streže.
 Vi pa ste, ki ste prebili z menoj v mojih 28
 izkušnjavah. In jaz vam pripravim kra- 29
 ljestvo, kakor ga je meni pripravil moj
 Oče, da jeste in pijete pri moji mizi v 30
 mojem kraljestvu ter da sedite na sedežih
 in sodite dvanajstere Izraelove rodove.

—*—
 9. avgusta.

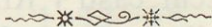
God sv. Afre in tovarišic, mučenic.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 12.

Častila te bom, Gospod kralj... Stran 276.

Evangelj sv. Lukeža 15, 1—10.

Tisti čas so se približali Jezusu cestni-
narji in grešniki... Stran 210.



10. avgusta.

God sv. Lavrencija, levita in mučenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 9, 6—10.

6 **B**ratje, kdor pičlo seje, bo tudi pičlo žel; in
kdor seje v obilnosti, bo tudi v obilnosti
7 žel. Vsak (*naj da*), kakor je namenil v svojem
srcu, ne z žalostjo ali po sili; zakaj veselega da-
8 rovalca ljubi Bog. Bog pa je mogočen, podeliti
vam vsak dar v obilnosti, da imate vsekdar vsega
dovolj in ste bogati za vsako dobro delo, kakor
9 je pisano: „Razsipal je, delil je ubogim; njegova
10 pravičnost ostane vekomaj“. ¹ On pa, ki daje seme
sejalcu, bo dal tudi kruha jesti in bo namnožil
vaše seme in dal obilnejšo rast sadovom vaše
pravičnosti.

Evangelj sv. Janeza 12, 24—26.

24 **T**isti čas je rekel Jezus svojim učen-
cem: Resnično, resnično vam po-
vem, ako pšenično zrno ne pade v
zemljo in ne umrje, ostane samo; ako pa
25 umrje, rodi mnogo sadu. Kdor ljubi svojo
dušo, jo bo izgubil; in kdor sovraži svojo
dušo na tem svetu, jo ohrani za večno

¹ Ps. 111, 9.

življenje. Ako kdo meni služi, naj hodi za 26
menoj; in kjer sem jaz, tam bo tudi moj
služabnik. Ako kdo meni služi, njega bo
počastil moj Oče.



11. avgusta.

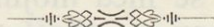
God sv. Filumene, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 12.

Častila te bom, Gospod kralj ... Stran 276.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo po-
dobno deseterim devicam ... Stran 277.



12. avgusta.

God sv. Klare, device.

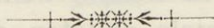
Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla

Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali ... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo po-
dobno deseterim devicam ... Stran 277.



14. avgusta.

God sv. Radegunde, kraljice.

Berilo iz bukev Pregovorov 31, 10—31.

Kdo bo našel srčno ženo ... Stran 283.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu . . . Stran 278.

15. avgusta.

Praznik vnebovzetja Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11—13
in 15—20.

11 **P**ovsod sem iskala pokoja in sem hotela pre-
12 bivati v dediščini Gospodovi. Tedaj je za-
povedal in mi rekel Stvarnik vseh reči in On, ki
me je ustvaril, je počival v mojem šotoru in mi
13 je rekel: V Jakobu prebivaj in v Izraelu imej svoj
delež in ukorenini se med mojimi izvoljenci! —
15 In tako sem se utrdila na Sionu in v svetem mestu
sem ravno tako počivala in v Jeruzalemu je moja
16 oblast. In ukoreninila sem se med slavnim ljud-
stvom, ki je del mojega Boga in njegova de-
diščina; in v družbi svetnikov je moje stanovanje.
17 Kakor cedra na Libanonu sem bila povišana in
18 kakor cipresa na Sionski gori. Kakor palma v
Kadesu sem visoko zrastle in kakor zasajena cvet-
19 lica v Jerihu; kakor lepa oljika na polju, kakor
20 javor pri vodi ob potih sem visoko zrastle. Kakor
cimet in lepo dišeče mazilo sem dišala, kakor iz-
brana mira sem dajala prijeten duh od sebe.

Evangelj sv. Lukeža 10, 38—42.

38 **T**isti čas je prišel Jezus v neko vas
in neka žena, Marta po imenu, ga
39 je sprejela v svojo hišo. In ta je

imela sestro, po imenu Marija, ki je tudi
 sedé pri Gospodovih nogah poslušala nje-
 govo besedo. Marta pa si je dala mnogo 40
 opraviti, da bi mu obilno postregla; ter je
 pristopila in rekla: Gospod, ali ti ni mar,
 da me je moja sestra pustila samo streči?
 Reci ji torej, naj mi pomaga! Gospod pa 41
 je odgovoril in ji rekel: Marta, Marta,
 skrbna si in se trudiš za mnogo reči.
 Toda le eno je potrebno; Marija je izvo- 42
 lila najboljši del, ki ji ne bo odvzet.



16. avgusta.

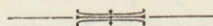
God sv. Roka, spoznavalca.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 4, 9—14.

Bratje, na ogled smo postali svetu... Stran 273.

Evangelj sv. Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
 to-le priliko: Neki imeniten človek je
 šel v daljno deželo... Stran 274.



18. avgusta.

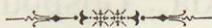
God sv. Helene, cesarice, vdove.

Berilo iz bukev Pregovorov 31, 10—31.

Kdo bo našel srčno ženo... Stran 283.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu... Stran 278.



18. avgusta.

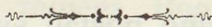
God sv. Agapita, mučenika.

Berilo iz I. lista sv. apostola Petra
4, 13—19.

Predragi, veselite se... Stran 249.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da sem prišel mir prinest... Stran 246.



19. avgusta.

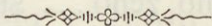
God sv. Ludovika Tolozanskega, škofa.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 7, 23—27.

Bratje, duhovnikov je postalo več... Stran 266.

Evangelj sv. Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte... Stran 267.



20. avgusta.

**God sv. Bernarda, opata in cerkvenega
učenika.**

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje srce ... Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vi ste sol zemlje ... Stran 271.

—>⌘<—

24. avgusta.

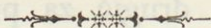
God sv. Jerneja, apostola.Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 12, 27—31.

Bratje, vi ste telo Kristusovo in udje med 27
seboj. In nekatere si je postavil Bog v Cerkvi, 28
prvič za apostole, drugič za preroke, tretjič za
učenike, potem (*si je postavil*) moči, zatem dari
ozdravljanja, pomaganja, vladanja, mnogotere jezike,
razlaganje govorov. So li mar vsi apostoli? ali vsi 29
preroki? ali vsi učeniki? ali vsi moči? ali imajo 30
vsi dar ozdravljanja? ali vsi govorijo jezike? ali 31
vsi razlagajo? Hrepenite pa po boljših darovih!

Evangelj sv. Lukeža 6, 12—19.

Isti čas je šel Jezus na goro molit 12
in je prenočil v molitvi božji. In 13
ko se je zdanilo, je poklical svoje
učence, in jih je izvolil izmed njih dvanajst

14 —katere je imenoval tudi apostole—Simona,
 kateremu je dal priimek Peter, in Andreja,
 njegovega brata, Jakoba in Janeza, Filipa in
 15 Jerneja, Matevža in Tomaža, Jakoba Alfe-
 jevega in Simona, ki se imenuje gorečnik,
 16 in Juda Jakobovega in Judeža Iškarjota, ki
 17 je bil izdajalec. In je šel doli ž njimi in je
 stal na ravnem polju, in množica njegovih
 učencev in zelo mnogo ljudi iz vse Judeje
 in iz Jeruzalema in od primorja in od Tira
 18 in Sidona, ki so bili prišli, da bi ga po-
 slušali in bi bili ozdravljeni od svojih bo-
 lezni. In katere so nadlegovali nečisti du-
 19 hovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica
 se ga je izkušala dotakniti, ker je moč iz-
 hajala iz njega in je vse ozdravljala.



25. avgusta.

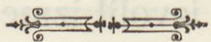
God sv. Ludovika, kralja, spoznavalca.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod ... Stran 246.

Evangelj sv. Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učen-
 cem to-le priliko: Neki imeniten človek
 je šel v daljno deželo ... Stran 274.



26. avgusta.

God sv. Konstancija, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Nikar ne mislite, da sem prišel mir
prinest... Stran 246.

28. avgusta.

**God sv. Avgušтина, škofa in cerkvenega
učenika.**Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.**P**reljubi, rotim te pred Bogom... Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vi ste sol zemlje... Stran 271.

29. avgusta.

God obglavljenja sv. Janeza krstnika.

Berilo iz preroka Jeremija 1, 17—19.

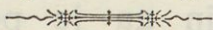
Tisti dni mi je govoril Gospod, rekoč: Opaši
svoja ledja in vstani in govori Judu vse,
kar ti velevam. Ne boj se jih; storil bom namreč,
da se ne boš bal njihovega obličja. Jaz sem te
namreč danes postavil za trdno mesto in za železen

steber in za bronast zid zoper vso deželo, zoper kralje v Judu in njegove glavarje in duhovnike in ljudstvo v deželi. In se bodo bojevali zoper tebe, pa te ne bodo premagali, ker sem jaz s teboj, govori Gospod, da te rešim.

Evangelj sv. Marka 6, 17—29.

17  isti čas je poslal Herod in je ujel Janeza in ga je vklenil v ječi za-
voljo Herodije, žene svojega brata
18 Filipa, ker jo je bil vzel za ženo. Janez je namreč rekel Herodu: Ne smeš imeti žene
19 svojega brata. Herodija ga je pa zalezovala in ga je hotela umoriti, pa ni mogla.
20 Herod se je namreč bal Janeza, ker je vedel, da je pravičen in svet mož; in ga je varoval in je storil mnogo, kakor je
21 slišal od njega, in ga je rad poslušal. Ko je bil pa prišel priložen dan, je Herod ob svojem rojstnem godu napravil večerjo knezom, vojvodom in prvakom galilejskim.
22 In ko je bila vstopila hči Herodijina in je plesala ter ugajala Herodu in gostom, je rekel kralj deklici: Prosi me, kar hočeš, in
23 ti bom dal! In ji je prisegel: Karkoli boš prosila, ti bom dal, četudi polovico svojega
24 kraljestva. In je šla vun in je rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je rekla:
25 Glavo Janeza krstnika. In ko je stopila

takoj urno pred kralja, je prosila rekoč: Hočem, da mi daš pri tej priči v skledi glavo Janeza krstnika. In kralj se je razžalostil; pa zavoljo prisege in zavoljo gostov je ni hotel užaliti; temveč je poslal biriča in velel prinesti njegovo glavo v skledi. In ga je obglavil v ječi; in je prinesel njegovo glavo v skledi ter jo je dal deklici; deklica pa jo je dala svoji materi. Ko so to slišali njegovi učenci, so prišli in vzeli njegovo truplo in so ga položili v grob.



30. avgusta.

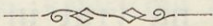
God sv. Roze Limanske, device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali ... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam ... Stran 277.



September.

Prva nedelja meseca septembra.

Praznik sv. Angeljev varihov.

Berilo iz II. bukev Mozesovih 23, 20—23.

To govori Gospod Bog: Glej, jaz pošljem svojega angelja, da hodi pred teboj in te varuje

na potu in te pripelje v kraj, katerega sem pri-
21 pravil. Glej nanj in poslušaj njegov glas in nikar
ga ne zaničuj, ker ne bo prizanesel, kadar gre-
22 šiš, in moje ime je v njem! Ako poslušáš njegov
glas in storiš vse, kar rečem, bom sovražnik tvo-
jim sovražnikom in jih bom tepel, ki tepejo tebe.
23 In moj angelj pojde pred teboj.

Evangelj sv. Matevža 18, 1—10.

1  isti čas so pristopili učenci k Jezusu,
rekoč: Kdo, misliš, je večji v ne-
2 beškem kraljestvu? In Jezus je po-
klical otroka in ga je postavil v sredo
3 med nje in je rekel: Resnično vam povem,
ako se ne izpreobrnate in ne postanete
kakor otroci, ne pojedete v nebeško kra-
4 ljestvo. Kdorkoli se torej poniža kakor ta
otrok, tisti je večji v nebeškem kraljestvu.
5 In kdor sprejme katerega takega otroka v
6 mojem imenu, mene sprejme. Kdor pa po-
hujša katerega teh malih, ki v mene veru-
jejo, temu bi bilo bolje, da bi mu obesili
mlinski kamen na vrat in bi se potopil v
globočino morja. Gorje svetu zavoljo po-
7 hujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, ali
vendar gorje tistemu človeku, po katerem
8 pride pohujšanje. Ako te pa tvoja roka ali
tvoja noga pohujša, odsekaj jo in vrzi od
sebe; bolje ti je, hromemu ali kruljavemu

iti v življenje, kakor imeti dve roki ali
 dve nogi, pa vrženemu biti v večni ogenj.
 In ako te tvoje oko pohujša, izderi ga in 9
 vrzi od sebe; bolje ti je, z enim očesom
 iti v življenje, kakor imeti dve očesi in
 vrženemu biti v peklenski ogenj. Glejte, da 10
 ne zaničujete katerega teh malih! Povem
 vam namreč, da njih angelji v nebesih
 vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je
 v nebesih.



Nedelja v osmini praznika rojstva Marije device.

God sv. Imena Marijinega.

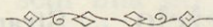
Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Kakor trta sem rodila prijeten duh; in moj 23
 cvet je častitljiv in pošten sad. Jaz sem 24
 mati lepe ljubezni in strahu in spoznanja in sve-
 tega upanja. V meni je vsa milost življenja in 25
 resnice, v meni je vse upanje življenja in kreposti.
 Pridite k meni vsi, kateri me želite, in nasitite se 26
 mojega sadu; zakaj moj duh je slajši ko med, in 27
 moja dediščina nad med in satovje. Moj spomin 28
 ostane vselej in vekomaj. Kateri mene uživajo, so 29
 še lačni, in kateri mene pijejo, jih še žeja. Kdor 30
 mene posluša, ne bo osramočen, in kateri delajo
 v meni, ne grešijo. Kateri mene preslavlajo, bodo 31
 imeli večno življenje.

Evangelj sv. Lukeža 1, 26—38.

26 **T**isti čas je bil angelj Gabriel od Boga
poslan v mesto Galileje, ki mu
27 je ime Nazaret, k Devici, zaročeni
možu, kateremu je bilo ime Jožef iz hiše
Davidove, in Devici je bilo ime Marija. In
28 angelj je prišel k njej in je rekel: Češčena,
milosti polna, Gospod je s teboj, blago-
29 slovljena si med ženami! Ko je pa to sli-
šala, se je prestrašila nad njegovim go-
vorjenjem in je mislila, kakšno bi bilo to
30 pozdravljenje. In angelj ji je rekel: Ne boj
se, Marija, ker si našla milost pri Bogu!
31 Glej, spočela boš v svojem telesu in ro-
dila Sina, in imenuj njegovo ime Jezus!
32 Ta bo velik in Sin Najvišjega imenovan;
in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida,
njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Ja-
33 kobovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu
34 ne bo konca. Marija pa je rekla angelju:
Kako se bo to zgodilo, ker ne spoznam
35 moža? In angelj je odgovoril in ji rekel:
Sveti Duh bo prišel v te, in moč Najvišjega
te bo obsenčila; in zato bo Sveto, ki bo
36 rojeno iz tebe, imenovano Sin božji. In
glej, Elizabeta, tvoja sorodnica, je tudi spo-
čela sina v svoji starosti, in ta mesec je
37 že šesti njej, ki je imenovana nerodovitna;

ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč. Marija pa je rekla: Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!



Tretja nedelja meseca septembra.

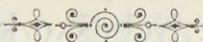
God sedem žalosti Marije device.

Berilo iz Juditinih bukev 13, 22—27.

Gospod te je blagoslovil... Stran 330.

Evangelj sv. Janeza 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusovega njegova Mati... Stran 330.



1. septembra.

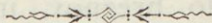
God sv. Egidija, opata.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub (*je bil*) Bogu in ljudem... Stran 275.

Evangelj sv. Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: Glej, mi smo zapustili vse... Stran 276.



2. septembra.

God sv. Štefana, kralja, spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža... Stran 272.

Evangelj sv. Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Neki imeniten človek je šel v daljno deželo... Stran 274.

4. septembra.

God sv. Rozalije, device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam... Stran 277.

8. septembra.

Praznik rojstva Marije device.

Berilo iz bukev Pregovorov 8, 22—35.

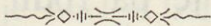
22 **G**ospod me je imel v lasti v začetku svojih
23 potov, preden je kaj storil od začetka. Od
vekomaj sem postavljena in izdavna, preden je bila
24 zemlja. Ni še bilo breznov, in jaz sem bila že
25 spočeta; tudi studenci vod še niso izviral, tudi
gore s svojo silno težo še niso stale; preden so
26 bili hribi, sem se rodila jaz; ni še bil naredil
27 zemlje ne rek ne tečajev zemskega kroga. Ko je
narejal nebesa, sem bila zraven; ko je s stanovitno
28 postavo in z okrogom ograjal brezna; ko je

zgoraj utrjeval ozračje in je tehtal studence vod; 29
 ko je stavil meje krog morja in dajal vodam po-
 stavo, da ne prestopajo svojih bregov; ko je po- 30
 kladal zemlji dno, sem bila pri njem in vse ž njim 31
 ravnala ter sem se veselila vsak dan in sem se ves
 čas pred njim igrala, sem se igrala na krogu zemlje 32
 in moje veselje je, bivati s človeškimi otroki. 33
 Sedaj torej, otroci, poslušajte me: Blagor njim, ki 34
 ohranijo moja pota! Poslušajte nauk in bodite 35
 modri in nikar ga ne zametujte! Blagor človeku,
 ki mene posluša in čuje pri mojih vratih vsak
 dan ter pazi na me pri podbojih mojih duri! Kdor
 najde mene, najde življenje in prejme vzveličanje
 od Gospoda.

Evangelj sv. Matevža 1, 1—16.

Bukve rodu Jezusa Kristusa, sina Da- 1
 vidovega, sina Abrahamovega. Abra- 2
 ham je rodil Izaka; Izak je pa rodil
 Jakoba; Jakob je pa rodil Juda in njegove
 brate. Juda je pa rodil Faresa in Zara s 3
 Tamaro; Fares je pa rodil Esrona; Esron
 je pa rodil Arama. Aram je pa rodil Ami- 4
 nadaba; Aminadab je pa rodil Naasona;
 Naason je pa rodil Salmona. Salmon je pa 5
 rodil Booza z Rahabo; Booz je pa rodil
 Obeda z Ruto; Obed je pa rodil Jeseja;
 Jese je pa rodil Davida kralja. David kralj 6
 je pa rodil Salomona ž njo, ki je bila Uri-
 jeva. Salomon je pa rodil Roboama; Ro- 7

boam je pa rodil Abija; Abija je pa rodil
 8 Asa. Asa je pa rodil Jozafata; Jozafat je
 pa rodil Jorama; Joram je pa rodil Ozija;
 9 Ozija je pa rodil Joatama; Joatam je pa
 10 rodil Ahaza; Ahaz je pa rodil Ezekija. Eze-
 kija je pa rodil Manaseja; Manase je pa
 11 rodil Amona; Amon je pa rodil Jozija. Jo-
 zija je pa rodil Jehonija in njegove brate
 12 ob babilonskem preseljevanju. In po ba-
 bilonskem preseljevanju je Jehonija rodil
 Salatiela, Salatiel je pa rodil Zorobabela.
 13 Zorobabel je pa rodil Abiuda. Abiud je pa
 rodil Eliakima. Eliakim je pa rodil Azorja.
 14 Azor je pa rodil Sadoka; Sadok je pa rodil
 15 Ahima, Ahim je pa rodil Eliuda. Eliud je
 pa rodil Eleazarja; Eleazar je pa rodil Ma-
 16 tana; Matan je pa rodil Jakoba. Jakob je
 pa rodil Jožefa, moža Marije, iz katere je
 rojen Jezus, ki se imenuje Kristus.



14. septembra.

God povišanja sv. Križa.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Filipljanom 2, 5—11.

5 **B**ratje, to mislite v sebi, kar *(je mislil)* Kri-
 6 stus Jezus, kateri, ko je bil v božji podobi,
 ni imel za plen biti Bogu enak, marveč je sam
 7 sebe uničil in je vzel na se podobo hlapca, je

postal enak ljudem in bil po zunanjem videti ko 8
 človek. Ponižal je sam sebe in je bil pokoren do 9
 smrti, smrti pa na križu. Zato ga je tudi Bog po-
 višal in mu je dal ime, katero je nad vsa imena;
(tu se poklekne) da se v imenu Jezusovem klanja 10
 vsako koleno teh, ki so v nebesih, na zemlji in
 pod zemljo, in izpričuje vsak jezik, da je Gospod 11
 Jezus Kristus v slavi Boga Očeta.

Evangelj sv. Janeza 12, 31—36.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim 31
 množicam: Sedaj je sodba sveta;
 sedaj bo izvržen vojvoda tega sveta.
 In jaz, ko bom povišan od zemlje, bom 32
 vse potegnil k sebi. (To pa je rekel, da 33
 je naznanil, kakšne smrti bo umrl). Mno- 34
 žica mu je odgovorila: Slišali smo iz po-
 stave, da Kristus ostane vekomaj; in kako
 praviš ti: Sin človekov mora biti povišan?
 Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je 35
 tedaj rekel: Še malo časa je luč med vami.
 Hodite, dokler imate luč, da vas ne obide
 tema; in kdor hodi v temi, ne ve, kam
 gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da 36
 bote otroci luči!

17. septembra.

God sv. Lamberta, škofa in mučenika.

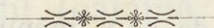
Berilo iz lista sv. apostola Jakoba

1, 12—18.

Predragi, srečen človek, ki pretrpi... Stran 243.

Evangelj sv. Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni... Stran 244.



17. septembra.

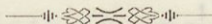
God ran sv. Frančiška Asiškega, spoznavalca.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Galačanom 6, 14—18.

- 14 **B**ratje, mene pa Bog varuj, da bi se hvalil s
 15 čim drugim, kakor s križem našega Go-
 16 spoda Jezusa Kristusa, po katerem je svet meni
 17 križan in jaz svetu. V Kristusu Jezusu namreč nič
 18 ne velja ne obreza ne neobreza, temveč nova
 stvar. In katerikoli se ravnajo po tem navodilu,
 mir in milost nad njimi in nad Izraelom božjim.
 Sicer mi pa nihče ne bodi nadležen, ker nosim
 znamenja ran Gospoda Jezusa na svojem telesu.
 Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi z
 vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelj sv. Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Ako hoče kdo priti za menoj... Stran 245.



19. septembra.

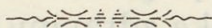
God sv. Konstancije, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 12.

Častila te bom, Gospod kralj... Stran 276.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam... Stran 277.



21. septembra.

God sv. Matevža, apostola in evangelista.

Berilo iz preroka Ezehiela 1, 10—14.

Podoba obrazov četrterih živali je bila: obraz 10
 človeka in obraz leva ob desnici njih štirih,
 obraz vola pa ob levici njih štirih in obraz orla
 zgoraj njih štirih. Njihovi obrazi (*so bili obrnjeni*) 11
 in njihove peruti so bile razprostrte navzgor; dve
 peruti vsakateri sta se stikali, dve pa sta pokri- 12
 vali njihova telesa. In njih vsaka je šla pred svo-
 jim obrazom; kamor jih je gnal duh, tja so šle
 in se niso obračale, kadar so šle. In podoba živali 13
 je bila videti kakor žar gorečega oglja in je bila
 videti kakor svetilnice. V sredi živali je bila videti
 semtertja švigajoča svetloba ognja, in blisk je švi-
 gal iz ognja. In živali so šle naprej in nazaj kakor 14
 švigajoči blisk.

Evangelj sv. Matevža 9, 9—13.

Tisti čas je videl Jezus sedeti ob mit- 9
 nici človeka, Matevža po imenu, in
 mu je rekel: Hodi za menoj! In je 10
 vstal in šel za njim. In prigodilo se je, ko
 je bil v hiši pri jedi, glej, je prišlo mnogo
 cestninarjev in grešnikov, in so sedli k jedi

- 11 z Jezusom in njegovimi učenci. In ko so
 farizeji to videli, so rekli njegovim učen-
 cem: Zakaj je vaš učenik s cestninarji in z
 12 grešniki? Ko je pa Jezus to slišal, je rekel:
 Ni treba zdravnika zdravim, temveč bolnim.
 13 Pojdite pa in učite se, kaj je to: Usmi-
 ljenje hočem in ne daru. Nisem namreč
 prišel klicat pravičnih, temveč grešnike.

22. septembra.

God sv. Mavricija, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Nikar ne mislite, da sem prišel mir
 prinest... Stran 246.

22. septembra.

God sv. Mavricija in tovarišev, mučenikov.

Berilo iz Skrivnega razodetja
 sv. apostola Janeza 7, 13—17.

Tiste dni je izpregovoril... Stran 261.

Evangelj sv. Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Kadar bote slišali o vojskah... Stran 255.

24. septembra.

God Marije device, rešnice jetnikov.

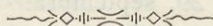
(B. M. V. de Mercede).

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

V začetku in pred vsem časom... Stran 357.

Evangelj sv. Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus... Stran 357.



25. septembra.

God sv. Notburge, device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam... Stran 277.



27. septembra.

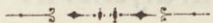
God sv. Kozma in Damijana, mučenikov.

Berilo iz bukev Modrosti 5, 16—20.

Pravični bodo vekomaj živeli... Stran 256.

Evangelj sv. Lukeža 6, 17—23.

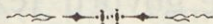
Tisti čas je šel Jezus z gore... Stran 256.



28. septembra.

God sv. Venceslaja, kralja in mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.**Evangelj sv. Matevža 16, 24—27.****T**isti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Ako hoče kdo priti za menoj... Stran 245.

29. septembra.

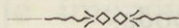
God sv. Mihaela, nadangelja.Berilo iz Skrivnega razodetja
sv. apostola Janeza 1, 1—5.

- 1 **T**iste dni je pokazal Bog, kar se mora skoraj
2 zgoditi, govoreč po svojem angelju svojemu
3 služabniku Janezu, ki je dajal pričevanje Besedi
4 božji in pričevanje o Jezusu Kristusu, karkoli je
5 videl. Blagor mu, kdor bere in posluša besede
tega prerokovanja in dopolnjuje, kar je pisano v
njem; zakaj čas je blizu. Janez sedmerim cerkvam,
ki so v Aziji. Milost in mir vam bodi od njega,
kateri je in kateri je bil in kateri bo prišel; in
od sedmerih duhov, ki so pred njegovim presto-
lom; in od Jezusa Kristusa, ki je zvest pričevalec,
prvorojenec iz mrtvih in glavar kraljev zemlje, ki
nas je ljubil in nas opral naših grehov v svoji krvi.

Evangelj sv. Matevža 18, 1—10.

- 1 **T**isti čas so pristopili učenci k Jezusu,
2 rekoč: Kdo, misliš, je večji v ne-
beškem kraljestvu? In Jezus je po-

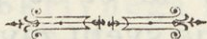
klical otroka in ga je postavil v sredo med
nje in je rekel: Resnično vam povem, ako 3
se ne izpreobrnate in ne postanete, kakor
otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo.
Kdorkoli se torej poniža, kakor ta otrok, 4
tisti je večji v nebeškem kraljestvu. In kdor 5
sprejme katerega takega otroka v mojem
imenu, mene sprejme. Kdor pa pohujša 6
katerega teh malih, ki v mene verujejo,
temu bi bilo bolje, da bi mu obesili mlinski
kamen na vrat, in bi se potopil v globo-
čino morja. Gorje svetu zavoljo pohujšanja! 7
Pohujšanje sicer mora priti, toda gorje
tistemu človeku, po katerem pride pohuj-
šanje! Ako te pa pohujša tvoja roka ali 8
tvoja noga, odsekaj jo in vrzi od sebe;
bolje ti je hromemu ali kruljavemu priti
v življenje, kakor imeti dve roki ali dve
nogi, pa vrženemu biti v večni ogenj. In 9
ako te pohujša tvoje oko, izderi ga in vrzi
od sebe; bolje ti je, z enim očesom priti
v življenje, kakor imeti dve očesi in vrže-
nemu biti v peklenski ogenj. Glejte, da ne 10
zaničujete katerega teh malih! Povem vam
namreč, da njih angelji v nebesih vedno
gledajo obličje mojega Očeta, ki je v ne-
besih.



30. septembra.

God sv. Jeronima, duhovnika in cerkvenega učenika.Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Timoteju 4, 1—8.**P**reljubi, rotim te pred Bogom... Stran 270.

Evangelj sv. Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vi ste sol zemlje... Stran 271.**Oktober.**

Prva nedelja meseca oktobra.

Praznik sv. rožnega venca Marije device.Berilo iz bukev Pregovorov
8, 22—24. 32—35.

- 22 ospod me je imel v lasti v začetku svojih
23 potov, preden je kaj storil od začetka. Od
vekomaj sem postavljena in izdavna, preden je
24 bila zemlja. Ni še bilo breznov, in jaz sem bila
32 že spočeta. — Sedaj torej, otroci, poslušajte me:
33 Blagor njim, ki ohranijo moja pota! Poslušajte
nauk in bodite modri in nikar ga ne zametujte!
34 Blagor človeku, ki mene posluša in čuje pri mojih
vratih vsak dan in pazi na me pri podbojih mojih
35 duri! Kdor najde mene, najde življenje in prejme
vzveličanje od Gospoda.

Evangelj sv. Lukeža 1, 26—38.



isti čas je bil angelj Gabriel od Boga 26
poslan v mesto Galileje, ki mu je
ime Nazaret, k Devici, zaročeni 27
možu, kateremu je bilo ime Jožef iz hiše
Davidove, in Devici je bilo ime Marija. In 28
angelj je prišel k njej in je rekel: Češčena,
milosti polna, Gospod je s teboj, blago- 29
slovljena si med ženami! Ko je pa to sli-
šala, se je prestrašila nad njegovim go-
vorjenjem in je mislila, kakšno bi bilo to
pozdravljenje. In angelj ji je rekel: Ne boj 30
se, Marija, ker si našla milost pri Bogu!
Glej, spočela boš v svojem telesu in ro- 31
dila Sina in imenuj njegovo ime Jezus! Ta 32
bo velik in Sin Najvišjega imenovan; in
Gospod Bog mu bo dal sedež Davida, nje-
govega očeta, in bo kraljeval v hiši Jako- 33
bovi vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne
bo konca. Marija pa je rekla angelju: Kako 34
se bo to zgodilo, ker ne spoznam moža?
In angelj je odgovoril in ji rekel: Sveti 35
Duh bo prišel v te, in moč Najvišjega te
bo obsenčila; in zato bo Sveto, ki bo ro-
jeno iz tebe, imenovano Sin božji. In glej, 36
Elizabeta, tvoja sorodnica, je tudi spočela
sina v svoji starosti, in ta mesec je že
šesti njej, ki je imenovana nerodovitna, 37

ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč.
 38 Marija pa je rekla: Glej, dekla sem Gospo-
 dova, zgodi se mi po tvoji besedi!



Tretja nedelja meseca oktobra.

Obletnica posvečenja vseh cerkev.

Berilo iz Skrivnega razodetja
 sv. apostola Janeza 21, 2—5.

Tiste dni sem jaz Janez videl... Stran 285.

Evangelj sv. Lukeža 19, 1—10.

Tisti čas je Jezus prišel in hodil po Je-
 rihu... Stran 285.



4. oktobra.

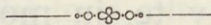
God sv. Frančiška Asiškega, spoznavalca.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Galačanom 6, 14—18.

Bratje, mene pa Bog varuj... Stran 408.

Evangelj sv. Matevža 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Za-
 hvaljujem te... Stran 262.



8. oktobra.

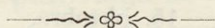
God sv. Birgite, vdove.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Timoteju 5, 3—10.

Predragi, spoštuj vdove... Stran 284.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu ... Stran 278.



12. oktobra.

God sv. Maksimilijana, škofa in mučenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 1, 3—7.

Bratje, blagoslovljen bodi Bog ... Stran 244.

Evangelj sv. Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni ... Stran 244.



13. oktobra.

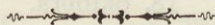
God sv. Kolomana, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod ... Stran 246.

Evangelj sv. Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da sem prišel mir primest ... Stran 246.



13. oktobra.

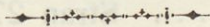
God sv. Eduarda, kralja, spoznavalca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža ... Stran 272.

Evangelj sv. Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Vaša ledja naj bodo opasana... Str. 272.



15. oktobra.

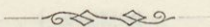
God sv. Terezije, device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno
deseterim devicam... Stran 277.



16. oktobra.

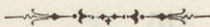
God sv. Gala, opata.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub (*je bil*) Bogu in ljudem... Stran 275.

Evangelj sv. Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Peter Jezusu: Glej, mi
smo zapustili vse... Stran 276.



18. oktobra.

God sv. Lukeža, evangelista.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 8, 16—24.

16 **B**ratje, hvala Bogu, ki je dal ravno tisto skrb-
17 nost za vas Titu v srce. Zakaj naročilo je

sicer prejel, ker je bil pa bolj skrben, je svoje
volje šel k vam. Poslali smo ž njim tudi brata, 18
čigar hvala je v evangelju po vseh cerkvah; pa 19
ne samo to, temveč je on tudi od cerkev odločen
za tovariša našega potovanja za to bogoljubno delo,
ki ga oskrbujemo v slavo Gospodovo in po naši
razsodbi, ogibajoč se tega, da bi nas kdo grajal 20
zavoljo te obilnosti, ki jo delimo. Skrbimo namreč 21
za dobro, ne le pred Bogom, temveč tudi pred
ljudmi. Poslali smo pa ž njima tudi svojega brata, 22
katerega smo mnogokrat izkusili v mnogoterih
rečeh, da je skrben, sedaj pa mnogo skrbnejši v
velikem zaupanju do vas. Kar se pa tiče Tita, je 23
moj tovariš in pomagalec med vami, in naši bratje
so apostoli cerkev in čast Kristusova. Dajte jim
torej vpričo cerkev dokaz svoje ljubezni in naše 24
hvale zavoljo vas!

Evangelj sv. Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je izvolil Gospod še drugih dva
in sedemdeset .. Stran 342.

.....
21. oktobra.

God sv. Uršule in tovarišic, devic in mučenic.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla

Korinčanom 7, 25—34.

Bratje, o devicah nimam Gospodove zapovedi,
dajem pa svèt ... Stran 280.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo po-
dobno deseterim devicam ... Stran 277.

24. oktobra.

God sv. Rafaela, nadangelja.

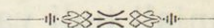
Berilo iz bukev Tobijevih 12, 7—15.

7 **T**iste dni je govoril angelj Rafael Tobiju:
 8 Skrivnost kraljevo prikrivati je dobro, božja
 9 dela pa razodevati in hvaliti je častno. Boljša je
 10 molitev s postom in z miloščino, ko spravljati
 11 zaklade zlata, ker miloščina rešuje smrti in ona je,
 12 ki izbrisa grehe in pomaga najti milost in večno
 13 življenje. Kateri pa delajo greh in hudobijo, so
 14 sovražniki svoje duše. Razodenem vama torej
 15 resnico in ne bom vama prikrival skrivnosti. Kadar
 si s solzami molil in si pokopaval mrliča, ter si
 puščal svoje kosilo in si mrliča po dnevu skrival
 v svoji hiši, po noči pa pokopaval, sem jaz tvojo
 molitev nosil pred Gospoda. In ker si bil prijeten
 Bogu, je bilo treba, da te je potrdila izkušnja. In
 sedaj me je poslal Gospod ozdravit tebe in Saro,
 ženo tvojega sina, rešit hudega duha; jaz sem namreč
 angelj Rafael, eden izmed sedmerih, ki stojimo
 pred Gospodom.

Evangelj sv. Janeza 5, 1—4.

1 **T**isti čas je bil judovski praznik, in
 2 Jezus je šel gori v Jeruzalem. V
 Jeruzalemu pa je ovčja kopel, ki se
 hebrejski imenuje Betzajda in ima pet lop.
 3 V teh je ležala velika množica bolnikov,
 slepih, kruljavih, suhroudnih, kateri so ča-
 kali gibanja vode. Angelj Gospodov je

namreč prišel ob časih v kopel, in voda se je začela gibati. In kdor je po gibanju vode stopil prvi v kopel, je ozdravel, kakršnokoli bolezen je imel. 4



28. oktobra.

God sv. Simona in Juda (Tadeja), apostolov.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla

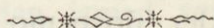
Efežanom 4, 7—13.

Bratje, vsakemu izmed nas je dana milost po meri daru Kristusovega. Zato pravi (*Pismo*): Šel je kvišku in je peljal ujete jetnike; dal je darove ljudem. Da je pa šel gori, kaj je to drugega, kakor da je prej tudi doli šel v spodnje kraje zemlje? Isti, ki je šel doli, je šel tudi gori nad vsa nebesa, da bi vse izpolnil. In on je postavil nekatere za apostole, druge pa za preroke, druge pa za evangeliste, druge pa za pastirje in učenike v izpopolnitev svetih za opravljanje službe, v stavbo telesa Kristusovega; dokler dospemo vsi do edinosti vere in spoznanja Sina božjega, do popolnega moža, do mere polne starosti Kristusove. 7 8 9 10 11 12 13

Evangelj sv. Janeza 15, 17—25.

Isti čas je rekel Jezus svojim učencem: To vam zapovem, da se ljubite med seboj. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene prej sovražil, ko vas. Ko bi bili od sveta, bi svet ljubil, kar je njegovo; ker niste od sveta, temveč 17 18 19

sem vas jaz odbral od sveta, zato vas svet
 20 sovraži. Spominjajte se besede, ki sem
 vam jo jaz govoril: Hlapec ni večji od
 svojega gospodarja. Ako so mene prega-
 njali, bodo preganjali tudi vas; ako so mojo
 besedo izpolnjevali, bodo izpolnjevali tudi
 21 vašo. Vse to pa vam bodo storili zavoľjo
 mojega imena, ker ne poznajo njega, ki
 22 me je poslal. Ko bi ne bil prišel in bi jim
 ne bil govoril, bi ne imeli greha; sedaj pa
 23 nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene
 24 sovraži, sovraži tudi mojega Očeta. Ako
 bi ne bil storil med njimi del, katerih
 nihče drug ni storil, bi ne imeli greha;
 sedaj so (*jih*) pa videli in (*vendar*) sovražijo
 25 mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni
 beseda, ki je zapisana v njihovi postavi:
 Sovražili so me brez vzroka.



31. oktobra.

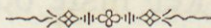
God sv. Bolfanka, škofa in spoznavalca.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
 Hebrejcem 7, 23—27.

Bratje, duhovnikov je postalo več... Stran 266.

Evangelj sv. Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Čujte... Stran 267.



November.

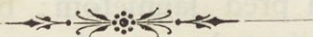
Druga nedelja meseca novembra.

Praznik varstva Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

V začetku in pred vsem časom sem bila ustvarjena... Stran 357.

Evangelj sv. Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus... Stran 357.

1. novembra.

Praznik vseh Svetnikov.

Berilo iz Skrivnega razodetja sv. apostola Janeza 7, 2—12.

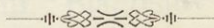
Tiste dni, glejte, sem jaz Janez videl priti od
 solnčnega vzhoda drugega angelja, ki je imel
 znamenje živega Boga; in je vpil z močnim glasom
 četverim angeljem, katerim je bilo dano škodovati
 zemlji in morju, rekoč: Ne škodujte zemlji in
 morju, tudi ne drevesom, dokler ne zaznamenujemo
 hlapcev našega Boga na njih čelih. In sem slišal
 število zaznamenovanih; sto štiri in štirideset tisoč
 je bilo zaznamenovanih iz vseh rodov Izraelovih
 otrok. Iz roda Judovega dvanajst tisoč zazname-
 novanih, iz roda Rubenovega dvanajst tisoč za-
 znamenovanih, iz roda Gadovega dvanajst tisoč
 zaznamenovanih, iz roda Aserjevega dvanajst
 tisoč zaznamenovanih, iz roda Neftalijevega dva-
 najst tisoč zaznamenovanih, iz roda Manasejevega

- 7 dvanajst tisoč zaznamenovanih, iz roda Simeonovega dvanajst tisoč zaznamenovanih, iz roda Levijevega dvanajst tisoč zaznamenovanih, iz roda
- 8 Isaharjevega dvanajst tisoč zaznamenovanih, iz roda Zabulonovega dvanajst tisoč zaznamenovanih, iz roda Jožefovega dvanajst tisoč zaznamenovanih, iz roda Benjaminovega dvanajst tisoč
- 9 zaznamenovanih. Potem sem videl veliko množico, katere nihče ni mogel prešteti, iz vseh narodov in rodov in ljudstev in jezikov stati pred prestolom in pred Jagnjetom; bili so oblečeni v bela oblačila in palmove veje so bile v njih rokah.
- 10 In so klicali z močnim glasom, rekoč: Čast Bogu našemu, ki sedi na prestolu, in Jagnjetu! In vsi
- 11 angelji so stali krog prestola in starejšinov in četverih živali; in so padli pred prestolom na svoja
- 12 obličja in so molili Boga, rekoč: Amen! Hvala in slava in modrost in zahvala, čast in oblast in moč bodi našemu Bogu na veke vekov!

Evangelj sv. Matevža 5, 1—12.

- 1  isti čas, ko je videl Jezus množice, je šel na goro in ko je sedel, so pristopili k njemu njegovi učenci.
- 2 In je odprl svoja usta in jih je učil, rekoč:
- 3 Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško
- 4 kraljestvo! Blagor krotkim, ker bodo zemljo
- 5 posedli! Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi! Blagor njim, ki so lačni in žejni
- 6 pravice, ker bodo nasičeni! Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli! Bla-

gor njim, ki so čistega srca, ker bodo Boga
 gledali! Blagor mirnim, ker bodo otroci 9
 božji imenovani! Blagor njim, ki trpijo 10
 preganjanje, ker njih je nebeško kraljestvo!
 Blagor vam, ko vas bodo kleli in prega- 11
 njali in vse hudo zoper vas lažnivo govo-
 rili zavoľjo mene; veselite se in se radujte, 12
 ker vaše plačilo je obilno v nebesih!



2. novembra.

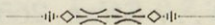
God sv. Justa, mučenika.

Berilo iz bukev Modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod... Stran 246.

Evangelj sv. Janeza 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
 Resnično, resnično vam povem, ako
 pšenično zrno... Stran 250.



2. novembra.

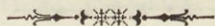
Spomin vseh vernih duš.

Berilo iz I. lista sv. apostola Pavla
 Korinčanom 15, 51—57.

Bratje, glejte, skrivnost vam povem: Vsi bomo
 sicer vstali... Stran 289.

Evangelj sv. Janeza 5, 25—29.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim mno-
 žicam: Resnično, resnično vam povem,
 da pride ura... Stran 289.



3. novembra.

God sv. Viktorina, škofa in mučenika.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 1, 3—7.

Bratje, blagoslovljen bodi Bog ... Stran 244.

Evangelj sv. Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Ako hoče kdo priti za menoj... Stran 245.



4. novembra.

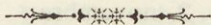
God sv. Karola Boromeja, škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej, veliki duhovnik ... Stran 265.

Evangelj sv. Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Človek, ki se je odpravljaj na tuje... Stran 265.



6. novembra.

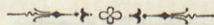
God sv. Leonarda, opata.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 45, 1—6.

Ljub (*je bil*) Bogu in ljudem ... Stran 275.

Evangelj sv. Lukeža 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Ne bojte se, majhna čreda... Stran 273.



11. novembra.

God sv. Martina, škofa.

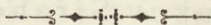
Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej, veliki duhovnik, ki je bil v svojih dneh 16
 ljub Bogu in je bil spoznan pravičen, in je 17
 bil v spravo ob času srda. Ni se našel njemu 20
 enak, kateri bi bil izpolnjeval postavo Najvišjega.
 Zato mu je prisegel, da mu bo dal slavo med 22
 njegovim ljudstvom. Blagoslov vseh narodov mu 25
 je dal in potrdil je svojo zavezo nad njegovo glavo.
 Pripoznal ga je po svojih darovih, ohranil mu je 26
 svoje usmiljenje, in našel je milost pred Gospo- 27
 dovimi očmi. Poveličal ga je pred kralji in mu je 3
 dal venec slave. Sklenil je ž njim večno zavezo 8
 in mu je dal višeduhovništvo in ga je osrečil s
 častjo, da opravlja duhovniško službo in ima 20
 hvalo v njegovem imenu in mu daruje vredno ka-
 dilo v prijeten duh.

Evangelj sv. Lukeža 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učen- 33
 cem: Nihče ne prižiga luči in je ne
 postavlja na skrit kraj, ne pod
 mernik, temveč na svečnik, da vidijo luč,
 ki prihajajo noter. Svetilo tvojega telesa
 je tvoje oko; ako je tvoje oko jasno, bo 34
 svetlo vse tvoje telo. Ako je pa skaljeno,
 bo temno tudi tvoje telo. Glej torej, da 35
 luč, ki je v tebi, ne bo tema! Ako je to- 36
 rej vse tvoje telo svetlo in nima nikjer

nič temnega, bo svetlo vse in te bo razsvetljevalo kakor svetla luč.



13. novembra.

God sv. Brikcija, škofa in spoznavalca.

Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Hebrejcem 7, 23—27.

Bratje, duhovnikov je postalo več... Stran 266.

Evangelj sv. Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Čujte... Stran 267.



13. novembra.

God sv. Stanislaja Kostka, spoznavalca.

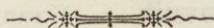
Berilo iz bukev Modrosti 4, 7—16.

- 7 **P**ravični bo v pokoju, četudi ga prehiti smrt.
8 Starosti namreč ne dela častitljive dolgo
9 življenje, ne veliko število let, temveč razumnost
10 človekova velja za sive lase in visoka starost je
11 brezmadežno življenje. Ker je bil Bogu všeč, je
12 postal njegov ljubljeneč, in ker je živel med greš-
13 niki, je bil vzet. Pobran je bil, da bi hudobija ne
14 popačila njegovega uma, ali da bi hinavščina ne pre-
15 slepila njegove duše. Mikavnost ničemurnosti namreč
zatemnjuje dobro, in nestanovitne želje spačijo ne-
dolžno srce. Zgodaj je končal, pa je izpolnil mnogo
let; ker je bila njegova duša Bogu prijetna, zato
je hitel, vzeti ga izsred hudobij. Ljudstva to vidijo,
pa ne umevajo in ne premišljajo, da je Bog mi-

lostljiv in usmiljen do svojih svetih in da se ozira na svoje izvoljence. Umrli pravičnež pa obsoja žive hudobneže in zgodaj končana mladost (*obsoja*) dolgo življenje krivičnikovo. 16

Evangelj sv. Matevža 19, 13—21.

Tisti čas so pripeljali k Jezusu otročiče, da bi roke na nje položil in molil. Učenci pa so jih karali. Jezus jim pa reče: Pustite otročiče in nikar jim ne branite priti k meni; ker takih je nebeško kraljestvo. In ko je bil položil roke na nje, je šel od ondod. In glej, nekdo je pristopil in mu je rekel: Dobri učenik, kaj naj storim dobrega, da dosežem večno življenje? On mu je rekel: Kaj me vprašaš o dobrem? Eden je dober, Bog. Ako pa hočeš iti v življenje, izpolnjuj zapovedi! Reče mu: Katere? Jezus pa je rekel: Ne ubijaj, ne prešuštvuj, ne kradi, ne pričaj po krivem! Spoštuj svojega očeta in svojo mater in ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe! Mladenič mu reče: Vse to sem izpolnjeval od svoje mladosti; česa mi je še treba? Jezus mu reče: Ako hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in boš imel zaklad v nebesih; pa pridi in hodi za menoj! 13 14 15 16 17 18 19 20 21



15. novembra.

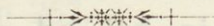
God sv. Gertrude (Jederti), device.

Berilo iz II. lista sv. apostola Pavla
Korinčanom 10, 17—18 in 11, 1—2.

Bratje, kdor se hvali ... Stran 281.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem
to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo po-
dobno deseterim devicam ... Stran 277.



15. novembra.

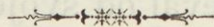
**God sv. Leopolda, mejnega grofa Avstrijskega,
spoznavalca.**

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Srečen mož, ki je bil brez madeža ... Stran 272.

Evangelj sv. Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učen-
cem to-le priliko: Neki imeniten človek
je šel v daljno deželo ... Stran 274.



17. novembra.

God sv. Gregorija čudodelnika, škofa.

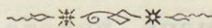
Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej, veliki duhovnik ... Stran 265.

Evangelj sv. Marka 11, 22—24.



Tisti čas je odgovoril Jezus svojim učencem in jim je rekel: Imejte vero v Boga! Zakaj resnično vam povem, ako kdo reče tej gori: Vzdigni se in vrzi se v morje, in se ne pomišlja v svojem srcu, temveč veruje, da se bo zgodilo, kar reče, se mu bo zgodilo. Torej vam povem: Karkoli prosite v molitvi, verujte, da bote prejeli, in se vam bo zgodilo!



19. novembra.

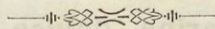
God sv. Elizabete, vdove.

Berilo iz bukev Pregovorov 31, 10—31.

Kdo bo našel srčno ženo... Stran 283.

Evangelj sv. Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu... Stran 278.



21. novembra.

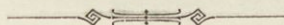
God darovanja Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

V začetku in pred vsem časom... Stran 357.

Evangelj sv. Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je govoril Jezus... Stran 357.



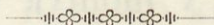
22. novembra.

God sv. Cecilije, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17.

Gospod, moj Bog... Stran 278.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam... Stran 277.

23. novembra.

God sv. Klemenca, papeža in mučenika.Berilo iz lista sv. apostola Pavla
Filipljanom 3, 17—21 in 4, 1—3.**B**ratje, posnemajte mene... Stran 238.

Evangelj sv. Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
Čujte... Stran 267.

25. novembra.

God sv. Katarine, device in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. 12.

Častila te bom, Gospod kralj... Stran 276.

Evangelj sv. Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Nebeško kraljestvo bo podobno deseterim devicam... Stran 277.

27. novembra.

God sv. Virgilija, škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44. 45.

Glej, veliki duhovnik... Stran 265.

Evangelj sv. Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je govoril Jezus svojim učencem to-le priliko: Človek... Stran 265.

27. novembra.

God prikazanja brezmadežne device Marije pod naslovom »Čudežne svetinje«.

Berilo iz Skrivnega razodetja sv. apostola Janeza 12, 1. 5. 14—16.

Veliko znamenje se je prikazalo na nebu: Žena, 1
oblečena s solncem in mesec pod njenimi no-
gami in na njeni glavi venec dvanajsterih zvezd. 10
In je rodila moškega otroka, ki bi naj vladal 5
vsem narodom z železno palico, in njen Sin je
bil vzet k Bogu in k njegovemu prestolu. In ženi 14
sta bili dani dve peruti velikega orla, da bi letela
v puščavo na svoj kraj. In kača je izpustila iz 15
svojega žrela za ženo vode kakor reko, da bi sto-
rila, da bi jo reka odnesla. In zemlja je pomagala 16
ženi, in odprla je zemlja svoja usta in je popila
reko, katero je bil zmaj izpustil iz svojega žrela.

Evangelj sv. Janeza 2, 1—11.

Tisti čas je bila ženitnina v Kani galilej- 1
ski, in Jezusova Mati je bila tam. Po- 2
vabljen je bil pa tudi Jezus in njegovi

- 3 učenci na ženitnino. In ko je pošlo vino, reče
4 Jezusova Mati njemu: Vina nimajo. In Jezus
ji reče: Žena, kaj je meni in tebi mar? Moja
5 ura še ni prišla. Njegova Mati reče služabni-
6 kom: Karkoli vam reče, storite! Bilo je pa
tam šest kamenitih vrčev, postavljenih po
šegi judovskega očiščevanja, ki so držali po
7 dve ali tri mere. Jezus jim reče: Napolnite
8 vrče z vodo! In so jih napolnili do vrha. In
Jezus jim reče: Zajmite zdaj in nesite starej-
9 šinu! In so nesli. Ko je pa starejšina okusil v
vino izpremenjeno vodo in ni vedel, odkod
je — služabniki pa, ki so zajemali vodo, so ve-
deli — pokliče starejšina ženina in mu reče:
10 Vsak človek da najprej dobro vino, in ko se
napijejo, tedaj slabšega; ti pa si prihranil do-
bro vino dosedaj. Ta začetek čudežev je sto-
11 ril Jezus v Kani galilejski in je razodel svoje
veličastvo; in njegovi učenci so vanj verovali.





Tretji del.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po štirih evangelistih, predpisana branja in navadne molitve pred pridigo in po pridigi.

I.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po štirih evangelistih.

Bližal se je praznik opresnih kruhov, ki se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencem: Veste, da bo črez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. In veliki duhovniki in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Tačas so se zbrali veliki duhovniki in starejšini ljudstva na dvoru velikega duhovnika, kateremu je bilo ime Kajfa; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo ujeli in umorili; bali so se pa ljudstva. Rekli so: Ne na praznik, da kje ne nastane hrup med ljudstvom. Satan pa

je šel v Judeža, ki se je imenoval Iškarjot in je bil eden izmed dvanajsterih. In je šel in govoril z velikimi duhovniki in s starejšini, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati in jaz vam ga bom izdal? Oni pa, ko so to slišali, so se razveselili in so mu obljubili trideset srebrnikov. In je dal besedo. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ko je bilo treba zaklati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencev, Petra in Janeza, in jima reče: Pojdita in pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo! Ona sta pa rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Pojdita v mesto in vaju bo srečal človek, ki bo nesel vrč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti pravi: Moj čas je blizu, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. Kje je moja obednica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In on bo vama pokazal veliko obednico pogrnjeno; ondi nam pripravita! In njegova učenca odideta in prideta v

mesto in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje.

Ko se je bil pa storil večer, je prišel Jezus z dvanajsterimi. In ko je prišla ura, je šel k jedi in dvanajsteri apostoli ž njim. In jim je rekel: Srčno sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden trpim. Povem vam namreč, da ga odzdaj ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu. In je vzel kelih in je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med seboj! Zakaj povem vam, da ne bom pil od trtnega sadu, dokler ne pride božje kraljestvo.

In ko so bili večerjali, vstane od večerje, sleče svoja oblačila in vzame prt ter se prepaše. Potem vlije vode v umivalnico in začne umivati učencem noge in brisati s prtom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod, ali mi boš ti umival noge? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedel pa boš potem. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne! Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj. Simon Peter mu reče: Gospod, ne samo nog, marveč tudi roke in glavo! Je-

zus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, razen da umije noge, in je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedel je namreč, kdo je, ki ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.

Potem, ko jim je bil noge umil in vzel svoja oblačila, se je zopet usedel za mizo in jim je rekel: Veste li, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod, in prav pravite, sem tudi. Ako sem pa jaz, Gospod in Učenik, vam umil noge, morate tudi vi umivati drug drugemu noge. Vzglede namreč sem vam dal, da tako, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično vam povem: Hlapec ni večji od svojega gospodarja; ne poslanec večji od tistega, ki ga je poslal. Ako to veste, blagor vam, če bote to storili. Ne govorim o vas vseh; jaz vem, katere sem izvolil. Ali da se dopolni Pismo: Kateri je z menoj kruh, bo vzdignil zoper me svojo peto. Sedaj vam to povem, preden se zgodi, da, ko se zgodi, verujete, da sem jaz. Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme koga, ki ga jaz pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, kateri me je poslal.

In ko je bil Jezus to izrekel, se je

užalostil v duhu in je pričal in rekel: Resnično, resnično vam povem: Eden izmed vas me bo izdal, kateri je z menoj. Učenci so se tedaj pogledovali pomišljevale, o katerem govori. In silno žalostni so začeli govoriti drug za drugim: Gospod, ali sem jaz? Pa on je odgovoril in rekel: Kateri pomaka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano o njem; toda gorje tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek.

Eden pa njegovih učencev, katerega je Jezus ljubil, je slonel na Jezusovih prsih. Temu je tedaj namignil Simon Peter in mu je rekel: Kdo je, o katerem govori? On pa se nasloni na prsi Jezusove in mu reče: Gospod, kdo je? Jezus je odgovoril: Tisti je, kateremu bom podal pomočeni kruh. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik, ali sem jaz? Reče mu: Ti si rekel. In je pomočil kruh in ga dal Judežu Iškarjotu Simonovemu. In po grižljaju je šel satan vanj. Jezus mu tedaj reče: Kar misliš storiti, stori brž! Nihče pa izmed teh, ki so bili pri mizi, ni vedel, zakaj mu je to rekel. Nekateri namreč so

menili, ker je Judež imel mošnjo, da mu je Jezus rekel: Kupi, česar potrebujemo za praznik, ali da bi dal kaj ubogim.

Ko so pa povečerjali, je vzel Jezus kruh in ga posvetil in razlomil ter dal svojim učencem in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo, katero bo za vas dano! In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekoč: Pijte iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, ki bo prelita za njih veliko v odpuščenje grehov. To storite v moj spomin! In so pili iz njega vsi.

Ko je bil Judež odšel, je Jezus rekel: Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog poveličan v njem, ga bo Bog poveličal tudi sam v sebi; in kmalu ga bo poveličal. Otročiči, še malo časa sem pri vas. Iskali me bote, in kakor sem rekel judom: Kamor grem jaz, vi ne morete priti, rečem zdaj tudi vam. Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako bote imeli ljubezen med seboj. In ko so bili odpeli zahvalno pesem, so šli na Oljisko goro.

Simon Peter mu reče: Gospod, kam greš? Jezus je odgovoril: Kamor jaz grem, ti zdaj ne moreš iti za menoj; pozneje

pa pojdeš za menoj. Peter mu reče: Zakaj ne morem iti zdaj za teboj? Gospod pa je rekel: Simon, Simon, glej, satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem prosil za te, da ne oma-ga tvoja vera; in ti, ko se nekdam izpre-obrneš, potrdi svoje brate! Peter pa mu je rekel: Gospod, s teboj sem pripravljen iti v ječo in v smrt. Svoje življenje bom postavil za te! Jezus mu je odgovoril: Svoje življenje boš postavil za me? Resnično, resnično ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali nad menoj to noč; zakaj pisano je: Udaril bom pa-stirja, in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Ko bi se vsi pohujšali nad teboj, jaz vendar ne. Jezus pa je rekel: Povem ti, Peter, petelin ne bo danes pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. On pa je še dalje govoril: Ko bi mi bilo treba umreti s teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi govorili.

Jezus jih je pa milo tolažil in učil: Vaše srce se naj ne prestraši! Verujete v Boga, verujte tudi v mene! V hiši mojega Očeta je mnogo prebivališč. In ko odidem in vam

pripravim mesto, bom zopet prišel in vas bom vzel k sebi, da bote tudi vi, kjer sem jaz. In jaz bom prosil Očeta, in vam bo dal drugega Učenika, da ostane pri vas vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. Jaz sem prava vinska trta, vi mladike. Ako ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prošite, karkoli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene prej sovražil, ko vas. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Ko bi bili od sveta, bi svet ljubil, kar je njegovo; ker pa niste od sveta, temveč sem vas jaz odbral od sveta, zato vas svet sovraži. Spominjajte se besed, katere sem vam jaz govoril: Hlapec ni večji od svojega gospodarja. Ako so mene preganjali, bodo preganjali tudi vas. Iz shodnic vas bodo metali; pride celo ura, da bo vsak, kateri vas umori, mislil, da Bogu stori službo. Tega pa vam od začetka nisem pravil, ker sem bil pri vas.

In zdaj grem k njemu, ki me je poslal, in nobeden izmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temveč, ker sem vam to govoril, je žalost napolnila vaša srca. Ali jaz vam povem resnico: Za vas je do-

bro, da jaz grem. Zakaj, ako ne grem, To-
lažnik ne bo prišel k vam; ako pa grem,
vam ga bom poslal. Še malo, in me več
ne bote videli, in zopet malo, in me bote
videli, ker grem k Očetu. Resnično, res-
nično vam povem, da bote jokali in žalo-
vali, ali vaša žalost se bo izpremenila v
veselje; zopet vas bom videl, in vaše srce
se bo veselilo, in vašega veselja vam ne
bo nihče vzel. Na svetu bote imeli brid-
kost; toda zaupajte, jaz sem svet premagal.

To je Jezus govoril in je vzdignil oči
v nebo in je rekel: Oče, ura je prišla; po-
veličaj svojega Sina, da tvoj Sin tebe po-
veliča! Jaz prosim za nje, za te, katere si
mi dal, ker so tvoji. Sveti Oče, ohrani jih
v svojem imenu! Ne prosim, da bi jih vzel
iz sveta, temveč, da bi jih varoval hudega.
Pa ne prosim samo za nje, temveč tudi za
tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali v
mene. Da bodo vsi eno, kakor ti Oče v
meni in jaz v tebi; da bodo tudi oni v
nas eno. Oče, hočem, da bodo tisti, katere
si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sem jaz,
da vidijo moje veličastvo.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel s
svojimi učenci črez potok Cedron in se je
napotil po navadi na Oljisko goro. Ž njim

pa so šli tudi učenci. Tedaj je prišel ž njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, kjer je bil vrt, v katerega je šel on in njegovi učenci. Vedel je pa tudi Judež, ki ga je izdal, za ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tja zahajal. Ko je prišel Jezus na mesto, jim je rekel: Sedite tukaj, da grem tja in molim. Molite, da ne zajdete v izkušnjava! In vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza; in začne biti prestrašen, žalosten in otožen in jim reče: Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj in čujte!

In je šel malo dalje in se je odtegnil od njih za lučaj kamena ter je padel na kolena in molil, rekoč: Moj Oče, ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene; vendar ne moja volja, temveč tvoja se naj zgodi! In pride k svojim učencem in jih najde spati in reče Petru: Simon spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v izkušnjava! Duh je sicer voljen, meso pa je slabo. Zopet je drugič šel in molil, rekoč: Oče moj, ako ne more ta kelih mimo iti, razen da ga pijem, zgodi se tvoja volja! In ko se je vrnil, jih je zopet našel spati — njih oči so bile namreč trudne — in niso vedeli, kaj bi mu



odgovorili. In jih je pustil in zopet šel in tretjič molil in govoril ravno tiste besede. Prikazal se mu je pa angelj z nebes, ki ga je potrdil. In ko so ga obšle smrtne težave, je molil še bolj goreče. Njegov pot pa je bil, kakor kaplje krvi, tekoče na zemljo. In pride tretjič k svojim učencem in jim reče: Spite zdaj in počivajte! Dosti je, ura je prišla; glejte, Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte, tisti, ki me bo izdal, je blizu.

In ko je še govoril, glej, je prišel Judež, eden dvanajsterih, in ž njim četa in velika množica služabnikov od velikih duhovnikov in farizejev z meči in s koli, s svetilnicami in z baklami in z orožjem. Dal jim je pa njegov izdajalec znamenje, rekoč: Katerega bom poljubil, tisti je, njega primite in peljite ga varno! In ko je bil prišel, je šel pred njimi in takoj stopil k Jezusu in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! In ga je poljubil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj, čemu si prišel? Judež, s poljubom izdajaš Sina človekovega? In Jezus, ki je vedel vse, kar bo prišlo nadenj, je stopil naprej in jim je rekel: Koga iščete? Odgovorili so mu: Jezusa Nazareškega. Jezus jim reče: Jaz sem. Stal je pa pri njih tudi

Judež, ki ga je izdal. Ko jim je rekel: Jaz sem, so odstopili in padli na zemljo. Nato jih je zopet vprašal: Koga iščete? Oni pa so rekli: Jezusa Nazareškega. Jezus je odgovoril: Povedal sem vam, da sem jaz; ako torej mene iščete, pustite te oditi! Da se je dopolnila beseda, ki jo je bil govoril: Katere si mi dal, nikogar izmed njih nisem izgubil.

Tedaj so pristopili in so stegnili roke po Jezusu in so ga prijeli. Ko so pa tisti, ki so bili okoli njega, videli, kaj se bo zgodilo, so mu rekli: Gospod, ali naj mah-nemo z mečem? Simon Peter pa, ki je imel meč, ga je potegnil ter je mahnil po hlapcu velikega duhovnika in mu je od-sekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malh. Jezus pa je odgovoril in rekel: Nehajte, doslej! In ko se je dotaknil njegovega ušesa, ga je ozdravil. Tedaj je rekel Petru: Vtakni svoj meč v nožnico! Zakaj vsi, kateri prijemajo za meč, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in bi mi poslal več ko dvanajst legij angeljev? Ne bom li pil keliha, ki mi ga je dal Oče? Kako se bodo pa dopolnila pisma, ker se mora tako zgoditi?

Četa pa in poglavar in hlapci judov so Jezusa popadli in so ga zvezali. Tisto uro je Jezus rekel velikim duhovnikom in poglavarjem templja in starejšinom, ki so prišli nadenj: Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s koli me lovit; vsak dan sem sedel pri vas in učil v templju, in me niste prijeli; toda to je vaša ura in oblast teme. Vse to se je pa zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili in so vsi zbežali.

Tisti pa, ki so Jezusa ujeli, so ga peljali najprej k Anu; bil je namreč tast Kajfa, ki je bil tisto leto veliki duhovnik. Bil je pa Kajfa tisti, ki je bil dal judom svèt, da je bolje, da en človek umrje za ljudstvo. Potem so peljali Jezusa h Kajfu, velikemu duhovniku, kjer so se bili sešli pismarji in starejšini. Veliki duhovnik je tedaj vprašal Jezusa po njegovih učencih in za njegov nauk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sem očitno govoril pred svetom; vedno sem učil v shodnici in v templju, kamor se shajajo vsi judje, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj vprašaš mene? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sem jim govoril? Ko je bil pa to rekel, je eden služabnikov, ki je zraven stal, Jezusa za uho udaril,

rekoč: Ali tako odgovarjaš velikemu duhovniku? Jezus mu je odgovoril: Ako sem govoril krivo, dokaži mi krivico; ako pa prav, kaj me biješ?

Veliki duhovniki pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli, dasiravno je bilo pristopilo mnogo krivih prič. Mnogo jih je namreč krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso ujemala. Naposled sta prišla dva kriva pričevalca in sta krivo pričala zoper njega, rekoč: Mi smo ga slišali reči: Jaz morem podreti tempelj božji in v treh dneh ga zopet sezidati. In tudi njih pričevanje se ni ujemalo. In veliki duhovnik stopi v sredo in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš ničesar na to, kar ti pričajo zoper tebe? On pa je molčal in ni ničesar odgovoril. In veliki duhovnik mu je rekel: Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin božji? Jezus mu reče: Ti si rekel! Pa povem vam: Posihdob bote videli Sina človekovega sedeti na desnici moči božje in priti v oblakih neba. Tedaj je veliki duhovnik raztrgal svoja oblačila, rekoč: Prekletel je (*Boga*), kaj potrebujemo še prič? Glejte, zdaj ste slišali kletev. Kaj se vam zdi?

Oni pa so odgovorili in rekli: Smrti je vreden.

In močje, ki so ga držali, so ga zasramovali in topli. In so ga zakrivali in bñli v obraz; in so ga vpraševali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugih kletvin so govorili zoper njega.

Peter pa je šel od daleč za njim do dvora velikega duhovnika in drug učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovniku; in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovnika; Peter pa je stal zunaj pri vratih. Tisti učenec torej, ki je bil znan velikemu duhovniku, je šel vun in je govoril z vratarico in je Petra vpeljal. Zanetili so pa hlapci in služabniki ogenj sredi dvorišča in so stali pri žrjavici, ker je bil mraz, ter so se greli. Stal je pa ž njimi tudi Peter, da bi videl konec, in se je grel. Ko ga je pa videla dekla vratarica pri ognju in ga je pogledala, je rekla: Tudi ta je bil ž njim. In pristopila je k njemu, rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem! On pa je tajil vpričo vseh, rekoč: Nisem; žena, ne poznam ga; ne vem in ne umejem, kaj praviš! In je vun šel pred dvorišče, in petelin je zapel. Ko je pa šel skozi vrata, ga je vi-

dela druga dekla in je rekla tistim, ki so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim! In kmalu potem ga je videl drug in je rekel: Tudi ti si izmed njih! Peter pa je rekel: O človek, nisem! In nekako za eno uro pozneje je nekdo drug trdil, rekoč: Resnično, tudi ta je bil ž njim, ker je tudi Galilejec. In črez malo so pristopili tam stoječi in so rekli Petru: Resnično, tudi ti si izmed njih, saj si tudi Galilejec, tvoj jezik te namreč razodeva. In eden izmed hlapcev velikega duhovnika, sorodnik tistega, ki mu je Peter uho odsekal, mu reče: Te li nisem jaz videl na vrtu pri njem? Peter pa je zopet tajil: Ne poznam tega človeka, o katerem govorite. In takoj je petelin drugič zapel. In Gospod se je ozrl in je pogledal Petra. In Peter se je spomnil besede, katero mu je Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je šel vun in je bridko jokal.

Ko se je pa zdanilo, so sklenili vsi veliki duhovniki in starejšini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga izročili v smrt, in so ga peljali v svoj zbor, rekoč: Ako si ti Kristus, povej nam! In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa

tudi vprašam, mi ne bote odgovorili in me ne bote izpustili. Odsihdob pa bo Sin človekov sedel na desnici moči božje. Vsi pa so rekli: Ti si torej Sin božji? In je rekel: Vi pravite, da sem. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo sami slišali iz njegovih ust! In je vstala vsa njih množica in so zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu, deželnemu oblastniku.

Tedaj, ko je videl Judež, ki ga je bil izdal, da je obsojen, se je skesal in je nazaj prinesel trideset srebrnikov velikim duhovnikom in starejšinom, rekoč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar? Ti glej! In je vrgel od sebe srebrnike po templju, pa je šel in se je z vrvjo obesil. Veliki duhovniki pa so vzeli srebrnike in so rekli: Ne spodobi se, devati jih v tempeljsko škrinjico; zakaj to je cena krvi. Sklenili so pa in kupili za nje lončarjevo njivo za pokopališče tujcev. Zato se imenuje tista njiva Hakeldama, to je njiva krvi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po preroku Jeremiju, ki pravi: In so vzeli trideset srebrnikov, ceno cenjenega, katerega so izkupčevali od Izraelovih otrok. In so jih

dali za lončarjevo njivo, kakor mi je ukazal Gospod.

Peljejo tedaj Jezusa od Kajfa v sodno hišo. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se ne omadeževali, temveč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Šel je torej Pilat k njim vun in je rekel: Kakšno tožbo imate zoper tega človeka? Odgovorili so mu in rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izročili. Pilat jim je torej rekel: Vzemite ga vi in ga sodite po svoji postavi! Judje so mu pa rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Tako se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je naznanil, kakšne smrti bo umrl.

Začeli so ga pa tožiti, rekoč: Tega smo našli, da zapeljuje naše ljudstvo in da brani cesarju dajati davek in pravi, da je on Kristus, kralj. Pilat ga je pa vprašal: Ti si kralj judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. In ko je bil tožen od velikih duhovnikov in starejšinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko pričajo zoper tebe? Ali nič ne odgovoriš? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako, da se je oblastnik silno čudil.

Nato je šel Pilat zopet v sodno hišo in je poklical Jezusa in mu je rekel: Ti si kralj judov? Jezus je odgovoril: Ali govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali o meni? Pilat je odgovoril: Mar sem jaz jud? Tvoje ljudstvo in veliki duhovniki so te meni izročili; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se pač moji služabniki bojevali, da bi ne bil izročen judom; sedaj pa moje kraljestvo ni odtod. Nato mu je Pilat rekel: Torej kralj si ti? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da kralj sem jaz. Jaz sem rojen zato in sem zato prišel na svet, da dam pričevanje resnici. Vsak, kdor je iz resnice, posluša moj glas.

Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je zopet vun šel k judom in jim je rekel: Jaz ne najdem nobene krivice na njem. Oni so pa še bolj pritiskali, rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsej Judeji, začenši od Galileje do sem. Ko je pa Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec. In ko je izvedel, da je izpod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, ki je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni.

Herod pa se je silno razveselil, ko je videl Jezusa; že davno namreč ga je želel videti, ker je mnogo slišal o njem in je upal, da bo videl kak čudež od njega. In ga je izpraševal z mnogimi besedami; on pa mu ni ničesar odgovoril. Veliki duhovniki pa in pismarji so stali in so ga venomer tožili. Herod pa ga je zaničeval in zasramoval s svojimi vojaki vred ter ga je oblekel v belo oblačilo in ga je poslal nazaj k Pilatu. In postala sta prijatelja Herod in Pilat tisti dan. Prej sta bila namreč v sovraštvu med seboj.

Pilat pa je sklical velike duhovnike, poglavarje in ljudstvo in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi zapeljeval ljudstvo; in glejte, jaz sem ga izprašal vpričo vas in nisem našel na tem človeku nobene krivice v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herod ne; poslal sem vas namreč k njemu in glejte, nič smrti vrednega se ni našlo na njem.

Ob prazniku pa je imel oblastnik navado, izpustiti ljudstvu enega jetnika, katerega so hoteli. Imel je pa takrat zloglasnega jetnika, ki mu je bilo ime Baraba. Ta je bil vržen v ječo zavrlojo nekega upora in uboja, storjenega v mestu. In

ko je ljudstvo prišlo gori, je začelo prositi za to, kar jim je vedno storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: Katerega hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus? Vedel je namreč, da so ga bili izdali iz zavisti.

Ko je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: Nič tebi s tem pravičnim; zakaj veliko sem trpela danes v sanjah zavoľjo njega! Ali veliki duhovniki in starejšini so prigovarjali ljudem, da bi terjali Baraba, Jezusa pa pogubili. Oblastnik pa je odgovoril in jim je rekel: Katerega teh dveh hočete, da vam izpustim? Zavpila pa je vsa množica skupaj, rekoč: Proč s tem in izpusti nam Baraba! Pilat jih je tedaj zopet nagovoril, ker je hotel izpustiti Jezusa, in jim je rekel: Kaj torej hočete, da storim s kraljem judov? Oni so pa zopet vpili: Križaj ga, križaj ga! On pa jim je tretjič rekel: Kaj pa je hudega ta storil? Nič smrti vrednega ne najdem na njem; pretepel ga bom torej in izpustil. Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo!

Nato je torej Pilat Jezusa vzel in bičal. Vojaki pa so ga peljali na dvoišče sodne hiše in so sklicali vso četo. In so

ga slekli in so mu ogrnili škrlaten plašč. In so spletli venec iz trnja in mu ga dejali na glavo in trst v njegovo desnico ter so predenj poklekovali in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi, kralj judovski! In so pljuvali vanj in mu jih dajali za uho ter jemali trst in ga tolkli po glavi, ter so padali na kolena in ga molili.

Pilat je tedaj zopet vun šel in jim je rekel: Glejte, pripeljem vam ga vun, da spoznate, da ne najdem na njem nobene krivice. (Jezus je torej prišel vun, noseč trnjevo krono in škrlatno oblačilo). In jim reče: Glejte, človek! Ko so ga pa videli veliki duhovniki in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzemite in križajte ga vi; ker jaz ne najdem krivice na njem. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je delal Sina božjega.

Ko je pa Pilat slišal to govorjenje, se je bal še bolj. In je šel zopet v sodno hišo in je rekel Jezusu: Odkod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Nato mu reče Pilat: Meni ne odgovoriš? Ali ne veš, da imam oblast te križati in imam oblast te izpustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bila

dana od zgoraj. Zato ima tisti, ki me je tebi izročil, večji greh. In odslej je iskal Pilat, ga izpustiti. Judje pa so vpili, rekoč: Ako tega izpustiš, nisi prijatelj cesarjev; zakaj vsak, kdor se dela kralja, nasprotuje cesarju.

Ko je torej Pilat slišal to govorjenje, je Jezusa vun pripeljal in je sedel na sodni stol, na mestu, ki se imenuje Lithostrotos, hebrejski pa Gabatha. Bil je pa dan pripravljanja velike noči okoli šeste ure, in reče judom: Glejte, vaš kralj! Oni pa so vpili: Proč ž njim, proč ž njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovniki so odgovorili: Nimamo kralja razen cesarja. In so pritiskali z velikim vpitjem in so terjali, naj bo križan; in njih vpitje je čimdalje bolj naraščalo. Ko je pa Pilat videl, da nič ne opravi, temveč da nastaja hrup večji, je vzel vode in si je umil roke vpričo ljudstva, rekoč: Jaz sem nedolžen nad krvjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi nad nas in nad naše otroke! In Pilat je razsodil, naj se zgodi, kar terjajo. Tedaj jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je izročil, da bi bil križan.

Vzeli so pa Jezusa in potem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škrlat in ga oblekli v njegova oblačila in so ga peljali, da bi ga križali. In je, noseč svoj križ, šel vun na kraj, ki se imenuje mesto mrtvaških glav, hebrejski pa Golgota. Gredoč pa so dobili človeka iz Cirenne, Simona po imenu, ki je šel s polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega; tega so primorali, da je nesel njegov križ.

Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ki so jokale in ga milovale. Jezus pa se je obrnil k njim in rekel: Hčere jeruzalemske, nikar ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki! Zakaj glejte, dnevi bodo prišli, ko porečejo: Srečne so nerodovitne, in telesa, ki niso rodila, in prsi, ki niso dojile! Takrat bodo začeli praviti goram: Padite na nas! In hribom: Pokrijte nas! Če namreč nad zelenim lesom delajo to, kaj se bo godilo nad suhim?

Peljali so pa ž njim tudi dva druga hudodelnika, da bi bila umorjena. In so prišli na kraj, ki se imenuje Golgota, to je kraj mrtvaških glav. In so mu dali piti z miro in žolčem zmešanega vina. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Ondi so ga

križali, njega in hudodelnika, enega na desni in drugega na levi strani, v sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno Pismo, katero pravi: In med krivične je bil štet. Jezus pa je rekel: Oče, odpusti jim; saj ne vedo, kaj delajo.

Napisal je pa Pilat tudi napis in ga je dejal vrhu križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nazareški, kralj judov. Ta napis je bralo mnogo judov; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizu mesta. Bilo je pa pisano hebrejski, grški in latinski. Rekli so torej Pilatu veliki duhovniki judovski: Nikar ne piši: Kralj judov; temveč, da je on rekel: Kralj judov sem. Pilat je odgovoril: Kar sem pisal, sem pisal. Ko so bili torej vojaki Jezusa križali, so vzeli njegova oblačila — in so naredili štiri dele, vsakemu vojaku del — in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha sceloma tkana. Rekli so torej med seboj: Nikar je ne režimo, marveč srečkajmo zanjo, čigava bo! Da se je dopolnilo Pismo, ki pravi: Razdelili so moja oblačila med se in za mojo suknjo so srečkali. Vojaki so torej to storili in so sedeli in ga stražili.

Tisti pa, ki so mimo hodili, so ga preklinjali ter so s svojimi glavami zmajevali

in rekli: Aha, ti, ki tempelj božji podiraš in v treh dneh zopet sezidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin božji, stopi s križa! Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovniki s pismarji in starejšini vred in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Ako je izraelski kralj, naj stopi zdaj s križa in verujemo vanj! V Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, ako ga ima rad! Saj je rekel: Sin božji sem. Zasramovali so ga pa tudi vojaki, ki so pristopali in so mu ponujali kisa in so rekli: Ako si ti kralj judovski, pomagaj si!

Eden razbojnikov pa, katera sta visela, ga je preklinjal, rekoč; Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama! Drugi pa je odgovoril in ga je svaril, rekoč: Ali se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tisti obsodbi? In midva sicer po pravici, prejemava namreč po zasluženju svojih del, ta pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo! In Jezus mu je rekel: Resnično, povem ti, danes boš z menoj v raju!

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova Mati in sestra njegove Matere Marija Kleofova in Marija Magdalena. Ko je torej

Jezus videl Mater in učenca, katerega je ljubil, zraven stati, reče svoji Materi: Žena, glej, tvoj sin! Potem reče učencu: Glej, tvoja Mati! In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

Bilo je pa okoli šeste ure; in tema je nastala po vsej zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus zavpil z močnim glasom, rekoč: Eli, Eli, lama sabakthani? To je moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Nekateri tam stoječih, ko so to slišali, so pa rekli: Glejte, Elija kliče. Potem, ker je vedel Jezus, da je vse dokončano, da se je dopolnilo Pismo, je rekel: Žejen sem! Stala je pa ondi posoda, polna kisa. Oni pa so napolnili gobo s kisom, jo nataknili na izop ter mu jo podali k ustom. Drugi pa so rekli: Pustite, glejmo, ali ga pride Elija snet! Ko je tedaj Jezus vzel kisa, je rekel: Dopolnjeno je! In je zavpil z močnim glasom: Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! In ko je to izrekel, je glavo nagnil in izdihnil dušo. *(Tukaj se poklekne in nekoliko preneha).*

In glej, zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in mnogo teles svetih, kateri

so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenju in so prišli v sveto mesto ter so se mnogim prikazali. Stotnik pa in tisti, kateri so bili ž njim in so stražili Jezusa, ko so videli potres in kar se je godilo, so se silno bali in so rekli: Resnično, ta je bil Sin božji! In vsi ljudje, kateri so bili navzočni pri tem dogodku, ko so videli, kaj se je zgodilo, so trkali na svoje prsi in se vrnili. Vsi njegovi znanci pa in žene, ki so bile prišle za njim iz Galileje, med katerimi je bila Marija Magdalena in Marija, Jakoba mlajšega in Jožefova mati, in Saloma, ki so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile in mu stregle, in veliko drugih, ki so bile ž njim vred prišle v Jeruzalem, so stali od daleč in so to gledali.

Judje torej, ker je bil dan pripravljanja, da bi ne ostala na križu trupla v soboto — bil je namreč velik tisti sobotni dan — so prosili Pilata, da bi se jim strle kosti in da bi se sneli. Vojaki so torej prišli in so prvemu sicer strli kosti in drugemu, kateri je bil ž njim križan. Ko so pa prišli do Jezusa, so videli, da je že mrtev, in mu niso strli kosti; temveč eden vojakov je s sulico odprl njegovo stran, in brž je tekla

iz nje kri in voda. In kateri je videl, je pričal, in njegovo pričevanje je resnično; in on ve, da govori resnico, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da bi se dopolnilo Pismo: Nobene kosti mu ne sterte! In zopet drugo Pismo pravi: Gledali bodo na njega, ki so ga prebodli.

Ko je pa nastal večer, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, judejskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovalec, dober in pravičen mož, ta ni bil privolil v njih sklep in dejanje, ki je tudi sam čakal božjega kraljestva in je bil Jezusov učenec, toda skrivaj zavoljo strahu pred judi; in je šel srčno k Pilatu in je prosil, da bi snel Jezusovo telo. Pilat pa se je čudil, da bi bil že umrl; in je poklical stotnika in ga je vprašal, ali je že umrl. In ko je izvedel od stotnika, je dovolil in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice in ga je snel.

Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil prvič po noči prišel k Jezusu, ter je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. In sta vzela Jezusovo telo in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri judih navada pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vrt in na vrtu

nov grob, v katerega še nihče ni bil položen, katerega je bil Jožef izsekal v skalo. Tam sta torej položila Jezusa zavoljo dneva pripravljanja judov. In Jožef je zavalil kamen k vhodu groba in je šel. Šle so pa za njim tudi žene, katere so bile prišle ž njim iz Galileje, in so sedele grobu naproti in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vrnile ter so pripravile dišav in mazil; in v soboto sicer so počivale po postavi.

Drugi dan pa, ki je po pripravljanju, so se zbrali veliki duhovniki in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod, spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živel, rekel: Črez tri dni bom vstal. Ukaži torej grob zastražiti do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci in ga ne ukradejo in ne rečejo ljudstvu: Od mrtvih je vstal! In poslednja zmota bo hujša od prve. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, zastražite, kakor veste! Oni pa so šli in so grob zavarovali s stražniki in zapečatili kamen.



II.

Predpisana branja.

Poduk o zakramentu svetega zakona.¹

Preljubi v Gospodu!



akon, sedmi sveti zakrament katoliške Cerkve, je za človeško družbo največje važnosti. Iz zakona, neločljive zveze enega moža z eno ženo, izhaja družina. Zakon je korenina družbinskega življenja. Ako je korenina zdrava, je deblo močno; ako so korenine izpodjedene, je izkvarjeno drevo. Ako so zakonci pobožni, je družina sveta; ako so zaročenci nravno izprijeni, je zanikaren zarod. Dobra družina daje človeštvu dobre ude, državi vrle državljane, katoliški Cerkvi duhovnike, učnike in pastirje, redovnemu stanu vredne člane in nebesom svetnike. Res, neizmeren je blagoslov, ki ga zajemajo iz dobre družine človeška družba, država, Cerkev in nebesa!

Da pa donaša zakon nebeški blagoslov zakoncem in človeški družbi, mora se skleniti po sveti volji božji. Zato je treba vedeti, kako častitljiv je zakon po svojem začetku, po svojem namenu in po svoji prednosti, do katere ga je povzdignil Kristus naš Gospod, in kaj se terja, da je zakon sklenjen veljavno, dopuščeno in na Bogu prijeten način.

1. Bog, ki je ustvaril človeka, je postavil tudi sveti zakon. Zakaj Bog sam, ki je ustvaril človeka kot moža in ženo in je hotel, da se po njih množi človeški rod, ter je to svojo voljo razglasil,

¹ Bere se prvo nedeljo po razglasenju Gospodovem.

rekoč: Naraščajta in množita se in polnita zemljo (I. Moz. 1, 28), se mora imeti tudi za ustanovitelja zakona.)

Da ta zveza med možem in ženo tembolj služi najmodrejšim sklepom božjim, je imela že od svoje ustanovitve zlasti dve lastnosti, ki jo delata nad vse častitljivo, sta ji globoko vtisnjeni in tesno ž njo zvezani, namreč enotnost in nerazdružnost t. j. da more le en mož z eno ženo in le ena žena z enim možem v zakonski zvezi biti, in da more to zvezo le smrt razločiti. To je izrekel prvi oče človeškega rodu, Adam sam, ko je govoril: To je sedaj kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa... Zavoljo tega bo zapustil človek svojega očeta in svojo mater in se bo držal svoje žene, in bota dva v enem mesu. (I. Moz. 2, 23. 24). Isto je učil in potrdil Kristus, naš Gospod, s svojo božjo veljavo, ko je le-tem besedam pristavil: Torej nista več dva, marveč eno meso. Kar je torej Bog združil, naj človek ne loči. (Mat. 19, 6).

Če se torej mož in žena, ko skleneta sveti zakon, zvežeta nerazdružno, potem je gotovo ženinu in nevesti v tej prevažni zadevi treba največje previdnosti.

Na sveti zakon, ki ga je Bog že po ustanovitvi tako visoko povzdignil, je obračal tudi Jezus Kristus, ki je ljudem zopet vrnil pravo čast, ne malo in ne zadnjo skrb. Zakaj v Kani galilejski je odlikoval svatbo s svojo pričujočnostjo ter jo je storil znamenito po prvem čudežu (Jan. 2, 1—11);

zato se dozdeva, da je bil že ta dan začetek nove svetosti zakona med ljudmi. Naposled je Kristus Gospod sveti zakon povišal v zakrament in obenem storil, da zakonske varuje in utrjuje nebeška milost, katero je s svojimi deli pridobil, in da jim je dana od nadnaravne strani tista moč, katere po svoji naravi nimajo, da namreč zakonske dolžnosti prav in sveto izpolnjujejo.

Ker je torej čast, trdnost in svetost zakona tako vzvišena, naj se nihče ne predrzne svetega zakona skleniti brez potrebne priprave in brez ozira na dotične cerkvene predpise.

2. Preden se kdo odloči za zakonski stan, naj dobro premisli, da ga nobena postava ne sili stopiti v zakon, in da se zakonski stan ne sme više ceniti kakor deviški ali samski stan, temveč da je bolje in vzveličavneje ostati v deviškem in samskem stanu kakor skleniti zakon. Kdor je brez žene, pravi sveti apostol Pavel, skrbi za to, kar je Gospodovega, kako bi ugajal Bogu. Kdor je pa oženjen, skrbi za to, kar je posvetno, kako bi ugajal ženi, in je razdeljen. In neomožena žena in devica misli, kar je Gospodovega, da bi bila sveta na telesu in na duhu. Katera pa je omožena, misli na to, kar je posvetno, kako bi ugajala možu. (I. Kor. 7, 32—34). Za verne kristjane torej v tem življenju ne more biti večje sreče, kakor da njihov duh, prost posvetnih skrbi, kroti in brzda vsako meseno poželenje ter počiva edino v goreči pobožnosti in v premišljevanju nebeških reči.

Prva skrb tudi za tiste, ki so poklicani v zakonski stan, naj bo, da si ohranijo neomadežano prelepo čednost, ki se imenuje čistost. Ni boljše priprave za zakonski stan, kakor čisto, verno in pobožno, marljivo in delavno življenje.

3. Ker pa ima po besedah sv. apostola Pavla sleherni svoj dar od Boga, eden sicer tako, drugi pa tako (I. Kor. 7, 7), zato naj vsak kristjan, ki si izbira svoj stan, misli pred vsem na Boga in na svoje dušno vzveličanje.

Če sodi po resnem premišljevanju, da je poklican v zakonski stan, naj pomisli, da se je pri sklepanju zakona bolj ozirati na čednosti in pošteno vedenje kakor na bogastvo in lepoto, da se pri tem ne gre za kako človeško stvar, temveč za božjo, da se je pri tem zlasti ozirati na čistost in pobožnost srca, in da je treba se nanj pripravljati z molitvijo, s čistim življenjem in z vredno izpovedjo.

Znanja, zlasti z brezbožnimi, lahkomisljenimi in razuzdanimi osebami naj se vsak varuje in s tako osebo naj ne sklepa zaroke. Dovoljeno je znanje le tedaj, ako imajo dotične osebe resen namen in utemeljeno upanje, da se v kratkem poročijo in da bo njihov zakon srečen. Ali tudi v tem slučaju — to velja tudi o zarokah — naj med seboj občujejo previdno in pošteno, ne premnogokrat, ne preprijazno in nikdar ne sami, temveč le v pričujočnosti zanesljivih oseb. Starši, posebno matere nevest, naj jih skrbno nadzorujejo.

4. Pri izvolitvi osebe, s katero naj stopi kdo v zakon, se je ozirati posebno na tri reči, namreč

na to: ali je mogoče, s to osebo zakon veljavno skleniti, je li zakon ž njo dopuščen, in ali bo ta zakon, kolikor se more soditi, srečen.

Zakon se sklene neveljavno in nedopuščeno, kadar mu nasprotuje kak zakonski zadržek. Zakonski zadržki so takšne okoliščnosti, ki naredé zakonsko zvezo nedopuščeno ali celo neveljavno. Prvi se imenujejo oviralni, drugi razdiralni zakonski zadržki.

a) Neveljavno storijo zakonsko zvezo: pomota v osebi, siljenje in strah, nedoraslost, nezmožnost, krvno sorodstvo, svaštvo, duhovno in postavno sorodstvo, višji red, slovesne obljube, različnost vere med krščenim in nekrščenim, obstoječi zakon, prešuštvo in umor. Z osebami, katerih zakonu nasprotujejo naštetih razdiralnih zakonskih zadržki, naj se ne sklepajo zakoni.

Najnavadnejši zadržki so krvno sorodstvo in svaštvo. Sveta Cerkev je iz tehtnih vzrokov, verskih in nravnih, in z ozirom na dušni in telesni blagor zaroda prepovedala zakone med sorodniki in vsaki do četrtega kolena.

Duhovno sorodstvo, ki nastane po zakramentih krsta in birme, dela zakone neveljavne med botri in krščencem in njegovimi starši; med delivcem krsta in krščencem in njegovimi starši; med birmancem in njegovimi starši in botrom.

Ako zaročnika ne moreta iz posebnih vzrokov lahko odstopiti od svoje namere, se morajo zakonski zadržki, ki nasprotujejo veljavnemu zakonu, na vsak način odstraniti, in se mora izprositi izpregled, preden se zakon sklene. Ta izpregled se

dobi pa le tedaj, ako se zanj navedejo tehtni in zadostni vzroki. Zaročniki, ki navzlic temu, da vedo za razdiralen zakonski zadržek, čeprav je skriven, tega ne naznanijo, se smrtno pregrešijo in se postavijo v nevarnost večnega pogubljenja, ker je njihovo skupno življenje nepretrgan greh, dokler se s cerkvenim izpregledom ne odstrani zadržek in ne poveljavi zakon.

b) Najvažnejši oviralni zadržki so: veljavna zaroka z drugo osebo, neslovesna obljuba čistosti, različnost vere med krščenimi ali mešan zakon.

Zaroka še ni zakon, temveč je samo uvod in priprava za zakon, je resna, prostovoljna in medsebojna obljuba, vzeti se v zakon. Prav resno sva-rimo pred lahkomišljenimi in prezgodnjimi zarokami. Do Velike noči t. j. do 19. aprila leta 1908 so se mogle zaroke veljavno sklepati tudi skrivaj, tajno t. j. brez prič in brez pisma.

Iz takih zarok so pa nastale marsikateri škode za zaročence in velike nevarnosti za njihovo dušno vzveličanje. Zakaj sklepale so se take zaroke navadno brez zadostnega pomisleka, kakor bi ga bilo treba, in pogosto se je zgodilo, da so jih ljudje, ki se ne bojijo Boga sodnika, zlorabili z namenom, tako premotiti in zapeljati mlade ženske osebe. Vrhutega se take zaroke na zunaj ali očitno niso dale dokazati, so bile dvomljive v svojem obstanku in so se večkrat brezvestno prelomile. Iz tega so nastali prepiri in tožbe. Take nerednosti so hoteli sveti oče Pij X. kolikor mogoče odstraniti in so v svojem apostolskem polnooblastju z občnim odlokom kongregacije Tridentskega zbora,

ki je na Veliko noč t. j. 19. aprila 1908 povsod stopil v veljavo, določili to-le:

Od 19. aprila tega leta 1908 naprej je zaroka le tedaj pravomočna in se le tedaj od Cerkve prizna kot veljavna, a) ako se na listini pismeno zabeleži, b) ako se sklene pred pričami in c) ako se na listini podpišejo oba zaročenca in priče.

(Poglejmo si ta določila bolj natanko! Mora se torej napraviti pismo, listina, v kateri zaročenca izrečeta svojo določno voljo, vzeti se v zakon. More se napraviti kratko n. pr. tako-le: „Podpisana se s tem zavežeta v pričujočnosti sopodpisanih prič, da se bota v zakon vzela“. To listino lahko kdorkoli spiše. Potem morajo pri zaroki navzočne biti priče. Ako se zaroka sklene v pričujočnosti župnika dotične župnije, zadostuje župnik sam kot priča. Drugače se terjata vselej dve priči, katerikoli, moški ali ženske, da so le take osebe, ki morejo pričati. Ako nevesta ali ženin ali nobeden od njiju ne zna pisati, se mora to v listini pismeno zaznamenovati in se mora privzeti tretja priča. Slednjič se mora na listino zapisati kraj in čas sklenitve zaroke, in se morajo vsi lastnoročno podpisati, in sicer ženin in nevesta ali namesto njiju navlašč za nju privzeta priča, potem župnik ali obe pravi zaročni priči. Vsak dušni pastir je rad pripravljen, ako je treba, vam dati še nadaljnja podrobna navodila.

To je torej zanaprej bistvena oblika, po kateri se osebe, ki se mislijo ženiti, morejo edino veljavno zaročiti tako, da vsi učinki in posledice zaroke zadobijo svojo moč; le ta oblika zaročne

obljube se bo v prihodnje od Cerkve pripoznavala in v poštrev jemala.

To pismeno zaroko lahko sklenete, ako hočete, pred župnikom dotičnega kraja, ali kadar na oklic dajete, ali pa že prej, in lahko zaročno listino shranite pri župniku. Morete pa tudi, ako hočete, svojo poročno pogodbo spisati v dveh izvodih, da ima vsak zaročenec v rokah dokaz o sklenjeni zaroki; pismena zaročna listina podeli zaročencema jasno pravico tako, da vsak vé, pri čem je v tej stvari.

Ko bi se zaročenca pozneje prepričala, da ne bi kazalo skleniti med seboj zakonske zveze, moreta zaroko razdreti s prostovoljno, medsebojno privolitvijo. V tem slučaju je dobro, da se razdor zaroke v zaročni listini zaznamenuje, ali da se zaročna listina uniči.

Izrečno pa se poudarja, da se s tem, če se zahteva zaroko skleniti v določeni obliki, nikakor ne zapoveduje ali ne namerava ukazovati, da se odslej mora vselej pred sklenitvijo zakona skleniti zaroka. Cerkev noče z (novo) postavo nobenega siliti k zaroki. Kakor prej morejo se tudi odslej zakoni skleniti, ne da bi se poprej sklenila zaroka.

Če pa se zaročna pogodba sklene v zdaj določeni obliki, sta zaročenca, dokler zaroka velja, obvezana, drug drugemu držati zaročno zvestobo in med seboj zakon skleniti, če se razmere niso bistveno izpremenile. Razen tega ne moreta zaročenca, dokler velja pravomočno prva zaroka, skleniti druge veljavne zaroke s kako tretjo osebo, ali pripuščno skleniti zakon s kako drugo osebo,

kakor s svojim zaročencem. Slednjič nastane iz pravnoveljavne zaroke razdiralni zakonski zadržek javne spodobnosti t. j. razdiralen zadržek za zakon med zaročencem in krvnimi sorodniki drugega zaročenca v prvem kolenu. Ta zadržek obstoji tudi potem, če se zaroka pravnoveljavno razdere.)

5. Preden se začneta ženin in nevesta oklicevati, se morata podvreči dvojnemu izpraševanju, splošnemu in posebnemu.

Splošno izpraševanje je v tem, da pristojni dušni pastir poizveduje, ali so izpolnjeni vsi pogoji, ki so potrebni za veljaven in dopuščen zakon. Izprašujeta se ženin in nevesta o morebitnih zakonskih zadržkih in o tem, ali iz lastnega nagiba, prostovoljno in pošteno hočeta stopiti v zakon. Zato si naj pravočasno priskrbita potrebna izpričevala in v tej zadevi vprašata za svet pristojnega dušnega pastirja.

Posebno izpraševanje pa ima namen, da se dušni pastir prepriča, sta li ženin in nevesta v katoliški veri dovolj podučena. Znati morata resnice svete vere, ker jih morata učiti svoje otroke. Dobro podučena morata torej biti vsaj v resnicah, ki so k vzveličanju potrebne, vsled tega morata znati šest temeljnih resnic, apostolsko vero, Gospodovo molitev ali Očenaš in Češčenomarijo, deset božjih in pet cerkvenih zapovedi, sedem svetih zakramentov, najpotrebnejše nauke o krščanski pravičnosti. Kar sta pozabila, naj zopet ponovita in se naučita. Zaročniki, ki ne poznajo temeljnih krščanskih resnic, se ne smejo poročati.

Razen tega naj si ženin in nevesta zvesto vtisneta v svoj spomin in se po tem ravnata, če-sar jih uči ta dušni pastir ali izpovednik o bistvu zakona in o zakonskih dolžnostih, in kako naj v zakonskem stanu prav krščansko živita.

6. Pred ženitovanjskim blagoslovom v cerkvi naj ženin in nevesta ne prebivata v isti hiši; naj živita čisto in zdržno, kakor osebe samskega stanu; njuno obče vanje naj bo previdno in spodobno. Ako še le pozneje izvesta za kak zakonski zadržek, naj ga, kakor hitro mogoče, naznanita dušnemu pastirju.

Preden se vpričo Cerkve zvežeta za celo življenje, naj očistita svojo vest z vrednim prejemom zakramenta svete pokore in naj pobožno prejmeta sveto obhajilo.

Naj tudi ne pozabita imovinske zadeve na odkritosrčen in dobrohoten način urediti in zagotoviti.

7. Ker je sveti zakon zakrament, in ker sveta Cerkev določuje, kako se naj delijo zakramenti, zato morejo verniki zakone veljavno sklepati le vpričo Cerkve t. j. v pričujočnosti župnika ali drugega duhovnika, z dovoljenjem župnikovim ali škofovim, in dveh ali treh prič. Zato nobena druga zveza med kristjani ne more veljati za pravi zakon.

(Ta postava je bila že pred več ko 300 leti sklenjena na Tridentinskem zboru. Papež Pij X. pa so to postavo z novim odlokom o zakonskih stvareh z dne 2. avgusta 1907 iznova potrdili in raztegnili na vse katoličane vesoljnega sveta.

Da se odstrani vsak dvom o pravni veljavnosti vaših zakonov, so sveti oče določili, da more vsak župnik v svoji župniji v prisotnosti dveh prič vsak par veljavno poročiti, ako njihovemu zakonu ne nasprotuje kak drug razdiralen zakonski zadržek. V smrtni nevarnosti, če ni dobiti župnika ali pooblaščenega duhovnika, se more zakon v pomirjenje vesti veljavno in dopuščeno skleniti tudi v pričujočnosti vsakega duhovnika in dveh prič.

Zapomnite si torej dobro to-le pravilo: Zakon katoličana, ki ni sklenjen pred župnikom dotičnega kraja ali pred pooblaščenim duhovnikom in dvema pričama, se ne more pred Bogom in pred Cerkvijo in pred vestjo pripoznati kot pravi zakon. Nasproti pa je zakon katoličana brez dvoma pravnoveljaven, ako se sklene pred župnikom dotičnega kraja v mejah njegove župnije in pred dvema pričama, ako mu sicer ne nasprotuje kak zakonski zadržek.

Važno je za vas tudi vedeti, da župnik ali njegov pooblaščen namestnik le tedaj veljavno poročata, če sta k temu povabljeni in prošena, in ako brez vsake sile in velikega strahu vprašata za privolitev zaročencev v zakon in jo sprejmeta. Zakon se torej pravnoveljavno sklene šele tedaj, če vas župnik prostovoljno vprašajo za vašo privolitev v zakon in to privolitev sprejmejo. Če vas župnik ne vprašajo prostovoljno za privolitev in privolitve ne sprejmejo, se ne more skleniti veljaven zakon. Župnik se k sklepanju zakona ne smejo prisiliti

s silo ali z velikim strahom, in nihče jih ne sme proti njihovi odločni volji prevariti, sicer bi zakon bil neveljaven. Ne zadostuje torej izjava privolitve v zakon od strani zaročencev, ampak terja se tudi prostovoljni sprejem te izjave od strani župnika ali pooblaščenega duhovnika. Župnik se namreč po predpisu svetega očeta morajo zagotoviti, da se je zadostilo vsem terjatvam za cerkveno veljaven zakon. Ako se je to zgodilo, bodo župnik radi pripravljeni, privolitev v zakon sprejeti in tako omogočiti veljaven zakon. Ta navada je bila že dosedaj v naši škofiji, in tako mora po volji svetega očeta tudi zanaprej ostati.

Ceprav pa se za veljaven zakon samo terja, da se sklene pred župnikom in dvema pričama v dotični župniji, vendar sme pripuščeno poročati le pristojen župnik t. j. župnik tistega kraja, kjer imata zaročenca ali vsaj eden izmed njiju svoje bivališče, ali kjer bivata vsaj en mesec. Izjema je dovoljena le tedaj, kadar je velika sila n. pr. jako nujen odhod, nevarnost velike škode.

Razen tega naj se zakon navadno sklene pred župnikom neveste, ako temu ne nasprotuje pravičen razlog. Pravičen razlog pa je tedaj, če se z ozirom na okolnosti mora reči: boljše je, da poroča župnik ženinov.)

Od prve adventne nedelje [do praznika razglasenja Gospodovega] in od pepelnične srede [do prve nedelje po Veliki noči] so slovesne svatbe, ki so združene z ženitovanjskim blagoslovom, s slovesnim spremljevanjem neveste na ženinov dom, z ženitovanjsko gostijo, z godbo in s plesom, ostro

prepovedane. (V naših krajih pa je v imenovanem času prepovedano vsako, tudi neslovesno poročanje. V nujnem slučaju smejo škof dovoliti tiho poroko, nikdar pa ne ženitovanjskih slovesnosti. *More dovoliti*)

Četudi se prav spodobi, da se zakoni sklepajo v cerkvi, vendar se sme poročati tudi v kaki kapeli in z dovoljenjem škofovim tudi v navadni hiši.)

Poroka naj bo predpoldne pred sveto mašo; ženitovanjski blagoslov pa se naj podeli med sveto mašo. Prav zato polagamo ženinom in nevestam na srce, da ta veliki in sveti zakrament prejmejo pobožno in da med daritvijo svete maše pristopijo tudi k mizi Gospodovi.

Blagoslovljenje vina sv. Janeza, ki je na mnogih krajih v navadi, naj se izvrši na posebni mizi ob epistolski ali listni strani altarja. Dovoljeno pa je to blagoslovljenje le pod pogojem, da se svatje pri napivanju dostojno obnašajo.

Brez posebno važnih vzrokov ne sme biti poroka na dan zadnjega ali edinega oklica. Izvzamejo se kvečemu le delavci v rudnikih in tvornicah ter drugi, ki so v enakem položaju in nimajo ob delavnikih prostega časa in ne morejo dobiti potrebnih prič. Samo le-tem se dovoljuje izjemoma poroka ob nedeljah in praznikih popoldne, toda le pod tem pogojem, da nimajo godbe, nikakor pa ne predpoldne na dan zadnjega oklica, tudi ne ob mraku po večernem zvonjenju (po „večni luči“). Povprek pa ne smejo biti poroke popoldne brez škofovega dovoljenja.

Očividno pijanim svatom ni dovoljeno pristopiti k altarju, in če sta pijana ženin ali nevesta,

naj se preloži poroka na drugi dan. Poroka naj se preloži tudi tedaj, kadar se prigidijo kaki pohujšljivi izgredi.

(Če se pa poroča, bodisi izjemoma bodisi z dovoljenjem škofovim, popoldne ali zunaj cerkve, vendar se opominjajo poročenci, da, ako jim je mogoče, pridejo po poroki v cerkev, da prejmejo ženitovanjski blagoslov med sveto mašo. Ta blagoslov pa se ne deli, ako stopi v zakon vdova, ali ako se sklene mešan zakon, čeprav se je dobil izpregled in se po katoliškem obredu vrši poroka.)

8. Pri gostiji na domu naj se ne samo poročenca, temveč tudi svatje obnašajo s potrebno skromnostjo in spodobnostjo tako, da bi mogla biti navzočna tudi Jezus in Marija, kakor sta nekdanj počastila svatbo v Kani na Galilejskem s svojo sveto pričujočnostjo; zakaj sveta reč je zakon in se naj tudi vrši sveto.

Najsvetejši zakonski par sta bila gotovo preblazena devica Marija in sveti Jožef. Ako si nju izberejo krščanski zakonski za svoj vzgled in ju posnemajo, potem bodo gotovo tudi njihove družine podoba nebeške družine, in neprecenljive dobrote, ki bodo iz njih izvirale, se ne bodo kazale samo v družinskem življenju, temveč bodo prav mogočno vplivale tudi na državo in bodo Cerkvi božji rodile meščane svetih in domače božje. (Efež. 2, 19). Da se to zgodi, posvetimo se vsi, zlasti zakonski, presveti Družini, rekoč:

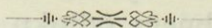
O Jezus, naš preljubelnivi Vzveličar, poslan iz nebes, da bi razsvetljeval svet s svojim naukom in vzgledom, hotel si večji del svojega življenja

na zemlji preživeti v nizki hišici Nazareški, pokoren Mariji in Jožefu, in si posvetil to Družino, katera naj bi bila vzgled vsem krščanskim družinam; sprejmi milostno to našo hišo, katera se ti zdaj popolnoma posveti! Brani in varuj jo, in utrdi v njej svoj sveti strah in mir in edinost krščanske ljubezni, da bo podobna božjemu vzgledu tvoje Družine, in da se vsi, ki v njej prebivajo, udeležijo večnega vzveličanja!

O preljubezniva mati Jezusa Kristusa in naša mati Marija, izprosi po svoji dobroti in milosti, da Jezus sprejme to naše posvečenje in nam podeli svoje dobrote in blagodare!

O Jožef, presveti varih Jezusa in Marije, v vseh dušnih in telesnih potrebah prihajaj nam na pomoč, da bomo s teboj in z blaženo devico Marijo večno čast in hvalo dajali božjemu Vzveličarju Jezusu Kristusu! Amen.

Očenaš. Češčena Marija. Čast bodi Očetu.



Poduk o četrti cerkveni zapovedi.¹



er se čas za velikonočno sveto izpoved in sveto obhajilo začne z današnjo nedeljo, zato se opomnijo vsi verni kristjani na zapoved četrtega občnega crkvenega zbora v Lateranu, ki se tiče sprejema zakramenta svete pokore in presvetega rešnjega Telesa. Glasi se pa takole:

„Vsi verniki obojega spola naj se, ko so dosegli leta spoznanja, posamezni vsaj enkrat v letu

¹ Branje za drugo nedeljo v postu.

prav izpovejo vseh svojih grehov postavljenemu izpovedniku, pa naj si prizadevajo naloženo pokoro po svojih močeh opraviti in naj vsaj v velikonočnem času zakrament presvetega rešnjega Telesa pobožno prejmejo, razen če se jim po nasvetu njihovega izpovednika iz kakšnega pametnega vzroka zdi potrebno, da se ga prejeti začasno zdržijo.“ Tako se glasi odredba četrtega cerkvenega zbora v Lateranu leta 1215.

1. S to odredbo ni sveta Cerkev uvedla nove zapovedi, namreč svete izpovedi in svetega obhajila. Da naj verni kristjani večkrat v letu ta sveta zakramenta prejemajo, to je zapovedal on sam, ki ju je upostavil, naš božji Vzveličar Jezus Kristus. Prav tako malo pa je hotela sveta Cerkev sveto obhajilo le za Veliko noč odrediti; ona želi velikoveč, da bi katoliški kristjani prav pogosto pristopali k mizi Gospodovi. Sveti Tridentinski cerkveni zbor je izrekel to željo svete Cerkve dvakrat v svojih modrih odlokih.¹ Isto željo so nanovo izrazili sveti oče Pij X. v posebnem odloku, s katerim vabijo vernike, naj pristopajo prav pogosto, ako mogoče vsak dan, s čisto vestjo in s pravim namenom k svetemu obhajilu.²

Sveta Cerkev je z navedeno uredbo le določila dobo, v kateri mora vsak katoliški kristjan pod smrtnim grehom prejeti sveto obhajilo; za to je izbrala tako sveti velikonočni čas.

¹ Sess. XIII. de Eucharistia cap. 8. — Sess. XXII. de sacrificio Missae cap. 6. — ² Synodus dioecesana Lavantina anno 1906 concita. Marburgi, 1907. Pagg. 369—374.

2. Dolžnost svetega velikonočnega obhajila moramo pa le tedaj izpolniti, kadar po vrednem prejmemo presveto rešnje Telo in sicer v izpodbudo domačih ljudi v lastni župnijski cerkvi. Samo župnik ali škof in njih namestnik morejo dovoliti, da sme kdo sveto velikonočno obhajilo v kaki drugi cerkvi prejeti, ne pa v svoji župnijski cerkvi — kjer ni namreč obveljala že druga navada.

Z nevrednim svetim obhajilom se ta dolžnost ne izpolni, marveč se stori strašen greh, božji rop: človek se stori krivega, kakor uči sv. Pavel, telesa in krvi Jezusa Kristusa in zatorej večnega pogubljenja.

S pogledom na takšno nevredno obhajilo je skrbno opravljena, skesana izpoved navadna, največkrat celo neizogibna priprava za vredni sprejem svetega velikonočnega obhajila. Izpoved morejo kristjani, kakor je znano, opraviti pri kateremkoli pooblaščenem duhovniku. Po svetem obhajilu se naj varuje vsakdo, brž iti iz cerkve. On se naj še v njej pomudi vsaj četrť ure v pobožni molitvi. Naj zahvaljuje svojega Vzveličarja za neprecenljivo milost, katero je prejel, in si prosi posebej moči, da vztraja v dobrem do konca.

3. Kdor ima podložnike in vpliv na svojo rodino, se ne sme s tem zadovoljiti, da je sam prejel sveto velikonočno obhajilo, ampak je zavezan v vesti, da svoje podložnike (otroke, posle, učenčke itd.) in svoje bližnje sorodnike opominja na sveto velikonočno dolžnost in jih po moči na to pripravlja, da jo izpolnijo. Ako bi podložniki ne bili dobro podučeni za vredno sveto velikonočno obhajilo, naj skrbi za to, da se brž ko brž, kolikor jim

je potrebno, podučé, kakor mora tudi vsak kristjan, ki o sebi dvomi, je li dobro podučen za velikonočno sveto izpoved, brž gledati na to, da si ali pri krščanskem nauku v cerkvi ali v zasebnem poduku pridobi potrebne znanosti.

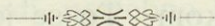
4. Velikonočna dolžnost je takorekoč zadnja vez med verniki in sveto Cerkvijo. Gorje torej njemu, ki to vez v škodo svoje duše pretrga ali pa lahkomišno pripusti, da si jo drugi raztrgajo v svojo pogubo. Še nesrečnejši pa je tisti, ki zabrede z nevrednim obhajilom prostovoljno v zanke hudega duha.

Zato poslušaj vsakdo v tem svetem času glas svete Cerkve, ki kliče vse svoje otroke h Gospodovi mizi! Vsakdo pa tudi čuj glas svojega dušnega pastirja, kadar kaj odredijo, da se lepši red vzdrži gledé na velikonočno sveto izpoved in sveto obhajilo. Nič ne bode kristjanu težko, ako premisli besede Jezusa Kristusa, ki pravi: Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje. (Jan. 6, 55).

Kakor je bilo že zgoraj omenjeno, so sveti oče Pij X. izrazili željo, da bi naj verniki prav pogosto, ako mogoče vsak dan, s čisto vestjo in s pravim namenom pristopili k svetemu obhajilu. Tudi so naročili, naj tisti, ki imajo skrb za otroke, z vso marljivostjo delajo na to, da otroci po prejetem prvem svetem obhajilu večkrat in če mogoče vsak dan pristopijo k mizi Gospodovi.

Po želji in po zapovedi svetega očeta se vam bo odlok svete konciljske kongregacije z dne 20. decembra 1905 o pogostnem in vsakdanjem obhajilu

oznanil v nedeljo med osmino praznika presvetega rešnjega Telesa, odlok svete kongregacije za oskrbo zakramentov z dne 8. avgusta 1910 o starosti prvoobhajancev se vam bo pa bral 4. nedeljo v postu.



Odlok svete kongregacije za oskrbo zakramentov o starosti prvoobhajancev. ¹

Slavno vladajoči sveti oče Pij X. so zapovedali, da se naj odlok svete kongregacije za oskrbo zakramentov o starosti prvoobhajancev prebere vernikom v materinem jeziku vsako leto o priliki velikonočne zapovedi. Ta odlok se glasi:

Kako posebno ljubezen do malih je gojil Kristus na zemlji, izpričuje jasno sveti evangeli. Med njimi bivati mu je bilo veselje; njim je po navadi roke polagal, pa jih je objemal in blagoslavljal. Vznevoljen pokara učence, ki so jih odganjali, z resnimi besedami: Pustite otročičem k meni priti in nikar jim ne branite, zakaj takih je božje kraljestvo! (Mark. 10, 13. 14. 16). Kako visoko pa je cenil njihovo nedolžnost in čistost srca, je dovolj pokazal, ko je otroka k sebi poklical in rekel učencem: Resnično vam povem, ako niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdorkoli se torej poniža kakor ta otrok, ta je večji v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme katerega takega otroka v

¹ Branje za 4. nedeljo v postu.

mojem imenu, mene sprejme. (Mat. 18, 3. 4. 5).

Spominjajoč se tega, si je katoliška Cerkev od svojega začetka sem prizadevala, otročiče voditi h Kristusu s svetim obhajilom, ki ga je navadno delila tudi dojenčkom. To se je vršilo, kakor je bilo skoraj v vseh obrednih knjigah tja do 13. stoletja zapovedano, pri krstu, in ponekod se je ta običaj ohranil še dalje; pri Grkih in Orientalcih je še v navadi. Da pa se prepreči nevarnost, da bi kje zlasti dojenčki izbruhal posvečeni kruh, je postalo v začetku običajno, takim deliti sveto obhajilo samo pod podobo vina.

Pa ne le pri svetem krstu, marveč tudi pozneje so se otročiči večkrat nasičevali z božjo hrano. Po nekaterih cerkvah je bila namreč navada, otročičem deliti sveto obhajilo neposredno za duhovščino, po drugih so jim po obhajilu odraslih dajali preostale svete kosce. Ta običaj se je kesneje v latinski Cerkvi odpravil, in začeli so otroke pripuščati k mizi Gospodovi še le tedaj, ko so prišli nekoliko k pameti ter si pridobili nekaj znanja o presvetem Zakramentu. Ta novi, od nekaterih krajevnih škofijskih zborov že sprejeti red je bil od IV. splošnega cerkvenega zbora v Lateranu leta 1215 slovesno potrjen in podprt s tem, da se je proglasil znameniti 21. kánon, v katerem se vernikom, brž ko so dospeli do starosti spoznanja, zaukazuje zakramentalna izpoved in sveto obhajilo s temi-le besedami: „Vsi verniki obojega spola naj se, ko so dosegli leta spoznanja, posamezni vsaj enkrat v letu prav izpovejo vseh svojih grehov

postavljenemu izpovedniku, pa naj si prizadevljejo naloženo pokoro po svojih močeh opraviti in naj vsaj o velikonočnem času zakrament presvetega rešnjega Telesa pobožno prejmejo, razen če se jim po nasvetu njihovega izpovednika iz kakšnega pametnega vzroka zdi potrebno, da se ga prejeti začasno zdržijo.“

Tridentinski zbor¹ pa, ne da bi zavrgel staro navado, otročičem deliti sveto obhajilo, še preden so prišli k pameti, je Lateranski odlok vnovič potrdil, tiste pa, ki bi bili nasprotnega mnenja, izobčil z besedami: „Ako kdo taji, da je vsak posamezen vernik obojega spola, kadar doseže leta spoznanja, vsled zapovedi matere svete Cerkve dolžen enkrat v letu, vsaj o velikonočnem času prejeti sveto rešnje Telo, bodi izobčen.“²

Vsled tega še vedno veljavnega odloka Lateranskega so torej verniki, kakor hitro pridejo do let spoznanja, dolžni vsaj enkrat v letu prejeti zakrament svete pokore in presvetega rešnjega Telesa.

Pri določanju starosti, ki je za pametno spoznavanje potrebna, pa se je v teku časa vrnilo nemalo zmot in obžalovanja vrednih razvad. Nekateri so mislili, da se naj določi druga starost za prejem zakramenta svete pokore in druga za prejem presvetega rešnjega Telesa. Za pokoro so sicer smatrali tisto starost za pravo, v kateri more otrok razločevati dobro od hudega in torej grešiti; za sveto obhajilo pa so terjali poznejša leta, v katerih je omogočeno temeljitejše poznanje verskih resnic

¹ Sess. XXI. de communione cap. 4.

² Sess. XIII. de Eucharistia cap. 8. can. 9.

in bolj dozorelo pripravljanje na duši. In tako so vsled krajevnih navad in človeških naziranj določili po nekod starost od 10 do 12, po drugod pa 14 in še več let, ter so izključili dečke in deklice ali celo mladeniče in mladenke pred to zaukazano starostjo od svetega obhajila.

Ta navada, ki je na videz varovala čast najsvetejšemu Zakramentu, pri tem pa vernike odvrčala od njega, je postala vzrok mnogoterega zla. Zgodilo se je namreč, da nedolžnost otroških let, ločena od zedinjenja s Kristusom, ni dobivala nobene hrane notranjega življenja, čigar posledica je bila tudi ta, da je mladina, oplenjena najkrepkejšega varstva, obkrožena od toliko zalezovanj, izgubila čistost srca ter zašla v pregrehe, še preden je okusila svete skrivnosti. Čeprav se pa vrši pred prvim svetim obhajilom skrbnejši poduk in se opravi vestna izpoved, kar se sicer ne zgodi povsod, se mora vendar zmeraj obžalovati izguba prve nedolžnosti, ki bi se morebiti bila dala zabraniti s prejetjem presvetega rešnjega Telesa v bolj nežnih letih.

Nič manj ne obsojamo šege, ki je zavladala po mnogih krajih, da se otrokom, ki še niso bili pri svetem obhajilu, zabranjuje zakramentalna izpoved ali vsaj odrekuje odveza. Tako se zgodi, da, zapleteni v zanke morebiti celo smrtnih grehov, dolgo živijo v veliki dušni nevarnosti.

Najhuje v tem oziru pa je, da po nekaterih krajih otrok, ki še niso bili pri prvem svetem obhajilu, niti v bližnji smrtni nevarnosti ne pustijo okrepčati s sveto popotnico, in da so ti, ako umr-

jejo, pokopani po obredu za nedorasle otroke ter ne dobijo pomoči priprošenj svete Cerkve.

Takšno škodo narejajo tisti, ki bolj, kakor je prav, silijo na izredno pripravo na prvo sveto obhajilo, ker morebiti premalo premislijo, da je ta način opreznosti izšel iz zmot janzenistov, ki trdijo, da je presveto rešnje Telo plačilo vernikom, ne pa zdravilo za človeško slabost. Ravno nasprotno pa je trdil Tridentinski zbor z naukom, da je sveto rešnje Telo „protisredstvo, ki nas očiščuje vsakdanjih pregreškov ter obvaruje smrtnih grehov“¹; ta nauk je vnovič še bolj izrecno zatrdila sveta kongregacija Tridentinskega zbora z odlokom z dne 20. decembra 1905, s katerim je odprla pristop k vsakdanjemu svetemu obhajilu vsem, naj si bodo v višji ali bolj nežni starosti; naložena sta jim samo dva pogoja: stan posvečujoče milosti božje in pa čist namen.

V resnici tudi ni videti pravičnega razloga, zakaj naj bi se, ko so se vendar od pamtiveka sem razdeljevali delci posvečenih podob celo dojenčkom, zdaj terjala izredna priprava od otročičev, ki so v najbolj srečnem stanju prve čistosti in nedolžnosti ter prav posebno potrebujejo te skrivnostne hrane zavoljo tolikih zalezovanj in nevarnosti našega časa.

Razvade, ki smo jih grajali, se morajo odtod izvajati, ker tisti, ki so zaznamenovali drugo starost spoznanja za izpoved in drugo za obhajilo, niso ne razumno ne prav določili, katera da je. Saj

¹ Sess. XIII. de Eucharistia cap. 2.

vendar Lateranski zbor, ko obenem nalaga dolžnost za izpoved in obhajilo, terja za oba zakramenta eno in isto starost. Kakor torej z ozirom na izpoved velja za starost spoznanja tista, v kateri se more razločevati pošteno od nepoštenega, to je, ko se pride nekoliko k pameti, tako se ima za obhajilo veljavna imenovati tista, v kateri se more razločevati evharistični kruh od navadnega; to so pa zopet leta, v katerih pride otrok k pameti.

Nič drugače niso tega umevali najznameni-tejši razlagavci in sodobniki Lateranskega zbora. Iz cerkvene zgodovine je namreč dognano, da je več škofijskih zborov in odredb že od 12. stoletja sem, kmalu po Lateranskem zboru, pripuščalo sedemletne otroke k prvemu obhajilu. Razen tega imamo pričo najvišje veljave, učenika Akvinskega, čigar besede se glasijo: „Brž ko otroci začnejo nekoliko rabiti pamet tako, da morejo doumeti češčenje tega Zakramenta (evharistije), tedaj se jim more podeliti ta Zakrament.“¹ Te besede raz-laga Ledesma tako-le: „V sporazumu z vsemi re-čem, naj se sveto rešnje Telo podeli vsem, ki so pri pameti, kakor hitro rabijo to pamet, bodisi da otrok še nejasno spoznava, kar dela.“² Vasquez pa tolmači isto mesto s temi-le besedami: „Ako pride otrok enkrat do te pameti, ga koj že božje pravo veže v toliki meri, da ga Cerkev ne more popolnoma oprostiti.“³ Prav isto uči sv. Antonin, ko piše: „Brž ko je otrok zmožen zvijače, torej

¹ Summa Theol. p. III. q. 80. a. 9. ad 3.

² In s. Thom. d. III. q. 80. a. 9. duc. 6.

³ In III. p. s. Thom. disp. 214. c. 4. n. 43.

v stanu smrtno grešiti, ga veže zapoved izpovedi in potemtakem tudi zapoved obhajila.“¹ Tudi Tridentinski zbor nas sili k temu sklepu. Ko namreč v XXI. seji v 4. poglavju pripomni, da „otrokom, ki še niso prišli k pameti, v nobenem oziru ni potrebno prejemanje najsvetejšega Zakramenta“, navaja za to edini razlog, češ, ker ne morejo grešiti. „Ne morejo namreč“, pravi, „zadobljene milosti otrok božjih izgubiti v tej dobi.“ Iz tega je razvidno, da so po mnenju zbora otroci še le tedaj potrebni in dolžni prejeti sveto obhajilo, kadar so v stanu, z grehom izgubiti milost. S tem se ujemajo besede Rimskega zbora, ki se je vršil za Benedikta XIII. ter učil, da se začenja dolžnost, prejemati sveto rešnje Telo, kakor hitro dečki in deklice pridejo v leta razločevanja, t. j. do tiste dobe, v kateri so sposobni, to zakramentalno jed, ki ni nič drugega kakor pravo Telo Jezusa Kristusa, razločevati od navadnega vsakdanjega kruha ter znajo pristopiti s spodobno pobožnostjo in spoštljivostjo.“² Rimski katekizem pa pravi: „V kateri starosti naj se dajo otrokom svete skrivnosti, ne more nihče bolje določiti kakor oče in pa mašnik, kateremu se isti izpovejo svojih grehov. Njima namreč pristoji, da preiščeta in pri otrocih poizvesta, so li že dosegli kaj spoznanja o tem prečudežnem Zakramentu in imajo li kaj hrepenenja po njem.“³

¹ P. III. tit. 14. c. 2. § 5.

² Istruzione per quei che debbono la prima volta ammettersi alla S. Comunione. Append. XXX. P. 11. — ³ P. II. de sacramento Eucharistiae n. 63.

Iz vsega tega posnamemo, da je potrebna starost za obhajilo tista, v kateri otrok zna razločevati evharistični kruh od navadnega, telesnega kruha tako, da more pobožno pristopiti k altarju. Zatorej se ne terja popolno znanje verskih nauk, ker zadostujejo nekatere temeljne resnice, t. j. nekolikšno spoznanje; tudi ne popolna raba uma, ker zadostuje nekaka začetna raba, t. j. nekolikšna raba uma. Zategadelj se mora povsem obsojati, ako se sveto obhajilo predaleč odlaga in se zanj določa prepozna, že bolj zrela doba, in to je tudi apostolski Sedež že večkrat zavrgel. Tako je papež Pij IX. blaženega spomina s pismom kardinala Antonellija, poslanim dne 12. marca 1866 francoskim škofom, kar najostreje obsodil navado, razvijajočo se v nekaterih škofijah, prvo obhajilo odlašati na bolj dozorela in vnaprej določena leta. Sveta kongregacija Tridentinskega zbora pa je dne 15. marca 1851 popravila poglavje Rouenske provincialne sinode, po katerem je bilo otrokom pred 12. letom prepovedano pristopiti k svetemu obhajilu. Na podobni način je ravnala ta sveta kongregacija za oskrbo zakramentov v zadevi Strassburške škofije dne 25. marca 1910; ko se je šlo za to, se li naj otroci z 12. ali 13. leti pripustijo k svetemu obhajilu, je taista odločila: „Dečki in deklice se naj pustijo k mizi Gospodovi, kadar pridejo do let razločevanja ali k pameti.“ Vse to je dobro premislil ta sveti zbor za oskrbo zakramentov, in da bi se omenjene razvade popolnoma odpravile, pa da bi se otroci že od nežnih let oklepali Jezusa Kristusa, posnemali njegovo živ-

ljenje in našli varstvo pred nevarnostmi izpridenja, je isti v svoji glavni seji dne 15. julija 1910 spoznal za umestno, da določi nastopna pravila za stran prvega obhajila otrok, po katerih se morajo vsi ravnati:

1. Starost razločevanja kakor za izpoved tako za sveto obhajilo je tista, v kateri začne otrok pametno misliti, t. j. okrog sedmega leta, ali čez ali pa tudi manj. Od tega časa se začenja dolžnost, zadostiti obojni postavi izpovedi in obhajila.

2. Za prvo izpoved in prvo obhajilo ni potrebno popolno in dovršeno poznanje krščanskega nauka. Vendar pa se mora otrok pozneje vsega katekizma po meri svojega uma polagoma priučiti.

3. Znanje veronauka, ki se terja od otroka za primerno pripravo k prvemu obhajilu, je toliko, da po svoji zmožnosti umeje skrivnosti svete vere, ki so k vzveličanju neobhodno potrebne, da razločuje evharistični kruh od navadnega in telesnega in da pristopi k svetemu obhajilu s tisto pobožnostjo, ki je primerna za njegovo starost.

4. Za izpolnitev zapovedi, ki nalaga otroku dolžnost, da se izpove in prejme obhajilo, so v prvi vrsti odgovorni tisti, ki morajo skrbeti za otroka, namreč starši, izpovednik, učitelji in župnik. Očeta ali njegove namestnike in izpovednika pa po rimskem katekizmu zadevlje, da pustijo otroka k prvemu svetemu obhajilu.

5. Župniki naj skrbijo, da bodo enkrat ali večkrat v letu napovedali in imeli skupno obhajilo otrok; k temu naj pripustijo ne samo prvoobhajance, marveč tudi take, ki so, kakor zgoraj omen-

jeno; s privoljenjem staršev ali izpovednika že prej okusili nebeško hrano od altarja. Za te in za one pa se naj vrši poprej skozi nekaj dni poduk in priprava.

6. Tisti, ki imajo skrb za otroke, naj z vso marljivostjo delajo na to, da isti otroci po prvem obhajilu večkrat, in če mogoče vsak dan, kakor želi Jezus Kristus in mati sveta Cerkev, pristopijo k mizi Gospodovi, in da to storé s pobožnostjo, kakršna je primerna njihovi starosti. Razen tega naj se tisti ki imajo to skrb, zavedajo svoje zelo težavne dolžnosti, gledati na to, da otroci sami nadalje obiskujejo očitne katehetiške nauke, ali če bi to ne bilo mogoče, da jim na drug način preskrbijo verski poduk.

7. Navada, da se otroci, ko so prišli k pameti, ne puščajo k izpovedi, ali da se jim nikdar ne da odveza, se mora popolnoma zavreči. Zategadelj naj škofje tudi z uporabo pravnih pripomočkov skrbijo, da se popolnoma odpravi.

8. Vse graje vredna je navada, da se otrokom, ko so že pri pameti, ne delita sveta popotnica in sveto poslednje olje, in da se pokapajo po obredu za nedorasle otroke. Proti takim, ki ne bi opustili tega običaja, naj škofje ostro postopajo.

Vse to, kar so oo. kardinali te svete kongregacije sklenili, so naš sveti oče papež Pij X. pri sprejemu dne 7. t. m. potrdili in naročili, da se naj izda ter priobči ta odlok. Posameznim škofom pa so veleli, da naj ravno ta odlok dajo na znanje ne samo župnikom in duhovščini, ampak tudi ljudstvu, ki naj se mu, tako želijo, vsako leto o priliki velikonočne zapovedi prebere v materinem

jeziku. Škofje sami pa imajo po preteklem vsakem petem letu obenem z drugimi zadevami škofije vred tudi o izpolnjevanju tega odloka poročati sveti Stolici.

Nasprotne odredbe ali navade, kakršnekoli, so neveljavne.

Dano v Rimu, iz Doma iste svete kongregacije, dne 8. avgusta 1910.

D. kard. Ferrata,
prefekt.

Ph. Giustini,
tajnik.



Posnetek iz odloka sv. kongregacije za oskrbo zakramentov o starosti prvoobhajancev.¹

Ker ste odlok svete kongregacije za oskrbo zakramentov z dne 8. avgusta 1910 o starosti prvoobhajancev slišali več let zaporedoma in vam je torej njegova vsebina že znana, zato bo morebiti ustrezno povelju svetega očeta, ako se vam bere posnetek iz tega odloka, ki slove:

Kako posebno ljubezen do malih je gojil Kristus na zemlji, izpričuje jasno sv. evangelj. Med njimi bivati mu je bilo veselje; njim je po navadi roke polagal, pa jih je objemal in blagoslavljal. Vznevoljen pokara učence, ki so jih odganjali, z resnimi besedami: Pustite otročičem k meni priti in nikar jim ne branite, zakaj takih je božje kraljestvo. (Mark. 10, 13. 14, 16). Kako visoko pa je cenil njihovo nedolžnost in čistost srca, je dovolj pokazal, ko je

¹ Ta posnetek se bo mogel po preteku nekaterih let brati namesto celega odloka svete kongregacije.

otroka k sebi poklical in rekel učencem: Resnično vam povem, ako niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdorkoli se torej poniža kakor ta otrok, ta je večji v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme katerega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme. (Mat. 18, 3. 4. 5).

Spominjajoč se tega, si je katoliška Cerkev od svojega začetka sem prizadevala, otročiče voditi h Kristusu s svetim obhajilom, ki ga je navadno delila tudi dojenčkom. Ta običaj se je kesneje v latinski Cerkvi odpravil, in začeli so otroke pripuščati k mizi Gospodovi še le tedaj, ko so prišli nekoliko k pameti ter si pridobili nekaj znanja o presvetem zakramentu. Ta novi od nekaterih krajevnih škofijskih zborov že sprejeti red je bil od IV. splošnega cerkvenega zbora v Lateranu leta 1215 slovesno potrjen in podprt s tem, da se je proglasil znameniti 21. kánon, v katerem se vernikom, brž ko so dospeli do starosti spoznanja, zaukazuje zakramentalna izpoved in sveto obhajilo s temi-le besedami: „Vsi verniki obojega spola naj se, ko so dosegli leta spoznanja, posamezni vsaj enkrat v letu prav izpovejo vseh svojih grehov postavljenemu izpovedniku, pa naj si prizadevljejo naloženo pokoro po svojih močeh opraviti in naj vsaj o velikonočnem času zakrament presvetega rešnjega Telesa pobožno prejmejo, razen če se jim po nasvetu njihovega izpovednika iz kakšnega pametnega vzroka zdi potrebno, da se ga prejeti začasno zdržijo.“

Tridentinski zbor (XXI. seja, 4. poglavje) pa,

ne da bi zavrgel staro navado, otročičem deliti sveto obhajilo, še preden so prišli k pameti, je lateranski odlok vnovič potrdil, tiste pa, ki bi bili nasprotnega mnenja, izobčil z besedami: „Ako kdo taji, da je vsak vernik obojega spola, kadar doseže leta spoznanja, vsled zapovedi matere svete Cerkve dolžen enkrat v letu, vsaj o velikonočnem času, prejeti sveto rešnje Telo, bodi izobčen.“ (XIII. seja, 8. poglavje, 9. kánon). Vsled tega še vedno veljavnega odloka lateranskega so torej verniki, kakor hitro pridejo do let spoznanja, dolžni vsaj enkrat v letu prejeti zakrament svete pokore in presvetega rešnjega Telesa.)

Pri določanju starosti, ki je za pametno spoznavanje potrebna, pa se je v teku časa vrnilo nemalo zmot in obžalovanja vrednih razvad. Nekateri so menili, da se naj določi druga starost za prejem zakramenta svete pokore in druga za prejem presvetega rešnjega Telesa. Za pokoro so sicer smatrali tisto starost za pravo, v kateri more otrok razločevati dobro od hudega in torej grešiti; za sveto obhajilo pa so terjali poznejša leta, v katerih je omogočeno temeljitejše poznanje verskih resnic in bolj dozorelo pripravljanje na duši.

Ta navada, ki je na videz varovala čast najsvetejšemu zakramentu, pri tem pa vernike odvrčala od njega, je postala vzrok mnogoterega zla. Zgodilo se je namreč, da nedolžnost otroških let, ločena od zedinjenja s Kristusom, ni dobivala nobene hrane notranjega življenja, čigar posledica je bila tudi ta, da je mladina, oplenjena najkrepkejšega varstva, obkrožena od toliko zalezovanj,

izgubila čistost srca ter zašla v pregrehe, še preden je okusila svete skrivnosti.

V resnici ni videti pravičnega razloga, zakaj bi se naj (ko so se vendar od pamtiveka sem razdeljevali delci posvečenih podob celo dojenčkom, zdaj) terjala izredna priprava od otročičev, ki so v najbolj srečnem stanju prve čistosti in nedolžnosti ter prav posebno potrebujejo te skrivnostne hrane zavoljo tolikih zalezovanj in nevarnosti našega časa.

C
br
497
(Razvade, ki smo jih grajali, se morajo odtod izvajati, ker tisti, ki so zaznamenovali drugo starost spoznanja za izpoved in drugo za obhajilo, niso ne razumno ne prav določili, katera da je. Saj vendar Lateranski zbor, ko obenem nalaga dolžnost za izpoved in obhajilo, terja za oba zakramenta eno in isto starost. Kakor torej z ozirom na izpoved velja za starost spoznanja tista, v kateri se more razločevati pošteno od nepoštenega, to je, ko se pride nekoliko k pameti, tako se ima za obhajilo veljavna imenovati tista, v kateri se more razločevati evharistični kruh od navadnega; to pa so zopet leta, v katerih pride otrok k pameti.

Nič drugače niso tega umevali najznamenitejši razlagavci in sodobniki lateranskega zbora. Iz cerkvene zgodovine je namreč dognano, da je več škofijskih zborov in odredb že od 12. stoletja sem, kmalu po Lateranskem zboru, pripuščalo sedemletne otroke k prvemu obhajilu. Razen tega imamo pričo najvišje veljave, učenika Akvinskega, čigar besede se glasijo: „Brž ko otroci začnejo nekoliko rabiti pamet, tako da morejo doumeti češčenje

tega zakramenta (evharistije), tedaj se jim more podeliti ta zakrament.“ (Summa theol. p. III. q. 80. a. 9. ad 3). Rimski katekizem pa pravi: „V kateri starosti naj se dajo otrokom svete skrivnosti, ne more nihče bolje določiti kakor oče in pa mašnik, kateremu se isti izpovejo svojih grehov. Njima namreč pristoji, da preiščeta in pri otrocih poizvesta, so li že dosegli kaj spoznanja o tem prečudežnem zakramentu in imajo li kaj hrepenenja po njem.“ (Pars II. De sacram. Euchar. n. 63).

Iz vsega tega posnamemo, da je potrebna starost za obhajilo tista, v kateri otrok zna razločevati evharistični kruh od navadnega, telesnega kruha tako, da more pobožno pristopiti k altarju. Zatorej se ne terja popolno poznanje verskih naukov, ker zadostujejo nekatere temeljne resnice, t. j. nekolikšno spoznanje; tudi ne popolna raba uma, ker zadostuje nekaka začetna raba, t. j. nekolikšna raba uma. Zategadelj se mora povsem obsojati, ako se sveto obhajilo predaleč odлага in se zanj določa prepozna, že bolj zrela doba, in to je tudi apostolski sedež že večkrat zavrzel.

Vse to je dobro premislil sveti zbor za oskrbo zakramentov in je v svoji glavni seji dne 15. julija 1910 spoznal za umestno, da določi nastopna pravila zastran prvega obhajila otrok, po katerih se morajo vsi ravnati:

1. Starost razločevanja kakor za izpoved tako za sveto obhajilo je tista, v kateri začne otrok pametno misliti, t. j. okrog sedmega leta, ali čez ali pa tudi manj. Od tega časa se začenja dolžnost, zadostiti obojni postavi izpovedi in obhajila.

2. Za prvo izpoved in prvo obhajilo ni potrebno popolno in dovršeno poznanje krščanskega nauka. Vendar pa se mora otrok pozneje vsega katekizma po meri svojega uma polagoma priučiti.

3. Znanje veronauka, ki se terja od otroka za primerno pripravo k prvemu obhajilu, je toliko, da po svoji zmožnosti umeje skrivnosti svete vere, ki so k vzveličanju neobhodno potrebne, da razločuje evharistični kruh od navadnega in telesnega in da pristopi k svetemu obhajilu s tisto pobožnostjo, ki je primerna za njegovo starost.

4. Za izpolnitev zapovedi, ki nalaga otroku dolžnost, da se izpove in prejme obhajilo, so v prvi vrsti odgovorni tisti, ki morajo skrbeti za otroka, namreč starši, izpovednik, učitelji in župnik. Očeta ali njegove namestnike in izpovednika pa zadevlje po rimskem katekizmu, da pustijo otroka k prvemu svetemu obhajilu.

5. Župniki naj skrbijo, da bodo enkrat ali večkrat v letu napovedali in imeli skupno obhajilo otrok; k temu naj pripustijo ne samo prvoobhajancev, marveč tudi take, ki so kakor zgoraj rečeno, s privoljenjem staršev ali izpovednika že prej okusili nebeško hrano od altarja. Za te (in za one pa) se naj vrši poprej skozi nekaj dni poduk in priprava.

6. Tisti, ki imajo skrb za otroke, naj z vso marljivostjo delajo na to, da isti otroci po prvem obhajilu večkrat in če je mogoče vsak dan, kakor želi Jezus Kristus in mati sveta Cerkev, pristopijo k mizi Gospodovi, in da to storé s pobožnostjo, kakršna je primerna njihovi starosti. Razen tega

naj se tisti, ki imajo to skrb, zavedajo svoje zelo težavne dolžnosti, da gledajo namreč na to, da otroci sami nadalje obiskujejo očitne katehetiške nauke, ali če bi to ne bilo mogoče, da jim na drug način preskrbijo verski poduk.

(7. Navada, da se otroci, ko so prišli k pameti, ne puščajo k izpovedi, ali da se jim nikdar ne da odveza, se mora popolnoma zavreči. Zategadelj naj škofje tudi z uporabo pravnih pripomočkov skrbijo, da se popolnoma odpravi.)

8. Vse graje vredna je navada, da se otrokom, ko so že pri pameti, ne delita sveta popotnica in sveto poslednje olje, in da se pokapajo po obredu za nedorasle otroke. Proti takim, ki ne bi opustili tega običaja, naj škofje ostro postopajo.

Vse to so naš sveti oče papež Pij X. dne 7. avgusta 1910 potrdili in naročili, da se naj izda in priobči ta odlok.



Odlok svete konciljske kongregacije o pogostnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila.¹

Sveti oče Pij X. so odredili, naj poskrbijo predstojniki redovnih hiš, da se naslednji odlok svete konciljske kongregacije o pogostnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila prebere redovniški družbi v domačem jeziku vsako leto v osmini praznika presvetega rešnjega Telesa. Naročili so tudi, naj se pošlje ta odlok vsem škofom in redovnim predstojnikom, da ga priobčijo svojim

¹ Branje za nedeljo med osmino praznika presvetega rešnjega Telesa.

semeniščem, župnikom, redovnim zavodom in duhovnikom.

Zato je bil odlok svete konciljske kongregacije o večkratnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila ponatisnjen v „Cerkvenem zaukazniku za Lavantinsko škofijo“¹ iz leta 1906 in objavljen na škofijski sinodi² leta 1906.

Gotovo je bila želja svetega očeta, da se imenovani odlok oznani tudi vernikom. Zato se vam bo mogel ves ali vsaj njegov posnetek brati s pridiznice vsako leto v nedeljo med osmino praznika presvetega rešnjega Telesa, dokler vam ne bo njegova vsebina popolnoma znana in jasna. Glasi se tako-le: **S**veti Tridentinski zbor pravi, v svesti si neizrečnega bogastva milosti, ki ga dobivajo verni kristjani iz svetega obhajila: „Sveti zbor bi želel, da bi verniki vsakikrat pri sveti maši ne samo duhovno, marveč tudi zakramentalno prejeli sveto evharistijo.“ (Seja XXII. pogl. 6). Te besede dovolj jasno izražajo srčno željo svete Cerkve, da bi se vsi verniki slednji dan krepčali s to nebeško hrano in zajemali iz nje vedno obilnejših sadov posvečenja.

Ta želja svete Cerkve izvira iz tistega plamenčega hrepenenja, s katerim je Kristus postavil ta nebeški zakrament. Kristus je večkrat in dovolj jasno povedal, da je treba pogosto uživati njegovo meso in piti njegovo kri. To je kruh, ki je z nebes prišel; ne kakor so jedli vaši očetje mano in so umrli; kdor je ta

¹ Odst. 39. str. 76—78. — ² Synodus dioecesana Lavantina anno 1906 concita. Marburgi, 1907. Cap. LXIX. pagg. 357—374.

kruh, bo živel vekomaj. (Jan. 6, 59). Iz tega, da je Jezus primerjal angeljsko jed s kruhom in z mano, so učenci lahko spoznali, da mora krščanska duša vsak dan uživati nebeški kruh, kakor se mora telo vsak dan hraniti s pozemeljskim kruhom, in kakor je bila Hebrejcem v puščavi mana vsakdanja hrana. Tudi ko molimo v Gospodovi molitvi, „daj nam danes naš vsakdanji kruh,“ pravijo sveti očetje skoraj soglasno, da moramo misliti bolj kakor na vsakdanji kruh, ki je telesna hrana, na evharistični kruh, ki bi naj bil sleherni dan našim dušam v živež.

Hrepenenje Jezusa Kristusa in Cerkve, da bi naj verniki vsak dan pristopili k mizi Gospodovi, pa v prvi vrsti ne izhaja odtod, da bi tako izkazovali Gospodu čast in spoštovanje, ali da bi bilo sveto obhajilo nekako plačilo, nekako darilo za čednosti vernikom, marveč poglobitni namen je, da bi se verniki po svetem zakramentu združevali z Bogom, da bi dobivali tako moči zoper poze-lenje, bi se očiščevali vsakdanjih malih grehov in se obvarovali večjih grehov, katerim je podvržena človeška slabost. (S. Augustini sermo 57. in Matth. de orat. Dom. v. 7). Zato imenuje sveti Tridentinski zbor evharistijo „zdravilo, ki nas očiščuje vsakdanjih napak in varuje smrtnih grehov.“ (Seja XIII. pogl. 2).

To voljo božjo so prvi kristjani dobro spoznali in so vsak dan pristopali k mizi življenja in moči. Bili so stanovitni v nauku apostolov in združeni v lomljenju kruha in v molitvah, pravi o njih Dejanje apostolov

(2, 42). Tudi v nastopnih stoletjih se je to godilo v velik prid popolnosti in svetosti, kakor izpričujejo sveti očetje in cerkveni pisatelji.

Ko se je pa začela sčasom ohlajati pobožnost, zlasti ko se je jel vsepovsod širiti kužni janzenizem, tedaj so se začeli prepirati o pripravi, ki je potrebna za pogostno in vsakdanje sveto obhajilo, ter so stavili vedno večje in težje terjatve. Ti prepiri so dosegli, da je bilo vedno manj takih, ki so se zdeli vredni, da bi vsak dan prejeli presveto evharistijo in zajemali iz vzveličavnega zakramenta obilnejše sadove; drugi pa so bili zadovoljni, če so po enkrat na leto, morda na mesec ali kvečemu vsak teden prejeli sveto obhajilo. Da, tako ostri so bili nekateri, da so celim stanovom zabranjevali pristopati k mizi Gospodovi, tako n. pr. trgovcem in zakonskim.

Drugi pa so zašli v drugo nasprotje. Misleč, da je po božjem pravu zapovedano vsakdanje sveto obhajilo, so razen drugih proticerkvenih navad tudi na Veliki petek prejeli in delili evharistijo, da bi tako noben dan ne bil brez svetega obhajila.

Sveta stolica v takih razmerah ni zanemarila svojih dolžnosti. Z odlokom *Cum ad aures* z dne 12. februarja 1679, ki ga je potrdil papež Inocencij XI., je kongregacija svetega Tridentinskega zbora obsodila take zmote in zavrгла zlorabe ter je obenem izrekla, da vsi stanovi, tudi trgovci in zakonski, lahko pristopajo večkrat k svetemu obhajilu; ozirati se je pri tem seveda na pobožnost posameznika in pa na sodbo izpovednika. Dne

7. decembra 1690 pa je zavrget papež Aleksander VIII. z odlokom *Sanctissimus Dominus noster* nauk Bajev, ki je zahteval, da mora imeti najčistejšo ljubezen božjo brez vsakršne napake, kdor hoče pristopiti k svetemu obhajilu.

Toda strup janzenizma se še ni popolnoma porazgubil. Prevzel je bil tudi dobre pod dozdevo časti in spoštovanja do presvete evharistije. Tudi še po odlokih rimske stolice je ostalo preporno vprašanje, kakšno razpoloženje je potrebno za večkratno sveto obhajilo. Tako so tudi nekateri sicer izvrstni bogoslovci učili, da je vernikom dovoliti vsakdanje sveto obhajilo le redko in le pod mnogimi pogoji.

Bili so pa vendar tudi učeni in pobožni možje, ki niso delali toliko težav tej vzveličavni in Bogu prijetni navadi. Učili so, da po sodbi svetih očetov ni nobene zapovedi svete Cerkve, da bi bilo treba kake posebno večje priprave za vsakdanje, za tedensko ali mesečno sveto obhajilo; sadovi pa da so mnogo večji iz vsakdanjega, kakor iz tedenskega ali mesečnega obhajila.

Preporno vprašanje se je v naših dneh še poostrilo. Ti prepiri so zbegali izpovednike in vernike v nemalo kvar krščanski pobožnosti in gorečnosti. Zato so se najuglednejši možje in dušni pastirji obrnili do svetega očeta Pija X. z nujno prošnjo, da bi naj s svojo vrhovno oblastjo razsodili preporno vprašanje o razpoloženju, ki je potrebno za vsakdanje sveto obhajilo tako, da bi se ta toliko vzveličavna in Bogu prijetna navada ne le ne zmanjšala med verniki, marveč še bolj

utrдила in povsod razširila, zlasti v naši dobi, ko od vseh strani napadajo bogoslužnost in katoliško vero in je vedno manj resnične božje ljubezni in pobožnosti. Sveti oče v svoji skrbi in svojem trudu za krščansko ljudstvo srčno želijo, da bi ono prav pogosto, tudi vsak dan prihajalo k mizi Gospodovi in bi bilo deležno sadov svete evharistije; zato so izročili vso stvar kongregaciji svetega zbora, naj vprašanje presodi in odloči.

Kongregacija svetega zbora se je zbrala dne 16. decembra 1905 polnoštevilno k posvetovanju ter je kar najskrbneje razmišljala o prepornem vprašanju; pretehtala je resno in vestno vse razloge za in proti in je naposled sklenila in odločila naslednje točke:

1. Pogostno in vsakdanje sveto obhajilo, katero naš Gospod Jezus Kristus in katoliška Cerkev tako srčno želita, naj bo vsem kristjanom kate-regakoli stanu ali poklica dano na voljo; nikomur naj se ne odreka, kdor je v posvečujoči milosti božji ter ga želi prejeti s pravim namenom in pobožnim srcem.

2. Pravi namen pa je tedaj, če želimo prejeti sveto obhajilo ne iz navade, ničemurnosti ali človeških ozirov, temveč ker Bog tako hoče, da bi se vedno tesneje ž njim v ljubezni združili ter bi z božjim zdravilom pomagli svojim slabostim in nepopolnostim.

3. Četudi je kar najbolj želeti, da bi bili vsi, ki pogosto ali celo vsak dan prejemajo sveto obhajilo, brez malih grehov, vsaj brez popolnoma radovoljnih, ter brez nagnjenja do njih, vendar

zadostuje, da so vsaj brez smrtnega greha s trdnim sklepom, nikdar več ne grešiti; ako imajo takovšen trden in resničen slep, ni mogoče, da bi se, če vsak dan prejmejo sveto obhajilo, ne iznebili sčasoma tudi malih grehov in nagnjenj do njih.

4. Ker pa zakramenti nove zaveze sicer vsakikrat podelé milost, kadar jim sami ne delamo ovir, a vendar vedno tem večjo, čim bolj smo pripravljeni, zato se je treba za sveto obhajilo skrbno pripraviti in po svetem obhajilu zahvaliti, primerno močem, stanu in poklicu.

5. Da pa bodo prejemali verniki pogostno in vsakdanje sveto obhajilo z večjo razsodnostjo in večjim zasluženjem, je treba izpovednikovega sveta. Vendar naj izpovedniki pogostnega ali vsakdanjega obhajila nikomur ne branijo, kdor je v milosti božji in pristopa k svetemu obhajilu s pravim namenom.

6. Ker je gotovo, da nas pogostno ali vsakdanje prejemanje svetega obhajila vedno srčneje zedinja s Kristusom, da vedno bolj poživlja duhovno življenje, da daje dušam več in več čednosti in da vedno bolj zagotavlja poroštvo večnega vžveličanja, zato naj župniki, izpovedniki in pridigarji po priznanih navodilih rimskega katekizma (del II. pogl. 60) z veliko vnemo opominjajo in navajajo krščansko ljudstvo k tej tako pobožni in vzveličavni navadi.

7. Zlasti naj se pospešuje večkratno in vsakdanje sveto obhajilo po redovnih zavodih; vendar pa zanje ostane v veljavi odlok *Quemadmodum*

svete kongregacije za zadeve škofov in redovnikov z dne 17. decembra 1890. Pospešuje naj se tudi kar najbolj po semeniščih, ki se v njih pripravljajo gojenci za duhovniško službo; prav tako po drugih vsakovrstnih krščanskih vzgojevališčih.

8. Za zavode s slovesnimi ali časnimi obljubami, ki imajo v pravilih ali konstitucijah ali tudi le v koledarjih zaznamenovane gotove dni za sveto obhajilo, ni smatrati to kot povelje, ampak le kot neko pravilo: predpisano število svetih obhajil naj je najmanj, kar se zahteva od pobožnih redovnikov. Zato naj jim bo vedno dovoljeno pogostno ali vsakdanje sveto obhajilo, kakor smo zgoraj določili. Da bodo pa vsi po redovih natanko poznali ta določila, zato naj poskrbé predstojniki vseh redovnih hiš, da se bo ta odlok vsako leto v osmini svetega rešnjega Telesa v domačem jeziku prebral redovniški družbi.

9. Vsi katoliški pisatelji pa naj se poslej vzdržé vsakega prepira o razpoloženju ali pripravi, ki je potrebna za pogostno in vsakdanje sveto obhajilo.

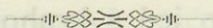
Podpisani tajnik svete kongregacije je dne 17. decembra 1905 vse to osebno sporočil svetemu očetu, in sveti oče so odobrili in potrdili ta odlok kardinalov ter so ukazali, da se naj razglasi. Kar bi mu utegnilo nasprotovati, to bodi razveljavljeno. Tudi so naročili sveti oče, da se naj pošlje ta odlok vsem škofom in redovnim predstojnikom, da ga priobčijo svojim semeniščem, župnikom, redovnim zavodom in duhovnikom. Ko bodo pa poročali sveti stolici o svojih škofijah in zavodih, tedaj

naj poročajo tudi o tem, kako se izvršuje ta odlok.

V Rimu, dne 20. decembra 1905.

† Vincencij kard. škof Palestrinski, predstojnik.

C. De Lai, tajnik.



Posnetek iz odloka sv. konciljske kongregacije o pogostnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila.¹

Odllok svete konciljske kongregacije z dne 20. decembra 1905 o večkratnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila se vam je bral že več let v nedeljo med osmino praznika presvetega rešnjega Telesa. Zadostovalo bo torej, da se vam bere v prihodnje naslednji posnetek iz imenovanega odloka.

Sveti Tridentinski zbor pravi, v svesti si neizrečnega bogastva milosti, ki ga dobivajo verni kristjani iz svetega obhajila: „Sveti zbor bi želel, da bi verniki vsakikrat pri sveti maši ne samo duhovno, marveč tudi zakramentalno prejeli sveto evharistijo“. (Seja XXII. pogl. 6). Te besede dovolj jasno izražajo srčno željo svete Cerkve, da bi se vsi verniki slednji dan krepčali s to nebeško hrano in zajemali iz nje vedno obilnejših sadov posvečenja.

Ta želja svete Cerkve izvira iz tistega plamenečega hrepenenja, s katerim je Kristus postavil ta nebeški zakrament. Kristus je večkrat in dovolj

¹ More se vernikom brati namesto celega odloka svete konciljske kongregacije.

jasno povedal, da je treba pogosto uživati njegovo meso in piti njegovo kri. To je kruh, ki je z nebes prišel; ne kakor so jedli vaši očetje mano in so umrli; kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj. (Jan. 6. 59). Iz tega, da je Jezus primerjal angeljsko jed s kruhom in z mano, so učenci lahko spoznali, da mora krščanska duša vsak dan uživati nebeški kruh, kakor se mora telo vsak dan hraniti s pozemeljskim kruhom, in kakor je bila Hebrejcem v puščavi mana vsakdanja hrana. Tudi ko molimo v Gospodovi molitvi, „daj nam danes naš vsakdanji kruh“, pravijo sveti očetje skoraj soglasno, da moramo misliti bolj kakor na tvarni ali vsakdanji kruh, ki je telesna hrana, na evharistični kruh, ki naj bi bil sleherni dan našim dušam v živež.

Hrepenenje Jezusa Kristusa in Cerkve, da bi naj verniki vsak dan pristopili k mizi Gospodovi, pa v prvi vrsti ne izhaja odtod, da bi tako izkazovali Gospodu čast in spoštovanje, ali da bi bilo sveto obhajilo nekako plačilo, nekako darilo za čednosti vernikom, marveč poglobitni namen je, da bi se verniki po svetem zakramentu združevali z Bogom, da bi dobivali tako moči zoper poželenje, bi se očiščevali vsakdanjih malih grehov in se obvarovali večjih grehov, katerim je podvržena človeška slabost. (S. Augustini sermo 57. in Matth. de orat. Dom. v. 7). Zato imenuje sveti Tridentinski zbor evharistijo „zdravilo, ki nas očiščuje vsakdanjih napak in varuje smrtnih grehov“. (Seja XIII. pogl. 2).

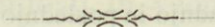
Pogostno in vsakdanje sveto obhajilo, katero naš Gospod Jezus Kristus in katoliška Cerkve tako

srčno želita, naj bo vsem kristjanom, kateregakoli stanu ali poklica, dano na voljo; nikomur naj se ne odreka, kdor je v posvečujoči milosti božji ter ga želi s pravim namenom in pobožnim srcem prejeti. Pravi namen pa je tedaj, če želimo prejeti sveto obhajilo ne iz navade, ničemurnosti ali človeških ozirov, temveč ker Bog tako hoče, da bi se vedno tesneje z njim v ljubezni združili ter bi z božjim zdravilom pomagli svojim slabostim in nepopolnostim.

Četudi je kar najbolj želeli, da bi bili vsi, ki pogosto ali celo vsak dan prejemajo sveto obhajilo, brez malih grehov, vsaj brez popolnoma radovoljnih, ter brez nagnjenja do njih, vendar zadostuje, da so vsaj brez smrtnega greha s trdnim sklepom, nikdar več ne grešiti; ako imajo takovšen trden in resničen sklep, ni mogoče, da bi se, če vsak dan prejmejo sveto obhajilo, ne iznebili sčasoma tudi malih grehov in nagnenj do njih.

Ker pa zakramenti nove zaveze sicer vsakikrat podelé milost, kadar jim sami ne delamo ovir, a vendar vedno tem večjo, čim bolj smo pripravljeni, zato se je treba za sveto obhajilo skrbno pripraviti in po svetem obhajilu zahvaliti primerno močem, stanu in poklicu.

Da bodo prejemali verniki pogostno in vsakdanje sveto obhajilo z večjim zasluženjem, je treba izpovednikovega sveta. Župniki, izpovedniki in pridigarji naj pa po priznanih navodilih rimskega katekizma (del II. pogl. 60) z veliko vnemo opominjajo in navajajo krščansko ljudstvo k tej tako pobožni in vzveličavni navadi.



Kratek nauk o sveti veri in o krščanskem življenju.¹

Sveta vera.

Preljubi kristjani!

Tukaj na zemlji je naš namen, da pobožno živimo in si s tem pridobimo večno življenje. Večno življenje pa je, pravi Gospod, v tem, da spoznajo (ljudje) tebe, samega pravega Boga, in Jezusa Kristusa, katerega si poslal. (Jan. 17, 3). K temu spoznanju pa nas more dovesti edino le krščanska vera. Ako se torej hočemo večno vzveličati, moramo verovati vse, kar je Bog razodel in nam po svoji Cerkvi zapoveduje verovati. Kdor pa ne veruje, bo pogubljen. (Mark. 16, 16). Poslušajte torej pazljivo in pobožno glavne resnice naše svete vere, ki vam jih podajemo v kratkem pregledu.

Bog je večno, samo od sebe in neskončno popolno bitje; on je početnik in gospod vseh stvari. Le en Bog je. Več jih tudi biti ne more. V tem enem Bogu pa so tri osebe, namreč Oče, Sin in Sveti Duh. Oče je sam od sebe od vekomaj. Sin je rojen od Očeta od vekomaj. Sveti Duh pa izhaja od Očeta in Sina od vekomaj. Vse tri osebe se med seboj razločujejo, vendar pa so skupaj le en Bog, ker imajo eno in isto božjo naravo ali naruro in zato tudi iste božje lastnosti.

Troedini Bog je ustvaril v svoji vsemogčnosti nebo in zemljo in vse, kar je, prostovoljno in iz gole dobrotljivosti. On tudi ohranja in vlada vse stvarstvo neskončno modro in previdno. Brezmi-

¹ Branje za predzadnjo in poslednjo nedeljo po Binkošti.

selno in brezbožno bi bilo, ako bi kdo trdil, da Bog ni ustvaril sveta, ali pa, da se ne zmeni več za svoje stvarstvo in za to, kar se v njem godi.

Najimenitnejše stvari božje so angelji in ljudje.

Angelji so zgolj duhovi, ustvarjeni od Boga v svetosti in pravičnosti. Mnogo angeljev se je uprlo svojemu stvarniku; pa Bog jih je zavrzel in na večno pahn timer pekeli. Iz sovraštva do Boga in iz zavisti ali nevoščljivosti do nas izkušajo hudobni angelji, nas zapeljati v greh. Zato jih tudi imenujemo hudobne duhove ali zapeljivce. Naša dolžnost je, da čujemo in molimo ter se stano vitno bojujemo zoper njihove izkušnje.

Drugi angelji, ki so ostali dobri, Bogu zvesti, uživajo v nebesih večno veselje, hvalijo in slavijo svojega Gospoda in Boga ter mu prinašajo naše molitve. Vsakemu človeku je odločil dobrotljivi Bog še tudi posebnega angelja za varuha; pravimo mu zato tudi angelj varuh. Ta nas vodi po potu k nebesom, nas svira pred dušnimi in telesnimi nevarnostmi in moli za nas pri Bogu. Mi pa ga moramo častiti, klicati na pomoč ter poslušati njegove opomine.

Tudi Adama in Evo, naše prve starše, je ustvaril Bog po svoji podobi, v svetosti, pravičnosti, v popolnosti. Hotel ju je po kratki izkušnji, ne da bi jima bilo treba umreti, vzeti k sebi v nebeško veselje. Toda, zapeljana v raj od hudobnega duha, sta jedla sad drevesa, ki jima ga je bil Bog prepovedal, in sta s tem prelomila zapoved božjo. Ta greh je odvzel njima in tudi vsem njunim potomcem nadnaravne milosti in večno življenje, pod-

vrgel jih je smrti ter nadlogam in težavam življenja.

Ta greh prehaja po skrivnostni naredbi božji na vse ljudi, zato se tudi imenuje izvirni ali poddedovani greh. Le blažena devica Marija je bila obvarovana tega madeža, in sicer po zasluženju svojega božjega Sina zato, ker je bila izvoljena, da postane Mati božja. Mi pravimo zato: Marija je bila spočeta brez madeža izvirnega greha.

Ljudje sami se niso mogli rešiti izvirnega greha. Bog se jih je pa usmilil ter je obljubil Odrešenika že prvima človekoma. Ta je pa imel priti še le čez dalje časa. Med tem ga je Bog naznanjeval po predpodobah in prerokbah. Slednjič je prišel dolgo pričakovani Odrešenik sam, naš Gospod Jezus Kristus.

Jezus Kristus je druga božja oseba, edini Sin Boga Očeta ter je postal za nas človek. Spočet od Svetega Duha, je bil rojen iz Marije device v Betlehemu. Jezus Kristus torej ni bil, kakor to trdijo brezbožniki, le človek, bogato nadarjen, ki si je vedel s svojimi veličastnimi in lepimi nauki in s svojim brezmadežnim življenjem pridobiti poslušalcev in pristašev. Jezus Kristus je tudi pravi človek. Njegova deviška mati je res Mati božja. On je naš obljubljeni Odrešenik, na njem se je izpolnilo vse, kar so preroki, navdahnjeni od Svetega Duha, prerokovali o obljubljenem Odrešeniku.

Mladostna leta njegova — v Nazaretu — so otrokom prelep vzgled pokorščine, ubogim vzgled vdanosti v voljo božjo, delavcem in vsem ljudem pa vzgled marljivosti in delavnosti in svetega živ-

ljenja. Trideset let star je začel Jezus Kristus učiti, imenoval se je sam Sina božjega in obljubljenega Odrešenika ter je to tudi potrdil z neovrgljivimi čudeži. Izbral si je dvanajst apostolov ter s tem postavil temelj svoji sveti Cerkvi. Ta naj bi nadaljevala do konca sveta pričeto njegovo delo, namreč vzveličanje duš.

Prebridko trpljenje, ki ga je hotel Jezus prestat, da bi odrešil svet, je začel na Oljiski gori pri Jeruzalemu. Tam je potil krvavi pot, žalosten nad grehi vsega sveta, ki so ga težili. Četa vojakov, ki jih je pripeljal izdajalec Judež, ga je napadla in zvezanega odpeljala v Jeruzalem. Tam so ga gonili od sodišča do sodišča, ga bičali, venčali s trnjem ter zasramovali. Slednjič ga je izročil Pilat judom, da ga križajo. Kristus je moral sam nesti na goro Kalvarijo težki križ. Nanj pribit z železnimi žreblji, je izdihnil na veliki petek ob treh popoldne svojo dušo v odrešenje sveta.

V spomin te daritve na križu je bil Jezus Kristus postavil še pred svojim trpljenjem zakrament presvetega rešnjega Telesa in daritev nove zaveze. Tudi je podelil svojim apostolom in njihovim naslednikom mašniško oblast, vsled katere se krvava daritev na križu vedno in povsod obslužuje in ponavlja po nekrvavem načinu na altarju. To se zgodi pri daritvi svete maše, ki je ista daritev kakor daritev na križu. Mašnik, ki daruje, in dar, ki ga daruje, je pri obeh daritvah Jezus Kristus. Jezus Kristus je namreč na križu samega sebe daroval nebeškemu Očetu v odrešenje sveta.

Tako se tudi na naših altarjih po mašnikovih rokah dan na dan daruje za žive in mrtve.

S svojo smrtjo je Jezus izvršil odrešenje sveta. Njegovo telo so sneli s križa in položili v grob, ki so ga judje zapečatili ter zavarovali z vojaki. S svojo dušo pa se je Jezus med tem podal v predpeklo k pravičnim stare zaveze, da jim je naznanil odrešenje. Tretji dan potem pa se je združila njegova duša zopet s telesom, in Jezus Kristus je vstal iz groba z lastno močjo, neumrljiv in častitljiv. S tem je dokazal neovržno, da je v resnici Bog. Zato je vstajenje Kristusovo najlepši dokaz za našo sveto vero. Velika noč pa je zato glavni praznik cerkvenega leta.

Po svojem vstajenju je ostal Jezus na zemlji še štirideset dni, se je prikazal večkrat apostolom, jih je potrdil v veri ter jim je dal oblast, deliti zakramente, ki jih je bil postavil. Le-ti zakramenti so: sveti krst, sveta birma, sveto rešnje Telo, sveta pokora, sveto poslednje olje, sveto mašniško posvečenje, sveti zakon.

Sv. Petru je izročil Jezus tudi ključe nebeškega kraljestva, ga postavil za poglavarja svoji Cerkvi ter mu je naročil pasti njegove ovce in njegova jagnjeta, to je, učiti in vladati škofe in vernike. Slednjič je še naročil apostolom, da njegov nauk oznanjujejo vsem ljudem ter jim delijo milosti svetih zakramentov. Z Oljske gore se je vzdignil v nebesa. Tam sedi na desnici Boga, Očeta vsemogočnega, in v nebesih ima tudi za nas pripravljen prostor, ako bomo kot zvesti otroci njegove svete Cerkve srčno vztrajali na potu krščanskih čednosti. Ob koncu sveta bo

Jezus Kristus zopet prišel z veliko močjo in slavo, pa ne več odrešit, temveč sodit vse ljudi, žive in mrtve, ter povrniti vsakemu po njegovem zaslužju.

Ko je Jezus še živel na zemlji, je obljubil svojim apostolom, da jim bo poslal Svetega Duha iz nebes. Sveti Duh je tretja božja oseba v presveti Trojici, izhaja od Očeta in Sina od vekomaj in je z Očetom in s Sinom isti Bog. Prikazal se je v podobi goloba pri Jezusovem krstu v Jordanu. Deset dni po svojem vnebohodu, to je, na binkoštni praznik, je poslal Jezus svojim apostolom, zbranim v Jeruzalemu, v podobi ognjenih jezikov Svetega Duha, ki jim ga je obljubil. Sveti Duh jih je razsvetlil in potrdil v nauku Kristusovem ter jim je podelil moč, da so vsekdar, tudi v trpljenju in preganjanju, izvrševali svojo službo z vnemo in gorečnostjo. Ostal je potem Sveti Duh pri apostoli in bo ostal pri sveti Cerkvi do konca sveta, da jo razsvetljuje, vodi in posvečuje.

Napolnjeni z močjo in z darovi Svetega Duha, so začeli apostoli oznanjevati Kristusov nauk. Novoizpreobrnjene so družili v občine, katerim so bili ali sami voditelji, ali pa so jim izbrali predstojnike, svoje namestnike. Vse te občine pa so postavljali pod vrhovno vodstvo svetega Petra. Vzela jih je torej med seboj pokorščina do enega samega poglavarja, ena vera ter isti zakramenti.

Take občine so nastale in nastajajo še danes povsod, kjerkoli se oznanjuje nauk svete Cerkve. Vse te občine skupaj pa so Cerkev Jezusova. K njej mora pripadati vsak, kdor hoče biti

vzveličan. Kdor namreč iz lastne krivde ne postane njen ud, se ne more vzveličati.

Med mnogimi verskimi družbami, izmed katerih ima vsaka sebe za pravo cerkev Kristusovo, more biti le ena prava, in to je rimsko-katoliška Cerkev. Le ona ima znamenja prave Cerkve, ker le ona je edina, sveta, vesoljna in apostolska.

Sveti Peter, katerega je bil Kristus sam postavil za vidnega poglavarja svoje Cerkve, je nastopil svojo službo že na binkoštni praznik v Jeruzalemu. Pozneje je prišel v Antiohijo, kjer je ustanovil škofovski sedež. Od tod se je preselil v Rim, od koder je vladal sveto Cerkev kot škof. V Rimu je tudi umrl mučeniške smrti. Pravica in oblast, ki jo je prejel od Kristusa, prehaja pa tudi na njegove naslednike. Zategadelj ima papež, to je, vsakratni rimski škof, moč in oblast, vladati in učiti vso Cerkev, to je, predstojnike in vernike. Ako kot najvišji učenik in pastir kaj odloči za vso Cerkev v verskih ali v npravstvenih naukih, se vsled posebne pomoči božje ne more zmotiti, in je v tem pomenu nezmotljiv.

Škofje so nasledniki apostolov, od Svetega Duha postavljeni, da vladajo v zvezi s papežem svoje cerkve. Njih morajo duhovniki in verniki spoštovati, ljubiti ter jim pokorni biti. V posameznih občinah nadomestujejo škofo dušni pastirji. Verno ljudstvo z dušnimi pastirji, ti s svojimi škofi in škofje s papežem so edina, prava Cerkev Jezusova.

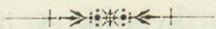
Kakor udje človeškega telesa, enako so tudi udje svete Cerkve tesno združeni med seboj. Svete

maše, molitve, dobra dela in zasluge enega so tudi drugim v prid. V to občestvo združeni so verniki na zemlji, svetniki v nebesih in duše v vicah. Svetnike v nebesih častimo in se priporočamo njih priprošnji, ker nas Cerkev uči, da nam je češčenje svetnikov koristno. Svetniki prosijo pri Bogu za nas. Mi bi pa naj molili za duše v vicah. Sveta Cerkev namreč uči, da so vice, in da mi moremo pomagati dušam v vicah z molitvijo in dobrimi deli, zlasti pa z daritvijo svete maše. Cerkev Jezusova je dobila od svojega božjega Ustanovitelja oblast, odpuščati ne samo izvirni greh, temveč tudi vse druge grehe, ki jih kdo stori, brez izjeme. Tudi ima Cerkev oblast, deliti odpustke. S tem pomaga spokornemu grešniku zadoščevati za časne kazni, katere je zaslužil za grehe, ki so mu že odpuščeni.

Vera nas dalje uči, da čaka smrt, ki je prišla na svet z grehom, sicer vsakega, da pa smrtno spanje ne trpi na večno. Telo naše bo, zopet združeno z dušo, vstalo na sodnji dan iz groba ter se bo z dušo vred, kakor smo si zaslužili, preselilo ali v večno veselje v nebesih, ki ga bomo uživali, ako tu na zemlji služimo Bogu zvesto do konca, ali pa v večno trpljenje v peklu, če umrjemo nesrečno, v smrtnem grehu.

To so glavne resnice, katere nam je treba verovati, če hočemo doseči večno vzveličanje. Zahvaljujmo prav pridno Boga, da nas je poklical k pravi veri, prosimo ga pa tudi goreče, naj pravo vero v nas ohrani in potrdi. Da pa pokažemo

vero tudi očitno, molimo *apostolsko vero*: Verujem v Boga, Očeta vseмогоčnega...



Krščansko življenje.

Preljubi kristjani!

Vera je sicer prvi pogoj, da dosežemo večno vzveličanje, ni pa edini. Kaj pomaga, vpraša sveti apostol Jakob, ako kdo pravi, da ima vero, pa nima del? Ali niso našega očeta Abrahama opravičila dela, ko je na altarju daroval svojega sina Izaka? Vidite torej, da opravičijo človeka dela, ne pa že vera sama. (Jak. 2, 14. 21. 24). Zato pravi Gospod: Ako hočeš v življenje iti, izpolnjuj zapovedi! (Mat. 19, 17). Te zapovedi pa najdemo na kratko v naslednjih besedah našega Vzveličarja: Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vse svoje misli; svojega bližnjega pa kakor sam sebe! (Mat. 22, 37—39). Te besede obsegajo vse naše dolžnosti. Kdor te izpolnjuje, izpolnjuje vse zapovedi. Obširneje nam te besede razlagajo desetere božje zapovedi, ki nam povedo naše dolžnosti do Boga, do nas samih in do bližnjega.

Bog nas je ustvaril. Mi smo njegovo delo, delo njegovih rok; mi smo torej njegova last, kakor je delo lastnina mojstra, ki ga je naredil. Lastniku pa pripada vsa korist, ki jo daje njegova posest. Tako tudi Bog sme in more terjati od nas, svoje lastnine, da rabimo njemu v čast in

slavo svoje dušne in telesne moči. Mi ga moramo torej častiti, moliti in pripoznati za stvarnika in gospodarja sveta. Verovati moramo, kar je razodel, moramo svoj razum podvreči veri ter verovati tudi to, česar ne moremo umeti. Tudi se moramo varovati skrbno vsega, kar more škodovati veri, na primer slabih knjig in časopisov, brezbožnih pogovorov. Ogibati se moramo skrivnih in veri nasprotnih družb, tudi cerkvenih opravil drugovercev.

Dalje moramo zaupati na neskončno dobroto božjo, pričakovati in zanašati se, da nam bo Bog podelil tukaj na zemlji potrebne milosti, po smrti pa večno vzveličanje. Nikdar ne smemo dvomiti nad božjim usmiljenjem, nikdar pa tudi ne predrzno nanj zaupati.

Boga moramo ljubiti iz vsega srca nad vse, bolj kakor zabave in posvetno blago. Služiti mu moramo v srcu in v dejanju; to pa storimo, če pobožno mislimo, molimo, se pridno udeležujemo službe božje ob nedeljah in praznikih in natanko izpolnjujemo obljube, ki smo jih storili.

Varovati se moramo vsega, kar bi kršilo čast božjo, ogibati se prazne vere, preklinjanja, krivega priseganja ali priseganja brez potrebe. Nikdar se ne smemo sramovati svoje vere, tudi ne skruniti nedelj ali zapovedanih praznikov s težkim delom, s prepovedanimi zabavami ali z zamudo službe božje. V nesreči ne smemo godrnjati zoper Boga. To bi bilo bogokletno.

Naslednje tri zapovedi obsegajo vse dolžnosti do Boga:

1. Veruj v enega samega Boga.
2. Ne imenuj po nemarnem božjega imena.
3. Posvečuj praznik.

Ljubiti moramo pa tudi samega sebe. Ta ljubezen nam prepoveduje vse, kar bi škodovalo našemu zdravju, ali pa nam kratilo, uničilo življenje. Zdravja in življenja si nismo podelili sami. Zato si ga pa tudi ne smemo s samomorom ali pa z nezmernostjo uničiti ali mu kako drugače škodovati. Najbolj pa in pred vsem nam nalaga ta ljubezen, varovati se vseh nečistih misli, želj, besed in dejanj, ogibati se vsake priložnosti, ki bi nas utegnila zapeljati v nečistost. Take priložnosti so na primer: neredni plesi, razuzdano obnašanje, nespodobna obleka, prepogostno in preprijazno občevanje z drugim spolom.

Svojega bližnjega moramo ljubiti, kakor sami sebe. Vse, kar hočete, da ljudje vam storijo, storite vi njim! (Mat. 7, 12). Nikdar ne stori drugemu tega, česar nočeš, da stori kdo drug tebi! (Tob. 4, 16).

Ta ljubezen nam zapoveduje pomagati bližnjemu z dejanjem in dobrim svetom, podpirati ga v dušnih in telesnih potrebah.

Če se hočemo držati te zapovedi vestno, ne smemo svojega bližnjega sovražiti, niti se nad njim maščevati. Ne smemo mu kakorkoli na telesu škodovati, pa tudi ne na duši, na primer ga z besedami ali dejanjem pohujševati ali pa zapeljevati v greh.

Dalje ne smemo kratiti časti bližnjemu z obrekovanjem, z opravljanjem, s sumničanjem, s pre-

drzno sodbo ali z zasmehovanjem. Varovati se moramo tatvine, oderuštva, goljufije; pa povrniti škodo in pustiti vsakemu vse, kar je njegovo. Ogibati se nam je treba vsake zveze z uporniki, ki si krivično lastijo tujo posest ter sanjajo in govorijo o blagostanju, ki se sploh ne da doseči, ali pa le na nedovoljen način.

Poleg teh splošnih dolžnosti je posameznikom treba tudi izpolnjevati še stanovske dolžnosti.

Otroci morajo svoje starše spoštovati, ljubiti, ubogati ter jim v sili pomagati. Starši pa morajo skrbeti za dušni in telesni blagor svojih otrok, jih vzgojevati krščansko in jih voditi k dobremu z besedo in vzgledom.

Podložni morajo častiti svojo duhovsko in svetno gosposko, za njo moliti in ji pokorniti biti; ta pa naj pomisli, da so njeni podložni tudi otroci božji. Naj torej lepo z njimi ravna in skrbi za njih blaginjo.

V čast in slavo si sme šteti sveta Cerkev, da je vedno kot prava mati skrbela za časno in večno srečo vseh svojih otrok, in da je zlasti varovala uboge in stiskane. V sveti Cerkvi sta berač in bogatin, delavec in gospodar pred Bogom popolnoma enaka. Vsi ljudje imajo enega Očeta v nebesih. Po njenem vzgledu mora krščanski gospodar s svojim delavcem in poslom prijazno ravnati. Ne sme ga preoblagati z delom, tudi ne ovirati ali motiti v izpolnjevanju verskih dolžnosti. Posebno velik greh bi bil, zlorabiti njegovo stisko ali kratiti mu zaslužek. Delavci pa in posli naj se svojega stanu nikakor ne sramujejo, saj si ga je

bil Vzveličar sam izbral za svoj stan. Težave in nadloge naj prenašajo potrpežljivo, svoje gospodarje naj častijo ter jim služijo zvesto in pošteno.

Te dolžnosti, ki nam jih nalaga ljubezen do samega sebe in do bližnjega, nahajamo v teh-le božjih zapovedih:

4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in ti bo dobro na zemlji.

5. Ne ubijaj.

6. Ne prešuštvuj.

7. Ne kradi.

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.

Deveta in deseta zapoved nam prepovedujeta celo še vsako misel, vsako željo, ki nasprotuje ljubezni do samega sebe in do bližnjega. Glasita se:

9. Ne želi svojega bližnjega žene.

10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

Ako se ravnamo po duhu teh zapovedi in se marljivo vadimo v krščanskih čednostih, bomo hodili brez truda po potu popolnosti, in to nam je vsem dolžnost.

Razen božjih se moramo držati tudi cerkvenih zapovedi. Kdor namreč zaničuje Cerkev, zaničuje Kristusa. Cerkev nam pa zapoveduje, da praznike, katere je postavila, posvečujemo ravno tako kakor nedelje, da smo torej ne le ob nedeljah, temveč tudi ob zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši.

Vsak kristjan, ki je dopolnil 21. leto in ga ne izgovarja opravičen vzrok, se mora tudi postiti to je pritrpati si v jedi vse dni štiridesetdanskega posta razen nedelj in druge zapovedane postne

dni; mesnih jedi se je pa ob zapovedanih dneh zdržati vsakemu kristjanu, ki je že pri pameti in ni izgovorjen po pravičnem vzroku. Po posebnem papeževem dovoljenju imamo v naši škofiji zastran posta nekatere olajšave, ki se vam ozna-nijo vsako leto, kadar se bere postna postava.

Vsi verniki obojega spola naj se, ko so do-segli leta spoznanja, vsaj enkrat v letu prav iz-povejo vseh svojih grehov postavljenemu izpoved-niku in naj vsaj o velikonočnem času vredno in pobožno prejmejo zakrament presvetega rešnjega Telesa. Sicer pa srčno želi sveta Cerkev, da bi katoliški kristjani prav pogosto, ako mogoče vsak dan, s čisto vestjo in s pravim namenom pristopi-li k svetemu obhajilu.

Slednjič prepoveduje sveta Cerkev v advent-nem in postnem času obhajati slovesno ženito-vanje, ker je po navadi združeno s hrupnim raz-veseljevanjem, ki nasprotuje temu svetemu in res-nemu času.

Iz lastne moči pa človek ne more niti vero-vati niti izpolnjevati zapovedi. Brez mene, pravi Gospod, ne morete ničesar storiti. (Jan. 15, 5). K temu potrebujemo milosti božje, kakor potrebuje drevo vlage in rose, da cvete in obrodi sad. Milost božja pa nam dohaja iz dveh virov; sta pa ta-le: molitev in sveti zakramenti.

Božji Vzveličar sam nam je zapovedal moliti brez prestanka. Obenem pa nas je zagotovil, da bomo uslišani, če molimo v njegovem imenu, po-božno, zaupljivo, vztrajno in s skesanim srcem. On sam nas je učil moliti. Od njega imamo „Oče

naš“, ki se po svojem začetniku tudi imenuje „Gospodova molitev.“ Od davnih časov se v katoliški cerkvi še dodaje „Oče našu“ tudi „Češčena Marija.“

Drugi vir milosti so sveti zakramenti. Zakrament je vidno in podelivno znamenje nevidne milosti, postavljeno od Jezusa Kristusa v naše posvečenje. Zakramentov je sedem; prilegajo se popolnoma potrebam nadnaravnega življenja. Trije, sveti krst, sveta birma, sveto mašniško posvečenje, vtisnejo vsakemu, ki jih prejme, neizbrisljivo znamenje. Zato se smejo prejeti samo enkrat. V zakramentu svetega krsta in svete pokore se nam odpustijo smrtni grehi; kdor pa hoče katerega ostalih pet zakramentov prejeti, mora imeti že posvečujočo milost božjo in po njih se mu ona pomnoži. Bila bi huda pregreha, če bi kdo tak zakrament prejel vedoma v smrtnem grehu.

Sveti krst nas reši izvirnega greha, odrasle tudi vseh drugih pred krstom storjenih grehov, podeli nam nadnaravno milost. Po svetem krstu postanemo otroci božji in dediči nebeškega kraljestva. Brez svetega krsta ne more biti nihče vzveličan; sveti krst je prvi in najpotrebnejši zakrament. Krščanskih staršev sveta dolžnost je torej, da dajo otroka krstiti brž ko mogoče.

Dete polagoma raste in se razvija na duši in na telesu. Tudi življenju posvečujoče milosti božje, ki se začne pri svetem krstu, je treba, da se razvija in krepi, da potem more začeti človek boj življenja, da zmaga strasti in ostane zvest veri in službi božji. V sveti birmi se mu podeli v ta namen posebna milost Svetega Duha. S tem

postane človek vojak Kristusov. Njegove zastave naj se ne sramuje nikdar!

Da si ohranimo telesno življenje, potrebujemo hrane; da si pa ohranimo dušno, nadnaravno življenje, nam je treba milosti božje, katero nam podeljuje Kristus Gospod, ko se nam daje v zakramentu presvetega rešnjega Telesa v pravo nebeško hrano. V tem zakramentu je namreč pravi Jezus Kristus s krvjo in z mesom, z dušo in s telesom, kot Bog in človek, resnično in bistveno pričujoč pod podobama kruha in vina, da nahrani v svetem obhajilu naše duše. Ta zakrament je sveti Cerkvi najdražji zaklad. On je središče vse svete vere. Vsled tega pa ga Cerkev tudi nad vse spoštuje in časti. Božjega Vzveličarja za ta neprecenljivi dar ne moremo nikdar dovolj in spodobno zahvaliti. Zato pa Jezusa vsaj pogostoma obiščimo v tem presvetem zakramentu! Udeležujmo se tudi vseh svečanosti, ki se prirejajo njemu na čast, pridno in z največjim spoštovanjem! Zlasti pa pogosto prejemajmo ta presveti zakrament! Kristus sam pravi: Ako ne bote jedli mesa Sina človekovega in pili njegove krvi, ne bote imeli življenja v sebi. (Jan. 6, 54). Toda le s čisto vestjo smemo pristopiti k mizi Gospodovi. Kdor namreč nevredno jé Telo Gospodovo, stori silno hud greh, in si jé, kakor pravi sveti apostol Pavel, sodbo, ker ne razločuje telesa Gospodovega. (I. Kor. 11, 29). Nesrečen človek, ki bi to storil!

Nesreče, bolezni in druge nezgode škodujejo našemu naravnemu življenju, ga celo lahko uničijo.

Tudi naša duša lahko dobi v boju življenja kako rano, lahko tudi izgubi življenje nadnaravne milosti božje. Zato je pa Kristus poskrbel zdravilo in je postavil zakrament svete pokore. Dal je svoji Cerkvi oblast, skesanemu grešniku odpustiti grehe. Kaka tolažba za nas grešne ljudi, da moremo dobiti odpuščenje svojih grehov, če jih skesano objokujemo, se jih odkritosrčno izpovemo ter trdno sklenemo, se jih varovati in za nje zadoščeovati Bogu in ljudem!

Sovražniki naše svete vere včasi trdijo, da je izpoved iznajdba duhovnikov. Toda izpoved je postavil Kristus sam z besedami: Katerim bote grehe odpustili, so jim odpuščeni, in katerim jih bote zadržali, so jim zadržani. (Jan. 20, 23). Le če se grešnik obtoži svojih grehov izpovedniku, more ta spoznati duševno stanje njegovo ter soditi, ali mu naj grehe odpusti ali pridrži.

Tudi v smrtnem boju, ko je treba nastopiti pot v večnost, nas ni hotel Vzveličar pustiti brez pomoči. Postavil je za bolnike zakrament svetega poslednjega olja. Ta zakrament pomnoži bolniku milost božjo in mu podeli odpuščenje malih, izredno tudi smrtnih grehov, če se jih ni mogel izpovedati. Njegovo dušo okrepi za zadnje, najhujše napade hudega duha. Podeli bolniku potrpežljivost v trpljenju, celo telesno zdravje, če je to v prid njegovi duši. Srečen bolnik, ki o pravem času zaželi to zdravilo! Srečen, kateremu domači ne odtegnejo tega vira novih milosti iz nepremišljene previdnosti, da ne bi kje prestrašili bolnika!

Da pa se nauki Kristusovi oznanjujejo in njegovi zakramenti podeljujejo ljudem do konca sveta, deli Jezus Kristus po zakramentu svetega mašniškega posvečenja tistim, ki prejmejo ta zakrament, oblast, opravljati mašniško službo. Daje jim k temu tudi potrebnih milosti. Ta služba je najimennitnejša, in le tisti se ji sme posvetiti, ki ga je Bog za njo odločil. Mašnik ima oblast, opravljati daritev svete maše, odpuščati grehe in sploh deliti zakramente in razna cerkvena blagoslovila. Njegova naloga je, voditi duše na potu v nebesa. Le polagoma se pride do mašniške časti, treba je prejeti več svetih redov. Posvečenje v škofa podeli najvišjo čast mašništva. Katoliško ljudstvo naj pogosto Boga prosi za dobre duhovnike, naj časti svoje dušne pastirje in po svoji moči pripomaga, da se vzgojujejo dobri in pobožni duhovniki. Poslednjič je Kristus povzdignil v zakrament tudi zakon. Ta pomnoži zakonskim posvečujočo milost božjo in da posebno milost, vestno izpolnjevati težke zakonske dolžnosti, se med seboj ljubiti in si ohraniti zvestobo do smrti. Tudi dobijo zakonski milost, svoje otroke, ako jim jih Bog da, krščansko odgojevati in Cerkvi na zemlji dajati novih udov, nebesom novih izvoljencev.

Prosimo Boga prav pridno milosti, da krščansko živimo, izpolnjujemo vestno njegove zapovedi in vredno prejemamo svete zakramente! Molimo v ta namen: *Oče naš... Česhčena Marija...* in *Čast bodi Očetu...*



III.

Molitve pred pridigo in po pridigi.

Znamenje svetega Križa.



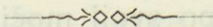
imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.
Amen.



Gospodova molitev.



če naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi
tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo;
zgodí se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na
zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; in od-
pusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo
svojim dolžnikom; in nas ne vpelji v izkušnjo;
temveč reši nas hudega. Amen.



Češčenamarija.



eščena Marija, milosti polna; Gospod je s
teboj; blagoslovljena si med ženami, in blago-
slovljen je sad tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija,
mati božja, prosi za nas grešnike, zdaj in ob
naši smrtni uri. Amen.



Apostolska vera.



Verujem v Boga, Očeta vsemogočnega, stvarni-
ka nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina
njegovega edinega, Gospoda našega; ki je bil
spočet od Svetega Duha, rojen iz Marije device;
trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl in
bil v grob položen; šel pred pekel, tretji dan od
mrtvih vstal; šel v nebesa, sedi na desnici Boga,

Očeta vsemogočnega; od ondod bo prišel sodit žive in mrtve. Verujem v Svetega Duha; sveto kato-
liško Cerkev, občestvo svetnikov; odpuščenje
grehov; vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

—❧—
V čast presveti Trojici.

Gast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,
kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in
na vekomaj. Amen.

—❧—
Tri božje čednosti.

Vera.

Verujem v tebe, pravi, troedini Bog, Oče, Sin
in Sveti Duh, kateri si vse ustvaril, ki vse
ohranjuješ in vladaš, ki dobro plačuješ in hudo
kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji učlovečil,
da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, in da
nas Sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Ve-
rujem in trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel ter
nam po sveti katoliški Cerkvi zapoveduješ verovati.
Vse to verujem, ker si ti, o Bog, sam na sebi
resnica in torej ne moreš goljufati in ne goljufan
biti. V tej veri hočem živeti in umreti. O Bog,
poživi moje vero!

Upanje.

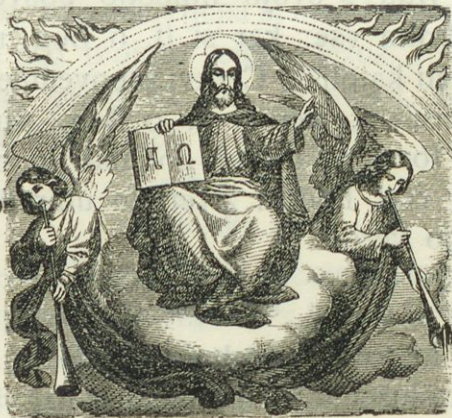
Upam in trdno pričakujem, o Bog, da mi boš
po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno vzve-
ličanje, ki si ga obljubil vsem, kateri izpolnjujejo
tvoje zapovedi. Zato tudi upam od tebe odpu-
ščanja svojih grehov in vseh drugih milosti, katerih

potrebujem, da si zaslužim večno vzveličanje. Vse to upam od tebe, ker si vsemogočen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. V tem upanju hočem živeti in umreti. O Bog, utrdi moje upanje!

Ljubezen.



moj Bog, ljubim te nad vse, ker si največja dobrota in neskončno popoln in torej zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. In ker ljubim tebe, ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, in ga hočem ljubiti kakor samega sebe. V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; rajši hočem dati vse, kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. O Bog, vnemaj bolj in bolj mojo ljubezen do tebe! Amen.



Kazalo.

Blagor njemu, ki bere, in njim, ki slišijo besede prerokovanja ter hranijo, kar je v njem pisano. (Apokalipse 1, 3).

	Stran
Višepastirsko dovoljenje za natisek	II
Predgovor	III

Prvi del.

Listi in evangelji za nedelje in Gospodove praznike in za vse dni svetega posta.

(Proprium de tempore).

I. Božični čas.

Prva nedelja v adventu	1
Druga nedelja v adventu	2
Tretja nedelja v adventu	4
Četrta nedelja v adventu	5
Predbožični dan, 24. decembra	6
Praznik rojstva Gospodovega ali sveti bo- žični praznik, 25. decembra	7
Pri 1. sveti maši ali polnočnici	7
Pri 2. sveti maši ali zornici	9
Pri 3. ali veliki sveti maši	10
Praznik sv. Štefana, prvega mučenika, 26. de- cembra	12
God sv. Janeza, apostola in evangelista, 27. decembra	13
God nedolžnih otročičev, 28. decembra	15
God sv. Tomaža, škofa in mučenika, 29. decembra .	16
Nedelja pred novim letom	17
God sv. Silvestra, papeža, 31. decembra	19

Praznik obrezovanja Gospodovega ali no- vega leta dan, 1. januarja	20
Nedelja pred razglasenjem Gospodovim	21
Praznik razglasenja Gospodovega ali sv. treh Kraljev, 6. januarja	22
Prva nedelja po razglasenju Gospodovem	24
Osmina praznika razglasenja Gospodovega	26
Druga nedelja po razglasenju Gospodovem	27
Tretja nedelja po razglasenju Gospodovem	28
Četrta nedelja po razglasenju Gospodovem	30
Peta nedelja po razglasenju Gospodovem	31
Šesta nedelja po razglasenju Gospodovem	33

II. Velikonočni čas.

Prva predpepelnična nedelja ali septuagezima	35
Druga predpepelnična nedelja ali seksagezima	37
Tretja predpepelnična nedelja ali kvinkvagezima	40
Pepelnična sreda	42
Četrtek po pepelnici	43
Petek po pepelnici	45
Sobota po pepelnici	47
Prva nedelja v postu	48
Ponedeljek po prvi nedelji v postu	50
Torek " " " "	53
Kvaterna sreda v postu	54
Četrtek po prvi nedelji v postu	56
Kvaterni petek v postu	58
Kvaterna sobota v postu	60
Druga ali kvaterna nedelja v postu	61
Ponedeljek po drugi nedelji v postu	63
Torek " " " "	65
Sreda " " " "	66
Četrtek " " " "	68
Petek " " " "	70
Sobota " " " "	73
Tretja nedelja v postu	78
Ponedeljek po tretji nedelji v postu	80

	Stran
Torek po tretji nedelji v postu	82
Sreda " " " "	84
Četrtek " " " "	86
Petek " " " "	88
Sobota " " " "	92
Četrta nedelja v postu	97
Ponedeljek po četrtni nedelji v postu	99
Torek " " " "	101
Sreda " " " "	103
Četrtek " " " "	107
Petek " " " "	109
Sobota " " " "	113
Peta postna ali tiha nedelja	115
Ponedeljek po tihi nedelji	117
Torek " " " "	118
Sreda " " " "	121
Četrtek " " " "	123
Petek " " " "	125
Sobota " " " "	127
Šesta postna ali cvetna nedelja	130
Pri blagoslovljenju oljik	130
Pri sveti maši	132
Veliki ponedeljek	144
Veliki torek	146
Velika sreda	156
Veliki četrtek	168
Veliki petek	171
Velika sobota	180
Velikonočna nedelja ali praznik vstajenja	
Gospodovega	181
Velikonočni ponedeljek	182
Velikonočni torek	185
Prva nedelja po Veliki noči ali bela nedelja	187
Druga nedelja po Veliki noči	189
Tretja nedelja " " "	190
Četrta nedelja " " "	191

Peta nedelja po Veliki noči	193
Križev teden	194
Praznik Kristusovega vnebohoda	196
Šesta nedelja po Veliki noči	197

III. Binkoštni čas.

Binkoštna sobota	199
Binkoštna nedelja ali praznik prihoda Sve- tega Duha	200
Binkoštni ponedeljek	202
Binkoštni torek	203
Praznik presvete Trojice	204
Prva nedelja po Binkoštih	205
Praznik presv. rešnjega Telesa	207
Druga nedelja po Binkoštih	208
Tretja nedelja " "	209
Četrta nedelja " "	211
Peta nedelja " "	212
Šesta nedelja " "	214
Sedma nedelja " "	215
Osma nedelja " "	216
Deveta nedelja " "	218
Deseta nedelja " "	219
Enajsta nedelja " "	221
Dvanajsta nedelja po Binkoštih	222
Trinajsta nedelja " "	224
Štirinajsta nedelja " "	225
Petnajsta nedelja " "	227
Šestnajsta nedelja " "	228
Sedemnajsta nedelja " "	230
Osemnajsta nedelja " "	231
Devetnajsta nedelja " "	232
Dvajseta nedelja " "	234
Enindvajseta nedelja " "	235
Dvaindvajseta nedelja " "	237
Triindvajseta nedelja " "	238
Štiriindvajseta in poslednja nedelja po Binkoštih	240

Drugi del.

Listi in evangelji za praznike in godove Svetnikov.

A) Splošni odstavek.

(Commune Sanctorum).

Za mučenika škofa	243
Za mučenika ne škofa	246
Še druga lista in evangelj za mučenika ne škofa	248
Za mučenika v velikonočnem času	250
Za več mučenikov v velikonočnem času	252
Drug list in evangelj za več mučenikov v velikonočnem času	253
Za več mučenikov izzun velikonočnega časa	254
Za spoznavalca škofa	265
Za cerkvenega učenika	270
Za spoznavalca ne škofa	272
Še drug list in evangelj za spoznavalca ne škofa	274
Za opata	275
Za devico mučenico	276
Še drug evangelj za devico mučenico	279
Za več devic in mučenic	280
Za devico ne mučenico	281
Za mučenico ne devico	282
Za svetnico, ne devico in ne mučenico	283
Drugo berilo za vdovo	284
Posvečenje cerkve	285
Obletnica škofove izvolitve ali škofovega posvečenja	286
Slovesna zahvala	287
Dan poroke	288
Spomin vseh vernih duš v vicah	289
Dan pogreba	290
Obletnica za rajne	291

B) Posebni odstavek.

(Proprium Sanctorum).

God sv. Andreja, apostola, 30. novembra	293
God sv. Frančiška Ksaverija, spoznavalca, 3. decembra	297

	Stran
God sv. Barbare, device in mučenice, 4. decembra	295
God sv. Nikolaja, škofa, 6. decembra	295
God sv. Ambrozija, škofa in cerkvenega učenika, 7. decembra	297
Praznik brezmadežnega spočetja device Marije, 8. decembra	297
God sv. Lucije, device in mučenice, 13. decembra	299
God pričakovanja poroda device Marije, 18. decembra	299
God sv. Tomaža, apostola, 21. decembra	301
Praznik presv. Imena Jezusovega	302
Praznik sv. Družine, Jezusa, Marije in Jožefa	303
God sv. Valentina, škofa, 7. januarja	304
God sv. Antona, puščavnika, 17. januarja	305
God stolice sv. Petra v Rimu, 18. januarja	305
God sv. Sebastijana, mučenika, 20. januarja	306
God sv. Fabijana in Sebastijana, mučnikov, 20. januarja	307
God sv. Neže, device in mučenice, 21. januarja	307
God sv. Vincencija in Anastazija, mučnikov, 22. januarja	307
God zaroke device Marije, 23. januarja	308
God izpreobrnjenja sv. apostola Pavla, 25. januarja	308
God sv. Janeza Zlatoustu, škofa in cerkvenega učenika, 27. januarja	311
God sv. Frančiška Saleškega, škofa in cerkvenega učenika, 29. januarja	311
God sv. Hijacinte, device, 30. januarja	311
God na čast molitve našega Gospoda Jezusa Kristusa na Oljiski gori	312
Spomin trpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa	313
God sv. Ignacija, škofa in mučenika, 1. februarja	314
Praznik očiščevanja device Marije ali Svečnica, 2. februarja	315
God sv. Blaža, škofa in mučenika, 3. februarja	317
God sv. Agate, device in mučenice, 5. februarja	318
God sv. Doroteje, device in mučenice, 6. februarja	318
God sv. Apolonije, device in mučenice, 9. februarja	319
God sv. Skolastike, device, 10. februarja	319

God prikazanja blažene Marije device brezmadežne, 11. februarja	319
God sv. Valentina, škofa in mučenika, 14. februarja	320
God sv. Valentina, mučenika, 14. februarja	322
God stolice sv. Petra v Antiohiji, 22. februarja	322
God sv. Matija, apostola, 24. ali 25. februarja	322
God sv. Valburge, device in opatice, 25. ali 26. februarja	324
God sv. Marjete Kortonske, izpokornice, 26. ali 27. februarja	324
God na čast sv. trnjeve krone našega Gospoda Jezusa Kristusa	325
God na čast sv. sulice in žrebljev našega Gospoda Jezusa Kristusa	326
God na čast sv. tančice našega Gospoda Jezusa Kristusa	327
God na čast sv. peterih ran našega Gospoda Jezusa Kristusa	328
God na čast dragocene krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa	329
God sedem žalosti blažene device Marije	330
God sv. Kunigunde, device in cesarice, 3. marca	331
God sv. Kazimira, spoznavalca, 4. marca	331
God sv. Tomaža Akvinskega, cerkvenega učenika, 7. marca	331
God sv. štirideset mučenikov, 10. marca	332
God sv. Gregorija, papeža in cerkvenega učenika, 12. marca	333
God sv. Jedrti, device, 17. marca	333
Praznik sv. Jožefa, ženina Marije device, 19. marca	333
God sv. Benedikta, opata, 21. marca	334
God sv. Gabriela, nadangelja, 24. marca	335
Praznik oznanjenja Marije device, 25. marca	336
God sv. Ruperta, škofa in spoznavalca, 27. marca	337
God sv. Frančiška Pavlanskega, spoznavalca, 2. aprila	338
God sv. Marije Egipčanke, izpokornice, 3. aprila	338
God sv. Izidora, škofa in cerkvenega učenika, 4. aprila	339

	Stran
God sv. Vincencija Fererija, spoznavalca, 5. aprila	339
God sv. Leona Velikega, papeža in cerkvenega učenika, 11. aprila	339
God sv. Anzelma, škofa in cerkvenega učenika, 21. aprila	340
God sv. Jurja, mučenika, 23. ali 24. aprila	340
God sv. Marka, evangelista, 25. aprila	341
God Marije device, matere dobrega sveta, 26. aprila	343
God sv. Katarine Sienske, device, 30. aprila	344
Praznik varstva sv. Jožefa, ženina bla- žene device Marije	345
God sv. Filipa in Jakoba, apostolov, 1. maja	346
God sv. Atanazija, škofa in cerkvenega učenika, 2. maja	347
God najdenja sv. Križa, 3. maja	348
God sv. Florijana, mučenika, 4. maja	350
God sv. Monike, vdove, 4. maja	351
God sv. Gotharda, škofa in spoznavalca, 5. maja	351
God sv. Stanislaja, škofa in mučenika, 7. maja	351
God prikazanja sv. Mihaela, nadangelja, 8. maja	352
God sv. Gregorija Nazijanzenca, škofa in cerkvenega učenika, 9. maja	353
God sv. Joba, spoznavalca, 9. maja	354
God sv. Sigismunda, kralja in mučenika, 11. maja	354
God sv. Pankracija, mučenika, 12. maja	354
God sv. Izidora, kmeta, spoznavalca, 15. maja	355
God sv. Janeza Nepomučana, mučenika, 16. maja	355
God sv. Jodoka, opata in spoznavalca, 17. maja	357
God Marije device pod imenom: pomoč kristjanov, 24. maja	357
God sv. Urbana, papeža in mučenika, 25. maja	358
God sv. Kancijana, mučenika, 31. maja	358
God sv. Kancijana in tovarišev, mučnikov, 31. maja	359
God najsvetejšega Srca Jezusovega	360
God sv. Erazma, škofa in mučenika, 2. junija	361
God sv. Bonifacija, škofa in mučenika, 5. junija	361
God sv. Primoža, mučenika, 9. junija	362

	Stran
God sv. Primoža in Felicijana, mučenikov, 9. junija	363
God sv. Marjete, kraljice, 10. junija	363
God sv. Antona Paduana, spoznavalca, 13. junija	363
God sv. Vida, mučenika, 15. junija	364
God sv. Vida, Modesta in Krescencije, mučenikov, 15. junija	364
God sv. Gervazija in Protazija, mučenikov, 19. junija	364
God sv. Alojzija Gonzaga, spoznavalca, 21. junija	365
God sv. Ahacija, mučenika, 22. junija	366
God sv. Ahacija in tovarišev, mučenikov, 22. junija	366
God rojstva sv. Janeza krstnika, 24. junija	366
God sv. Janeza in Pavla, mučenikov, 26. junija	368
God vzveličane Eme, vdove, 27. junija	368
Praznik sv. apostolov Petra in Pavla, 29. junija	370
Spomin sv. apostola Pavla, 30. junija	371
God dragocene krvi našega Gospoda Je- zusa Kristusa	372
God obiskanja Marije device, 2. julija	373
God sv. Udalrika, škofa in spoznavalca, 4. julija	374
God sv. Cirila in Metodija, škofov, 5. julija	374
God sv. Elizabete kraljice, vdove, 8. julija	375
God sv. škofa Kilijana in tovarišev, mučenikov, 8. julija	375
God sv. Mohorja, škofa in Fortunata, diakona, mučenikov, 12. julija	375
God sv. Henrika, cesarja, spoznavalca, 15. julija	376
God sv. Marije device Karmelske, 16. julija	376
God sv. Aleksija, spoznavalca, 17. julija	376
God sv. Vincencija Pavlana, spoznavalca, 19. julija	377
God sv. Marjete, device in mučenice, 20. julija	377
God sv. Elija, preroka, 20. julija	378
God sv. Daniela, preroka, 21. julija	379
God sv. Marije Magdalene, izpokornice, 22. julija	379
God sv. Jakoba, apostola, 25. julija	379
God sv. Krištofa, mučenika, 25. julija	380
God sv. Ane, matere Marije device, 26. julija	381
God sv. Ignacija, spoznavalca, 31. julija	383

God sv. Joahima, očeta Marije device	383
God prečistega Srca blažene Marije device	384
God sv. Alfonza Marije Liguorija, škofa in cerkvenega učenika, 2. avgusta	384
God sv. Štefana, papeža in mučenika, 2. avgusta	385
God najdenja sv. Štefana, prvega mučenika, 3. avgusta	386
God sv. Dominika, spoznavalca, 4. avgusta	386
God Marije device Snežnice, 5. avgusta	386
God sv. Ožbalta, spoznavalca, 5. avgusta	387
God izpremenjenja našega Gospoda Jezusa Kristusa, 6. avgusta	387
God sv. Ksista, papeža in mučenika, 6. avgusta	388
God sv. Donata, škofa in mučenika, 7. avgusta	388
God sv. Afre in tovarišic, mučenic, 9. avgusta	389
God sv. Lavrencija, levita in mučenika, 10. avgusta	390
God sv. Filumene, device in mučenice, 11. avgusta	391
God sv. Klare, device, 12. avgusta	391
God sv. Radegunde, kraljice, 14. avgusta	391
Praznik vnebovzetja Marije device, 15. av- gusta	392
God sv. Roka, spoznavalca, 16. avgusta	393
God sv. Helene, cesarice, vdove, 18. avgusta	393
God sv. Agapita, mučenika, 18. avgusta	394
God sv. Ludovika Tolozanskega, škofa, 19. avgusta	394
God sv. Bernarda, opata in cerkvenega učenika, 20. avgusta	395
God sv. Jerneja, apostola, 24. avgusta	395
God sv. Ludovika, kralja, spoznavalca, 25. avgusta	396
God sv. Konstancija, mučenika, 26. avgusta	397
God sv. Avgušтина, škofa in cerkvenega učenika, 28. avgusta	397
God obglavljenja sv. Janeza krstnika, 29. avgusta	397
God sv. Roze Limanske, device, 30. avgusta	399
Praznik sv. Angeljev varihov	399
God sv. Imena Marijinega	401
God sedem žalosti Marije device	403

	Stran
God sv. Egidija, opata, 1. septembra	403
God sv. Štefana, kralja, spoznavalca, 2. septembra . .	403
God sv. Rozalije, device, 4. septembra	404
Praznik rojstva Marije device, 8. septembra	404
God povišanja sv. Križa, 14. septembra	406
God sv. Lamberta, škofa in mučenika, 17. septembra	407
God ran sv. Frančiška Asiškega, spoznavalca, 17. sep- tembra	408
God sv. Konstancije, device in mučenice, 19. septembra	408
God sv. Matevža, apostola in evangelista, 21. septembra	409
God sv. Mavricija, mučenika, 22. septembra	410
God sv. Mavricija in tovarišev, mučnikov, 22. sep- tembra	410
God Marije device, rešnice jetnikov (B. M. V. de Mer- cede), 24. septembra	411
God sv. Notburge, device, 25. septembra	411
God sv. Kozma in Damiana, mučnikov, 27. septembra	411
God sv. Venceslaja, kralja in mučenika, 28. septembra	412
God sv. Mihaela, nadangelja, 29. septembra	412
God sv. Jeronima, duhovnika in cerkvenega učenika, 30. septembra	414
Praznik sv. rožnega venca Marije device	414
Obletnica posvečenja vseh cerkev	416
God sv. Frančiška Asiškega, spoznavalca, 4. oktobra	416
God sv. Birgite, vdove, 8. oktobra	416
God sv. Maksimilijana, škofa in mučenika, 12. oktobra	417
God sv. Kolomana, mučenika, 13. oktobra	417
God sv. Eduarda, kralja, spoznavalca, 13. oktobra . .	417
God sv. Terezije, device, 15. oktobra	418
God sv. Gala, opata, 16. oktobra	418
God sv. Lukeža, evangelista, 18. oktobra	418
God sv. Uršule in tovarišic, devic in mučenic, 21. oktobra	419
God sv. Rafaela, nadangelja, 24. oktobra	420
God sv. Simona in Juda (Tadeja), apostolov, 28. oktobra	421
God sv. Bolfanka, škofa in spoznavalca, 31. oktobra .	422

God varstva Marije device	423
Praznik vseh Svetnikov, 1. novembra	423
God sv. Justa, mučenika, 2. novembra	425
Spomin vseh vernih duš, 2. novembra	425
God sv. Viktorina, škofa in mučenika, 3. novembra	426
God sv. Karola Boromeja, škofa, 4. novembra	426
God sv. Leonarda, opata, 6. novembra	426
God sv. Martina, škofa, 11. novembra	427
God sv. Brikcija, škofa in spoznavalca, 13. novembra	428
God sv. Stanislaja Kostka, spoznavalca, 13. novembra	428
God sv. Gertrude (Jederti), device, 15. novembra	430
God sv. Leopolda, mejnega grofa Avstrijskega, spo- znavalca, 15. novembra	430
God sv. Gregorija čudodelnika, škofa, 17. novembra	430
God sv. Elizabete, vdove, 19. novembra	431
God darovanja Marije device, 21. novembra	431
God sv. Cecilije, device in mučenice, 22. novembra	432
God sv. Klemenca, papeža in mučenika, 23. novembra	432
God sv. Katarine, device in mučenice, 25. novembra	432
God sv. Virgilija, škofa, 27. novembra	433
God prikazanja brezmadežne device Marije pod na- slovom „Čudežne svetinje“, 27. novembra	433

Tretji del.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po štirih evan-
gelistih, predpisana branja in navadne molitve pred pridigo
in po pridigi.

I.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po štirih evangelistih	435
--	-----

II.

Predpisana branja:

Poduk o zakramentu svetega zakona	465
Poduk o četrti cerkveni zapovedi	479

Odlok svete kongregacije za oskrbo zakramentov o starosti prvoobhajancev	483
Posnetek iz odloka sv. kongregacije za oskrbo zakramentov o starosti prvoobhajancev	493
Odlok svete konciljske kongregacije o pogostnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila	499
Posnetek iz odloka sv. konciljske kongregacije o pogostnem in vsakdanjem prejemanju svetega obhajila	507
Kratek nauk o sveti veri in o krščanskem življenju	510
Sveta vera	510
Krščansko življenje	518

III.

Molitve pred pridigo in po pridigi.

Znamenje sv. Križa	528
Gospodova molitev	528
Češčenamarija	528
Apostolska vera	528
V čast presveti Trojici	529
Tri božje čednosti	529
Vera	529
Upanje	529
Ljubezen	530
Kazalo	531
Abecedni imenik praznikov in godov	544



Abecedni imenik

praznikov in godov.

	Stran
Sv. Afra in tovarišice, mučenice, 9. avgusta	389
Sv. Agapit, mučenik, 18. avgusta	394
Sv. Agata, devica in mučenica, 5. februarja	318
Sv. Ahacij, mučenik, 22. junija	366
Sv. Ahacij in tovariši, mučeniki, 22. junija	366
Sv. Aleksij, spoznavalec, 17. julija	376
Sv. Alfonz Marija Liguorij, škof in cerkveni učenik, 2. avgusta	384
Sv. Alojzij Gonzaga, spoznavalec, 21. junija	365
Sv. Ambrozij, škof in cerkveni učenik, 7. decembra	297
Sv. Ana, mati Marije device, 26. julija	381
Sv. Andrej, apostol, 30. novembra	293
Sv. Angelji varihi	399
Sv. Anton Paduan, spoznavalec, 13. junija	363
Sv. Anton, puščavnik, 17. januarja	305
Sv. Anzelm, škof in cerkveni učenik, 21. aprila	340
Sv. Apolonija, devica in mučenica, 9. februarja	319
Sv. Atanazij, škof in cerkveni učenik, 2. maja	347
Sv. Avguštin, škof in cerkveni učenik, 28. avgusta	397
Sv. Barbara, devica in mučenica, 4. decembra	295
Sv. Benedikt, opat, 21. marca	334
Sv. Bernard, opat in cerkveni učenik, 20. avgusta	395
Binkoštna nedelja ali praznik prihoda Svetega Duha	200
Sv. Birgita, vdova, 8. oktobra	416
Sv. Blaž, škof in mučenik, 3. februarja	317
Sv. Bolfank, škof in spoznavalec, 31. oktobra	422
Sv. Bonifacij, škof in mučenik, 5. junija	361
Sv. Brikeij, škof in spoznavalec, 13. novembra	428
Sv. Cecilija, devica in mučenica, 22. novembra	432
Sv. Ciril in Metodij, škofa, 5. julija	374
Sv. Daniel, prerok, 21. julija	379
Sv. Dominik, spoznavalec, 4. avgusta	386
Sv. Donat, škof in mučenik, 7. avgusta	388
Sv. Doroteja, devica in mučenica, 6. februarja	318

	Stran
Sv. Družina, Jezus, Marija in Jožef	303
Duše, verne, 2. novembra	425
Sv. Eduard, kralj, spoznavalec, 13. oktobra	417
Sv. Egidij, opat, 1. septembra	403
Sv. Elija, prerok, 20. julija	378
Sv. Elizabeta, kraljica, vdova, 8. julija	375
Sv. Elizabeta, vdova, 19. novembra	431
Vzvel. Ema, vdova, 27. junija	368
Sv. Erazem, škof in mučenik, 2. junija	361
Sv. Fabijan in Sebastijan, mučenika, 20. januarja	307
Sv. Filumena, devica in mučenica, 11. avgusta	391
Sv. Filip in Jakob, apostola, 1. maja	346
Sv. Florijan, mučenik, 4. maja	350
Sv. Frančišek Asiški, spoznavalec, 4. oktobra	416
Sv. Frančiška Asiškega rane, 17. septembra	408
Sv. Frančišek Ksaverij, spoznavalec, 3. decembra	294
Sv. Frančišek Pavlanski, spoznavalec, 2. aprila	338
Sv. Frančišek Saleški, škof in cerkveni učenik, 29. ja- nuarja	311
Sv. Gabriel, nadangelj, 24. marca	335
Sv. Gal, opat, 16. oktobra	418
Sv. Gertruda (Jedert), devica, 15. novembra	430
Sv. Gervazij in Protazij, mučenika, 19. junija	364
Sv. Gothard, škof in spoznavalec, 5. maja	351
Sv. Gregorij, čudodelnik, škof, 17. novembra	430
Sv. Gregorij Nazijanzenec, škof in cerkveni učenik, 9. maja	353
Sv. Gregorij, papež in cerkveni učenik, 12. marca	333
Sv. Helena, cesarica, vdova, 18. avgusta	393
Sv. Henrik, cesar, spoznavalec, 15. julija	376
Sv. Hijacinta, devica, 30. januarja	311
Sv. Ignacij, spoznavalec, 31. julija	383
Sv. Ignacij, škof in mučenik, 1. februarja	314
Sv. Izidor, kmet, spoznavalec, 15. maja	355
Sv. Izidor, škof in cerkveni učenik, 4. aprila	339
Sv. Jakob, apostol, 25. julija	379

Sv. Jakob in Filip, apostola, 1. maja	346
Sv. Janez, apostol in evangelist, 27. decembra	13
Sv. Janez krstnik, rojstvo, 24. junija	366
Sv. Janez krstnik, obglavljenje, 29. avgusta	397
Sv. Janez Nepomučan, mučenik, 16. maja	355
Sv. Janez Zlatoust, škof in cerkveni učenik, 27. januarja	311
Sv. Janez in Pavel, mučenika, 26. junija	368
Sv. Jedert, devica, 17. marca	333
Sv. Jernej, apostol, 24. avgusta	395
Sv. Jeronim, duhovnik in cerkveni učenik, 30. septembra	414

Jezus Kristus:

Ime Jezusovo	302
Izpremenjenje N. G. J. Kr., 6. avgusta	387
Krona, trnjeva N. G. J. Kr.	325
Kri, dragocena N. G. J. Kr.	329 in 372
Molitev N. G. J. Kr. na Oljiski gori	312
Najdenje sv. Križa, 3. maja	348
Obrezovanje Gospodovo ali novega leta dan, 1. jan.	20
Povišanje sv. Križa, 14. septembra	406
Rane, petere N. G. J. Kr.	328
Razglašenje Gospodovo, ali sv. trije Kralji, 6. januarja	22
Rešnje Telo, presveto	207
Rojstvo Gospodovo ali sv. božični praznik, 25. dec.	7
Spomin trpljenja N. G. J. Kr.	313
Srce Jezusovo	360
Sulica in žreblji N. G. J. Kr.	326
Tančica N. G. J. Kr.	327
Vnebohod Kristusov	196
Vstajenje Gospodovo ali Velikonočna nedelja	181
Sv. Joahim, oče Marije device	383
Sv. Job, spoznavalec, 9. maja	354
Sv. Jodok, opat in spoznavalec, 17. maja	357
Sv. Jožef, ženin Marije device, 19. marca	333
» » praznik varstva	345

Sv. Jurij, mučenik, 23. ali 24. aprila	340
Sv. Just, mučenik, 2. novembra	425
Sv. Kancijan, mučenik, 31. maja	358
Sv. Kancijan in tovariši, mučeniki, 31. maja	359
Sv. Karol Boromej, škof, 4. novembra	426
Sv. Katarina Sienska, devica, 30. aprila	344
Sv. Katarina, devica in mučenica, 25. novembra	432
Sv. Kazimir, spoznavalec, 4. marca	331
Sv. Klara, devica, 12. avgusta	391
Sv. Kilijan, škof in tovariši, mučeniki, 8. julija	375
Sv. Klemen, papež in mučenik, 23. novembra	432
Sv. Koloman, mučenik, 13. oktobra	417
Sv. Konstancij, mučenik, 26. avgusta	397
Sv. Kostancija, devica in mučenica, 19. septembra	408
Sv. Kozma in Damian, mučenika, 27. septembra	411
Sv. Krištof, mučenik, 25. julija	380
Sv. Ksist, papež in mučenik, 6. avgusta	388
Sv. Kunigunda, devica in cesarica, 3. marca	331
Sv. Lambert, škof in mučenik, 17. septembra	407
Sv. Lavrencij, levit in mučenik, 10. avgusta	390
Sv. Leon Veliki, papež in cerkveni učenik, 11. aprila	339
Sv. Leonard, opat, 6. novembra	426
Sv. Leopold, spoznavalec, 15. novembra	430
Sv. Lucija, devica in mučenica, 13. decembra	299
Sv. Ludovik, kralj, spoznavalec, 25. avgusta	396
Sv. Ludovik, Tolozanski, škof, 19. avgusta	394
Sv. Lukež, evangelist, 18. oktobra	418
Sv. Maksimilijan, škof in mučenik, 12. oktobra	417
Sv. Marija devica:	
Brezmadežno spočetje Marije device, 8. decembra	297
Darovanje Marije device, 21. novembra	431
Ime Marije device	401
Karmelska Marija devica, 16. julija	376
Mati dobrega sveta, 26. aprila	343
Obiskanje Marije device, 2. julija	373
Očiščevanje Marije device, ali Svečnica, 2. febr.	315

Oznanjenje Marije device, 25. marca	336
Pomoč kristjanov, 24. maja	357
Pričakovanje poroda Marije device, 18. decembra	299
Prikazanje Device brezmadežne, 11. februarja	319
Prikazanje brezmadežne device Marije pod na- slovom „Čudežne svetinje“, 27. novembra	433
Rešnica jetnikov (B.M.V. de Mercede) 24. septembra	411
Rojstvo Marije device, 8. septembra	404
Rožni venec Marije device	414
Snežnica, 5. avgusta	386
Srce Marije device	384
Varstvo Marije device	423
Vnebovzetje Marije device, 15. avgusta	392
Zaroka Marije device, 23. januarja	308
Žalosti Marije device	330 in 403
Sv. Marija Egipčanka, izpokornica, 3. aprila	338
Sv. Marija Magdalena, izpokornica, 22. julija	379
Sv. Marjeta Kortonska, izpokornica, 26. ali 27. februarja	324
Sv. Marjeta, kraljica, 10. junija	363
Sv. Marjeta, devica in mučenica, 20. julija	377
Sv. Marko, evangelist, 25. aprila	341
Sv. Martin, škof, 11. novembra	427
Sv. Matevž, apostol in evangelist, 21. septembra	409
Sv. Matija, apostol, 24. ali 25. februarja	322
Sv. Mavricij, mučenik, 22. septembra	410
Sv. Mavricij in tovariši, mučeniki, 22. septembra	410
Sv. Mihael, nadangelj, 29. septembra	412
” ” ” prikazanje, 8. maja	352
Sv. Mohor, škof in Fortunat diakon, mučenika, 12. julija	375
Sv. Monika, vdova, 4. maja	351
Sv. mučnikov, štirideset, 10. marca	332
Sv. Nedolžni otročiči, 28. decembra	15
Sv. Neža, devica in mučenica, 21. januarja	307
Sv. Nikolaj, škof, 6. decembra	295
Sv. Notburga, devica, 25. septembra	411
Obletnica za rajne	291

Obletnica škofove izvolitve ali škofovega posvečenja	286
Sv. Ožbald, spoznavalec, 5. avgusta	387
Sv. Pankracij, mučenik, 12. maja	354
Sv. Pavel, apostol, izpreobrnjenje, 25. januarja	308
„ „ „ spomin, 30. junija	371
Sv. Peter in Pavel, apostola, 29. junija	370
Sv. Petra stolica v Antijohiji, 22. februarja	322
„ „ „ v Rimu, 18. januarja	305
Pogreb	290
Poroka	288
Posvečenje vseh cerkev	416
Sv. Primož, mučenik, 9. junija	362
Sv. Primož in Felicijan, mučenika, 9. junija	363
Sv. Radegunda, kraljica, 14. avgusta	391
Sv. Rafael, nadangelj, 24. oktobra	420
Sv. Rok, spoznavalec, 16. avgusta	393
Sv. Roza Limanska, devica, 30. avgusta	399
Sv. Rozalija, devica, 4. septembra	404
Sv. Rupert, škof in spoznavalec, 27. marca	337
Sv. Sebastijan, mučenik, 20. januarja	306
Sv. Sigismund, kralj in mučenik, 11. maja	354
Sv. Silvester, papež, 31. decembra	19
Sv. Simon in Juda (Tadej), apostola, 28. oktobra	421
Sv. Skolastika, devica, 10. februarja	319
Sv. Stanislaj, škof in mučenik, 7. maja	351
Sv. Stanislaj Kostka, spoznavalec, 13. novembra	428
Sv. Svetniki, vsi, 1. novembra	423
Sv. Štefan, kralj, spoznavalec, 2. septembra	403
Sv. Štefan, papež in mučenik, 2. avgusta	385
Sv. Štefan, prvi mučenik, 26. decembra	12
„ „ najdenje, 3. avgusta	386
Sv. Terezija, devica, 15. oktobra	418
Sv. Tomaž, apostol, 21. decembra	301
Sv. Tomaž, škof in mučenik, 29. decembra	16
Sv. Tomaž Akvinski, spoznavalec in cerkveni učenik, 7. marca	331

Presveta Trojica	204
Sv. Udalrik, škof in spoznavalec, 4. julija	374
Sv. Urban, papež in mučenik, 25. maja	358
Sv. Uršula in tovarišice, device in mučenice, 21. oktobra	419
Sv. Valburga, devica in opatica, 25. ali 26. februarja	324
Sv. Valentin, škof, 7. januarja	304
Sv. Valentin, škof in mučenik, 14. februarja	320
Sv. Valentin, mučenik, 14. februarja	322
Sv. Venceslaj, kralj in mučenik, 28. septembra	412
Verne duše, 2. novembra	425
Sv. Vid, mučenik, 15. junija	364
Sv. Vid, Modest in Krescencija, mučeniki, 15. junija	364
Sv. Viktorin, škof in mučenik, 3. novembra	426
Sv. Vincencij Fererij, spoznavalec, 5. aprila	339
Sv. Vincencij Pavlan, spoznavalec, 19. julija	377
Sv. Vincencij in Anastazij, mučenika, 22. januarja	307
Sv. Virgilij, škof, 27. novembra	433
Zahvala, slovesna	287



NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA



00000525343



